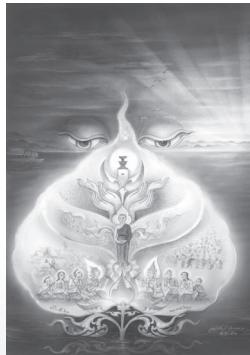

นัยปก

● จริงจัง ตามพ่อ

ใหม่ดี... ใหม่ได้

ปักก่าก้าลผ่านพ้น
ปีใหม่จริงใหม่จัง
ใหม่มื่องใหม่คนถึง
ความใหม่ครวยยังแม่
เร่องเก่าเราขานชั้ง
คือเร่องการเมืองกลวง
เปลี่ยนชั่วมรรษาบูรพาหลัง
เป็นไปเปลี่ยนตลาดทั้ง
ด้วยใหม่ไทยพันเก่า
ทำใหม่การเมืองมี
ปีใหม่เศรษฐศาสตร์ครึ่ง
“เศรษฐกิจพอเพียง” ไซร
ขวนขวยทำให้หัว
เศรษฐกิจโลกแพ้ญี่ปุ่น
การเมืองเก่ากันเน่าเกิน
ต้องปลดเปลื้องเปลี่ยนย้าย
ทำใหม่คิดใหม่ได้
แต่หนังซีฟ์เป็นกรรม
อย่าคิดอย่าพึ่งทำ
ผู้ใหม่มายใหม่แล้ว

(สไมร์ จำปาแพง ๓ ม.ค. ๒๕๕๗)

พั้นคงนั่ง
จุดแท้
ธรรมแห่ง มนษย์เทอนุ
รากแก้วการเมือง
แสนทรง
กลอกกลง
ดุยเล่น
อนาคตที่ไทยสมัย
ยุคถล
ใหม่ได้
ลักษณะ ใหม่แล
ลูกไก่ทำลาย
ไทยเทอนุ
ภูภูตราชย
จักกล่าว
ใหม่เข็นนั่นตั้งรอม
โดยธรรม
วิบากแท้
ความใหม่ นั่นเลย
ใหม่เข้ากรรมเร.

หากศรัทธา (เชื่อมั่น)..ต้องใหม่ดี
มีปัญญา (เข้าใจ)..ต้องใหม่ได้

สำนึกรู้ ปีใหม่ ..

คิดใหม่ (จิตที่คิด “ให้” สบายกว่า จิตที่คิด “เอา”-พุทธทาล)

ทำใหม่ (ใหม่กาย-ใหม่วร้า คือของขวัญที่ดีที่สุดสำหรับทุก ๆ ชีวิต)

ชีวิตใหม่ (ต้องใหม่ดี.. ใหม่ได้ เพราะไม่ยอมเป็นทาสให้อำนาจได้ ๆ)

เป็นผู้คนใหม่ (จากผัวผี เป็นผัวเทพา มีคีล ๕ ให้ได้)

เป็นเมียคนใหม่ (จากเมียผี เป็นเมียเทพา มีคีล ๕ ให้ได้)

เป็นลูกคนใหม่ (จากลูกปีศาจ เป็น อภิชาต-บุตร มีคีล ๕ ให้ได้)

เป็นเศรษฐกิจใหม่ (จากไม่พอเพียง เป็นรักพ่อต้องพอเพียง ให้ได้)

เป็นการเมืองใหม่ (จากเรื่องเลวร้าย เป็นเรื่องดีมีคุณธรรม นำชาติให้รอดได้)

ทั้งหมดนี้จัก “ใหม่ดี.. ใหม่ได้”

เพราะคนถึงธรรมแท่ง “มนุษย์” นั่นแล

ป.ล. ขอฝากกำลังใจมาด้วยภาพคุณหมายมีเชื่อว่า “ศรัทธา” (Faith) ซึ่งพิการมี ๒ ขามาแต่กำเนิด เมื่อได้เจ้าของที่ค่อยฝึกฝนไม่ให้เขายอมแพ้ต่อ ชะตาชีวิต จึงทำให้คุณศรัทธาลูกขี้นมาภาระเดินด้วย ๒ ขาได้เฉกเช่นมนุษย์... และมนุษย์เองล่ะ! ยังไง ๆ ก็ได้ต้นทุนมากกว่าคุณศรัทธาอยู่แล้ว จะยอมแพ้ยอมจำนนอยู่ไ? ต้องใหม่ดี ..ใหม่ได้ จะไม่ต้องอายคุณศรัทธา (หมาย) ■

หนังสือพิมพ์ “เรากิดอะไร” ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๒๓๔ เดือน มกราคม ๒๕๖๓
เอโกปี หุตว่า พหุร้า ໂທດີ ພຫຼາປີ ຫຸຕວາ ເໂກ ໂທດີ ຈາກໜີ້ຈີ່ເປັນເຮົາ ຮວມເຮົາເຂົ້າເປັນໜີ້

ກາງໄລຍະ

1 ນັຍັກ : ໄກມື-ໄກມືໄດ້

- 3 ດັບກຳນົດກົດກ່າວ
- 4 ຈາກຜູ້ອ່ານ
- 7 ຄຸນິດຄິດໜ່ອຍ
- 8 ບ້ານປ້ານາດອຍ
- 12 ສີສັນໜົດ
- 22 ບ່າຍຄວາມພິເສດ (ແອປເປົລເນ່າ)
- 27 ຂ້າພເຈົ້າດັດຊະໄຣ
- 32 ຄິດຄນລະຂ້າ
- 37 ຄວາມໂທດ້າຍຂອງການປົກກົດຝັ້ງເສດ
- 40 ດໍາວະນາໂລກຈະໄດ້ໄນ້ໂຄກສລດ
- 43 ກຳປັ້ນທຸນດີນ
- 47 ກາຮູນ
- 48 ຊົວດີນມື້ປຶກໝາກ
- 58 ທ່ານທັນຍຸດ
- 61 ເວົ້າຄວາມຄິດ
- 62 ຄືນວິຫຼຸງຄວາມຮັກໃຫ້ແຜ່ນດີນ
- 65 ແນ່ນປັ້ນສຽງສະ (ເວລາ)
- 66 ພຸທະສາດຕົວການເມືອງ
- 68 ປະສບການລົ້າໄດ້ຮ່ວມໂຄກ
- 70 ປະຊາບີໂຕຍ?
- 74 ຜຸນທີ່ໄກກຳຜັນ
- 76 ກົດກາເມືອງ
- 79 ຊົວດີນໄສຕະພິຍ
- 80 ປິດທ້າຍ

ບ້ານປ້ານາດອຍ

ສີສັນໜົດ

ຊົວດີນມື້ປຶກໝາກ

- ຂົງຈັງ ຕາມພ່ອ
- ສ່ໄນຍ໌ ຈຳປາແພງ
- ຈຳລອງ ຄົວໜີ້ເນື່ອງ
- ນຽມາກີກາງ
- ນຽມາກີກາງ
- ຈຳລອງ
- ທຶນ ສມອ.
- ພິມລວັກທີ່ ຫຼູໂຕ
- ສົມຄະໄພທີ່
- ແຮງຮວມ ທ່າວທິນທຳ
- ທົກພນທີ່ ນຽກທັນ
- ສົມພ່ຍ໌ ພັງເຈົ້າຄົງຈົດຕ
- ດັ່ງນັ້ນ ວິມຸຕິທິນທະ
- ວິສູຕຣ
- ສົມຄະໄພທີ່
- ຄວມພຸທີ
- ນາຍຫຸນທີ່
- ຮະພີ ສາຄົກ
- FWdinhin@gmail.com
- ຄວມພຸທີ
- ພໍາສາງ
- ຮະພີ ສາຄົກ
- ຟອດ ເທັກສຸວິນທີ່
- ປະຄອງ ເຕກພັດ
- ລ້ອເກວີຍນ
- ພ.ຕ.ທ. ຮູ່ງໂຮຈົນ ເວົ້າຄົນທີ່

ບຽນນາຍີການຮັບຮັດພູ້ໃຜສາ
ພ.ຕ.ທ. ຮູ່ງໂຮຈົນ ເວົ້າຄົນທີ່
e-mail : roj1941@gmail.com
: farinkwan@yahoo.com

ກອງນັບໃຫ້ບໍລິສັດພົມພາ

ສູນຍໍ ເສດຖະກູນສູນສັກ
ສົມພ່ຍ໌ ພັງເຈົ້າຄົງຈົດຕ
ສົມການົມ ກຳໄສຫຼັກ
ແຜນດິນ ເລີຄຸນຍົບ
ຈຳນວຍ ອິນເທສິ
ນ້ອນຄຳ ປີຍະກຸງເຮົ່າງ
ວິນຍາມ ອົກຄະກຸລ
ນ້ອນນັບ ປັບຍາວັດ

ກອງນັບໃຫ້ສິລິປົກຮົມ

ພຸທະພັນຈັດ ເພີໄຫຼຸງຢູ່
ກໍານານໄທ ທ້ານີ້
ແສລິຄລິນ ເຄືອນພາຍ
ວິສູຕຣ ນາພັນທີ່
ຄິນທີນ ວັກພົງຍົກ

ກອງນັບໃຫ້ຊົກຮາກ

ສິລິສັນທິ ນ້ອຍອິນທີ່
ສູ່ເສົ່າ ສີປະເລິງ
ຄອກນັວ້ອຍ ນາງວຸງມູນຍິນ
ຜູ້ນັບໃຫ້ປ່າຍໃຜສາ
ສິລິສັນທິ ນ້ອຍອິນທີ່

ໂທ. ๐-៩៣៣៣-៦២៤៤, ០-៩៣៣៣-៤-៥៤៣០

ອັຈຸ່າທ່ານ່າຍ

ກຳສັນແກ່ນ ៦៤៤ ຂອງນົມນິທີ່ ៤៤

ດ.ນມິນທີ່ ຄລອງຖຸນ ບຶນ້ານ ກທນ. ១០២៤០
ໂທ. ០-៩៣៣៣-៦២៤៤

ພິມພົມ

ນວຍັນ ພ້ອກຍ້ ຈຳກັດ ໂທ. ០-៩៣៣៣-៤-៥៤៣១

ອັດຕະກ່າວສາມາຊິກ

- ២ ປີ ២៤ ຂັບ ៥០ ບາທ
- ១ ປີ ១២ ຂັບ ២៥ ບາທ
- ສົມຄະນິດ ຮົວດ້ວ່າແລກເລີນໄປຮ່າຍລີ່
ສົ່ງໄຈ່ ນາງສາວສິລິສັນທິ ນ້ອຍອິນທີ່
- ນ.ກ.ຄລອງຖຸນ ១០២៤៤
- ສ້ານັກພິມທົກລ່ານແກ່ນ
- ៦៤៤ ច.ນມິນທີ່ ៤៤ ດ.ນມິນທີ່
ແຂວງຄລອງຖຸນ ເຫດບຶນ້ານ ກທນ. ១០២៤០
- ຮົວໂອໂລນເລີນຜ່ານບັງລູ້ອືອນທີ່
- ສາກາຄາກຽງໄກຍ ສາຂາຄົນນວມນິທີ່
- ນິ້ງສູ່ ນາງສາວສິລິສັນທິ ນ້ອຍອິນທີ່
- ເລບທີ ០៥៧/០-៩៤៨៦០៥-៨
- ຢືນຢັນການໂອນທີ່ ០-៩៣៣៣-៦២៤៤

คนบ้านนอก บอกกล่าว

“ปีเก่ากากลผ่านพ้น พึงคงนึง” “เรากิดอะไร” ฉบับนี้ เป็นฉบับ “ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่” เมื่อถึงวันขึ้นปีใหม่ เรายกน้ำจะคิดคำนึงถึง เรื่องเก่า ๆ ว่ามีอะไรที่เราน่าจะทำให้ดีขึ้นกว่าเก่าได้บ้าง

บัตรอวยพรใบแรกที่ผมได้รับ ส่งมาจากประเทศอังกฤษ ที่ผมเคย คุยกับ หลายปีมาแล้ว อาจารย์ชาวอังกฤษท่านหนึ่ง จบปริญญาเอก มหาวิทยาลัยลอนדון ด้วยการทำวิทยานิพนธ์เรื่องราชีวิตความเป็นมา ของผม เดียวันนี้ยังคงเป็นศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยสีดล์ ของอังกฤษ คือ ดร. ดันแคน เม็คคาโก

ได้รับบัตรอวยพรวันคริสต์มาสวันปีใหม่ ผมรู้สึกขอบคุณทั้ง ๆ ที่รู้ดีว่า พรคือความดีนั้นอย่างกันให้กันไม่ได้ ต้องลงมือทำเองก็ตาม อาจารย์

ดันแคนล่งความประราตนادี ถึงผมมาในรูปบัตรอวยพรอย่าง ต่อเนื่อง แม้ตอนที่ผมกำลังได้ รับความลำบากจากการชุมนุม ท่านก็อวยพร ขอให้ผมโชคดี

ปลายเดือนพฤษภาคม มี การประกาศโคร姆ครามว่า ก่อนและหลังวันเฉลิมพระ ชนมพรรษาอาจจะเกิดการ นองเลือด ผมบอกกับคนรู้จัก มากคุณว่าคงไม่เป็นอย่างนั้นแน่ เพราะ

“เรื่องเก่าเราชาบซึ้ง และทรง” กลุ่มคนที่ออก มาป่วนเมืองได้เคยทำอะไรให้ลังคอมเจ็บและบ้าง คนส่วนใหญ่ไม่ไปร่วมกิจกรรมแน่

ช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นช่วงเวลาที่คนไทยมีความสุขที่สุด โดยเฉพาะเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปยัง พระที่นั่งอมรินทร์วนิชจันย์ พสกนิกรได้ยินพระลูกระเลียง ได้เห็นพระพักตร์ ของพระองค์ท่านที่ทรงมีพระพานามมั่นคงบูรรณ์ขึ้นมาก

ตรัสข้อความตอนหนึ่งว่า “ความสุขความสวัสดิ์ของข้าพเจ้าจะเกิดขึ้น ได้ ก็ด้วยบ้านเมืองของเรามีความเจริญ มั่นคงเป็นปกติสุข”

ดังนั้นโครงสร้างที่เคยอภิการมาประภาครว่า “รักพ่อให้อยู่บ้าน อย่าออกจากบ้าน” เป็นการซักชวนที่ผิด รักพ่อต้องอกมา อกมาทำให้บ้านเมืองเจริญ บ้านเมืองปกติสุข เพื่อถาวรความสุขอันแท้จริงแต่พ่อหลวง ณ

๔ บ้านป่านาดอย

เรา ramifications ไม่ยอมให้ ถูกตราหน้าว่าเป็น ล.ส.ชี้เกียจหลังยา เป็น ล.ส.ที่เห็นแก่ตัว รับเงินเดือนเต็มที่ แต่ทำงานเต็มที่.

๑๒ สีสันชีวิต

บรรพชิต : นักบวช ในพุทธศาสนา ใช้อาศัยโลก แต่ละเลยโลก ดังตั้งข้อรังเกียจ จะไม่ข้องเกียวกับ การบ้านการเมือง แท้จริงเพียงพึงลังวาง ว่าข้องเกียวยอย่าง หนึ่อการเมือง หรือเหยียดการเมือง

๔๖ ชีวิตนี้ มีปัญหา

ตามทฤษฎีของ ศาสนานพุทธขั้นพื้นฐาน คนต้องถึงพร้อมด้วย ความประพฤติอันเป็น คุณธรรมที่มี คุณสมบัติตาม ศีล ๕ ปกติในชีวิต เป็นขันดำเน

e-mail : roj1941@gmail.com

ໂຮງບຸນຍູ

ພມແລະຄຣອບຄຣວຈັດໂຮງບຸນຍູ ແລ້ວ ຂັ້ນວາ
ສຖານທີ່ຕັ້ງໂຮງບຸນຍູ ຍ້າຍຈາກຫັນບ້ານໄປໄກລ໌
ຄລອງ ວ.၃ ທີ່ໃນຫລວງທຽງໃຫ້ຊຸດຂຶ້ນເພື່ອແກ້
ປົມຫາອຸທກຍໍ ບຣາຍາກາຄໂຮງບຸນຍູຮ່ວມເຮືນ ລມພັດ
ເຢັນສນາຍ ມີຜູ້ມາຮ່ວມງານປະມານ ၂၀၀ ດົກ ມີ
ຜູ້ນໍາອາຫາມາສາມທິດວ່າຍ ຂອບຄຸນໝ່າຍໜອໂຄກ
ທີ່ກຳໄໝໃຫ້ຜູ້ຮັຈໂຮງບຸນຍູ ແລ້ວ ຂັ້ນວາ ປລື້ມໃຈທີ່ໄດ້
ຈັດໂຮງບຸນຍູ ປີ້ຫັນຈະຈັດອີກຮັບ

• ລົງທຶນ ພຣະນະຍາ ທາດໄທໜູ້ ສົງຫລາ

ຄ ຈ່າທັນ້າຂອງຄົງສຳນັກພິມພົກລົ້ນແກ່ນ ພອ
ເປີດຊອງເຈອງຮາຍເງານຈັດໂຮງບຸນຍູ ແລ້ວ ຂັ້ນວາ ເຄລະ!
ສົ່ງຮາຍເງານມາພິດທີ່ແລ້ວກີ່ແລ້ວໄປ ຂອດວຍ
ໂອກາສເພຍຄວາມນິຍິນ “ຈາກຜູ້ອ່ານ” ເລີຍເລຍ
ອັນວ່າ “ໂຮງບຸນຍູ ແລ້ວ ຂັ້ນວາ” ຜົ່ນ ເປັນກິຈການ
ປະຈຳປັບປຸງຂອງໜ້າວອໂຄກທີ່ປະເທດ ຈັດທີ່ໃນ
ນາມອອກກົດ ນໍ່ວ່າງເງານ ກລຸ່ມ ສ່ວນຕົວ ໃນວັນທີ
ແລ້ວ ຂັ້ນວາມ ແລ້ວກົ່ານ-ຫລັງນີ້ເລັກນ້ອຍເປັນ
ໜັກ ແລກອາຫາມບຸນຍູທີ່ປິດປາບ ເພຣະ
ອາຫາມມັງລວັງຮັດວັດທິນຂາດການເປີດເບີຍນີ້ວິທ
ເລືອດເນື້ອສຽງພັດຕົວ ເພື່ອນຮ່ວມເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ
ໜີ້ຫຼັດໃຫ້ເຫັນວ່ານີ້ມີການຮັກໜ້າສີລ ແລ້ວ
ບັນຍຸດກົ່ານ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ ເພື່ອນຮ່ວມເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ
ເຊື້ອມໂຍງກັບປານາຕົບາຕ ເທິບປະຍົງກັບທາງໂລກ
(ຕາມກູ້ໝາຍ) ທີ່ໄມ່ເປັນທັງຕົວການ ຜູ້ໃໝ່ ອ້າງ
ສັນບັນດຸນໃຫ້ກະທຳພິດຕໍ່ວ່າການຮ່ວມຂ່າຍເອງ ໃຫ້
ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ອ້າງສັນບັນດຸນໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ຕໍ່ວ່າ
ປະກາດທີ່ປັງ ແມ່ແຕ່ການຄ້າຂາຍ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ
ກົດເປັນສ່ວນເລີມປານາຕົບາຕ ! ອະນັ້ນ ຜູ້ໃໝ່ໄດ້ຍັງ
ຄ້າຂາຍເນື້ອສັດຕິວິການ-ອາຫາມປຽງດ້ວຍເນື້ອສັດຕິວິການ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ
ເນື້ອສັດຕິວິການ ກົດອາຫາມປຽງດ້ວຍເນື້ອສັດຕິວິການ ໄນ
ຈະເປັນບຽບພົມ ອ້າງສັນບັນດຸນໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ
ໄດ້ວ່າມີສີລ ແລ້ວ ບັນຍຸດກົ່ານ

ລົ່ງທັກລອນ “ໄກລັກລືຢູ່ຄ” ໃຫ້ “ເຮົາຄິດວ່າໄຮ”
ແລະ “ທີ່ໝາຍໂກ ໂທດຸ ມහາരາชา” ໃຫ້ “ສາຮອໂຄກ”
ຄວັບ

• ເປັນທຶນ ນາປະໂຄນ ບຸຮິຮັມຍ

ຄ ໄດ້ຮັບທັກລອນທີ່ສອງແລ້ວກວ່າບໍ່ ຂອບ
ຄຸນທີ່ກຽມາຮ່ວມມືດີຮ່ວມເຂີຍດ້ວຍ ສົ່ງ “ທີ່ໝາຍໂກ
ໂທດຸ ມහາරາชา” ຕ່ອໄປໄຫ້ສາຮອໂຄກແລ້ວ ສ່ວນ
“ໄກລັກລືຢູ່ຄ” ກົດໃຫ້ຜູ້ດູແລ “ຄໍາກວອງ” ວັບໄປ
ຈັດການຕ່ອຕາມສາຍາງນ “ວາຮີ້ສັດປະລູພີ້ອັກຄືໄໝ້ມໍ່
ວ່າຍຸພັດອັດໄລ້ໄລ້ຂໍມ້ວຍ ...” ຍກມາໃຫ້ລົ່ງລື້ມ
ຮສ່າຕິແກ່ ແລ້ວ ວຽກແຮກກ່ອນ ສ່ວນອກນັ້ນກີ່
ແລ້ວແຕ່ຜູ້ດູແລຄວລັມນີ້ຄວັບ

ຂອທານ-ຂາຍຕ້ວ

ສີລົນທຶນ ມີການຮັກໜ້າສີລ ເປັນກິຈການ
ປະຈຳປັບປຸງຂອງໜ້າວອໂຄກທີ່ປະເທດ ຈັດທີ່ໃນ
ນາມອອກກົດ ນໍ່ວ່າງເງານ ກລຸ່ມ ສ່ວນຕົວ ໃນວັນທີ
ແລ້ວ ຂັ້ນວາມ ແລ້ວກົ່ານ-ຫລັງນີ້ເລັກນ້ອຍເປັນ
ໜັກ ແລກອາຫາມບຸນຍູທີ່ປິດປາບ ເພຣະ
ອາຫາມມັງລວັງຮັດວັດທິນຂາດການເປີດເບີຍນີ້ວິທ
ເລືອດເນື້ອສຽງພັດຕົວ ເພື່ອນຮ່ວມເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ
ໜີ້ຫຼັດໃຫ້ເຫັນວ່ານີ້ມີການຮັກໜ້າສີລ ແລ້ວ
ບັນຍຸດກົ່ານ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ ເພື່ອນຮ່ວມເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ
ເຊື້ອມໂຍງກັບປານາຕົບາຕ ເທິບປະຍົງກັບທາງໂລກ
(ຕາມກູ້ໝາຍ) ທີ່ໄມ່ເປັນທັງຕົວການ ຜູ້ໃໝ່ ອ້າງ
ສັນບັນດຸນໃຫ້ກະທຳພິດຕໍ່ວ່າການຮ່ວມຂ່າຍເອງ ໃຫ້
ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ອ້າງສັນບັນດຸນໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ຕໍ່ວ່າ
ປະກາດທີ່ປັງ ແມ່ແຕ່ການຄ້າຂາຍ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ
ກົດເປັນສ່ວນເລີມປານາຕົບາຕ ! ອະນັ້ນ ຜູ້ໃໝ່ໄດ້ຍັງ
ຄ້າຂາຍເນື້ອສັດຕິວິການ-ອາຫາມປຽງດ້ວຍເນື້ອສັດຕິວິການ ທີ່ມີການຮັກໜ້າສີລ
ເນື້ອສັດຕິວິການ ກົດອາຫາມປຽງດ້ວຍເນື້ອສັດຕິວິການ ໄນ
ຈະເປັນບຽບພົມ ອ້າງສັນບັນດຸນໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂ່າຍ
ໄດ້ວ່າມີສີລ ແລ້ວ ບັນຍຸດກົ່ານ

• ສມ່າຍ - ເລື້ອແດງ ກາມ.

ຄ ຂອທານກະຂາຍຕ້ວເນື່ອ ໄຈຄອຈະໃຫ້ທຳ
ທີ່ສົ່ງສອງຍ່າງເຈຣີຢູ່ຮອຍຕາມພະເທດພະຄຸນຮີ່ໃງ
ຈີງຈະໄດ້ເຈີນຍັງຊື່ພົມກອບເປັນກຳ ເປັນພະຄຸນ
ຍື່ງນັກຂອຮັບທີ່ໄມ່ຫວັງວິທາຍຸທົ່ວສາມານຍ ໄດ້ເຈີນ
ທາງໂນັ້ນທຳໃຈແລ້ວ ລອງແປຣັກຕົວມາຮ່ວມ
ຂບວນການຂອທານ-ຂາຍຕ້ວກັບທາງນີ້ບ້າງກີ່ໄດ້
ນະຄວັບ

e-mail : roj1941@gmail.com

ស៊ុប-ពា

เดินผ่านหน้าร้านขายหนังสือ เห็นพادหัว
ข่าวหน้าหนึ่งของไทยโพลต์ วันศุกร์ ๑๙
ธันวาคม ว่าเลือกแต่งสุดดีทักษิณ และมีภาพ
ผู้หญิงคาดหัวด้วยແບຜ้าສີແຕງ ເລື່ອແດນ ມູ້ອຸ້ນ
ກາພທักษิณແຕ່ໜຸດເຄຣີອງຮາຈາ ຕິດຕາມຂ່າວ
ຕລອດມາວ່າເລື່ອແດນຈະຊຸມນຸ່ມຄວຍພຣະພຣ ໃນ
๑๐ ອັນວັນນີ້ ແຕ່ທໍາໄມອອກມາໃນຮູບແບບນີ້
ນໍາສັ່ງເວົ້າທີ່ກຳໄນມີຄົດກັນໄດ້ແຄນີ້ ຍິ່ງທໍາຍິ່ງໜຸດຫຼຸມ
ຝຶກຕົວເອງ ຄວາມຈຽງຫລັງຈາກລົງຈາກອຳນາຈ
ແລະහົນີຄົດຕ້ອງໂທ່ານແລ້ວ ກົບດານອຸ່ນເຈີຍນີ້
ສົງບາລົ່ງມັນລັກຮະຍະໜີ້ ເໜີອນກັບສຸດຮັກຕົນ
ໄມ່ນານຄົງຈະສົມເລືອນ ເສີຍີທີ່ເປັນຫັ້ວຂບວນ
ເລື່ອແດນ ທໍາໄມນະຈົງໄມ່ໃຫ້ຢູ່ທົກກາຮ່າໜຸ່ມຫຼືອນ
ຍາວນານ ຮອຄອຍໂຄກາລ ໂອ່ເວີ່ຍ ໂມ່ທະແລ້ວຍັງ
ທະເຍອທະຍານມັກໃຫຍ້ໄຟສົງ

- เลือกไม่มีสี เดินดิน กทม.

 เคยเห็นมวยซิงแชนมป์มั้ยครับ หุ่นหนา
หมัดหนัก เดินหน้าลุยลูกเดียว แต่ซึกรวดๆ
ไม่เข้าเป้าลัง ๆ จนหมดแรงไปเอง พอกรบยก
กีติงกับคลานลงจากเวที อ้าว! กีทันก้มดัว
เองใจ น่าสงสารคนที่เคยมีโอกาสเล่นลาก ยศ
สรรเลริญ โลเกียลุข แล้วแพตติด ดันรันจะเสพ
ช้ำโดยไม่รู้ตัวว่าหมัดโอกาสแล้ว ดันทุรังดันรัน
ทุรนทุรายไปกีรังแต่จะสูญเสียเวลาเชิดเปล่า
และสูญเส้นทุกลิงทุกอย่างในที่สุด ใครหนอจะ
เห็นว่าจะได้ในเมื่อตนเองสำคัญตันผิดว่า
วิเศษวิโสเกินคนเดินดิน หลงลมบริวารเลสเพล
สภาพปุกกลอกอึกต่างหากแนะ

ป่าทึ่งน้ำด

ตามเรื่องจารกรรมตารางการบินของทักษิณมาตลอด ตามประสาทหารแก่พื้นหน้าที่

อยู่กับบ้านไปวัน ๆ สนใจการบ้านการเมืองตาม
วิถีรุ่งของชาติที่ไม่เคยคิดขายชาติเหมือน
พวกทหารใหญ่รุ่นหลัง ๆ ในที่สุดเรื่องนี้ก็ลง
เอยอย่างที่ผิดคาดไว้ มันยิ่งกว่าปาฏิงานวัด
เลียอิก ขอประณามทหารใหญ่น้อยทั้งในและ
นอกราชอาณาจักร แล้วขบวนการนักการ
เมืองโล้มมหัศจรรย์ชาติ เพื่อตัวเอง

- เลือดสีแดง ใจสีน้ำเงิน ชลบุรี

ຄົງໝາຍຄື່ນຄົດນາຍຄືວັກໜ້າ ຊຸດີພິພໜ້າອາຍຸ
ຕອນປີ ພັນກັງຈານບຣິເຊັ້ນແຄມໂປເດີຍ ແອຣ໌ທຣາຟິກ
ເຊວງວິລ ທີ່ຕ້ອງໄທຈຳຄຸກ ດີ ປີ ໃນກົມພູ່ຈາ ທີ່
ບອກວ່າຍີ່ງກວ່າປາທີ່ງານວັດນັ້ນກົງຍົກໃຫ້ເປັນປາທີ່
ງານຄົມໄວ້ຢູ່ມາຕິນະຂອງຮັບ

ได้เงินจากไหน

เมื่อเช้าวัน (๑๒ ธ.ค.) เปิดทีวี ช่องไหน ๆ ก็มีแต่โฆษณา จะปิดอยู่แล้ว กดลัญญาณเจอ ช่องเอฟเอ็มทีวี รายการวิปสรสนาน่ารัก ไม่เคยดู ลองฟังลักษณะรู้เห็นว่าแปลกดี ก็เลยฟังไปเรื่อย ๆ แปลกดีไม่มีโฆษณาคั่นเลย ไปคุยกับเพื่อนบ้าน ที่เข้าเป็นสมาชิกหนังสือเนื้องรู้ว่าทีวีช่องนี้ไม่มีโฆษณา เกิดข้อกังขาว่าได้เงินทุนอุดหนุนจากไหน ควรจะดูเงินไม่น้อยเลย

- ### • พั้นธมิตร นนทบุรี

เริ่มแรกก็มีโฆษณาบ้างเหมือนกัน แต่
จำเพาะในแวดวงองค์กร หมู่กลุ่ม และผู้
ศรัทธาอุดมการณ์ของโศก และต่อมาดัง^ด
โฆษณาเด็ดขาด แต่ก็ดำเนินงานต่อไปได้ด้วย
รายได้จากการรับบริจาควัสดุลิ้งของ เครื่อง
ใช้ไม้สอยที่เหลือใช้ และที่ใช้แล้วทุกชนิด มี
อาสาสมัครเข้าประจำ และอาจรทุกเพศทุกวัย
รับงานแยกและลิ้งของที่รับประวิจาร จัดประเพณ
ลักษณะ สภาพลิ้งของเป็นหมวดหมู่ เพื่อ

จัดสรรสະพัດต่อไปตามครัวแก่สภาก ที่มีรายได้เป็นกอบเป็นกำจากการขายสินค้าจำพวกนี้ แหล่งครับเป็นทุนรอนของสถานีอิฟเอ็มทีวี ข้อสำคัญอีกส่วนหนึ่ง คือผู้ร่วมงานทุกรอบดับทั้งในสถานีและในพื้นที่เครือข่าย ล้วนทำงานในระบบบุญนิยม ไม่มีค่าจ้าง เงินเดือนรายได้ผู้รับเชิญมาว่ามารายการก็เซ็นกัน ต่างล้วนมุ่งเป็นรายรับทั้งสิ้น มิติประหลาด ๆ แบบนี้ ไม่น่าเชื่อเลยนะ พึงหูไว้หูและติดตามพิสูจน์ด้วยตนเอง ผู้ปฏิบัติธรรม แม้ในระดับบรรณาธิการ ก็ถึงธรรมจริงแล้วຍ่อมทวนกระแอลอยก์ที่เชี่ยวกรากได้ด้วยอิทธิฤทธิ์ของพุทธธรรม ฉะกล่าวไปไยในระดับบรรพชิต พระพุทธองค์ และเหล่าพุทธสาวกแต่กาลก่อนก็ได้นำพากลุ่มติดต่อกันเป็นเยี่ยงอย่าง ละบ้านช่องเรือนชาน ทรัพย์สินเงินทอง โลภิสมบัติ ลาภยศ สวรรณภิญโญ โลภิสุข แต่พุทธสาวกรุ่นหลัง ๆ เพื่นเอกแต่เปลือกเปลือกของทางดามลงล่อตา เมินแก่นแท้ พุทธศาสนานาจึงเหลือแค่คัมภีร์สนิทนิ่งอยู่ในตู้ หรือไม่บ้างก็เล่นแร่แปรธาตุยกเอามาสาหายาดผิดเพี้ยนไปตามปัญญา จิต และกิเลสของตน

ประทับใจ

เมื่อวันพุธที่ ๙ ธันวาคม จำเป็นต้องไปที่สน.บึงกุ่ม เพื่อแจ้งเอกสารหาย ระหว่างที่นั่งรอคิวอยู่นั้น นายตำรวจท่านหนึ่งเดินมาถาม

dab ตำรวจที่รับแจ้งความว่า ตกลงรู้ไหมว่าเขา (ตำรวจนายหนึ่ง) ไปไหน ติดต่อไม่ได้หรือ? dab ตำรวจตอบว่าไม่ทราบ ติดต่อไม่ได้ นายตำรวจนายนั้นกำชับ ถ้าจะเขียนรายงาน ต้องให้ชัดเจน ห้ามเขียนว่าติดต่อไม่ได้ ไม่ได้แจ้งให้ครอทราบ เขียนให้ชัด ๆ ไปเลยว่าขาดราชการ หรือว่ากลัวอะไร? คราวหลังเขียนให้ชัดๆ ว่าขาดราชการ ไม่ต้องกลัว พงนายตำรวจลั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาแบบนี้ รู้สึกประทับใจความกล้าหาญ เข้มงวดกวดขันวินัย ตำรวจ เพียงแค่นักกีดใจประชาชนผู้ดีอุดร้อนไปเยอะแล้ว ขอให้มีตำรวจอย่างนี้เยอะ ๆ นะครับ

● จอย บึงกุ่ม กกม.

ตำรวจมีหน้าที่รักษาดิการของลังค์คุม เพื่อให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข แต่ถ้าไม่อาจรักษาจะเบียบวินัยในหน่วยงานตนเองได้ ก็ยก ที่หวังความเป็นธรรมและความสงบสุข นอกโรงพักได้นายตำรวจที่เป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์นานาแห่ง ต้องบกครองอย่างเคร่งครัด เที่ยงธรรมและบกป้องตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกล้าหาญ เที่ยงตรงให้พื้นอำนาจของธรรม หากทำได้จะได้ทึ่งใจตำรวจและใจชาวบ้าน ตำรวจที่ไร้винัยเป็นภัยร้ายยิ่งกว่าโจรสู้ร้าย เพราะมีทั้งอำนาจและอาวุธในมือ

ณ บรองนาอิกาธ

ขออภัย

“เรากิดอะไร” ฉบับ ๒๓๓ คอลัมน์ “บ้านป่านาดอย” หน้า ๑๐ ข้อความย่อหน้าแรก

“... พันธมิตรจึงจัดการซุ่มนุ่มให้กู้ที่ท้องสนามหลวง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ประกาศต่อชาวไทยและชาวอโศก เป็นภาษาไทย แปลเป็นภาษาเขมรและภาษาอังกฤษดังข้อความภาษาไทยดังนี้:”

ข้อความที่ถูกต้องคือ “... พันธมิตรจึงจัดการซุ่มนุ่มให้กู้ที่ท้องสนามหลวง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ประกาศต่อชาวไทยและ ชาวโลก เป็นภาษาไทย แปลเป็นภาษาเขมรและภาษาอังกฤษดังข้อความภาษาไทยดังนี้:”

คุณนิติ คิดหน่อย

ก รณี น.ส.จิตตภัสร์ ภิรมย์ภักดี (ทายาทนายจตุินันท์ ภิรมย์ภักดี ผู้บริหารบริษัทบัญชรอด เทродดิ้ง) ข้าราชการการเมือง ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ขณะปฏิทินวันไหว้ของน้ำมา ๒ ลังใหญ่ใส่ท้ายรถไปจากด้วยตนเองที่ตึกไทยคูฟ่า เหล่าข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และตำรวจเบี้ยดเลี้ยดเข้าคิวรับล่วงบัญญักันอุตสุด

เรื่อยๆที่ลีวีเดน ที่ไฮคร ฯ เรียกว่าแคนพรีเช็คซ์ แต่เชือหรือไม่ว่าที่นี่เข้มงวดเรื่องการกดปุ่มทางเพคมาก ครั้งหนึ่งงานมอเตอร์เอ็กซ์บิโอลีดแบบดั้งเดิมมาตลาดดอยจากจะแหกแนวไปจากเดิมโดยการว่าจ้างสามารถมาเป็นพริตตี้คุณรู้หรือไม่ว่าทั้งสือทั้งมวลชนต่อต้านขั้นรุนแรงมากถึงขั้นฟ้องบริษัทรายนั้นตั้งกษ์ใหญ่ข้อหาดำเนินการกดปุ่มทางเพค เป็นข่าวครึกโครม จึงเป็นเหมือนบรรทัดฐานว่า ห้ามใช้ภาพลักษณ์หญิงสาวแต่งตัวเย้ายวนมาเสริมสร้างการขาย...

(ความคิดเห็นในผู้จัดการออนไลน์)

ภาพผู้จัดการออนไลน์

ปัญหาที่ตามมา คือ การกระทำอย่างอาจหาญร้ายสำนึกของข้าราชการการเมืองสตรีผู้นี้ ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ด้วยทักษะหมาย ระเบียบแบบแผน และขับธุรกรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทยอันดึงกระนั้นหรือ เพราะปฏิทินโฆษณาหน้ามาที่แยกจาก เป็นภาพหมู่สาวอวตารชรเปลี่ยนออกชวนหวานหวานปลุกใจเลือกปักทั้งวัยหนุ่ม (เหลือ) น้อย และหนุ่มน้อยไว้เดียงสา นอกจากน่าจะฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์แล้ว ยังฝ่าฝืนกฎหมายอื่นได้อีกหรือไม่

แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากประเด็นโนท์ทั่วทักษะหมายในทางโลกแล้ว มิอาจละเลยประเด็นทางคุณธรรมจริยธรรมอันเป็นคุณสมบัติล้ำลึกที่ยืดโยงให้มนุษย์...สัตว์ประเสริฐ อยู่ร่วมกันอย่างร่วมเย็นเป็นสุข

หลังเกิดเหตุ น.พ.มานิต พอมรบดี รมช.กระทรวงสาธารณสุข มอบหมายให้ น.พ.ลามาน พุตระกูล ผอ.สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพคุณเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ กระทรวงสาธารณสุข หารือกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามด้านกัญชาและนิทексค่าสตร์ ว่าเรื่องนี้ฝ่าฝืนกฎหมายได้บ้าง

นอกจากนั้น น.ส.อรุณี ศรีโต ประธานคุณย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กชุมชนไทยเกรียง นางทิชา ณ นคร ผอ.บ้านกาญจนากิจ เชก พร้อมด้วยเครือข่าย ได้แสดงท่าทีต่อต้านชัดเจน ถึงกับรวมตัวกันไปยืนหนังสือเปิดผนึกถึงนายกฯ ใน ๑๗ วันน้ำคาม ๕๒ ให้รับงับการแจกลจายปฏิทินทันที

และในวันเดียวกัน ข้าราชการการเมืองสาว ตัวการเรื่องนี้พากชื่อชี้แจงว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขอแสดงความรับผิดชอบด้วยการลาออกจาก

แม้จะคิดปักสูตรพันตัวแต่ก็ไม่รอดพันได้จ่ายด้วยนักหรอ ก เพาะลังค์มายังกังขา ยังนักว่ามันสมน้ำสมเนื้อกันไหมที่ทั้งขยะมลพิษตกค้างเพิ่มพูนไว้เป็นภัยลังค์ ใช่ว่าเพียงคิดตื้นเขินแบบ “นู้ย” เกคริน เอกธัชกุล อดีตมิหน้ามา ที่มองภาพหมู่เปลือยกออล่างฉันนี้เป็นศิลปะลึกซึ้ง เปลือยแต่ไม่โป๊ ช้ำยังเจ้าปัญญาทั่วติงผู้ใหญ่เสียอีกว่าจะไปดูแลเรื่องหนังโป๊ หนังสือโป๊ ปัญหาโลเก้น ไม่ดีกว่าหรือ ?

เหrocจะเลือกเลื่อนไปว่ากรณีนี้ผู้กระทำเป็นข้าราชการการเมืองประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี แต่บังอาจยำ่ย์ตำแหน่งหน้าที่ของตน หยาบหยาดสถานที่ราชการระดับชาติ กระทำเรื่องบัดสี ไร้คุณธรรมจริยธรรม อันกุลสตรีไทยมีบังควรข้องเกี่ยวเลยแม้ลักน้อย

หรือว่าสตรีเพศในลังค์ไทยยุคนี้ หมกมุ่นครุ่นคำนึงแต่เพียงเอวองค์ทรงโฉมสำแดงลีลาประโภโลภัยเพื่อจะเชิดหน้าชูตนให้โดดเด่นในลังค์มากเท่านั้น ! เรื่องคุณสมบัติจรรยาภยาทกุลสตรีไทยดังเดิมนั้น ไร้คุณค่าครุคำนึงให้ป่วยการ !!!

¤

บ้านป่า นาดอย

๐ จำกัด ๐

ทุกรุ่น polymarsh หน้าที่บรรยายหลักวิชา
เช่นวิชาที่จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น
ในเรื่องความสะอาด (ทั้งกายและใจ)
ขยาย ประยุทธ์ ชื่อสัตย์ เลี้ยงสละ กตัญญู

โรงเรียนผู้นำที่กาญจนบุรียังคงมีผู้คนแห่เวียน
ไปรับการฝึกอบรมเป็นรุ่น ๆ ทุกรุ่น polymarsh หน้าที่
บรรยายหลักวิชา เช่นวิชาที่จะพัฒนาตนเองให้
ดียิ่งขึ้นในเรื่องความสะอาด (ทั้งกายและ
ใจ) ขยาย ประยุทธ์ ชื่อสัตย์ เลี้ยงสละ กตัญญู

เมื่อพูดเรื่องความขยัน ผมจะยกตัวอย่างที่
เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๔ ปีมาแล้ว รัฐบาลสมัยนั้น
เตรียมส่งทายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เอาใจประชาชน
ด้วยการประกาศเพิ่มวันหยุดประจำปี ผมออก
มาให้ข่าวค่านั้นที่ ขอให้คณะรัฐมนตรี คิดใหม่
ทำใหม่ คนไทยเกียจคร้านมากอยู่แล้ว อย่าได้
เพิ่มวันหยุดอีกเลย เติมวันหยุดและวันหยุด
ซัดเชยประมาณปีละ ๑๘ วัน (ไม่นับวันพักร้อน
อีกปีละ ๑๐ วัน) ทั้งปีมี ๓๖๕ วัน ก็เท่ากับหยุด ๑
ใน ๓ หรือทำงาน ๒ วันหยุด ๑ วัน จะลุ้ชาติให้เห็น
เข้าได้

ปีนี้เอาอกแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคมที่ผ่าน
มา คณะรัฐมนตรีประกาศเพิ่มวันหยุดประจำปีอีก

๒ วัน คือวันที่ ๑๖ เมษา และ ๑๗ สิงหาคม
ช่วงสงกรานต์หยุดยาวต่อเนื่องกัน ๖ วัน ๑๓ ถึง
๑๙ เมษา (วันที่ ๑๗ เป็นวันเสาร์และ ๑๙ เป็น
วันอาทิตย์) ส่วนช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษาฯ
สมเด็จพระบรมราชินีนาถหยุด ๔ วัน ๑๒ ถึง ๑๕
สิงหาคม (๑๔ วันเสาร์, ๑๕ วันอาทิตย์)

มีคนสนับสนุนทันทีว่า หยุดยาว ๆ ติดต่อกัน
หลายวันเป็นการตีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
ถ้าเช่นนั้นก็เพิ่มวันหยุดกันไม่รู้จบ การท่องเที่ยว
จะได้เจริญก้าวหน้ามหศาล

นอกจากคนไทยโดยเฉลี่ยจะเข้าเกียจแล้ว
“ท่านผู้ทรงเกียรติ” คือ ส.ส. ยังเข้าเกียจอีก ๒๕๕๗
ทำหน้าที่ซึ่งได้แก่การเข้าประชุมและลงคะแนน
กฎหมายฉบับต่าง ๆ แต่ไม่เข้าเกียจในการรับเงินเดือน
อย่างเต็มที่ เดือนละกว่า ๑ แสนบาทต่อคน...

สถิติการลงคะแนนของ ส.ส. ในรอบปี๒๕๕๗
ที่ผ่านมา มี ส.ส. ที่ลงคะแนนครบถ้วนเพียง
๔๔ คนจาก ส.ส. ทั้งล้วน ๔๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ

๑๒.๒๔ เท่านั้น ซึ่งน้อยมาก ไม่คุ้มกับเงินเดือนที่ประชาชนทั้งประเทศเลี้ยงภาษีจ่ายให้ ส.ส.

สมัยที่ผมเป็นหัวหน้าพรบค และเป็น ส.ส. เราจะมั่นใจว่างานนี้มาก ไม่ยอมให้ถูกตราหน้าว่าเป็น ส.ส. ซึ่งเกียจหลังยาวย เป็น ส.ส.ที่เห็นแก่ตัวรับเงินเดือนเต็มที่แต่ทำงานเต็มที่

วันเวลาผ่านไป ส.ส. กลับขึ้นเกียจมากขึ้น ทั้งขาดการประชุม และเข้าประชุมสาย กดออด ๓ ครั้งแล้วยังไม่ยุติหารือเข้าประชุม เวลาถ่ายทอดสดการประชุมสภาก่อนไปทัวประเทศเห็นแต่เก้าอี้เปล่า ๆ ตั้งอยู่ลalon

ผมมักจะชุมชนคนงานของโรงเรียนผู้นำว่ามีเกียรติยิ่งกว่า ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ เพราะเข้าประชุมตรงเวลาทุกวัน วันละ ๒ ครั้ง เช้าเย็น คนไทยถ้ามีการเข้มงวดกฎข้อบังคับอาจงงงงทำอะไรก็เอารัดได้ทั้งนั้น

เรื่องไม่ดีไม่งามเกิดขึ้นในบ้านเมืองเราไม่สร้างชา เดียวเรื่องนั้นเดียวเรื่องนี้ พอยกหลังปี บริษัทต่าง ๆ เตรียมทำปฏิทินแจกลูกค้า ที่ซื้อจากันมากคือปฏิทินรูปโป๊ เป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมาก เพราะข้าราชการการเมืองระดับสูงเขาไปแจกในทำเนียบรัฐบาล ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริหารประเทศ ปฏิทินนั้นนอกจากจะเป็นเครื่องด้วยแล้ว ยังผิดกฎหมายอย่างเด่นชัดอีกด้วย

ลูกสาวของเจ้าของบริษัทน้ำมาเป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่ง “ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี” เอกปฏิทินของบริษัทพ่อที่โฆษณาขายเบียร์เป็นรูปหกดาวเปลือยกายเกือบล่อนจ้อนไปแจกที่ทำเนียบรัฐบาล แจกไม่อั้นใครต้องการเท่าไรเท่ากัน

ตำแหน่ง “ประจำสำนักเลขานุการนายกฯ” แต่ก่อนนี้มีความสำคัญมาก ผมเคยเป็นตำแหน่งนั้นสมัยท่านพลเอก เกรียงศักดิ์ ชุมนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยขึ้นการบังคับบัญชาภัยท่าน เลขาธิการ พลเอก พร ธนະภูมิ

ต่อมาสมัยท่านพลเอก เปรرم เป็นนายกฯ

ผมขอข้าราชการจากบางหน่วยงานไปช่วยผมทำงานในตำแหน่ง “ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี” เช่นจากกองทัพบก ผมขอ พันตรี สุรยุทธ์ จุลานนท์, พันตรีวรวิช เกษตร์กุร และร้อยเอกจากรุภัทร เรืองสุวรรณ (ยศในสมัยนั้น)

คนแรกต่อมาเป็นนายกฯ ที่ใคร ๆ รู้จัก คนที่สองเป็นปลัดกระทรวงพาณิชย์และคนที่ ๓ เป็น กกต. (กรรมการการเลือกตั้ง)

ตั้งนั้นการแจกภาพโป๊จึงไม่ใช่เรื่องเล็ก เพราะคนแจกเป็นข้าราชการการเมืองระดับสูงและปฏิทินที่แจกผิดกฎหมาย คนแจกจึงต้องลาออกจากตำแหน่งอย่างฉับพลันเนื่องจากทนต่อการวิพากษ์วิจารณ์ไม่ไหว

การตัดสินว่าภาพโป๊หรือไม่นั้น อาจพอเฉียงกันได้ แต่ก็มีหลักพิจารณา ถ้าภาพดูแล้วก่อให้เกิดความมั่นคงทางเพศ ก็เป็นภาพโป๊ด้วย ไม่ใช่เป็นศิลปะ

ส่วนการผิดกฎหมายนั้นผิดชัด ๆ กฎหมายควบคุมน้ำม้าหรือพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ดังกล่าว ออกมานะเป็นกฎหมายมายที่ผมเป็น ส.น.ช. (สมัชิกสภานิตบัญญัติแห่งชาติ) เมื่อประมาณ ๒ ปีก่อน ๆ มาแล้ว

ผมร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ได้รับเลือกเพร่ำเสียไปกินไปนอนกลางถนนวิทยุสำนักงาน ก.ล.ต. (คณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์) ชุมนุมคัดค้านไม่ให้เบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์คัดค้านเป็นผลสำเร็จมาแล้ว

ในคณะกรรมการธุรกิจพิจารณาออกกฎหมายควบคุมการโฆษณาตัวเองน้ำมานั้น มีคนของเจ้าพ่อ น้ำมาร่วมเป็นกรรมการด้วยหลายคน เฉียงกันหน้าดำหน้าแดง แต่ฝ่ายเราที่เห็นประโยชน์ ส่วนรวมเป็นฝ่ายชนะ กฎหมายนี้จึงออกมายได้

โชคดีที่ตอนนั้นมีลูกสาวเดียวทำหน้าที่เป็นทั้ง ส.ส. และ ส.ว. จึงผ่านกฎหมายได้สำเร็จ หากเป็นสมัยนี้ เมื่อผ่านการประชุม ส.ส. และ ต้องไปให้ ส.ว. กลั่นกรอง อนุมัติอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๒ สถาบันมีคนของเจ้าพ่อน้ำมานอนอยู่มาก คงออก

กฎหมายควบคุมการโฆษณาไม่ได้แน่

กฎหมายฉบับดังกล่าวกำลังถูกกระบวนการทางการเจ้าพ่อนำมาร่างก่อนก่อให้เกิดความต้องการให้มีการแก้กฎหมาย ให้สามารถโฆษณาได้เสรีมากขึ้น ให้มีคนดื่มน้ำมากเข้าส่วนลังค์จะเสียหายอย่างไรไม่ต้องคิด ขอให้ได้กำไรมหาศาลก็แล้วกัน

โรงเรียนผู้นำอุบลราชธานี เป็นสถาบันที่มีวัฒนธรรมคือเปิดค่ายสุขภาพ เป็นครั้งคราว มีทั้งค่ายของคุณหมอเจื้อง, หมออรุจิรา และ พ.อ. สมรงค์ชัย

ผมพูดคุยกับคนไข้ที่ไปเข้าค่ายว่า “ไม่มีหมอวิเศษคนไหนในโลกที่รักษาคนไข้ให้หายเจ็บป่วยได้ทุกคน หายก็มี ไม่หายก็มี แต่ถ้าหายมากกว่าไม่หาย และไม่ต้องกินยา, ไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้องฉีดยา ก็จะน่าลองรับการรักษา

ในระยะหลัง ๆ นี้มีหลายอาการ หลายโรค ที่แพทย์แผนปัจจุบันรักษาไม่หาย จึงเกิด “แพทย์ทางเลือก” ขึ้น เช่น แพทย์ไทยเดิม การนวดแผนโบราณ การฝังเข็ม เป็นต้น

ผมได้รับเอกสารจากท่านอาจารย์หมอเอกธนະสิริ เรื่อง “การเปรียบเทียบการแพทย์แผนปัจจุบัน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการแพทย์แผนปัจจุบัน” ขอคัดเอาบางตอนที่ท่านเขียนไว้มาเผยแพร่ต่อดังนี้

“ผลสำเร็จแพทย์ครบ ๔๕ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาแล้วก็จริง แต่ผมเพิ่งมาศึกษาเรื่องที่กำลังกล่าวถึงนี้ก็เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ นี้เอง คือเมื่อผมมารับหน้าที่ “ประธานมูลนิธิพืนฟูส่งเสริมการแพทย์ไทยเดิม” จึงได้ศึกษาเรื่องนี้แล้วทราบว่า

ทุกประเทศในโลกต่างมีการแพทย์ของตนเอง เช่น ประเทศไทยนี่เดียว อายุรเวท มีโยคะ, สมุนไพร เป็นต้น ประเทศไทยนี่มีฝังเข็ม ซิก ไหเก็ก, สมุนไพรจีน ประเทศไทยมียาสมุนไพรไทย คือยาหม้อยาเขียว ยาดำ มีการนวด (รวมถึงดัดตน) การประคบร้อน ไฟ การอุ่นไฟ การกดจุดตามจุดเดง (คล้ายฝังเข็มของจีน) ฯลฯ

การแพทย์แผนปัจจุบันเพื่อดำเนินยุโรปประมาณ ๒๕๐ ปีมานี้เอง แล้วจึงได้แพร่ความเริ่มอย่างรวดเร็วไปทั่วโลก เพราะทันสมัยและมีความหวือหวา ดังนั้นประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ ๕ จึงโปรดเกล้าให้สร้าง “โรงพยาบาล” ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ อีก ๑ ปี ถัดไปได้โปรดเกล้าให้ตั้งโรงเรียนแพทย์โดยให้สอน ๓ วิชา คือแพทย์แผนไทย (แผนโบราณ) เกล็ดโบราณ และแพทย์แผนปัจจุบัน เรียนทั้ง ๓ วิชา ๓ ปี ให้ประกาศนียบัตร ต่อมา พ.ศ. ๒๕๖๖ มูลนิธิรักษากิเพลเลอร์ สร้างโรงพยาบาลเช้ามาเมืองไทยให้ความช่วยเหลือทั้งงบประมาณก่อสร้าง, ศึกษาวิจัย, ดูงานและในที่สุดโรงเรียนแพทย์คิริราชมีการสอนเฉพาะแพทย์แผนปัจจุบันโดยตัดทิ้งแผนโบราณของแผนไทยออกไปทั้งหมด

โปรดลังเกตุว่า ในเวลาไล่เลี่ยงกันอิทธิพล ตะวันตกต่อประเทศอินเดียและจีนยิ่งหนักหนา สาหัสกว่าประเทศไทยหลายเท่านัก แต่ทั้งสองประเทศเขามิยอมทิ้งวิชาแพทย์เดิมของเข้าแต่ก็ยอมรับแผนปัจจุบัน ดังนั้นในโรงพยาบาล เช่น โรงพยาบาลปักกิ่งที่ผมและแพทย์จากประเทศไทยรวมประมาณ ๑๕ คนได้เคยไปดูงานเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ และ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้ไปเยี่ยมชมและไปนอนป่วยอยู่ ๑ ลับดาห์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ (ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สมัยเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้เริ่มเปิดสอนพัฒนาฯใน พ.ศ. ๒๕๑๘)

โรงพยาบาลปักกิ่งไม่ยอมทิ้งการสอนการแพทย์แผนจีน เช่นเดียวกับอินเดียมิยอมทิ้งอายุรเวท, และโยคะ...

.....

ระยะเวลาที่ໄລ่เลี่ยงกันนั้นเอง ศ.น.พ. อวย เกตุสิงห์ ประธานราชบัณฑิตย์ของคิริราชได้ตั้งโรงเรียนอายุรเวท สอนวิชาแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยอาคั้ยมหามกุฎราชวิทยาลัยเป็นที่เรียนชั้นราชาโดยได้รับพระกรุณาธิคุณจากสมเด็จพระลังษราชา

สมเด็จญาณสังวรฯ ดำเนินงานโดยมูลนิธิพันพุ
ส่งเสริมการแพทย์ไทยเดิมฯ ซึ่งอาจารย์อวยเป็น
ประธาน และเป็นครูใหญ่ของโรงเรียนอายุรเวท
ด้วย (ปัจจุบัน น.พ.เอก พนະลิริ เป็นประธาน)

ต่อมาเมื่อประมาณ ๒๕ ปีมาแล้ว อาจารย์
อวัย เกตุสิงห์ได้อขอกลับการเรียนการสอนวิชาแพทย์
แผนไทยประยุกต์ให้ได้เข้าไปเป็นวิชาแพทย์สาขา
หนึ่งในคณะแพทยศาสตร์คิริราชประภากว่าถูก
ต่อต้านโดยคณบดีอย่างน้อย ๓ คน และแพทย์-
สภากิตต่อต้านไม่เห็นด้วย ติดต่อกันเรื่อยมาจน
กระทั้งคณบดีคนปัจจุบันใน พ.ศ.๒๕๖๙ ได้รับโอน
กิจกรรมการเรียน การสอนแพทย์แผนไทย

ประยุกต์ของมูลนิธิฯ เป็นวิชาใหม่เข้าไปอยู่ในคณะแพทย์ศิริราช พร้อม ๆ กันนั้นหลายมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนลุนนาท และมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ก็กำลังดำเนินการในทำนองเดียวกันอยู่ในขณะปัจจุบันนี้

จากการแล่ขอ่งโลกาภิวัตน์
กระแล่การแพทย์แผนอื่น ๆ ที่
ไม่ใช่แผนปัจจุบัน อาทิ การ
แพทย์แผนไทย การนวดแผน
ไทย การฝังเข็ม การกดจุด ตลอดจนการใช้ยา
สมุนไพรทั้งไทยและจีนเริ่มอยู่ในกระแล่ประชาชนนิยม
จนในที่สุด กระตรวจสารารณสุขได้จัดตั้ง กรม
การแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกซึ่งใน
กระตรวจสารารณสุข ซึ่งเป็นที่น่าเชื่อมยิ่ง ณ บัดนี้
คณะแพทยศาสตร์ ศิริราช เปิดหลักสูตรแพทย์
แผนไทยประยุกต์ไปแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่ง
เริ่มดำเนินการติดต่อกันคณะแพทย์ศิริราช
แต่มีข้อขัดข้องทางเทคนิคและนโยบายบางประการ
เพิ่งจะเริ่มตั้งต้นติดต่อใหม่ในปี ๒๕๔๘ ทำนอง
เดียวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสันติท่า กำลัง

จัดตั้งภาควิชานี้อยู่ เช่นเดียวกัน

หลังจากที่กระทรวงสาธารณสุขได้ตั้งกรรม
ใหม่คือ กรรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์
ทางเลือก ก็ปรากฏว่าแพทย์แผนจีนมีบทบาท
อย่างสูงในกรมใหม่นี้ ประเทศจีนได้เสนอความ
ช่วยเหลือให้แก่รัฐบาลไทยจำนวนมากเพื่อจัดตั้ง
สถาบันการศึกษาการแพทย์แผนจีน, โรงพยาบาล,
สถาบันวิจัย และจำหน่ายยาสมุนไพรจีน ฯลฯ มี
ศูนย์กลางอยู่ที่โรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งมูลนิธิ
ปอเต็กตึ๊งสนับสนุนทางด้านการเงินโดยตลอด
ศูนย์ได้กระทำพิธีเปิด เมื่อวันที่ ๗ มกราคมนี้

● อย่าทิ้ง “หม้อไทย”

ท่านอาจารย์หมอมเอกได้เขียนรายละเอียดเพิ่มเติมว่า เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงทราบเรื่องนี้ ทรงให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ทรงสั่งให้แพทย์และนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ร่วมกันศึกษาและพัฒนาวิธีการรักษาโรคต้อหิน ให้สามารถนำไปใช้ได้จริง ท่านได้ทรงให้คำแนะนำและสนับสนุนการดำเนินการอย่างใกล้ชิด จนทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศแรกที่สามารถรักษาโรคต้อหินได้สำเร็จ ด้วยวิธีการที่คิดค้นขึ้นมาเอง ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการทำงานร่วมกันของแพทย์และนักวิชาการที่มีความสามารถและมุ่งมั่นตั้งใจ

ท่านสมาชิก “เรากิดอะไร” เชิงสนใจ “แพทย์ทางเลือก” เมื่อได้ทราบเรื่องนี้ คงจะมั่นใจว่า ตัดสินใจถูกต้องแล้ว **ณ**

สีสันชีวิต ขอสั่งความสุขปีใหม่ให้ทุกท่าน
ด้วยแข็งคิดหลากหลายจากห่านผู้รู้
หวังว่าจะช่วยคลายทุกข์จากปัญหาต่าง ๆ ที่ทับมาจากการปีเก่า
และอาจจะมาโผล่เข้ามาในปีใหม่
ให้เข้าใจถึงต้นเหตุแห่งปัญหาและวิธีทางแก้ไขตามแนวทางคำสอน
ซึ่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงคัมภ์มาแล้ว
กว่า ๒,๕๐๐ ปี เพื่อเกิดปัญญาอันคือแสงสว่างที่จะส่องผ่านข้าวไล่
ความเมื่บอดแห่งอวิชชาให้หมดไป และเพื่อมนุษยชาติจะได้พนกัน
ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนตลอดไป

ในสถานการณ์บ้านเมืองที่มีสภาพแวดล้อม
และปัญหาต่าง ๆ ที่รุ่มเร้าขณะนี้ ขอแข็งคิดให้แก่
ประชาชนในอันที่จะรักษาจิตวิญญาณให้ดี และ
จะดำเนินชีวิตให้ผาสุกอย่างไรในปี ๒๕๖๗ นี้

สมณะเสียงศีล ชาตวโร อายุพรรษา ๓๓
พุทธศานต์ ประจำอยู่พุทธสถานปฐมอโศก รับผิดชอบ
ธรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

บ้านเมืองของเรามีอะไรน่าสนใจมาก
และความเป็นจริงถือว่าอยู่ในภาวะวิกฤติอย่างหนัก
โดยเฉพาะปัญหาครัวเรือนปัจจุบันของนักการเมืองและ
ข้าราชการทำให้เศรษฐกิจของชาติล่มสลาย ลั่นโลก
ให้เกิดความยากจนของคนทั้งประเทศ เกิดหนี้ลิน
มหาศาลทั้งระดับรัฐบาลจนถึงประชาชนอย่าง
มากมาย และยังเกิดปัญหาความแตกแยกของ
นักการเมืองและประชาชน ต่างล้อมจะแยกซึ่ง
อำนาจเข่นฆ่ารากไม้ได้หยุด ใช้สือทางวิทยุ ทีวี
หนังสือพิมพ์ โฆษณาต่อตัวกันไปมาอยู่ในขณะนี้
แทนที่จะเอารเวลาไปแก้ปัญหาพัฒนาบ้านเมือง ก็
มาสร้างภัยเงียบ การเมือง แยกซึ่งอำนาจ ทำให้คนกัน
ประชากันจึงอยู่ในภาวะลำบาก ต้องลุกขึ้นมาช่วย
ความทุกข์ยากกันเอง จึงอยากจะฝากแข็งคิด

การรักษาจิตวิญญาณให้ดีขึ้นและดำเนินชีวิตอย่างพากสุกในยุคบ้านเมืองกำลังมีปัญหารุ่มเร้ามากในทุก ๆ ด้านทั้งเศรษฐกิจ การเมืองและลัทธามากในทุก ๆ ด้านทั้งเศรษฐกิจ การเมืองและลัทธา ฉะน้อยก่ออาปัญหาหลัก ๆ ที่เป็นเหตุให้ปัญหาอื่น ๆ ตามมา ก็คือปัญหาเศรษฐกิจที่ทำให้ประชาชนอดอยากรากฐาน และทำให้ปัญหาอาชญากรรมปัญหายาเสพติดก็จะตามมา เพราะเศรษฐกิจไม่ดี รายจ่ายมากกว่ารายรับ ไม่ว่าจะปะรำณใน การบริโภค เป็นหนี้สิน เมื่อไม่พออยู่พอกินก็ปล้นกันไป ทุจริต เครียดมาก ๆ ก็เข้าหา ya เสพติด จึงต้องมาแก้เรื่องเศรษฐกิจก่อน ศึกษาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงให้ดี แล้วจะมีความสุขอย่างเพียงพอ คือต้องรู้จักปะรำณในการใช้จ่าย จะใช้จ่ายอะไร ให้มีเหตุผล ถ้าเป็นคนศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างมีลัมมาทิฐิ ก็จะมีภูมิคุ้มกันรู้เท่าทันกิเลส ไม่ตกเป็นทาสรของกิเลส รู้เท่าทันลิงหลอกล่อที่มีมารอบทิศทาง

ต่อไปก็จะให้หลักหรือแนวคิดในการรู้จักรักษาจิตวิญญาณให้ดี และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ท่านกล่าวสถานการณ์บ้านเมืองที่กำลังมีปัญหารุ่มเร้า ดังนี้

๑. อาย่ามองโลกในแง่ร้ายเกินไปวิตกกังวลกลัวไปหมด จนกินไม่ได้นอนไม่หลับ กลัวคนชั่ว คนโง่จะครองบ้านครองเมือง กลัวจะเกิดโรคระบาด กลัวโลกจะแตก ฯลฯ มันอาจจะเป็นหรือไม่เป็นอย่างที่เราคิดก็ได้ ถ้ามันไม่เป็นหรือไม่เกิด เราก็ทุกข์ฟรีไปเปล่า ๆ ถ้ามันเป็นมันเกิดจะไปทำอะไรได้ มันไม่ได้เกิดกับเราคนเดียว ถึงอย่างไรก็หนีความตายไปไม่พ้น ทุกข์กังวลไปก็เท่านั้น

๒. ถ้าจะเกะกะติดข่าวสาร ข้อมูล ก็ต้องประมาณตัวเอง บางคนติดตามข่าวสารมาก ๆ ก็เครียด ยิ่งเป็นข่าวการเมือง ถ้าชอบฝ่ายหนึ่งหรือไม่ชอบอีกฝ่ายหนึ่งมาก ๆ พอทราบข่าวฝ่ายที่เราชอบถูกใจร้ายจากอีกฝ่ายก็จะเกิดอารมณ์ บางคนดูทีวี ถึงกับทุบจอทีวีเลยก็มี หรือบางคนดูข่าวอยู่ด้วยกันแต่ความคิดเห็นคนละอย่างก็เกิดทะเลาะ

ซอกต่อยหรือถึงกับฆ่ากันก็มี ถ้าติดตามข่าวสารข้อมูลมาก ๆ แล้วยังวางใจไม่เป็นใจเครียดถึงกับเกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ ห่าง ๆ เลี้ยงบ้างก็จะดี

๓. อาย่าเป็นคนแบบโลกแบนแผ่นดินมากเกินไป ต้องคิดเลี้ยงว่าอะไรจะเกิด ก็ต้องเกิด “อยุธยาไม่ลิ้นคนดี” เมืองไทยเรายังมีคนดีคนเก่งอีกเยอะอย่าคิดว่าเราดีเราเก่งอยู่คนเดียว ขอให้เชื่อมั่นอดทน รอคอย และให้อภัย

๔. อาย่าหมกมุ่นกับข่าวสารข้อมูลอยู่คนเดียว มันจะว้าวุ่นใจ ให้พบปะลังสรรค์กับเพื่อนผู้รู้ใจมีทัคคติเดียวกันคุยกัน จะได้รับ益จาก เลี้ยงบ้างหรือไปพบปะสนใจหาโอกาสพั้งผู้ที่รู้จริง มีวุฒิภาวะสูง เป็นลัตบุรุษ จะทำให้เราฉลาดและเข้าใจอะไรขึ้น จะได้คล้ายใจได้มากขึ้น

๕. ต้องคิดเสียว่า ทุกอย่างมันมีวิบากกรรม ใครทำกรรมดียอมได้ดี ใครทำกรรมชั่ว ก็ชั่ว ไม่ช้าก็เร็ว เราไม่ต้องไปด่วนลงโทษเขาแทนวิบากกรรมเดียวเราจะไปร่วมวิบากกรรมกับเขาด้วย

๖. ต้องประมาณตนเอง อาย่าทำเป็นเตี้ยอุ้มค้อมปัญหานางอย่างแม่เรา มีอำนาจก็ใช้ว่าจะแก้ไขได้จ่าย ๆ เหมือนคนดูดวยจะแนะนำตະโภนให้นักมวยบนเวทีต่อยได้ แต่ตัวเองถ้าขึ้นเวทีจะเป็นอย่างไร

๗. ถ้าคิดจะลุหหรือจำเป็นต้องลุกับธรรมพวกโภกชาติ โภกแผ่นดิน ก็ต้องสู้ด้วยปัญญาโดยเอกสารรัมนำหน้า สู้แบบอหิงสา อโหลิ ไม่ใช่ความรุนแรง และพร้อมที่จะอภัย ผู้มีกุศลธรรมสูงสุดระดับค่าลด้าหรือบุคคลสำคัญ ๆ เช่นจะอภัยแม้กับผู้ป้องร้าย เอาชีวิตเช่นพระบรมศาสดาพระลัมมาลัมพุทธเจ้า อภัยแม่เทวทัตจะพยาภัย เอาชีวิต พระเยซูก็อภัยกับผู้ทำร้ายพระองค์ มหาดม คานธีก็อภัยแก่คนที่เอาชีวิตท่าน ฯลฯ

๘. ต้องฝึกเป็นคนหนักแน่น ไม่เป็นคนอ่อนไหวง่ายและตระหนักแน่ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงย่อมเป็นตามเหตุปัจจัย เราไม่สามารถจะไปบังคับหรือปรารถนาเอาว่า จะเป็นอย่างนี้ได้ อาย่าเป็น

อย่างนั้นเลย มันไม่เป็นได้อย่างคิดทุกเรื่อง แล้วปล่อยว่าความยึดมั่นเลี้ยง นับเป็นยาอันประเสริฐ ที่ช่วยบำบัดทุกข์ทางใจ และเป็นที่พักพิงอันประเสริฐของใจดังที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ “อกภูจัน nanothan เอต ทีป อนาปร์” แปลว่า “ความไม่กังวล ความไม่ยึดมั่น นั่นแหลกศือที่พึงอันประเสริฐของบุคคล หาใช่ลิ่งอีนไม่”

๙. ต้องเป็นคนมีเหตุผลมากกว่าอารมณ์ หัดวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังมา แล้วทำใจให้ตรง คือเว้นอคติ ๔ ไม่จำเอียงเพราะรัก ซึ่งหลง หรือกลัว

๑๐. ข้อสุดท้าย ขอให้มีเวลา กับธรรมะมาก ๆ คือศึกษาและปฏิบัติธรรมให้ถูกทาง ธรรมะจะสอนให้เรารู้จักการดำเนินชีวิตที่ดี รู้จักใช้วิถีดีให้เป็นโอกาส และจะมีความสุขท่ามกลางความทุกข์ได้ เอ旺!

เราจะเตรียมตัวด้อนรับวันวายพิบัติโลกอย่างไร

สมณะเพาะพุทธ จันทเสนาໂສ อายุพุทธชา
๒๓ พรรชา ประจำพุทธสถานลันติโศก

รับผิดชอบ มนติชีเพื่อนช่วยเพื่อน

ในปีนี้อากาศของโลกจะร้อนมากที่สุดในรอบ ๑๖๐ ปี นับเป็นข่าวที่น่าประหัตพรัตน์พรึ่ยิ่งนัก เพราะเท่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน โลกร้อนจนแทบทะหนนไม่ไหวอยู่แล้ว นึกถึงความร้อนภัยนกุงอก หรือความร้อนจากอากาศ มีได้ก็ถ้วนความร้อนภัยในหรือความร้อนจากอารมณ์ของคนที่ถูกสุมด้วยไฟแห่งราคะ โගะ และ โนหะ ที่ร้อนไม่น้อยกว่าอากาศ

เพราะความร้อนทั้งสองประเภทนั้นแท้จริง เป็น “คนละเรื่องเดียวกัน”

โลกนี้ไม่ใช่โลกของมนุษย์ ด้วยว่ามนุษย์เพิ่งมีขึ้นในโลกเพียงแค่แสนกว่าปีที่ผ่านมาเท่านั้น โดยที่โลกมีอายุหลายล้านปีมาแล้ว นั่นแปลว่ามนุษย์เป็นเพียงลมหายใจใหม่ในบ้านหลังนี้เท่านั้น

สมณะเพาะพุทธ จันทเสนาໂສ

www.prajan.com

แต่เป็นสมานชิกที่มีความเห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ ใช้กิเลสความต้องการที่เป็นความต้องเกิน เบียดเบี้ยนโลกนี้จนบอบช้ำอย่างแสนสาหัสดังที่เห็นและเป็นอยู่

มีเลี้ยงเตือนจากหลายกระแสบอกว่า ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จะเป็นวันเลวร้ายที่สุดในโลก เพราะจะเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างใหญ่หลวง จนจะทำให้โลกนี้ทรงสภาพปกติไม่ได้อีกต่อไป รายละเอียดมีเผยแพร่กันอย่างกว้างขวางแล้ว หลายคนจึงมีคำถามว่าถ้าเป็นเช่นนั้นจริง เราท่านทั้งหลายจะอยู่กันอย่างไร คำตอบก็คือ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง เราท่านทั้งหลายก็ไม่มีปัญหารืออะไร อยู่อย่างไรอีกต่อไป เพราะไม่มีคราลงเหลืออยู่ในโลกแล้ว เมื่อไม่มีการดำรงชีพอยู่ก็ไม่มีปัญหารือจะอยู่อย่างไรอีกต่อไป หรือถ้าจะมีคนหลงเหลืออยู่บ้างก็คงเป็นการหลงเหลืออยู่เฉพาะคนที่เข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจเพียงเท่านั้น คนกลุ่มดังกล่าวอยู่มีน้ำหนักต่อความทุกข์ได้เป็นอย่างดี จึงอยู่รอดจากภัยพิบัติใหญ่มาได้ดังนั้นก็ไม่มีปัญหารือกับการดำรงชีพหลังภัยพิบัติของโลกแต่ประการใดเลย

ไม่ว่าเหตุการณ์เลวร้ายจะเกิดขึ้นอย่างไร หรือไม่ก็ตาม การเตรียมพร้อมด้วยความ

ไม่ประมาทเป็นเรื่องที่มีแต่ได้กับได้ ไม่มีเสียแต่อย่างใด นั่นคือ ฝึกตั้งตนอยู่บนความลำบาก เลี้ยดแต่บัดนี้ เพื่อให้มีความเคยชินต่อสภาพความลำบาก ความอดอยากยากแค้นแล่นลาหัล ความวิปริตแปรปรวนต่อสภาพของดินฟ้าอากาศและอารมณ์ของผู้คนที่ยังเหลืออยู่เพียงส่วนน้อยในโลกใบนี้ ลองสร้างจิตภาพไปสักวันนั้น เห็นว่าจะเหลือเพียงคนที่แข็งแกร่งทั้งทางกายและทางใจจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งจะต้องฝึกฝนให้มีสภาพดังกล่าวตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปจนถึงวันนั้น และเราก็เหลือเวลาฝึกฝนน้อยเต็มที่แล้ว บทฝึกฝนที่จะทำให้เราท่านทั้งหลายมีความพร้อมที่จะเชิญภัยพิบัติในโลกก็คือ การรักษาอุโบสถศิล หรือการปฏิบัติศิลแปดเป็นอาจิณตกรรมคือต้องบริสุทธิ์ในศิลห้า ถือพระมหาธรรมย ทานอาหารวันละเมื่อเดียวหรือน้อยกว่านั้น งดเว้นการแสวงหาความบันเทิงเริงรมย์และการแต่งกายสวยงาม รวมไปถึงการใช้ชีวิตอยู่อย่างมัgn้อยสันโดษอย่างถึงที่สุด ฝึกไม่ใช่ไฟฟ้าและเครื่องอำนวยความสะดวกใด ๆ แม้กระทั้งรถยกต์ ฝึกอยู่ในที่ไม่มีอาคารบ้านเรือนให้มากเข้าไว้ ฝึกทันต่ออากาศหนาวจัดและร้อนจัดให้ลงได้ รวมความว่า ให้จำลองสถานการณ์วันประสบภัยพิบัติของโลกให้เราคุ้นชินก่อนถึงวันนั้น

พุทธชัยันตี

เราท่านทั้งหลายจะทำใจอยู่กับปัจจุบันขณะอยู่เป็นนิตย์ ไม่ควรติกกังวลถึงเหตุการณ์ที่ยังมาไม่ถึง เราสามารถ “คาด” ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ส่วนจะคาดคะเนถูกหรือผิดนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งแต่เมื่อคาดคะเนไปแล้วก็ไม่ควรปล่อยให้จิตปรุงแต่จะ離れความคาดไปสู่ความเครียด เพราะความเครียดจะทำให้ได้รับภัยพิบัติก่อนวันลึกลึกเลี้ยดด้วยช้ำด้วยว่าโลกนี้โดยที่แท้ก็คือ กายยารوا หนาคืบ กว้างศอก พร้อมลัญญาและใจ ถ้าเราท่านทั้งหลายสามารถควบคุมโลกภายในนี้ได้ ก็จะควบคุมโลกภายนอกได้อีกด้วย

ดังคำสอนของพระพุทธเจ้าในพระไตรปิฎก

หมวดธรรมบท มีว่า “จิตเป็นใหญ่ ใจเป็นประณาน”

ขอฝากกำลังใจให้ชีวิตมาถึงเราท่านทั้งหลายที่ต้องใช้คำว่าเราท่านทั้งหลายก็พระทุกครั้งที่เราได้ให้ลิ่งดี ๆ แก่ผู้ใด นั่นแปลว่าเราได้ให้ลิ่งดี ๆ นั้นแก่ตัวของเราเองด้วยเสมอ ความเข้าใจ เช่นนั้นทำให้เรามีภัยจิตใจที่เป็นผู้ให้ลิ่งดี ๆ แก่ทุกชีวิตแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช แม้กระทั้งสิ่งไม่มีชีวิต เรายังพร้อมจะเป็นผู้ให้อย่างน้อยก็เป็นผู้ให้ความใส่ใจในการดูแลรักษาตนเอง-ผู้อื่น-สัตว์อื่น-สิ่งอื่น เพราะนั่นคือการดูแลใส่ใจรักษาตนของโดยแท้เที่ยว

ปี ๒๕๕๕ ที่มีการคาดคะเนว่าจะเกิดเหตุร้ายในโลกนั้น เป็นวาระครอบรอบ ๒๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ประเทศไทยมีพุทธศาสนาจำนวนมากมักจัดโครงการเฉลิมฉลอง “พุทธชัยันตี” ดังเช่นเมื่อกี้พุทธกาล พ.ศ.๒๕๐๐ ก็มีการเฉลิมฉลองพุทธ

ชัยันตีกันมาแล้วทั่วโลก วาระที่จะถึงนี้จึงขอเชิญชวนชาวพุทธทั้งหลายเริ่มจัดงานพุทธชัยันตีกันเถิด สำหรับข้าพเจ้าและมวลมิตรสหาย จะจัดงานพุทธชัยันตีด้วยการปลูกต้นไม้พุทธประวัติ ในพื้นที่คนใจบุญถวายที่ดินแด่พระพุทธเจ้า โดยตั้งใจว่าจะทำให้มีขึ้นในหลายพื้นที่ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เมื่อถึงปี ๒๕๕๕ จะเกิดภัยพิบัติในโลกนี้หรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้าและเพื่อนชาวพุทธก็จะดำเนินโครงการงานพุทธชัยันตีไว้ก่อนเพื่อพระพุทธศาสนาจักได้ส帕ารสืบต่อไปแม้จะต้องเผชิญภัยพิบัติโลก

ชาวพุทธควรทบทวนชีวิตที่ผ่านมาอย่างไร เพื่อเตรียมตัวต้อนรับปีใหม่ ๒๕๕๗ อย่างมีสติ ไม่ทำให้ชีวิตผิดพลาดเหมือนเก่า ขอคำแนะนำที่จะสร้างพลังชีวิตให้เข้มแข็ง เพื่อต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

สมณะกล้าจริง ตตภาโว อายุพระชา ๒๗
พระรา ประจำหน่วยงานพุทธศิลป์ พุทธสถาน

สมณະกัลยาจริง ตตภาก婆

ลันติอโศก

ใน ๑ วัน ๒๔ ชั่วโมง นับว่ามีอยู่เหลือเกิน สำหรับผู้กำลังมุ่งมั่นในการงาน รวมเรื่องอื่น ๆ ที่ทำให้มีความสุขทางใจ แต่มันยิ่งเหลือเกิน สำหรับผู้กำลังกลัดกลุ่มทางใจ....

ที่จริงแล้วนั้น ควรจะเป็นอย่างไร? วันเวลา ไม่ได้สนใจใคร เพราวย่างไรเสียวันเวลา�ังทำ หน้าที่อย่างบุติธรรมที่สุด ยังไห้โอกาสผู้พ่ายแพ้ ให้โอกาสผู้ชนะเท่าเทียมกัน

ในชีวิตของคนคนหนึ่ง จะต้องเจอทั้งเรื่อง โชคดี โชคร้าย คละเคล้ากันไปโดยมิไดหยุดหย่อน เลย ก็ใครจะจะไปต้องการความโชคร้ายนั้น แต่ก็ แน่นอนเรามีสามารถปฏิเสธได้เลย นี่คือชีวิต จริง ๆ ของทุกคน เป็นหลังของความโชคร้ายที่ แผงอยู่ นั่นคือความโชคดีที่ยิ่มรอดต้อนรับเราอยู่ ขอเพียงให้เราแต่ละคนแต่ละท่านรู้จักอดทนรอคอย อุดทนรอคอยจนให้ผ่านวิกฤตความโชคร้าย นั้นไปแล้วจะเจอความโชคดีนั้น....

จะฝึกเตรียมใจให้พร้อม ยึดอกรับสภาพ ทั้งโชคร้ายและโชคดีนั้น แก้ปัญหาไปตามเหตุปัจจัย โดยเฉพาะทำปัจจุบันให้ดีที่สุดເถิด...

คนอ่อนแอก็ทั้งหลาย ผู้ท้อแท้ทั้งหลาย ลงเข้าใจให้ได้ເถิดว่า...ผู้ที่เข้าประஸบความสำเร็จ

ทั้งหลายนั้นล้วนเคยมีสภาพเช่นเดียวกันนี้แหละ อาจเคยอ่อนแอกหรือท้อแท้มาแล้วยิ่งกว่าเราซະอີກ..

เคยมีผู้กัลฯาโภมส เอດิลัน นักประดิษฐ์ หลอดไฟฟ้าให้มีแสงไฟ หลายครึ้งที่ล้มเหลว หลอดไฟไม่ติด นักวิทยาศาสตร์ท่านนี้จึงกล่าวว่า.. “โลกนี้ ไม่มีคำว่าล้มเหลวเมแต่ทเรียน”

นั่นหมายความว่า จงเอาประสบการที่ผ่านมา เป็นบทเรียน เป็นครุคายเตือนสอนเราสิ่งที่ล้มเหลว นั่นแหละ จะบอกเล่าอะไรต่อเรา สิ่งที่พลาดจะ ไม่ทำอີกໄ...อย่าตื่นเต้นไปกับความล้มเหลว ทั้งหลาย อย่าคิดว่าล้มเหลวเป็นเรื่องเลวร้ายจน น่าหวาดหวั่นเลย...

แสดงให้เห็นได้ว่า ความสำเร็จทั้งหลาย ต้องประกอบด้วยความล้มเหลวน่นอนก่อน กับปีใหม่นี้ เริ่มต้นชีวิตใหม่

อย่าเอาแต่ใจตัวมากนัก

แพ้ให้เป็นอยู่กับความแพ้อย่างเข้าใจ

อยู่กับชัยชนะโดยไม่ลำพอง

“ยิ่มรับวันที่ผ่าน

ทึ้งวันวนที่เลวร้าย

ใช้ความดีคู่กาย

ทำความหมายให้ตนเอง”

จะมีไฟชีวิตและคิดสู้

อย่าหยุดอยู่ยุ่งยากอย่างคนเขลา

หาสิ่งที่ประทับใจใส่ตัวเรา

แม้เรื่องเคร้ามอົກมากบากบั่นไป.

วิกฤติบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความ ชัดແยงทางการเมืองที่ยังแบ่งฝ่ายในขณะนี้ และเรื่องอื่น ๆ มองไปทางไหนเห็นแต่ทางตัน ในฐานะนักการศึกษา ท่านเห็นทางออกหรือไม่ ?

“ก้าน กິ່ງພຸທູ” นามปากกาของสมณะ ร้อยดาว ปัญญาทูໂມ อายุพระชา ๒๐ พระชา ประจำที่มนากອບສັກສິລ พຸທຣລາຄานลันติอโศก ส่องวายร้ายที่ทำลายโลกอยู่ขณะนี้ไม่ใช่คร

กับใคร แต่เป็นรากะกับโลกะ ไปลังเกตดู เพราะรากะหลอนคน คนก็ทุนทรุยผลิตคน เพราะโลกะหลอกคน คนก็ทะเยอทะยานผลิตของ เมื่อของมาก คนมาก ปัญหาในการเป็นอยู่ก็ตามมาก แม่โรคทางใจก็เกิดอยู่มีใช่น้อย ๆ และเช่นนี้เป็นอยู่ทั้งโลก ตราชได้ที่ยังไม่เห็นสlogของวายร้ายที่กล่าวมาเป็นตัวปัญหา แมร้อยโอบามา หรือพันโอบามาร์ค ก็แก้ปัญหาเหมือนจ่ายยาไม่ถูกโรค ยิ่งหากไม่รู้จักโลกะ และรากะ แม่โอบามา หรือโอบามาร์ค ก็ต่างเป็นตัวปัญหาด้วย แล้วจะช่วยโลกอย่างไรได้

สรุป มอง...ที่เมืองไทย คนบ่นวุ่นวาย ๆ...มองให้ถึงรากเลอะจะเห็น...ไม่ได้มาจากสีได ๆ หรือสีขาวไว้เดียงสา ไม่ใช่ ! แต่จากเหตุ ได้แก่ เสน่ห์อันเย้ายวนของอำนาจนิยม ทุนนิยม ซึ่งตราบได ที่คนยังมองว่า ความรวยเป็นบิดาพระเจ้า อำนาจ เป็นพระเจ้า แน่นอน...คนหลงย่อมอยากเข้าถึง เมื่อเข้าถึงแล้วก็ไม่อยากสูญเสีย เมื่อสูญเสียแล้ว ก็ไม่อยากยอมรับ ด้วยเหตุดังนี้ หลายปีที่ผ่านมา อำนาจจักรไทย จึงเลม่อนเก้าอี้ดันตรี ที่คนพยายามแย่งชิง วิ่งเข้าหา

ทรัพย์สินนั่นในคร ฯ ก็รู้ว่า เป็นบันไดไต่ระดับไปสู่อำนาจได้และอำนาจเป็นตัวสูบทรัพย์สินอันยิ่ง ก็ได หล่อหลอมให้คนได้รู้ตั้งแต่เยาว์ว่า ประณญาได ๆ ต้องอาศัยเงิน เงินจึงเป็นเป้าประสงค์ของใจนิยมแต่นั่นมา และเสน่ห์ของการหาเงินประการหนึ่ง คือ ยิ่งได้ยิ่งอยากรได้ ดังนั้น เมื่อมีเงินแล้ว ไอ้หลังก็มักເօາเงินไปซื้ออำนาจจากนั้นก็ใช้อำนาจ กอบโกยเงินทอง แต่ด้วยความที่ไอ้หลังมีเชือขั่ว แตกตัวเร็ว ...ส่งความความบ้าจังเกิดขึ้นแน่นอน เพียงหมากัดกัน ยังเป็นที่รำคาญของผู้คน เปลือยกล่าวไปไยถึงการต่อสู้ของผู้หลงกับผู้หลง

พระพุทธองค์กระจ่างหมดในเรื่องคนบود ไล่กอดเจา คนบ้าก่อภูเขาทรายชายทะเล ท่านจึงทิ้งอำนาจ ทิ้งทรัพย์ มาเอี่ยอกกับกอกคน ให้ได้รู้ว่า ชีวิตที่ว่างเปล่าจากทรัพย์สินก็อยู่ดีมีลุข์ได ทำประโยชน์คุณค่ากับเพื่อนมนุษย์ได ชีวิตที่ไร้อำนาจ ราชศักดิ์ ก็สูงส่งได ด้วยเมตตาด้วยปัญญาด้วยกิจ

ສ.ຮອຍດາວ បរវയາຍទវវ

www.roidao.com

សមណະវ້ອຍດາວ ປັນຈຸາງຫຼໄມ

ເກື້ອງກູລ ພລາຍຄນເຫັນດ້ວຍ ຮັບໄດ້ ພາກັນເອາຍ່າງ ຕາມຈາກນັ້ນກີ່ທີ່ການທາເຈິນທີ່ການແສ່ງຫາອໍານາຈ ມາອູ້ຮ່ວມເປັນສັງຄົມແຫ່ງອາຣຍະ ມັກິຈເກື້ອງກູລເປັນ ທາງດຳເນີນ ມີໂລກະ ຮາຄະ ເປັນເປົ້າໝາຍຄ່າຍຄອນ

ບ້ານເມືອງເຮົາຖຸວັນນີ້ ທາກນອກວ່າມີປັນຈຸາງຫຼໄມ ກົມປັນຈຸາງຫຼໄມ ທາກນອກວ່າ ແທ້ແລ້ວຄົນຕ່າງໜາກທີ່ເປັນປັນຈຸາງຫຼໄມ ກີ່ໃຊ້ອີກ ສຽງວ່າ ໄຄຮັນດັບຊ່ອມຮະບົບກົມໆອື່ມໄປ ຈະໃຊ້ການເມືອງໃໝ່ ບໍລິຫານກົມໆອື່ມໄປ ກົມໆທຳເລົ່າ... ແຕ່ອາຕມາເຫັນຕາມພຣະພຸທອອງຄ ແລ້ວ ທ່ານໄມ່ເລີຍເວລາແກ້ປັນຈຸາງຫຼໄມ ແຕ່ອາຕມາເຫັນຕາມພຣະພຸທອອງຄ ແລ້ວ ທ່ານມາແກ້ປັນຈຸາງຫຼໄມທີ່ຄົນເພີຍຄົນດີ ມີປັນຈຸາງຫຼໄມ ມີຫວີໂລກນີ້ຈະໄມ້ດິຈານຂຶ້ນມາ ແລະອາຕມາເຫັນແລ້ວວ່າ ທຸກການແກ້ປັນຈຸາງຫຼໄມ ສົມຄວຣ ເຮັມຕັນທີ່ຕົນ ມາສຳຮອກຮາຄະ ແລະໂລກະ ແລະເຮົ່ານັ້ນ ທຸກໆໂທ່າງກັບຂອງຈີ່ອຍາກວຍ ອີກໃຫ້ ເພົ່າ ຮາຄະ ໂລກະ ຄວາມຫລງຮວຍ ລົງໃຫ້ ເປັນຮາກເໜັງ ປັນຈຸາງຫຼໄມ ປັນຈຸາງຫຼໄມ ແລະໄມ່ເພີຍງານເຮັມຕັນທີ່ຕົນຕ້ອງພຍາຍາມຊວນຄົນເຫັນມາເປັນເຫັນນີ້ດ້ວຍ

ຢືນຍັນວ່າ ທາງອອກປັນຈຸາງຫຼໄມເມືອງ ອູ້ທີ່ຄຳນິຍມເຢິ່ງສາສດາ ຄືອມີ້ວິຕອຍູ້ອ່າງຮຽມດາ ສາມັກູ່ ປະພາບຕິພຣະມຈຣຍ່ ທຳຈານຟຣີ ມີວິຕີທີ່ໄມ້ພລາງທຣພາກຮອງໂລກ ແລະເຫັນຄົນເຫັນມາເປັນພື້ນອັງ ເປັນເພື່ອນຮ່ວມທຸກໆເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ ແຕ່ກ່ອນຈະຍືນດີໃນທາງອອກ ເຮັດຕ້ອງຊ່ວຍກັນບອກໃຫ້ຄົນຫຼັງ ຕິ່ນຂຶ້ນຈາກຫຼັບໄລໃນເວັນຈຳປະກ່ອນ ຜົ່ງອາຕມາບອກໄປໜ້າຍຄົນແລ້ວ... ອົ່າໄປເລີຍເວລາ ທາເຈິນໃຫ້ນາກາຮໃ້ ແລະເງິນທອງທີ່ໄດ້ເປັນມາຍາວັນເວລາທີ່ຈ່າຍອອກເປັນຂອງຈະຈິງ ອົ່າໄປໜ້າຍໃຫ້ ເພົ່າໃຫ້ ແຕ່ໄທນ ອີກໄມ່ນານເຮັກເລັກກວ່າໂລງ ຍິ່ງຜູ້ເທົ່າລົງຮວຍຫຼັງໃຫ້ ດ້ວຍກາໂກງ ສຸດທ້າຍກົດ

ไม่มีแผ่นดินจะตาย...แม้ในเรื่องราقص หากยังจะไม่ได้ ก็อย่าไปสร้างลูกมาให้วุ่นวาย ยิ่งไม่พร้อมที่จะรัก แล้วปล่อยให้ลูกเกิดมา ก็จะเป็นการเพิ่มภาระเดนราค ที่มีมากแล้ว ให้มากเกลี้ยงซึ่งกัน

สรุป.... พระองค์ไทย ฐานะผู้ใหญ่ของสังคม ต้องเป็นอยู่ให้ดี และทำงานฟรีชีซึ่งเป็นเรื่องถูกต้อง ตามธรรมวินัย อย่ามัวเห็นแก่ตัวเห็นแก่ตัวอยู่ นักการเมืองซึ่งส่วนใหญ่ก็ร้ายกระหึ่มเป็นภาระ ก็ต้องเสียสละให้มากขึ้น อย่างนายกฯ หรือรัฐมนตรี ทุกวันนี้ยังทำงานแล้วก็เอารายได้กลับศีนไป ซ้ำมากด้วย... พื้นอังประเทศนักทุกคนนั้นแหลก ท่านได้มีปัญญา ก็มาช่วยกัน สร้างสังคมใหม่ ค่านิยมใหม่ เยี่ยงพระพุทธองค์พากเป็น พากทำ หากใจยังไม่ถึงปานนั้นก็ตระหนักคำพระพุทธองค์ไว้ในชีวิตก่อน ก็แล้วกัน

การได้ลาออกจากครอบครัว กับการไม่ได้ลาออกจากครอบครัว การไม่ได้ลาออกจากครอบครัวจะประเสริฐกว่า การได้ลาออกจากครอบครัวจะประเสริฐอะไร

คนไม่มีความรู้ มียศ กับคนมีความรู้ ไม่มียศ คนมีความรู้ แต่ไม่มียศ ประเสริฐกว่า คนไม่มีความรู้ มียศจะประเสริฐอะไร

คำสรรเลริญจากคนพาก กับการติดต่อจากนักประชัญ การเตียนจากนักประชัญประเสริฐกว่า คำสรรเลริญจากคนพากจะประเสริฐอะไร

ทุกข้ออันเกิดจากวิเวก กับสุขอันเกิดจากความคุณ ทุกข้ออันเกิดจากวิเวกประเสริฐกว่า สุขอันเกิดจากการคุณจะประเสริฐอะไร

การเป็นอยู่โดยไม่ชอบธรรม กับการตายโดยธรรม การตายโดยธรรมประเสริฐกว่า การเป็นอยู่โดยไม่ชอบธรรมจะประเสริฐอะไร

การแก้ปัญหาสังคมอย่างไรที่นักการเมือง เพราะส่วนใหญ่สายตาล้น แม้พระองค์ไทย ก็ยากจะหวัง เพราะส่วนใหญ่ไม่เห็นปัญหาสังคม แม้ผู้พ่อเห็นบ้าง ก็อ้างว่าไม่ใช่กิจของลงชื่อ ลงนาม หน้าที่เป็นภาระให้สังคมเลี้ยงดูเท่านั้น ส่วนพวกรู้ยากจะหวัง ส่วนหนึ่งมุ่งค้าการคึกคัก นี้แหลกแรก ฐานลัทธิทุนนิยมตัวเอ่ยเลย คือทำให้คนเรียนต้อง

ลงทุน ส่วนใหญ่จบไปแล้วก็มุ่งถอนทุน หรือมุ่งหาเงินเป็นงานหลัก...แล้วการผลิตทรัพยากรของโลกก็ตามมา ฯลฯ สรุปท้ายสรุปว่า เริ่มต้นจากตนนั้นแหลก เหมือนพระพุทธองค์ปฏิวัติโลก โดยเริ่มที่พระองค์เพียงหนึ่ง จากนั้นสอง-สาม-สี่ และ Infinity ก็ตามมา ...

จงหาญกล้าในจริยธรรม นำสังคม

สิกขามาตุจินดา ตั้งเฝ่า อายุพรรضا ๓๔ พรรษา ประจำพุทธสถานราชธานีอโศก

“พระประเสริฐลุด สำหรับปีใหม่นี้ คือ จิตใจที่ชุมด้วยความพอเพียง”

ความรู้จักพอ เป็นสิ่งขาดแคลนในโลกยุคปัจจุบัน โลกจึงเอียงกระเท่รีไปข้าง “จะเอา ๆ ๆ” จะเอาอย่างไม่รู้จบ จนความรู้ลึกที่ว่า “ต้องไม่หยุดต้องได้มากกว่านี้” ฝังลึกและเหนียวแนนในชีวิตของทุกคน กลายเป็นความปกติของมนุษย์ เป็นความถูกต้อง หากใครขาดเลี้ยงชีวิต “จะต้องเอาให้ได้” ก็จะกลายเป็นคนไม่เอาให้ขึ้นมาทันที ท่ามกลางความร้อนรนของจิตวิญญาณที่ไม่รู้จักอิ่มไม่รู้จักพอ มันลากเอาเจ้าของจิตวิญญาณ ตกเป็นทาสของความร้อนรุ่มในอารมณ์อยู่ตลอดเวลา หากความสุขลงสู่ใจได้ยาก

ทุกชีวิตเกิดมา มีได้มีวัตถุสมบัติสิ่งใดติดตัวมา ต้องพึงพาอาศัยทุกสรรพสิ่งในโลก ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เพื่อความอยู่รอดของชีวิตที่จะได้สร้างคุณค่าให้สมกับสมรรถภาพของความมีชีวิตเท่านั้น ครั้นได้อาคัยใช้สิ่งนั้นลังนั้นในโลก ใช้ไปใช้มาเลี้ยดถือ หวงแหน อุบเบ็นของตน แทนที่จะใช้ค้ายภาพที่มีมาบริหารจัดการสิ่งเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ สำหรับการยังชีพ ส่วนตนและเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ส่วนรวม ซึ่งหากกว่าทุกชีวิต สังวรจะวังอย่างนี้แล้ว วิกฤตต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น

หากเรา มาช่วยกันทำความเข้าใจกับชีวิต ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง ซึ่งเป็นหนทางเดียว

ที่จะใช้แก่ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจได้ ก็จะดีมาก เริ่มจากการฝึกตนเป็นผู้ให้ จุดเริ่มต้นของการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่อย่างเศรษฐกิจพอเพียง “ให้” อย่างมีความสุข อย่างน้อย ก็ไม่ต้องทำหน้าที่ ความเป็นเจ้าของสิ่งของที่สละออกไปนั้น

ดังนั้น หากเราสามารถผลิตได้มาก เราพอใช้แล้ว จะแบ่งให้ผู้ไม่ได้ใช้บ้าง เขาได้อาคัยสิ่งที่เราให้ไปนั้นทำประโยชน์ทำให้ชีวิตมีคุณค่ามากขึ้น นั่นคือบุญ สุรุปแล้วทุกคนสามารถช่วยสร้างบุญ สร้างคุณค่าความเป็นคนแก่กันและกันได้จริง ๆ หากไม่คิดแต่จะเอาชนะคนๆ 一人 เอาไว้เปรียบ แก่งแย่งแข่งขัน ฯลฯ หันมาเห็นแก่มนุษยธรรม มีสำนึกรักในบุญคุณที่ทุกชีวิตมีให้แก่กัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้อง ตัวอย่างไม่ดี ตัวอย่างไม่ถูกต้อง ล้วนเป็นสิ่งเตือนสติให้ได้เลือกเพื่อนเล่นทางวิธีการควบหากันด้วยเมตตา เพื่อสร้างสังคมความเป็นอยู่ที่ดีร่วมกันทั้งสิ้น

แทนการดื่นรนแสงเทาเสพสุขส่วนตนตามลำพัง ในเมื่อความเป็นจริง มีผู้ร่วมอาศัยอยู่ในโลกกับเรานี้อีกมามาย ควรค่าแก่การเฉลี่ยแบ่งปันใน การกินการใช้ หากแต่ละคนมีความรู้สึกพอในเครื่องอุปโภคบริโภค รู้สึกเพียงพอแล้วที่ตนได้ ก็จะเลี่ยลละออกอ้อเพื่อผู้อื่นอย่างง่ายดายโดยตนเองไม่เดือดร้อน ไม่เป็นการเบียดเบี้ยนตนเอง

อุดมการณ์ แม่วิเศษปานได หากขาดการลงมือปฏิบัติจริง ก็ย่อมไม่มีโอกาสสัมผัสกับรสชาติความวิเศษนั้น ฉะนั้น จงเริ่มตราชูทุกสิ่ง ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดไม่จำเป็น ลดละได้ ชัดแล้วลงมือจัดการทันที แต่หากวู้สึกลังเล หรือยังคลุมเครือ นั่นแสดงถึงการขาดความเชื่อมั่น เพราะไม่มีสมาธิที่เต็ดเดี่ยวตัดสินอย่างหมดลงลุย ขอแนะนำให้ฝึกสมาธิด้วยการสั่งวรรรวงความประพฤติตามบทบัญญัติในศีล เพราะการปฏิบัติศีลจะทำให้ชีวิตรู้สึกความพอเพียง เช่นเรื่องอาหารการกินที่อุดมสมบูรณ์อยู่ในเมืองไทย ได้แก่ ข้าว-ถั่ว-งา-

พิช-ผัก-ผลไม้ ล้วนเป็นอาหารบำรุงร่างกายให้เจริญเติบโต แข็งแรงได้เพียงพอแล้วจึงไม่มีความจำเป็นต้องไปตัดถอนอายุสัตว์อื่นมาต่ออายุคนเราเลยจริง ๆ

การประพฤติดตามไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต หรือไม่ซื้อขายเนื้อสัตว์ คือ การปฏิบัติตามศีลข้อที่ ๑ ส่วนศีลข้อที่ ๒ ห้ามลักขโมยไม่มักมากในวัตถุ ล้มบัติข้าวของที่เจ้าของเขามี่อนญาติ รู้ความพอเพียงที่ตน ไม่ก้าวเกินกว่าล่วงล้ำสิทธิผู้อื่นอันเป็นต้นเหตุ ของอาชญากรรมใจกรรมในสังคมทุกวันนี้

ปฏิบัติศีลข้อที่ ๓ ให้ชื่อสัตย์ต่อคู่ครองไม่มักมากในการรู้ความพอเพียง ผัวเดียวเมียเดียว ก็มีโอกาสศึกษาทุกข์มากพออยู่แล้ว หากอกใจและคู่รักคู่ใจรักมีแต่จะก่อเรื่ไม่สิ้นสุด

ศีลข้อ ๔ เกี่ยวกับคำพูด การรู้สึกเพียงพอไม่พูดโกหก หยาบคาย นินทา เพื่อเจ้อ ฯลฯ สั่งวรรวงได้แม้เพียงเท่านี้ ลพิษทางอารมณ์จะลดลงให้มากที่เดียว

ศีลข้อ ๕ เว้นขาดสิ่งเสพติด เหล้า บุหรี่ การ

พนัน เที่ยวกางคีน ดูมหารสพ เกียจครรานในการทำงาน ชึ่งพาเลี้ยวเวลา เลี้ยวนุทรัพย์ไปจนถึงปัญญา ถึงทำลายชีวิตได้

ปฏิบัติศิลข้อนี้จะประหด สามารถ ก่อร่างสร้างตัว ดำรงชีวิตในระบบเครชชูกิจพอเพียง สามารถเชิญกับปัญหาภัยติดต่าง ๆ ปัญหาในลังคมลดลงได้จริง ๆ เมื่อมีการเอาใจ ดูแล ความประพฤติให้อยู่ในกรอบแห่งศีลทั้ง ๕ ข้อนี้

อย่าลืมว่า ทุกชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของลังคม ความปรารถนาที่จะให้ลังคมสุขเย็น ต้องเกิดจากความอยู่เย็นเป็นสุขของทุกชีวิตในลังคม ใครเป็นเจ้าของชีวิตได้ ก็เริ่มต้นทำให้ชีวิตนั้นก่อน เพราะเป็นชีวิตที่เรามีสิทธิจะจัดการได้เต็มที่ และเป็นหน้าที่โดยตรงที่เราจะต้องคุ้มครองป้องกันดูแลรักษาอย่างดียิ่ง

ปี ๒๕๕๓ กำลังเริ่มต้น ชีวิตชาวพุทธที่แท้จริง ควรจะได้เริ่มต้นปฏิบัติศิล ๕ ให้จริง ๆ มาพิสูจน์คำสอนของพระศาสดาในศาสนาได้ ก็ตามล้วนแต่สอนให้รักเมตตาต่อสรรพชีวิต หากใครได้ศึกษาคำสอนในศาสนาที่ตนนับถืออยู่ให้ละเอียดลึกซึ้งจริง ๆ แล้วปฏิบัติตามด้วยศรัทธาชัดเจน เป็นศาสนิกที่ดีตั้งแต่เริ่มต้นปีใหม่นี้เป็นต้นไป ลังคมที่เกิดขึ้นจากการผนึกรวมตัวกันของคนดีอย่างนี้แหลกจักพันวิกฤตได้จริง ๆ อย่ามัวท้อแท้ แซ่อุ่นกับความกังวลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังเกิดอยู่ในลังคม รู้จักอาศัยเหตุการณ์ที่เกิดอยู่จริงเหล่านั้น ฝึกฝนตนให้มั่นคงในคุณความดี อย่างน้อยมีศิล ๕ ให้ได้ จะได้ไม่หวั่นไหวต่อความวุ่นวาย สามารถยืนหยัดในการใช้สติปัญญา อ่านทุกเหตุการณ์อย่างชัดเจน

แต่หากเราไม่ฝึกสติด้วยการรักษาศีลแล้วเวลาเชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็จะขาดสติไม่รู้เท่าทันอารมณ์ของตนที่เกิดขึ้น ความรู้สึกนึกคิดของเราก็จะถูกครอบงำไปด้วยอารมณ์อันไม่พึงประ算นาหลักหลายชนิด จึงไม่เกิดปัญญาแก้ไขปัญหาใด ๆ ได้เลย

ขอขอบกำลังใจด้วยข้อเขียนทั้งหมดนี้ฝากให้ผู้อ่านได้ทบทวนเพื่อเจริญสติปัญญา มีศิลมีธรรมคุ้มครองตลอดไป

● ลิกขมาตุ จินดา ตั้งเฝ่า

ลิกขมาตุทองพราย ชาวพิมพ์ อายุ พระยา ๑๒ พระยา ประจำพุทธสถานปัฐมอโศก พรปีใหม่นะรี?

พระมาจก วร เป็นความประเสริฐ มุนุษย์จะประเสริฐ ก็ต้องมีวิชาและ الرحمنในการดำเนินชีวิต ทำให้ชีวิตไม่ออกนอกลุ่มอกทาง ไม่ฝ่าไฟแดงไปสู่บ้าน - อุบัติ ไม่แทรกโคงครรลองธรรมไปตกเหวนรกร้อนมีเดือน เพราหบุหเหวนรกร่มแต่อวิชชาไม่มีไฟธรรมล่องทาง อุบัติเหตุร้ายแรงยิ่งเกิดทวีคูณ ภาพของชากรชีวิตที่กอบกู้ไม่ขึ้น ดูแล้วน่าอ่อนณาถ เป็นธรรมลังเวชยิ่งนัก

จริง ๆ แล้วปีใหม่น่าจะพูดเรื่องที่น่าปฏิยินดี แต่ก็เลี่ยงไม่ออก ต้องเตือนสติก่อนสถา�始ทปีใหม่ จะได้ไม่ประมาทดลอดปีไปล่ะ ! เพราะชีวิตปลอดภัยก็ด้วยสติและไม่ประมาท เพื่อจะได้ผลลดสติอุบัติเหตุลงบ้างให้ก็ยังดี แต่ก็ไม่ได้หวังอะไรมากมายหรอก เพราะคนเดียวนี้เตือนกันยาก เตือนหน่อยก็ว่าด้วย พอดีก็ทำไม่ดีน่าด่าหน่า ไม่ถูกตัวตนอึก เพราะฝ่ายรับปิดเขตคำด่าแค่คำเตือนจะแล้ว ส่วนที่เหลือดูเขตคำเตือนเจิงลันทะลักเต็มบ้านเต็มเมือง เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษ และคนก็เป็นสิ่งแวดล้อมของคนที่แก้ปัญหายากที่สุด ก็ต้องอดทนกันไป

ความอดทนเป็นความยากลำบาก แต่เราจะพ้นยากลำบากก็ เพราะอดทน ต้องเปลี่ยนวิถีเป็นโอกาส เปลี่ยนยากลำบากเป็นตระหง่าน ให้น ลังคมก็ลุกเป็นไฟด้วยรากโภสัช โมหะจนเหลือกำลังเราคนเดียวจะทำ ก็ต้องรวมตัวคนดี เป็นปีกแผ่นแน่นหนาเป็นมวลพลังที่จะไม่เป็นแมลงเม่าที่หลงไปตามแสงลีเสียงที่โลกหลอกล่อไปด้วย อดทนที่จะเอาชนะใจตนเอง

ສຶກຂມາດູທອງພຣາຍ ຂ່າວທິບໍ່ນຳ

ນີ້ແລະລຳຄັ້ນທີ່ສຸດ ເປີ່ຍືນຕົວເຮົາໃຫ້ໄດ້ ແມ່ນອນ
ເປີ່ຍືນຈຸດຍືນໃໝ່ເຮົາຈະມອງເຫັນໂລກເປີ່ຍືນໄປ

ໃໝ່ ຖ. ກົດທັນກັບປັບປຸງທັດ່າງ ຖ. ກັນມານານ
ແລ້ວ ກົດທັນກັບອີກ ແລະ ປີ ປີ ເຂວ່າຈະເກີດ
ປາກູກາຮັນທີ່ຈະມີຄວາມສຳເນົາ ໂພດອນ ເບລົ້ຖ້າ
ນໍ້າຈະ
ທ່ວມຳໍ່າ ປລາຈະກິນດາວກຈະກິນເດືອນ ທຸກຄົນຈະໄດ້
ໃຊ້ລິຫຼືໃນການເກີດມາເທົ່າເຖິ່ມກັນໜົມດົກ້າ ສ່ວນທີ່ແກ່
ເຈັບ ແລະ ຕາຍ ຈະກະຈາຍລິຫຼືໄດ້ທ້ວັດົກກັນໜົມ

ແຕ່ຕອນນີ້ ຍັງມີລົມຫາຍໃຈອູ່ ກົດລົມຫາຍໃຈ
ລົກ ບ. ເຕີມພັດຈີ່ວິດໃຫ້ສູ້ຕ່ອປີແມ່ຈະມີເງື່ອງຮາວ
ຄວາມໄມ່ດີຂອງຜູ້ຄຸນທຸກສິລີ ໂລກຈະທຽບ ຈັກຮາລຈະ
ແປປເປີ່ຍືນກົດເຫຼືອຄວາມສາມາດຂອງເຮົາຈະໄປ
ບຣີຫາຮັດການໄດ້ ມາບຮີຫາຮັດການໂລກຂອງເຮົາຄືອ
ກາຍຍາວວາ ອານຸມີ ກວ້າງສອກ ພຣ້ອມລົ້ມ້າງາແລະ
ໃຈດີກວ່າ ໂດຍເພາະໃຈສຳຄັ້ນສຸດ ເພຣະເປັນ
ປະຮານສິ່ງທັງປວງ ຕ້ອງຮັກຊາວໄວ້ ໃຫ້

ອຍ່າໃຫ້ຄວາມໄມ່ດີຂອງໄຄມາບັນຫອນຈົດໃຈ
ອັນດີຈານຂອງເຮົາໄປເສີຍ ທຳໄຈໃຫ້ເຕີມ ມອງໂລກ
ມອງສຣພລິ່ງ ທຸກ ທຸກ ສຖານກາຮັນ ເປັນກຣັນທີ່ກິຈ
ແລະເກີບປະໂຍ້ນໃຫ້ໄດ້ໃນທຸກ ທຸກ ກາວກາຮັນທີ່
ເກີດເຂັ້ມ ທຳຍ່າງໃຈເວັບໄວ້ໃຈ

ເລີຍຄູນຍິເກີນໄປ ຕ້ອງປະປັບໃຈຕັ້ງຄູນຍິໃຈໃໝ່ໃຫ້ທັນ
ຮອຍນົດແລ່ນລູຍໄປນານຍັງຕ້ອງຕັ້ງຄູນຍິໃໝ່ ຮັກຊີວິຕ
ໂລດແລ່ນມານານແລະຍັງຈະແລ່ນໄປໂລດແລະໄປໂຮຈນ
ອີກນານເທົ່າໄວ້ໄມ້ຮູ້ ຕ້ອງຕຽບສັກພັບ ຕັ້ງຄູນຍິໃໝ່ໃໝ່
ໃຫ້ສັກພັບເສັມອ

ໃນຍຸກາລນີ້ ເຮັດວຽກນີ້ໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າໜີແລະ
ເປັນກຳລັງໃຈເຊື່ອກັນແລະກັນມາກອູ່ ລອງຈິນຕາກາຣ
ໄປສູກລີຢູ່ ທີ່ອົງຮອມພັດເຕີມທີ່ ອຸຍຸດີຮອມທີ່
ກະຮະແທກໃຈໃຫ້ເລີຍຄູນຍິຮູນແຮງແລະຄວາມສີ່ສູງ ເຮົາ
ຈະຍັງຄົກສັກພັບໄລ້ໄມ້ໃຫ້ເລື່ອນໄຫລໄປສູພາຍາບາທແລະ
ອຳນົມທີ່ໄດ້ໃໝ່? ຄ້າເຮົາໄມ້ບໍາເພົ່ງ ຄົນ ວັນນີ້ ເຮົາຈະ
ໄມ້ມີຕັ້ນຖຸນເປັນພລວປ່າລັຍໄປແນ່ນອນ

ໄມ້ມີໂຄຮັບກັບໃຫ້ເຮົາທຳບາປີໄດ້ເສີຍ ແລະ ກົດ
ໄມ້ມີໂຄຮັມກັນເຮົາທຳມີໄດ້ດ້ວຍຊີວິຕນີ້ເຮົາລີຫີຕ
ດ້ວຍກຣມຂອງເຮົາເອງ ອັດລີຫີຕເປັນຂອງຈຣິງ ໄມມີ
ພຣະພຣ໌ທີ່ໃໝ່ມາລີຫີຕຊີວິຕເຮົາ ດັນອື່ນ ທຸກ ກົດກັນ
ເຂົກລີຫີຕຊີວິຕເຂົາດ້ວຍອັດຕາຂອງເຂົາທີ່ເຮົາເຫັນ
ເປັນອຸທາຫຣນ໌ລອນໃຈກົມື ດັນເຮົາຄ້າໄມ້ຮູ້ຈັກວ່າ ໄຈ
ພອ ທຣີມີສັນຕິພົງສູ້ຮອມທຸກໆທຸກຄົນ ອະໄຮທີ່ພອ
ກັບອັດກາພົກພອດມີສູ່

ອົວື່ຈາພາໃໝ່ມັກນາກເກີນອັດກາພົກໄປນາກ
ນາກຈົນນ່າຕົກໃຈແລະໄມ່ນ່າເຊື່ອວ່າຈະມີຄົນແຍ່ງໜີ່
ທາກິນອູ່ກັນເກີນຕົວໄປນາກນາດນີ້ ແມ້ນ່ານຳໍ່າ
ນ່ານ້າໍ່າ ດວງດາວົກແຍ່ງໜີ່ຄວບຄວງເປັນຂອງກູ
ຕ້ອໄປຄົງຈັດເບື້ອດລັ້ມປົກການວິກາສກັນ ສົງຄຣາມກົດ
ຂໍາຍາຍຕົວບານປລາຍໄມ້ຮູ້ຈົບ ຈິນຕານກາພົກໄປສູ່
ກີ່ລີຢູ່ອູ່ກົດແລ້ວ ກົດຍ່າໄປທຸກໆລ່ວງໜ້າລະ ທຸກໆພຣີ
ປັ້ງ ທຸກໆ ໄມ່ເຂົ້າທ່າ ເຂົາໄວ້ໃຫ້ເຫຼຸດແລ້ວຄ່ອຍທຸກໆ
ກົດຍັງທັນ

ກລັບມາອູ່ກັບຄວາມຈົງໃນຂັນປ່າຈຸບັນດີກວ່າ
ໄມ່ຈົນກັບອົດຕີ ໄມ່ກັງວລອນນາຄົດ ທຳວັນນີ້ໃຫ້ທີ່ສຸດ
ກາຣກິຈຕຽນໜ້າ ບຸກຄລວບຂ້າງ ໄດ້ກຳທັນດສວະ
ສຳຄັ້ນຈະເປັນທີ່ເຮົາຕ້ອງທຳໃຫ້ທີ່ສຸດອູ່ແລ້ວ ເພຣະ
ຈະນັ້ນເປັນຄົນດີມັ້ນມາທີ່ສູ່ ເປັນໃຫ້ທີ່ສຸດໃນວັນນີ້ ທີ່
ມີເພີ່ງວັນເດືອນ ໃຫ້ມັ້ນຄົດລອດໄປທຸກ ທຸກ ວັນນີ້

● ສຶກຂມາດູ ທອງພຣາຍ ຂ່າວທິບໍ່ນຳ

▣

บทความพิเศษ

สรุปโดย : พิมลวัทณี ชูโต

ภาพจาก <http://ophir.files.wordpress.com>

แอปเปิลเน่าในตระกร้าที่ผุพัง

ตอน ๒

(BAD APPLES IN A ROTTEN SYSTEM)

บริษัทข้ามชาติที่ไร้คุณธรรมและศีลธรรม

บริษัทข้ามชาติที่เลวที่สุด ๑๐ บริษัท
ในปี ๒๕๔๔

ปี ๒๕๔๔ จะถูกจดจำตลอดไปว่าเป็นปีแห่งอาชญากรรมของบริษัทข้ามชาติ เนพาะในสหรัฐฯ ก็มีบริษัทข้ามชาติที่ติดอันดับสูง ๆ ในรายชื่อบริษัทระดับโลกไม่ต่ำกว่า ๒๐ บริษัทที่ก่ออาชญากรรมและถูกจับได้ รวมทั้งบรรดาผู้บริหารระดับสูงของ

บริษัทเหล่านั้นที่جبจากมหาวิทยาลัยชั้นหนึ่ง เช่น ฮาร์วาร์ดและแคลล์อก บริษัทที่เป็นที่รู้จักกันดีมี เช่น โกลเดิร์แมนแซคส์ (การเงิน ถูกปรับ ๑๖.๘๕ ล้านดอลลาร์) เวิลด์คอม (โทรคมนาคม) , Deloitte & Touche (ตรวจสอบบัญชี), Tenet Healthcare (สุขภาพ) , Mastercard และ Visa , Citigroup (ธนาคาร-ถูกปรับ ๘.๓ ล้านดอลลาร์

และ ๕๐๐ ล้านдолลาร์สำหรับส่องกรณี) เอ็นรอน (พลังงาน), เจ.พี.มอร์แกน (การเงิน-ต้องชดใช้เงินให้ลูกค้า ๒ พันล้านдолลาร์), เอลพาโซ (ธนารว), เอไอจี(ประกันภัย-ถูกปรับเป็นเงินให้ลูกค้า ๒ พันล้านдолลาร์ฐานตกแต่งบัญชีให้มีกำไรเกินจริงเพื่อให้ราคาหุ้นสูงตลอดเวลา ๕ ปี) ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ๑๐ อันดับของบริษัทที่เลวที่สุดมีดังนี้ :-

๑. อาร์ເହୋର ແອນເດୋສັນ (ตรวจสอบบัญชีสัญชาติສරັ້ງ): ร่วมมือกับบริษัทเอ็นรอนซึ่งเป็นลูกค้าในการลงบัญชีบิดเบือน ปลอมแปลงเอกสาร และทำลายเอกสารเมื่อถูกจับได้ บริษัทนี้ต้องจ่ายค่าปรับ ๖๕ ล้านдолลาร์ และต้องเลิกกิจการอายุ ๔๙ ปีไปเลย

๒. ບຣິຕີຂອມເມຣິກັນໂຕແບຄ-ໂໂຄ (บ່ຽຮ): เป็นบริษัทผลิตบุหรี่ที่ใหญ่อันดับสองรองจากฟิลิป-มอร์ริส บริษัทนี้ไม่เพียงแต่ผลิตสินค้าที่มีอันตรายและเสพติดเท่านั้น แต่ข้อโต้แย้งข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ที่นักวิทยาศาสตร์ชั้นนำได้ค้นพบมาตลอดระยะเวลา ๔๐ ปี ซึ่งเป็นการปิดมดเท็จและเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงที่สุดในเรื่องนี้ บริษัทไม่เคยออกมายอมรับและขอโทษ รวมทั้งไม่มีผู้บริหารของบริษัทด้วยต่องานเพรະກາຮະກະດັ່ງລ່າຍ

ไมเคิล ໄຣທ໌ นักคิดนักเขียนชาวอังกฤษ ที่ปรึกษาของนิตยสาร “ศิลปะและวัฒนธรรม” กล่าวว่า “คนไทยชอบความสำเร็จ ไม่ชอบความพ่ายแพ้ ดังนั้นเมื่อคนไทยคึกคักตะวันตกจึงคึกคักแต่เรื่องที่สำเร็จ ไม่ยอมคึกคักเรื่องที่ตะวันตกพ่ายแพ้ ไม่เคยคึกคักปัญหาของตะวันตก ชาวสยามเจิงหลับตารับเปลือกของตะวันตกโดยไม่รู้ว่าขาดดือไร ฝันอย่างไรก็ล้วนอะไรและพ่ายแพ้อย่างไร ไม่สนใจความลับส่วน ความมุ่งมั่นยากและความบกพร่องทางปัญญาของตะวันตก ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นบทเรียนที่สำคัญ ประเทศไทยเป็นท่าฟรังไม่ใช่ เพราะเรียนรู้มากไป แต่ เพราะแบบไม่รู้จักฟรัง หากชาวสยามจะเอาตัวรอดในสถานการณ์ปัจจุบัน ก็ต้องเรียนรู้ฟรังอย่างแตกฉาน”

พระປິມຫາຣາຊ ຮັກາລທີ ៥ ທຣົມືພຣະດຳຮັກັບພຣະຈຳໂວຣສ และข้าราชการที่จะเดินทางไปศึกษาในต่างประเทศว่า “ຈົງເຮັດໃຫ້ກົດໝາຍຢ່າງແຕກຈານ”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงมีพระราชดำรัสในวันที่ ๑๘.๘.๒๕๖๗ ตั้นตិเวชกุล เข้ารับงานในมูลนิธิชัยพัฒนาว่า “ทำอะไรทำให้หมายเหตุกับภูมิลังຄົມ” ภูมิคือภูมิประเทศ ภูมิอาณาเขตภูมิปัญญา ส่วนลังຄົມ คือประชาชนวัฒนธรรมและประเพณี...แต่อะไรเกิดขึ้นกับคนไทยดังแต่หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อเร็ว ๆ นี้ ฝรั่งจึงกล่าวถึงเมืองไทยว่า “ทันสมัยแต่ไม่พัฒนา”... เพราะเราไม่รู้เท่าทันและเห็นใจว่าเป็นดอกบัวหรือเปล่า?????

ข้อเขียนเรื่องบริษัทชั่นชาติที่ไร้เชิงคุณธรรมนี้เรียบเรียงจากรายงานของรัลเซล มอคไฮเบอร์ แอนด์โรเบิร์ต ໄວส์แมน คนแรกเป็นบรรณาธิการของวารสารชื่อ “รายงานอาชญากรรมของบริษัทชั่นชาติ” และคนหลังเป็นบรรณาธิการของ Multinational Monitor ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐฯ และทั้งสองยังร่วมกันเขียนหนังสือเรื่อง “การก่อการทำลาย : บริษัทชั่นชาตินักล่าและการทำลายประชาธิปไตย” (The Rampage : Corporate Predators and the Destruction of Democracy) องค์กร Multinational Monitor เป็นหนึ่งในประมาณ ๓๐,๐๐๐ องค์กรที่คัดค้านและต่อต้านทุนนิยมเสรีโลกวิถีน้ำใจลั่นฟ้าของบริษัทชั่นชาติ รวมทั้งการทำงานขององค์กรการค้าโลก (WTO) ธนารโลก (World Bank) และองค์กรการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ด้วย...ต้องการรายละเอียดติดต่อที่ <http://www.multinational.org>. นอกจากนี้ ยังมีแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจอีกเช่น:

นิตยสาร :	หนังสือ :
New International : www.oneworld.org/ni/	The Ruckus Society : www.ruckus.org
Adbuster : www.adbusters.org	Global Exchange : www.globalexchange.org
Rabble : www.rabble.ca	Oxfam International : www.oxfam.org
Institute for Policies Study : www.ipsdc.org	WTO Watch : www.wtowatch.org
ข่าวการ :	
Public Citizen (WTO issues) : www.citizen.org	
International Forum on globalisation : www.ifig.org	
Covert Action : www.covertaction.org	
People and Planet : www.peopleandplanet.net	

๓.Caterpillar (เครื่องมือหนักสัญชาติอเมริกัน) : บริษัทเนื้อข่ายรถบุลโดเซอร์ให้แก่ประเทศอิสราเอล และอิสราเอลใช้รถดังกล่าวในการทำลายบ้านเรือนของชาวปาเลสไตน์ในตะวันออกกลาง และหลาย ๆ ครั้ง ทำลายทั้ง ๆ ที่ไม่มีการเตือนและยังมีผู้คนอยู่ในบ้าน การทำลายส่งผลให้ชาวปาเลสไตน์ต้องรื้อบ้านกว่า ๔,๐๐๐ คน ศาลมารยาและนักศึกษาชาวสหราชอาณาจักรได้เรียกร้องให้บริษัทนี้เลิกขายสินค้าของตนให้อิสราเอล และเรียกร้องให้รัฐบาลสหราชอาณาจักรเลิกให้เงินช่วยเหลือแก่อิสราเอลด้วย

๔. ซิตี้กรุ๊ป (ธนาคารสัญชาติอเมริกัน) : กำเนิดขึ้นในปี ๑๙๘๘ จากการควบรวมกันของบริษัทตราเวลเลอร์และซิตี้แบงก์ การรวมกันส่งผลให้กลุ่มนี้กลายเป็นกลุ่มธนาคารที่ใหญ่ที่สุดเมื่อต้นปี ๒๐๐๗ กลุ่มนี้ถูกปั้นขึ้น ๒๑๕ ล้านдолลาร์ เพื่อยุติข้อกล่าวหาของรัฐในเรื่องการหลอกลวง และล่วงละเมิดลูกค้าอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการซื้อน้ำอย่างผิด ๆ ให้ลูกค้าซื้อบริการของบริษัทโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง และในปีเดียวกัน ซิตี้แบงก์ซึ่งเป็นกิจการในเครือกูบังคับให้จ่ายเงิน ๑.๖ ล้านдолลาร์ เพื่อยุติข้อกล่าวหาของ ๒๖ Marlboro ในเรื่องการหลอกลวงและไม่ยุติธรรมในการให้บริการยิ่งกว่านั้นกลุ่มนี้ยังทำการสนับสนุนทางการเงินแก่โครงการที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในอิควาดอร์ เปรู และประเทศไทย ๆ ด้วย!!!

๕. ไดน์คอร์ป (Dyncorp-กิจการทหารของสหราชอาณาจักร): เป็นบริษัทที่ดำเนินกิจการของทหารที่ถูกรัฐบาลสหราชอาณาจักร ประруปให้เป็นของเอกชน และมียอดรายได้ประมาณ ๒๖,๐๐๐ ล้านдолลาร์ต่อปี ไดน์คอร์ปให้บริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประธานาธิบดีอามิด คาร์ไซ ของอัฟกานิสถาน การที่สหราชอาณาจักร ประรูปภารกิจของทหารให้เอกชนทำก็เพื่อมีผลต่อสังคมที่จะปฏิเสธผลลัพธ์อัน Lewinsky ได้ ๆ ที่เกิดจากการกระทำอันไร้จริยธรรมของหน่วยงานดังกล่าวได้ และไม่ต้องซื้อขายต่อรัฐบาลฯ รัฐบาลจ่ายเงินให้บริษัทดังกล่าวเพื่อให้ทำงาน

“สกปรก” เป็น จอดทิ้งสตั๊น อดีตพนักงานของไดน์คอร์ปในบอสเนียยืนยันว่า เขาเคยเห็นกับตาว่าเจ้าหน้าที่สายบริษัทค้า “ทาสทางเพศ” ซึ่งมีอายุแค่ ๑๒ ปี และเขากลับถูกปลดออกจากงานเรื่องดังกล่าวให้หัวหน้าที่ทราบ ผู้ที่ลงมือค้าทาลังก์ล่าไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัยแต่อย่างใด เพราะพวกเขามิใช่ทหาร กิจกรรมของบริษัทดังกล่าวในด้านอื่นมี เช่น การฉีดยาฆ่าพืชจากเครื่องบินลงในไร่ “โคคา” ในประเทศโคลัมเบีย และชาวไร่โคลัมเบียประเมินว่าการกระทำดังกล่าวได้ทำลายพืชที่เข้ามาถูกอย่างถูกกฎหมาย และพวกเขาก็จะได้รับอันตรายจากยาฆ่าพืชด้วย ชาวโคลัมเบียและชาวอิ古ัวโนร์ทที่อยู่ใกล้ชายแดนซึ่งอยู่ติดกันกล่าวเสียงเดียวกันว่าสหราชอาณาจักรต้องการที่จะข่มขู่ชาวพื้นเมืองในทั้งสองประเทศไม่ให้ขัดขวางการสำรวจและชุดเจาะน้ำมันของบริษัทเชฟرون เทกซาโก บีพีและอ็อกซิเดนเติลของสหราชอาณาจักร ในประเทศทั้งสอง

๖. เมม & เมม / เมมเอօร์ (M&M/MARS- ผลิตซื้อก็อกแอลล์สัญชาติสหราชอาณาจักร) : เด็กอายุ ๑๒-๑๖ ปี และบางคนอายุเพียง ๕ ขวบถูกขายข้ามแดนจากหลายประเทศในอัฟริกาเพื่อส่งไปทำงานในไร่โคคาในโวอร์ร็อกล์สต์ เด็กเหล่านี้ถูกบังคับให้หัวนเเมล็ดโคคาในไร่ท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนระอุ หลายคนถูกเยี่ยมตีและได้รับอาหารไม่เพียงพอ ความยากจนทำให้พ่อแม่ต้องขายลูกของตน และราคาโคคาที่ถูกกดต่ำบังคับให้เจ้าของไว้ต้องใช้แรงงานเด็กซึ่งมีราคาถูกกว่าผู้ใหญ่มาก บริษัททั้งสองซึ่งเป็นกลุ่มผู้ผลิตซื้อก็อกแอลล์ที่ใหญ่และขยายตัวที่สุดและของสหราชอาณาจักร รู้ดีถึงการจ้างแรงงาน “ทาลเต็ก” ดังกล่าว แต่ก็มิได้ทักท้วงหรือพยายามเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด... สหราชอาณาจักรไม่ว่าจะซื้อขายห้ามใช้แรงงานเด็กขององค์กรสหประชาชาติ ก็เพราะต้องการให้บริษัทสัญชาติสหราชอาณาจักรได้มีโอกาสได้กำไรสูงสุดโดยมีต้นทุนต่ำสุดตามระบบการค้าเสรีที่สหราชอาณาจักร ตลอดมากกว่า ๒๖ ปี...จริยธรรมมิไว้วัดอ้าง

เท่านั้น???

๓. พร็อกเตอร์ & แგมเบิล (ผลิตเครื่องอุปโภคสัญชาติสหราชูฯ) : องค์กรอ้อกซ์แฟมซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนรายงานว่า ชีวิตของผู้ปลูกกาแฟจำนวน ๒๕ ล้านคนทั่วโลกถูกทำลาย เพราะราคากาแฟได้ตกต่ำลงเกือบร้อยละ ๕๐ ตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่แล้วมา ประเทศที่ปลูกกาแฟในเมริกากลางและอฟริกามีรายได้ลดลง ๓๐-๔๔ เปอร์เซ็นต์ อ้อกซ์แฟมรายงานเพิ่มเติม ว่าชาวไร่มีรายได้เพียง ๑.๐ เปอร์เซ็นต์ของราคากาแฟที่ร้านสถาบัคชาร์ และ ๖.๐ เปอร์เซ็นต์ของราคากาแฟที่ใหญ่ที่สุด ๔ บริษัท คือ พร็อกเตอร์ & แგมเบิล, พลิปมอร์รีส/ครัวฟ (แม็กซ์เวล), เนลเลท (เนสกาแฟ) และชา拉ลี รวมกับบริษัทของเยอรมัน อีก ๒ บริษัท ซึ่งเมล็ดกาแฟรวมกันก่อปรับร้อยละ ๕๐ ของทั้งหมดบริษัทเหล่านี้สามารถแก้ปัญหาราคามel็ดกาแฟต่ำได้แต่พวกเขายังไม่ทำ โดยเฉพาะพร็อกเตอร์ & แგมเบิลปฏิเสธจะร่วมมือกับองค์กรกาแฟสถาบัคด้วย ชาวไร่อยู่ในฐานะยากจนสุดชัดแต่ร้านสถาบัคได้กำไรมากขึ้น ...นี่เป็นความล่าวร้ายอีกประการหนึ่งของทุนนิยมเสรีซึ่งยึดหลัก “กำไรสูงสุดดันทุนต่ำสุด” ???

๔. เชอริงเพลท (Schering Plough-ผลิตยาสัญชาติสหราชูฯ) : บริษัทถูกเจ้าหน้าที่รัฐabolition สอบสวนกรณีบริษัทได้หากำไรเกินครึ่งในโครงการของรัฐ และบริษัทดีประการค่าจ้างจ่ายเงิน ๕๐๐ ล้านдолลาร์สำหรับการท่องงาน ๔ แห่งของบริษัทได้ผลิตยา ๑๒ ชนิดไม่ได้มาตรฐาน เพราะล้มเหลวในการควบคุมคุณภาพในโรงงานซึ่งผลิตยาร้อยละ ๙๐ ให้บริษัท ในเดือนเมษายน มีรายงานจากการศึกษาในสวีเดนว่าเด็กเกิดใหม่ร้อยละ ๑.๐ ที่มารดาใช้ยาตัวหนึ่งของบริษัทนี้ อวัยวะเพศที่ผิดปกติ

๕. เชลล์ (Shell-ผลิตน้ำมันของอังกฤษ+เนเธอร์แลนด์) : บริษัทน้ำมันมักสร้างภาพว่า ตนเองทุนเพื่อพัฒนาพัฒนาทางเลือก หรือรักษา

สิ่งแวดล้อม หรืออนุรักษ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ ในเดือนพฤษภาคม ๒๐๐๐ เชลล์ได้ตั้งมูลนิธิที่มีกองทุน ๓๐ ล้านดอลลาร์สำหรับสนับสนุนการพัฒนาพัฒนาที่ยั่งยืนและโครงการทางสังคมทั่วโลก เชลล์ทำเช่นเดียวกับนายจอนหัน ดี ร็อกกีเฟลเลอร์ (ผู้ขาดการค้าน้ำมันในอดีต) ซึ่งให้ทุนการศึกษาแก่เด็ก ๆ เพื่อสร้างภาพที่ดี ในขณะเดียวกัน เชลล์ยังคงทำทุกวิธีที่จะครอบครองแหล่งน้ำมันทั่วโลกไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือทำความเสียหายให้สิ่งแวดล้อม ในปี ๑๙๘๕ เชลล์พยายามจะทิ้งน้ำมันจำนวนมากในทะเลเหนือแต่ต้องระงับไปเพราะถูกต่อต้านและคว่ำบาตรจากทั่วโลก นอกจากนั้น ท่อส่งน้ำมันในอัฟริกาได้ยังรั่ว เกิดไฟไหม้ ระเบิด และเกิดมลพิษ รวมทั้งมีการทิ้งน้ำมันมากกว่า ๑.๐ ล้านลิตรตัววัน ระหว่างปี ๑๙๘๕-๑๙๙๗ เชลล์ได้ละเมิดความปลอดภัยของสาธารณสุขและการเกิดการรั่ว ไฟไหม้ ระเบิด ทำผิดกฎหมายและถูกปรับกว่า ๓๐๖ ครั้ง ในปี ๑๙๘๕ ท่อส่งน้ำมันของเชลล์ในเมืองเบลลิงแยม รัฐวัวซิงตัน เกิดระเบิดเพระการปฏิบัติงานที่สะเพร่าและการบารุงรักษาที่ไม่ดีพอ ส่งผลให้เด็กหนุ่มเสียชีวิต ๓ คน และน้ำมันกว่า ๒๓๐,๐๐๐ แกลลอนไหลลงสู่ทางน้ำใกล้เคียงและมีทรัพย์สินและลิ้งแวดล้อมเสียหาย ในอีกปีหนึ่ง เชลล์ถูกปรับ ๑๓๕,๐๐๐ ดอลลาร์ เพราะไม่ใช้มาตรการความปลอดภัยป้องกันคนงานจากเคมีอันตราย รวมทั้งมือบัดเต็จเกิดขึ้นในโรงงานในหมู่บ้านถึง ๑๒ ครั้งและมีพนักงานเสียชีวิต ในเดือนมิถุนายน เรือที่มาจากสิงคโปร์ได้ทำน้ำมัน ๔๕๐ ตันรั่วลงในน้ำ ในเดือนสิงหาคม คลังเก็บกากน้ำมัน ๓๐,๐๐๐ บาร์เรลที่เมืองอยุธยาเกิดระเบิดและก่อให้เกิดความเสียหายในอาคมากกว่าหนึ่งไมล์ ไม่มีอะไรมาก่อน เอกซอน และบีพี บริษัทเหล่านี้ยังเป็นบริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิลเต็มตัว อย่าหลงตามภาพที่บริษัทเหล่านี้พยาบาลจะสร้าง!!!

๑๐. เวทท์ (WETH-ผลิตยาสัญชาติ

อเมริกัน) : การปฏิบัติตามตรฐานของบริษัทฯ ใหญ่ ๆ คือสร้างเชื้อโรคขึ้นแล้วก็นำลินค้าสำหรับเชื้อโรคนั้น ๆ เวทท์กับปฏิบัติเช่นนี้มาตลอด ๓๕ ปี ที่ผ่านมา โดยการจ้างบุคคลที่มีเชื้อเลียงหรือผู้ที่ลังคอมชื่นชมให้โน้นนำวัสดุคอมให้ใช้สินค้าของตน ในปี ๑๙๖๖ (๒๕๐๙) ดร.โรเบิร์ต วิลสัน พิมพ์หนังสือส่งเสริมให้สตรีใช้อิมอนเอดส์เรเจนเพื่อรักษาความล้ำ ความเต่งตึงและความมีเสน่ห์ทางเพศ หลายปีต่อมาหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพลส์เปิดเผยว่า ดร.โรเบิร์ตฯ ได้รับเงินสนับสนุนจากบริษัทนี้ ซึ่งเป็นการที่ “ผู้อำนวยการ

สำนักงานสุขภาพสตรีแห่งชาติของสหรัฐฯกล่าวว่า “บริษัทฯ หลายบริษัทใช้ข้อมูล ‘ลีเทา’ ที่พิสูจน์ไม่ได้เพื่อหาประโยชน์และครอบจำกัดอิทธิพลของรักษาโรค ทั่วไปให้ทำหน้าที่เสนอแนะฝ่ายการตลาดและทำรายสตอรี่ที่มีสุขภาพดีอยู่แล้ว และไม่ใช่เพียงบริษัทเวทท์เท่านั้นที่พยายามทำให้สตรีเชื่อในการใช้อิมอนและยาอันตรายโดยการรณรงค์การให้ของขวัญ การให้เงินสนับสนุนและวิธีอื่น ๆ นี่คือเรื่องราวของการคอร์รัปชันในวงการยาและวิทยาศาสตร์”

▣ อ่านต่อฉบับหน้า

คำกรอง กองคำ

ทุกย่างเท้าเท่าทันดันไปถึง
หมั่นคำนึงคำนวนใหม่นั่น
ตลอดทางย่างมาพบสารพัน
โดยดุ่มเดินดันดันเป็นจันได

นิ่งลงบทบทวนกระบวนการทำ
บทศึกษาขั้นสูงล่ำลินลังลัย
บทบทวนตรวจสอบอ่านจิตใจ
พระพุทธเจ้ายิ่งใหญ่ย้ายืนยัน

● ท่านจันทร์

● พระพุทธมหาไภรรอมนิมิต

กำไร-หาดทุนแท็บของอาริยชน

• สมนະโพธิรักษ์ •

(ต่อจากฉบับ ๒๓๓)

ระบบ“บุญนิยม”นี้ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในใจจริงๆ ว่า จะช่วยลังค์มนุษยชาติที่ถูกพิษและฤทธิ์ของระบบ “ทุนนิยม” กำลังต้อนเข้ามุ่งอันอยู่ในปัจจุบันนี้ได้แน่ๆ หากประชาชนได้ศึกษาช่วยวิจัยกันต่อ และอบรมฝึกฝน ร่วมมือสร้างสรรค์ให้เกิดให้เป็นผู้เจริญตามระบบ“บุญนิยม” นี้กัน จนมีคุณภาพ(quality) และปริมาณ(quantity) เพียงพอ ตอนนี้คนจะเห็นจะรู้ยังยากอยู่ ยิ่งจะเชื่อตาม ยิ่งยากใหญ่ เพราะยังมีผู้พ่อรู้พ่อเป็น หรือ ดำเนินชีวิตใน ระบบ“บุญนิยม”ได้แล้ว จำนวนน้อยเหลือเกิน

เฉพาะอย่างยิ่ง คนทั้งหลายเกือบทั้งโลกทุกวันนี้ก็ล้วน ดำเนินชีวิตกันอยู่ ด้วยระบบ“ทุนนิยม”อย่างสนิทสนมและ ตายใจว่า ไม่เห็นจะมีระบบอะไรอีกเลย กันทั้งนั้น ส่วนผู้ที่เห็นและเข้าใจถึงได้ว่า ระบบ“ทุนนิยม”กำลังเข้า มุ่งอัน ไปไม่รอด ช่วยมนุษยชาติในโลกให้เกิดสุขล้นติอย่าง อุดมสมบูรณ์ เป็นลังค์มน้ำดีตามอุดมการณ์ ไม่ได้นั้น ก็ยังมี น้อยอยู่ด้วย จึงเป็นเรื่องยากที่ยากสุดๆ จริงๆ แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นทางออกอื่นได้เลยที่จะดีกว่า ต้องปรับตัวมาเป็นระบบ“บุญนิยม”นี้ให้ได้ แล้วลังค์มนุษยชาติในโลกโปรดแน่นๆ

เรtaได้สาธยายเรื่อง“พีพี”มายาวนานมาก ได้โยนไปมาจนถึง“ทีภูมิรัฐมิกตุประโยชน์” ซึ่งได้อธิบายถึงรายละเอียดของความเป็น“ประโยชน์ปัจจุบัน”ทั้งที่เป็นโลกีย์ประโยชน์“ไปกระทั่งถึงที่เป็นโลกุตรประโยชน์ ก็คงจะพอเข้าใจได้มากขึ้นแล้วว่า “กำไรแท้ หรือขาดทุนแท้ของอาริยชน์”นั้น เป็นฉันใด และได้สาธยามาถึงตอนท้ายแห่งทีภูมิรัฐมิกตุประโยชน์ คือ ข้อที่ ๔

ข้อที่ ๔ “สัมบิทา” อันหมายถึง การเลี้ยงชีพอย่างเรียบร้อยราบรื่น อย่างใจสงบเบิกบาน หรืออย่างมีสัมมาอาชีพ และ เรากำลังอธิบายมาถึง...

“**จุดต่าง**”นัยสำคัญของความเป็น“อาริยชน์” กับ “**บุคุณ**”หรือ“**กัลยาณชน**” ซึ่งควรจะจับจุดสำคัญนี้กันให้ได้เม่นๆ ชัดๆ คมๆ

[ในฉบับที่แล้วกำลังสาธยถึง“หลักคิด”หรือ“การคำนวณ” ของ“ปัญญาโลกีย์” ว่าจะไม่สุจริต-มุตติธรรม ยังไงเดียวธรรมเท่ากับ“ปัญญาโลกุตระ” ก็ได้อธิบายไปเพียงเดือนอยู่ จึงต้องขออ้อนว่า ที่อธิบายไว้แล้วสักเล็กน้อย ผู้ไม่มีหนังสือฉบับก่อนจะได้พอยู่รี้เรื่องต่อติดพอสมควร]

เมื่อได้เข้าใจดูแลกษณะของ“อาริยบุคคล”ที่ถูกต้องตามสัจธรรมของศาสนาพุทธแล้ว เมื่อจะเดินทางอาริยบุคคล ขึ้น“เสดابัน” ก็เห็นชัดแล้วว่า ผู้บรรลุคุณสมบัติของศาสนาพุทธอย่าง“สามมาทีภูมิ” นั้น ยังบรรลุธรรม“โลกุตระ” ก็ยังเป็นคนเขย่านการงาน มี“สัมมาอาชีพ” บันดิเป็น“บุญนิยม” สั่งสร้างเพื่อสังคม เป็นประโยชน์ต่อโลกต่อสังคมยังฯ นั้น แห่งอน เพรา“อาริยบุคคล”จะมี“ปัญญาโลกุตระ” เข้าใจ ทิศทางและเนื้อแท้ของสัจธรรม ที่เป็น“กำไร-ขาดทุนแท้ของอาริยชน์” ได้อย่างถูกต้อง

เพราะฉะนั้นแลกษณะสำคัญของ“บุญนิยม” บังชี้ได้อย่างชัดเจนว่า ความเป็น“บุญ” จึงไม่เพียงเป็น“บุญ” แค่“โลกีย์ธรรม”เท่านั้น ยังมี“บุญ”ที่เป็น“โลกุตรธรรม” ซึ่งมีคุณพิเศษของ“โลกุตรสัจจะ” อีกด้วยหาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ใน“โลกุตรธรรม”จะไม่มี“บุญ”แบบโลกีย์ธรรม โลกุตรธรรมนั้นมีทั้ง“บุญ”ที่เป็นคุณแลกษณะของโลกุตรสัจจะ และมีทั้ง“บุญ”แบบโลกีย์ธรรมด้วย มีทั้งน้อยหักมาก ได้เช่นเดียวกัน ตามสมรรถนะของอาริย

บุคคลแต่ละบุคคลนั้นๆ เพียงแต่ว่า“โลกุตรธรรม”จะต้องเป็น“บุญ”ที่มีคุณแลกษณะเข้าข่ายหรือถึงขีด“โลกุตรสัจจะ” ขึ้นไปด้วย จึงจะนับเข้าระดับ“บุญนิยม”

เราได้รับฟังถึง“ปรัชญาของทุนนิยม กับ บุญนิยม” มาแล้ว หลายคนอาจจะยังคิดว่า เป็นเพียง“แนวคิด”เล่นๆ หรือเป็นแค่“ตระกะ”oward เท่าผลเชิงชั้นให้ดูน่าทึ่งเท่านั้น ซึ่งก็ดู ดูโก้ แต่เป็นไปไม่ได้ คนทำไม่ได้แน่

ขออภัยนั่นว่า เป็นไปได้ คนทำได้แน่ เพราะ มีกลุ่มคนที่ทำมาแล้ว และเป็นไปได้แล้วด้วย เดียวนี้ หมู่กลุ่มที่ทำได้นี้ก็ยังมีอยู่ รามาสาธยารายละเอียดให้ชัดเจนขึ้น ในแต่ละข้อของ ๑๑ นิยาม ที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว นั้นดูดีๆ แล้วจะเห็นว่า มันเป็นไปได้

[ในฉบับที่แล้ว นิยามแห่งความเป็น“บุญนิยม” ข้อ ๑ ต้องเป็นโลกุตรธรรม และข้ออื่นๆ ก็ได้สาธยไปแล้ว ยังสาธยค้างอยู่ใน ข้อ ๘ และกำลังบรรยายถึง“ความแตกต่าง”ของ“บุนนิยม” กับ“บุญนิยม” ในแนวกว้างแวงลึกเพิ่มเพื่อให้เห็นชัดขึ้น]

และขออภัยนั่นว่า “ในการทวนกระแสนนี้บัวบุญนิยม ทวนกระแสนอย่างมีความสุข” สำหรับผู้มีภูมิร่วมบวรลุभารวม จริง ไม่ใช่การทำอย่าง“จนใจ” หรือเพรา“ไร้ทางออก” หรือ“สุดทุกนั้นสุดฝืนหน” แต่ แม่ในกรณีผู้บรรลุยังไม่สมบูรณ์ซึ่งอาจจะมีความผิด ความลำบากอยู่บ้าง ก็ เพราะกิเลสของตนยังไม่หมด นั่นย่อมเป็นไปตามจริงของผู้ที่ยังไม่บรรลุถึงขั้นสูงเพียงพอ ก็จะต้อง “ตั้งตนอยู่บนความลำบาก” (ทุกชาติ อัตถานั้น บทที่) อันหมายความสมกับตนเอง เท่าที่ตนจะพอลำบากได้ “กุศลธรรมจึงจะเจริญยิ่ง” [พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๑๕] นั่นคือ การปฏิบัติตน เป็น“มัชฌิมาปฏิปทา”ในประเด็น“มัชฌิมาปฏิปทา” ที่หมายความว่า “การปฏิบัติที่เป็นกลาง คือไม่หย่อนเกินไป ไม่ตึงเกินไป” นี้ มีคุณเข้าใจยังไม่สมบูรณ์อยู่มาก จึงทำให้ยังด้อยเติบโตดีที่พามิ่งเจริญ ความรู้แจ้งชัดใน“มัชฌิมาปฏิปทา”นี้เป็น“ประเด็นสำคัญมาก” สำหรับผู้ปฏิบัติชาวพุทธ

คนทั่วไปเรียกันว่า “การปฏิบัติที่เป็นกลาง คือไม่หย่อนเกินไป ไม่ตึงเกินไป”(มัชฌิมาปฏิปทา) แล้วก็ยังดีกันแน่นอยู่ตรงความหมายเฉพาะขึ้น“หยาบที่สุด”เท่านี้ เท่านั้นว่า เป็น“ความสุดต่ำหรือความไม่เป็นกลาง”

กำไร-ขาดทุนท้าวของอาชีวะชน

[ก่อนหน้านี้ ได้พูดถึง “กิเลส-ตัณหา-อุปahan” ซึ่งเป็น “สมุทัยแห่งทุกข์” ที่คุณจะต้องกำจัดมัน จึงจะเรียกว่าด้วย จะพ้นทุกข์ด้วย โดยการปฏิบัติมรรค อันประกอบด้วย องค์๔ หรือ ปฏิบัติ “ศีล-พรต” ตามหลัก “ไตรลิกขา” นั้นเอง ซึ่งเมื่อปฏิบัติไป ก็จะได้รู้ได้เห็น “ความยังไม่เป็นกลาง” หรือเห็น “ความโถง” ที่ลับไปลับมา ของความเป็น “กาม” กับความเป็น “อัตตา” ที่ไม่เทยาน ว่า มันลับซับซ้อนอยู่อีกหลากหลาย ที่ยัง “ไม่เป็นกลาง”

ขณะนี้เรากำลังอธิบายเจาะลึกลงไปถึง... “การเกิดของภานามยปัญญา” ซึ่งต้องเกิดจากการได้รู้ได้เห็น “ผล” ของการปฏิบัติ และในมรรคผลนี้ อาทิตย์กำลังเน้น “สัมมาสារ्थ” ให้ “ภาน” แบบ พุทธ ที่จะลึกเข้าไปใน “จิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน” หรือ “ปรัมattaธรรม” อย่างละเอียดขึ้น กระทั้งจะลับไปถึงขั้น “ญาณ” ขั้น “วิมุติ” และผู้จะถึงญาณถึงวิมุติ ก็ต้องเชื่อ “กรรม” ที่สั่งสม “บำบัด” สั่งสม “บุญ” ชนิดเป็นโลภุตระ จึงบรรลุได้ ซึ่งกำลังอธิบายขยายความ “นิยาม ๑๑ ข้อ ของบุญนิยม” ฉบับที่แล้วอธิบาย ถึงข้อที่ ๗ จบแล้ว คราวนี้ก็จะได้อธิบายถึงนิยามของ “บุญนิยม” ในข้อที่ ๙ กันต่อ]

ที่นี่มาพูดถึง “นวัตกรรม” (innovation) ของสังคมมนุษยชาติ ที่ชื่อว่า “บุญนิยม” และกำลังอธิบาย “นิยาม ๑๑ ข้อ ของบุญนิยม” ยังไม่จบ คงต้องอธิบายรายครัว ครัวที่แล้วเรายังอธิบายกันถึงข้อที่ ๙ อยู่

“บุญนิยม” ข้อที่ ๙ ก็คือ “เข้าถึงสภาวะธรรม ขันเปลี่ยนแปลงพัฒนาจิตวิญญาณ” หรือต้องศึกษาฝึกฝน จน “กิเลสตาย-จิตเกิด” (โอบปาติโภนี) เรียกว่า บรรลุธรรมขั้นปรัมattaสัจจะ สู่โลกุตระตามลำดับ จึงขึ้นว่า “เป็นสู่สำเร็จ” จริง และเราได้พูดกันไปแล้ว พอกสมควร แต่ก็ยังมีรายละเอียดที่น่าจะพูดถูกันฟังอีก

[เรากำลังอธิบาย “บุญนิยม” ข้อที่ ๙ ยังไม่จบ อ่านต่อได้เลย]

เราลองมาพูดถึงเรื่องของ “ทาน” กันให้มากกว่านี้ ดูสักหน่อย

การวิเคราะห์ให้ฟังตอนนี้จะแยกเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ จะวิเคราะห์ในประเด็น ทานมี หรือไม่ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง จะวิเคราะห์ว่า

ทานมีผล หรือไม่

ประเด็นแรก ทานมี หรือไม่..?

[ประเด็นนี้เราได้พูดกันไปแล้ว ที่นี่ก็ประเด็นที่ ๒ คือ...]

ทาน มีผลหรือไม่..?

[แล้วเราจะได้อธิบายถึง “ทาน” ที่สูงขึ้นไปกว่า “วัตถุทาน”]

ก็คือ “ภัยทาน-ธรรมทาน” ที่ลึกเข้าไปถึง “ปรัมattaธรรม”]

ที่พูดกันสอนกันว่า ผู้ศึกษาจนมี “วิปัสสนานญาณ” ก็คือ ผู้รู้เห็น “ไตรลักษณ์” คือ รู้เห็น “อนิจจ-ทุกข-อนัตตา” คำพูดนี้ถูกต้อง แต่ต้องเข้าใจอย่างล้มมาทิภูวิว “รู้เห็น.. อนิจจ-ทุกข-อนัตตา” นั้นเรื่องอะไร แค่ไหน อย่างไร ซึ่ง “ไม่ใช่ “เข้าใจทางลุอย่างลึกซึ้ง” เป็น “ตรรกะ” แค่นั้นแน่ๆ

ในพระไตรปิฎก เล่ม๑๘ ข้อ๒๔๕-๒๕๖ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนแล้วแจ้งที่สุด ในความเป็น “ไตรลักษณ์”

และเห็นความจริงตามความเป็นจริงว่า มันเป็นอนัตตา เป็นของแบ่งเป็นของรวมด้วยกันไม่แก่นสาร เป็นมูล แห่งความล้ำบาก เป็นดังเพชรฆาต เป็นของปราศจากความเจริญ เป็นของมีอ่าวสวะ เป็นของอันเหตุบุคลจัจย์ ปรุ่งแต่ง เป็นเหยือกมาร เป็นของมีชาติเป็นธรรมด้วย เป็นของมีสอกะ บริเทวทุกข์โภนัสและอุปายาส เป็นธรรมด้วย เป็นของมีความเครัวหมายเป็นธรรมด้วย เป็นเหตุเกิดแห่งทุกข์ เป็นของดับไป เป็นของหวานให้ เช่นนี้ (ซึ่งเป็นความหลอกของลักษณะอย่างอุดยิงฯ) เป็นอาทินะ (โพธิ์, ผลร้าย, ความไม่ดี) เป็นนิสสรณะ (จิต rotor พั้นออกไปจากสิ่งเป็นโทษนั้นๆ, จิตลังทึ้ง, จิตเลิกลัง, จิตอกรไปพั้น)

[เรากำลังอธิบาย “ปัญหาริย์ ๓” วิเคราะห์ให้เห็นชัดว่า “อนุสາสีนี ปัญหาริย์” แห่งนี้ที่พระพุทธเจ้าให้ก็ภาษาและฝึกฝนเป็นประโยชน์มรรคผล ปัญหาริย์อื่นทรงปฏิเสธและบริภาษช้า แม้ได้รับห้ามขาดอีกด้วย]

พระพุทธเจ้าได้ทรงสอนทฤษฎีใน “การทำใจในใจ” (มนสิกการ) หรือ “การทำจิตในจิตให้แยกคาย ให้ถ่องแท้ ให้ลงไปถึงที่เกิด” (โยนิโส มนสิกการ) ให้เป็นไปตามที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะให้ “กำจัดเหตุอันคือกิเลสที่มีมันทำให้ทุกข์” (กำจัดสมุทัยอริยส์) ให้ถึง “เดนเกิดหรือเดนที่เกิดกิเลส” (สัมภะ) และทำให้ถึง “ความดับกิเลสสนิทจนไม่เกิดอีก” สำเร็จลง ณ ที่นั้นเดียว จึงจะชื่อว่าบรรลุ “นิพพาน”

เริ่มตั้งแต่ความมี “สัมมัสโนญาณ” ที่รู้เห็น “ไตรลักษณ์” ก็คือ ความเป็น “อนิจจ” เป็นต้น ซึ่งยังเป็นโลภีกิจธรรม

ได้แก่ ความมีญาณที่สามารถรู้จักวิจัยแจ้งรู้จักวิจัย “ตัวตน ของกิเลส” (ลักษณะ) และเห็นแจ้ง “ความไม่เที่ยงของ

กิเลส” คือ มันไม่เที่ยง มันไม่คงที่เท่าเดิม ตัวตนของ กิเลสมันไม่เท่าเดิม แต่มันหนาขึ้น มันใหญ่ขึ้น มันมากขึ้น ซึ่งค่าว่า “หนา-ใหญ่-มาก-กว้าง-อ้วน” น้ำภาษาบาลี คือ “ปุดุ” นั่นคือ เราเห็นความเป็น“ปุดุชน”ของเราแท้ๆ เพราะเห็นตัวจริงของ“ปุดุ”(หนา.ใหญ่.มาก.กว้าง.อ้วน) เห็น ความหนาขึ้นของกิเลส-ความใหญ่-ความมาก-ความกว้าง -ความอ้วนขึ้นของกิเลสของเรา โโนนโต่อุ่นหลัดๆแท้ๆ

นี่คือ การเห็น“ความไม่เที่ยง”(อนิจจัง)ในขั้นต้น ของ ความเป็นปรัมพัตรธรรม ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ ใน “มิจฉาทิภูมิสูตร” พระไตรปิฎก เล่ม ๑๙ ข้อ ๒๔๕ ซึ่งมี รายละเอียดชัดเจนว่า ผู้ปฏิบัติตอยู่ในภาวะที่มีอินทรีย์ ๖ เปิดครบทั้ง ๖ ทวาร มีการสัมผัสรู้สัมผัสเห็นอยู่อย่าง ลามnat และทั้ง ๖ ทวารก็ทำหน้าที่อยู่ตามชีวิตปกติ กระทั้งสามารถ“มีญาณ”(วิชชา ๔)เห็นแจ้งเห็นจริง“ภายใน กาย-เวทนาในเวทนา-จิตในจิต-ธรรมในธรรม” ไม่ว่าจะเป็น“เวทนา”(อารมณ์) จะเป็น“กิเลส”(จิตที่เป็นอกุศลจิต) อย่างนั้นอย่างนี้ ก็รู้แจ้งเห็นจริง“อารมณ์”(เวทนา)ต่างๆ “จิต-เจตลิก”ต่างๆ ที่เกิดอยู่โดยต่างๆในขณะประจำบุณนั้น

และถ้าผู้ใดสามารถเห็นแจ้งเห็นจริง“โดยความเป็น ของไม่เที่ยง”(อนิจจต) ถือว่าผู้นั้นเป็น“พันธมิจชาทิภูมิ”

ในขั้นต้นที่เริ่มเรียกได้ว่า“พันธมิจชาทิภูมิ” ตามที่ พระพุทธเจ้าตรัสไว้นั้น ก็คือ ผู้ปฏิบัติมีดวงตาแห่งธรรม (ธัมมจักขุ) หรือวิปัสสนาญาณ(วิชชา ข้อ ๑) เริ่มรู้จักเห็นแจ้ง เห็นจริง(รู้ชนิดที่มีสัมผัสมาก=ญาณสัมผัสถิกิเลส) ปรัมพัตรธรรม(จิต -เจตลิก-รูป-ยังไม่เข้าสัมผัสนิพพาน)

กล่าวคือ เห็นตัวตนกิเลส ที่อยู่“ในองค์/ระหว่าง(กาย) ของเวทนาในเวทนาหรือในจิต(มนสี)” นั่นที่เดียว และ ในเบื้องต้นนี้ ก็เห็น“โดยความเป็นของไม่เที่ยง”(อนิจจต) ซึ่งลักษณะ“ไม่เที่ยง”อย่างหมาย-กลาง-ละเอียด ตั้งแต่ ได้พิจารณาจาก“รูปธรรมทวยา กายภายนอก เราก็ได้ึก ได้รู้มาแล้วว่า เป็นอย่างไร แต่นั่นยังไม่ใช่ขั้น“ปรัมพัตร”

ส่วนขณะนี้ ผู้ปฏิบัติได้ปฏิบัติมาถึงขั้นเห็นทั้ง“กาย ใน-เวทนาใน-จิตใน-ธรรมใน”ได้แล้ว โดยเฉพาะเห็น “ตัวกิเลส” นั่นคือ ผู้ปฏิบัติสามารถวิจัย jealousy เข้าไปจน ถึง“เวทนาในเวทนา-จิตในจิต” จนกระทั้งรู้จักรู้แจ้งรู้จริง “อกุศลเวทนา” ซึ่งเป็นเจตลิกของ“อกุศลจิต” อยู่“ในจิต”

และเจริญขึ้นถึงขั้นสามารถรู้แจ้งเห็นจริง ใน“ความไม่เที่ยง”(อนิจจัง)ของตัวตนกิเลสว่า มันไม่เที่ยง มันไม่เป็นอยู่เท่าเดิม มันเปลี่ยนไปจากเดิม มันไม่คงที่ ที่ไม่เท่าเดิมไม่คงที่ ก็เพราะ “กิเลสมันหนา-มันใหญ่ -มันมาก-มันกว้าง-มันอ้วน” เพิ่มขึ้นๆ ตามประสาของ ปุดุชนที่ไม่รู้จักการทำให้กิเลสลดจนมันดับสนิทได้นั่นเอง แต่ก็ได้เชื่อว่า ผู้ปฏิบัติเข้าถึงปรัมพัตรธรรมขั้นต้นได้ แล้วจริง นี่คือ ขั้นแรกของผู้สามารถปฏิบัติเข้าถึงปรัมพัตร มีความเจริญของอธิปัญญาลิกขาถึงขั้น“นามรูปบริจเอก ญาณ-ปัจจายาเครื่องหมาย-สัมมสานญาณ” และสามารถ มีญาณรู้แจ้งเห็นจริง“ความไม่เที่ยง”ของกิเลส ผู้ปฏิบัติ มีญาณ“ตามเห็นความไม่คงที่ของกิเลส”(อนิจจานุปัลสี) ผู้ปฏิบัติมีญาณ“ตามเห็นกิเลสมันไม่เท่าเดิม”(อนิจจานุปัลสี) ในจิตของตน อนิจจานุปัลสีแปลว่า มีญาณตามเห็น “ความไม่เที่ยง”ของกิเลส นี่เอง

ซึ่งเป็นการเห็นของจริงที่มันเป็นให้เห็นอยู่หลัดๆ ว่า “กิเลสมิ่งเที่ยง เพราะมันหนาขึ้น-ใหญ่ขึ้น” กว่าเดิมอยู่โดยตัวๆ อาจจะมีอธิปัญญาลิกขาเจริญขึ้นถึงขั้นสามารถเห็น ปรัมพัตรธรรมที่เรียกว่า“ความทุกข์” กล่าวคือ มีญาณอ่าน “ทุกขเวทนา”ของตนออก และเห็น“อารมณ์ทุกข์”(ทุกข เวทนา) ว่ามัน“ไม่เที่ยง” มันวนเวียนเป็นธรรมชาติ เกิดขึ้น -ตั้งอยู่-ดับไป เช่น สุขแล้วก็วนกลับไปทุกข์ คือ เมื่อ สุขแล้ว พอง่านเวลาไปความสุขก็หายไปจากจิต แล้วก็ อยากเสพสุขนั้นอีก ก็ดีนรันแสร้งหาตามที่อยาก ถ้ายัง ไม่ได้เสพสัมผัสดตามที่อยาก ก็ทุกข์ พอดีเสพสมใจ ก็ สุขอีก และแล้วก็วนมาทุกข์ใหม่อีก วนแล้ววนเล่า “ไม่เที่ยง ไม่แท้ แต่เป็นทุกข์ไม่เคยหายไปอยู่นั้นแหล่ะ

นี่คือ เห็น“ความไม่เที่ยง”ขั้นต้น

ต่อจากนั้น ก็ปฏิบัติตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนให้ “กำจัดตัวเหตุคือกิเลส” ด้วยอุบaya เครื่องออกหลักหลาย นัย เช่น ไตรลิกขา, จราณ ๑๕ หรือปัณณกปฏิปทา ๓ โพธิปักษิยธรรม ๓๗ หรือสติปัฏฐาน ๔ โพชธรรม ๗ มารคองค์ ๔ ซึ่งเป็นการปฏิบัติให้เกิด “สัมมาสมารท” ด้วย วิปัสสนาวิธี-สมถวิธี หรือด้วยวิธี“ปางาน ๕” เป็นต้น

ที่นี้ผู้ปฏิบัติจะเห็น“ความไม่เที่ยง” (“เห็น”ด้วย วิปัสสนาญาณของตน) ขั้นต่อมา ก็คือ เห็น“ความไม่เที่ยง”

ของกิเลสมันจางคลายหรือกิเลสไม่เท่าเดิมแต่มันจางลง
คลายลงจนกระหึ่ด เมื่อผู้ปฏิบัติมี“การทำใจในใจ”
(มนสิการ)ของตนจนสามารถทำให้ “กิเลสมันจางคลายลง
ได้” แล้วเราจะมี“ญาณตามเห็น”(อนุปัลสี) ความจริงนั้น
เรียกว่า “วิรากนูปัสสี”(ตามเห็นความจางคลาย) ซึ่งตรง
ตามพระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน“สักการทิฏฐิสูตร”(พระไตรปิฎกเล่ม
๑๙ ข้อ ๒๕๔) ต่อจาก “มิจฉาทิฏฐิสูตร”(พตป.เล่ม๑๘
ข้อ ๒๕๔) เพราะ “สักการทิฏฐิสูตร”นั้นผู้ปฏิบัติจะมี
วิปัสสนาญาณเห็นทุกข์-เห็นเหตุแห่งทุกข์ และสามารถ
ทำ “เหตุแห่งทุกข์”ให้จางคลายให้ดับลงได้ จึงจะเรียกว่า “พ้น
สักการทิฏฐิ-พ้นวิจิกิจชา-พันสีลัพพตปramaส”(พัน
สังโยชน์๓) ซึ่งมีคุณธรรมเริ่ม “เข้ากระแล้สิดาบัน” ขั้นต้น
แต่ถ้าได้เห็น “ความไม่เที่ยง-ขั้นต้น ก็แค่เห็นกิเลส
มัน “ไม่เที่ยง-มันไม่เท่าเดิม” ในลักษณะที่มันหนา(ปุก)ขึ้น
มันโต(ปุก)ขึ้น จึงรู้อย่างแท้จริงด้วย “ญาณ”ของตนว่า
ตนเองมีกิเลสหนาขึ้นมากขึ้น ตามธรรมชาติโลภียชน

นี่คือ รู้จักรู้แจ้งรู้จริงความเป็น “ปุก” แท้จริง เห็น
“ตัวจริงแห่งความเป็นปุกๆแท้” แต่เราเกยยังไม่ได้เจริญขึ้น
เป็นอภิยาน ยังแค่ “พันมิจฉาทิฏฐิ” ตามปรัมัตธรรม
ขั้นต้นเท่านั้น เพราะแค่ “ญาณ” มีอิปัญญาลิกขาเจริญ
มาถึงขั้นรู้ “ความจริงแห่งธรรม(สัจธรรม)ที่เป็นปุกจริง”
แต่ยังลดกิเลสไม่ได้ เราจึงยังเป็น “ปุกชน”(คนที่มีกิเลส
หนาขึ้น)อยู่ พัฒนาขึ้นมาได้แค่ “ทิฏฐิ”เจริญเป็น “ปัญญา”
ขั้นต้น ตามวิชชาของพระพุทธเจ้าที่ “เกิดญาณ-เกิดอธิ
ปัญญา” สามารถเห็น “จิต-เจตสิก-รูป” โดยความเป็นของ
ไม่เที่ยง(อนิจโต) ยังไม่มีปahan ยังปหරติ(ประหาร)ไม่ได้

ผู้ปฏิบัติที่ “สัมมาทิฏฐิ” จริง เมื่อปฏิบัติไตรสิกขา
เป็น “สัมมาปฏิบัติ” ก็จะเจริญทั้ง “ศีล” พัฒนาขึ้นเป็น
อภิยະ ทั้ง “จิต” ก็จะเจริญพัฒนาขึ้นเป็นอภิยະ ทั้ง
“ปัญญา” ก็เจริญพัฒนาขึ้นเป็นอภิยະ

เป็นต้นว่า “ศีล” แต่ละข้อที่เราสามารถ เรายังจะ
ลังรารตามกรอบที่เราสามารถนั้น โดยมีชีวิตตามธรรมชาติ
ไม่ได้นอนหลับ ไม่ได้นั่งหลับทำasmahiให้จิตเข้าไป
อยู่ในภาวะต้ามแบบของ การปฏิบัติasmahiทั่วไป

แต่นี่เป็นการปฏิบัติ “สัมมาasmahi” (อันเป็นอภิยະ)
ซึ่งเป็นแบบของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะ ผู้เป็นพุทธต้อง

เรียนรู้ให้เข้าใจให้ถูกต้องให้ถูกถ้วน เนี่ยกว่า สัมมาทิฏฐิ
ซึ่งอาทมาภิกขอกอธิบายกันอย่างชำนาญอีกด้วย

การปฏิบัติ “asmahi” ที่จะเรียกได้ว่า “สัมมาasmahi”
อันเป็นอภิยະนี้ มีใน การนั่งหลับตามทายใจเข้าออก
เหมือนวิธีปฏิบัติasmahi ทั่วไป ที่ใช้วิธีกำหนดให้เพ่ง
ตรงนั้นตรงนี้ หรือเพ่งกลิ่นได้สิ่งหนึ่งตามแต่จะ
กำหนดสิ่งที่ให้ “จิตไปจดอ” อยู่ที่ตรงนั้นๆ นิ่งแอนอยู่
ตรงนั้น เพื่อบังคับให้ “จิต” ไม่ไปคิดไปรู้อะไรอื่น ให้รู้
แต่หนึ่งเดียวอยู่ตรงนั้น ให้มีสังบดิงอยู่แต่กับสิ่งที่
กำหนดนั้น ให้ได้ ซึ่งเป็นวิธี “asmahi” ที่คนทั่วไปปลดกันอยู่

เพราะ “สัมมาasmahi” อันเป็นอภิยະนี้ ปฏิบัติกัน
ได้ตลอดเวลาที่มีชีวิตเป็นอยู่ตามปกติ ในทุกขณะที่
ตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจของเราทำหน้าที่ผัสสะ(มีสัมผัสถึง
ภายนอกภายนใน) เป็นสามัญ และเมื่อเรา “สำรวมอินทรีย์
ทั้ง ๖ โดยมีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ฝึกฝน
“อิปัญญา”(การรู้แจ้งความจริงนี้ตามความเป็นจริง) หรือญาณ
ของเราก็จะสามารถรู้จักรู้แจ้งรู้จริงความจริงที่เป็นกาย-
เวทนา-จิต-ธรรม และรู้ลึกซึ้งขึ้นถึงขั้น “กาย” ใน “กาย-
“เวทนา” ใน “เวทนา- “จิต” ใน “จิต- “ธรรม” ใน “ธรรม” โดย
“อิปัญญา” จะเจริญขึ้นเป็น “วิชชา ๔” ก็คือ “วิปัสสนา ๔” หรือญาณ ๑๙ ไปตามลำดับตั้งแต่
“นามรูปประจุเจตญาณ” จนกระทั่งเจริญถึงที่สุด
“ปัจจเวกขณญาณ”

ซึ่ง “ญาณ ๑๙” จะเจริญขึ้นได้ก็ เพราะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง
“เวทนา” ใน “เวทนา” รู้จักรู้แจ้งรู้จริง “จิต” ใน “จิต” รู้จักรู้แจ้ง
รู้จริง “ธรรม” ใน “ธรรม” โดยเฉพาะ “เวทนา” ใน “เวทนา” ที่
พระพุทธเจ้าทรงแยกแยะละเอียดถึง ๑๙ เวทนา เป็นต้น

ที่สำคัญมากก็ตรงที่เราสามารถรู้จักรู้แจ้งรู้จริง
“โลภียະ” ที่แยกออกไปเป็น “โลภุตระ” ก็เพราสานาคร
รู้จักรู้แจ้งรู้จริงความเป็น “เคลสิตเวทนา ๑๙” อันเป็น
“โลภียະ” เมื่อเราสามารถ “นิกขมติ” (ออกไปจากโลก
ปุกชนสลับโลภียະ) สำเร็จเป็น “เนกขัมมสิตเวทนา ๑๙”

ด้วยการพิจารณา “เวทนาในเวทนา” กระทั่งรู้จัก
รู้แจ้งรู้จริง “ความจริงตามความเป็นจริง” ของสัจจะแห่ง
ความเป็น “เวทนา” ต่างๆ

๙ [มีต่อฉบับหน้า]

ภาพจากอินเตอร์เน็ต

ยิ่งอย่างราย ยิ่งยากจน ยิ่งอย่างจน ยิ่งรำรวย

ถ้าจะถามว่าอนาคตของโลกจะดีไหม ? ก็คงต้องอ่านบทวิเคราะห์ของท่านชุนน้อย ผู้เยี่ยมยุทธ์ ณ ล้านบุปการะนี่ ซึ่งเพียงแค่มองเฉพาะด้านเศรษฐกิจมิตรเดียว ก็ดูท่าจะสยองกันแล้ว ท่านชุนน้อยได้ประมวลสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจเอาไว้ดังนี้

จากข่าวคราวที่ได้มีการแฉลงเบิดเผยแพร่ตัวเลขสถิติอย่างเป็นทางการ โดยรองเลขานุการวาระ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) นาง สุวรรณี คำมั่น เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคมที่ผ่านมา ระบุเอาไว้ว่า

“หนี้สินภาคครัวเรือน (จากตัวเลขสถิติไตรมาส ๓ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๗) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๕๗ พบร่วม ครัวเรือนจำนวนถึง ๖๑.๘ เปอร์เซ็นต์ เป็นครัวเรือนที่มีปัญหาหนี้สิน และมีมูลค่าหนี้โดยเฉลี่ยต่อครัวเรือนอยู่ที่ ๒.๑๕ แสนบาท นับเป็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยถึง ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ต่อปี...”

เพราะเราเข้าใจว่า แล้ว ไม่ใช่แต่เฉพาะคนจนเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ที่ต้องมีปัญหาหนี้สิน

กระทิ้ง คนรายล้านฟ้า รายเซ็ต รายไม่เลร์จ ไม่รู้ กีรายต่อ กีราย ต่างก็ต้องกล้ายเป็นผู้ซึ่งมีปัญหา หนึ่ลินอีนุกตุนัง จนถึงขั้นต้องออกมาประกาศว่า ไม่มี-ไม่หนี-ไม่จ่าย ดังเช่นที่อภิมหาเศรษฐีแห่ง คูใบได้แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างอยู่ในทุกวันนี้...

เรื่องของปัญหาหนึ่ลิน...จังไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ความราย-ความจน แต่เพียงเท่านั้น แต่ มันยัง เกี่ยวพันไปถึงความคิด ความรู้สึก ของผู้ซึ่ง ต้องการจะเป็นหนี้ หรือไม่ต้องการจะเป็นหนี้ ควบคูไปด้วย...หรืออย่างที่ปราษญุคโบราณ บางท่านได้เคยเอ่ยเอาไว้เป็นวากนั้นแหล่ว่า

“ผู้ที่มีไม่มาก...ไม่ใช่คนจน แต่คนจนก็คือ ผู้ที่อยากรู้โดยไม่รู้จักพอ” พูดง่าย ๆ ว่า ไม่ว่า จะมั่งมีทรัพย์สินเงินทองนับเป็นหมื่นล้าน แลนล้าน มีบ่อน้ำมัน มีเหมืองทอง เหมืองเพชร มีเกาะ ไปปาร์ม มีตึกรามอาคารที่สูงที่สุดในโลก...ฯลฯ

แต่ถ้าหากไม่รู้จักพอจะอย่าง สุดท้ายก็คงต้อง กล้ายเป็นหนี้เป็นลินขึ้นมาจนได้ ต้องทนทุกชีวิตร้อน ทรมาน ไม่น้อยไปกว่าพ่อค้าแม่ค้า ที่ ต้องหันไปกู้หนี้นอกระบบ หรือนักเรียน นักศึกษา ที่กู้หนี้เอามาพนันบลอล ดื้มสุรา เที่ยว กลางคืน ดังที่ ศศ.ได้แจกแจงรายละเอียดเอาไว...

ยิ่งถ้าหากไปอ่านบทรายงานเรื่อง ๑๕ ลัญญาณ อันตราย ของระบบเศรษฐกิจอเมริกา โดย เดวิด เดโกรา จากเว็บไซต์ alternet.org ที่หนังสือพิมพ์ มติชน นำมาถ่ายทอดต่อ ก็พอจะเห็นภาพได้ ไม่ยากว่า จักรวรรดินิยมอเมริกาซึ่งอยู่ยังยืนยง ยิ่งใหญ่เกรียงไกร ไม่ต่างไปจากจักรวรรดิโรมัน ในอดีตมานับเป็นศตวรรษ ๆ เอาไป-เอามาแล้ว...ซัก ทำทำ่าว่าเริ่มส่อแ渭 ล้อการกำลังจะล้มลุก กันได้ไม่ยาก ไม่ว่าจะเป็นประเด็นปัญหานในเรื่อง ช่องว่างทางลังกม ระหว่างคนรวย คนจน ตลอดไปจนถึงชนชั้นกลางที่นับวันจะค่อย ๆ ถ่างออกจาก จนมีระยะห่างพอ ๆ กับนรภและสวรรค์ยังไง ยังจั้น....

ไม่เพียงแต่คนรวยประมาณ ๔๐๐ คน จะ รวยขึ้น ๆ ถือครองทรัพย์ลินรวมกันมากถึง ๑.๕๓

แสนล้านเหรียญล้านหรือ ขณะที่คนจนนับล้าน ๆ ล้านคน จนลง ๆ ระดับที่ประชาชนนับเป็นล้าน ๆ ตกอยู่ ในภาวะขาดแคลนอาหารบริโภคกันไปแล้วถึงขั้น นั้น เด็กกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในประเทศไทย ต้อง เติบโตขึ้นมาด้วยการใช้แสตมป์แลกอาหารเพื่อ ยังชีพ ประชากร ๙๖.๓ ล้านคนไม่สามารถเข้า ถึงบริการทางการแพทย์ได้ บรรดาชนชั้นกลาง ที่เคยเป็นฐานรองรับลังกมประชาธิปไตยในลัทธิ กิกำลังล้มระเนระណัดตามไปด้วย

เมื่อผู้คนซึ่งทุ่มเททำงานมาโดยตลอดช่วง อายุตั้งแต่หกมุ่จันแก่ กำลังตกอยู่ในสภาพ ลุญเสียเงินออมสำหรับใช้หลังเกษียณอายุกันไป เป็นแผง ๆ ตัวเลขบ้านที่อยู่อาศัยอันเป็นทรัพย์ สมบัติสุดท้าย ที่ถูกเอาไปจำนองกับธนาคารใน ช่วงไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๒ มีจำนวนเกือบ ๑ ล้านหลัง และคาดว่าเมื่อถึงไตรมาสสาม จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกไม่ต่ำกว่า ๓.๔ ล้านหลัง...

ในขณะที่หนึ่ลินของประเทศไทยเข้าสู่จุดสูงสุด คือประมาณ ๑๗ แสนล้านเหรียญล้านหรือ ใกล้ จะถึงเพดานที่กฎหมายกำหนดว่าจะต้องไม่ให้เกิน ๑๒.๑๐๔ ล้านเหรียญโดยเด็ดขาด ตลอดไปจน ถึงสถานะทางเศรษฐกิจของรัฐแต่ละรัฐกอยู่ใน สภาพใกล้จะล้มละลายไม่ต่ำกว่า ๑๐ รัฐเป็น อย่างน้อย แต่จำนวนเงินภาษีอากรที่ถูกขูด ถูกเรียกเข้าไปสู่มือของรัฐบาลกลาง และรัฐแต่ละ รัฐ มักถูกนำเอามาใช้จ่ายเพื่อประคับประคอง เลสีรภาพทางเศรษฐกิจให้กับระบบเศรษฐกิจที่มุ่ง สนองตอบต่อคนรวยกันเป็นหลัก ไม่ว่าเอามาใช้ จ่ายเพื่อรักษาสถานะของสถาบันการเงิน ธนาคาร อุตสาหกรรมต่าง ๆ เยี่ยวยາตลดำรงหุ้นส่วนให้ เดินหน้าต่อไปได้ ฯลฯ

ด้วยเหตุนี้...ท่ามกลางช่องว่างความแตกต่าง ในแบบทุกชนิด แบบทุกระดับ ว่ากันว่า...ธุรกิจ ที่กำลังทำรายได้อย่างระเบิดเติดเทิงในลังกม สหัสขันธ์นี้ ก็กลับกลายเป็นธุรกิจผลิตอาวุธ รักษาภัยปืน ขายกระสุนทั้งหลาย ที่พันเงิน กำไรในปีที่ผ่านมาดันเป็นพัน ๆ ล้านดอลลาร์ อัน

เนื่องมาจากการเมริกันจำนวนไม่น้อย ได้หันไปทางออกด้วยการก่อตั้งกลุ่มติดอาวุธอิสลามขึ้นมาใหม่ไม่ต่างกับ ๑๐๐ กลุ่มเฉพาะในรอบปีที่ผ่านมา และมีจำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่มมากกว่าสิบคู่กัน ๆ ถึง ๒ เท่า...!!!

ในเมื่อหัวขวบวนทุนนิยมโลก และ ต้นแบบทุนนิยมฉบับของจริง-ของแท้...ยังต้องตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ แล้วบรรดาทุนนิยมของปลอม หรือทุนนิยมลอกเลียนแบบทั้งหลายจะไปเหลืออะไร!!! ถึงแม้จะพยายามดำเนินรักษาเอกลักษณ์ของเอกบุรุษกันเป็นการเฉพาะ ดังเช่นทุนนิยมที่มีลักษณะเด็ดจัดการ อย่างจีนก็เลอะ...เจอเข้ากับซ่องว่างทางชนชั้นขยายตัวไปถึงจุดสูงสุดขึ้นมา เมื่อไหร่ ไม่ว่าชนชั้นกลาง หรือชนชั้นล่างในจีนเพลオ ๆ อาจต้องลุกฮือขึ้นมาปฏิวัติทางชนชั้นกันใหม่อีกรอบได้ง่าย ๆ...

ต้นเหตุแห่งวิบัติ ในมุ่มมองของศาสนา...

หากจะถามว่าอะไรเป็นสาเหตุและเงื่อนไขที่ทำให้ทั้งมหาอำนาจของโลก และมหานครดูใบซึ่งถูกปั้นให้ทะยานขึ้นเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจโลก ต้องพังทลายไปตาม ๆ กัน ท่านขุนน้อยได้อาภิญมุ่งทางศาสนาหรือในแรงของ “กรรม” มาพัฒนาระบบในรัฐบาลของมหาครดูไปว่า

การกระทำที่ออกไปทางขัดแย้งฝ่ายฝ่ายต่อความเชื่อความศรัทธาในศาสนา ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็มีสถานะเป็นรัฐสภาหรับซึ่งยึดมั่นในศาสนาอิสลามมาตั้งแต่แรก ตลอดไปจนถึงการฝ่าฝืนธรรมชาติ การก่อเรื่องก่อกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง ร่ำรวยในแต่ละภารณี

อันที่จริงเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า โดยหลักการของศาสนาอิสลามนั้น อาจถือได้ว่าเป็นศาสนาที่ค่อนข้างจะมีแนวทางขัดแย้งกับความมั่งคั่ง ร่ำรวย ความฟุ่มเฟือยวโอลังได ๆ กันมาตั้งแต่ต้น... ถึงขั้นว่ากันว่า ขณะที่พระนบี-

โมฮัมหมัด ศาสดาแห่งศาสนาอิสลามยังทรงมีพระราชมีซีพอยู่ เพียงแค่มีผู้นำเลือกกลุ่มผ้าไหมมาอบรมให้แก่พระองค์เท่านั้น พระองค์ยังทรงปฏิเสธที่จะสวมใส่โดยเด็ดขาด พร้อมทั้งเปล่งคำพูดอุกมาว่า ของมีค่าที่หูหูทางดงาม... ย่อมไม่เหมาะสมต่อผู้ซึ่งยำเกรงต่ออำนาจของพระผู้เป็นเจ้า... หรือการทั้งครั้งที่ทรงกรีฑาทัพบุกเข้ายึดมหาอาณาจักรอันมั่งคั่งร่ำรวยแบบสุด ๆ ในอดีตคือมหานครدامสกัส แทนที่จะทรงบุกเข้าไปตั้งฐานบัญชาการอยู่ในเมือง พระองค์กลับเพียงแต่เลือดขึ้นไปปูดที่คันนีภาพหน้าครแห่งนั้นบนภูเขา ก่อนที่จะออกไปกางเต็นท์ปักหลักอยู่กลางทะเลรายนอกเมือง พร้อมกับเอียพระดำรัสออกมาว่า “เราต้องการอาณาจักรในสวรรค์... ไม่ใช่อาณาจักรในโลก”

แต่เนื่องจากบรรดาผู้นำอิสลามในยุคต่าง ๆ ต่อมาก็โดยเฉพาะหลังยุคกาหลิบผู้ทรงธรรมทั้ง ๔ ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่ได้ยึดมั่นปฏิบัติตามหลักการและแนวทางเหล่านี้ กลับหันไปในทางฟุ่มเฟือ เพื่อเพิ่มความมั่งคั่ง ร่ำรวย มุ่งที่จะแสร้งหาอาณาจักรบนโลก แทนอาณาจักรในสวรรค์กันเป็นหลัก จักรพรรดิที่เคยใหญ่โตกว้างขวางยิ่งกว่าจักรพรรดิกรีกโรมันในอดีตก็เลยต้องพังพินาศยับเยิน แต่กระบวนการจัดการจะโดยน้ำมือของพวกฝรั่งชาวユโรป

ซึ่งไม่ต่างอะไรกับการล้มละลายของทุนนิยมจากฝากมหาอำนาจทางตะวันตก ที่ต่างพากันเดินลุนทางกับคำสอนของศาสนาคริสต์ ซึ่งมีในพระคัมภีร์ตอนหนึ่ง ที่คุณอิสราเอลผู้มั่งคั่ง คนหนึ่งสามารถพระเยซูว่า เขาต้องการเข้าถึงพระเจ้ามากกว่าที่เป็นอยู่ เขาปฏิบัติพระบัญญัติทางโน不成สมดแล้ว พระเยซูบอกว่าถ้าต้องการเข้าถึงมากกว่านี้ ให้ขายทรัพย์สินให้หมด แล้วแจกคนยากจนไป แล้วตามพระเยซูไป แล้วคุณจะเข้าใจชัยนั้นไม่กล้าทำ

พระเยซูจึงตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าแผ่นดินสวรรค์ยากยิ่งกว่าจุ่งอุฐลอดธูเข็ม”

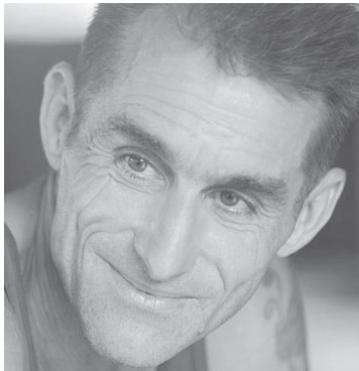
... เพราะท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราแล้วว่า แม้พระองค์มั่งคั่งพระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งมีเนื่องจากความยากจนของพระองค์ (๒ โคrinthians ๘ : ๙)

มาร์ติน วิลเลอร์ ชาวนาที่พระเจ้าต้องการ

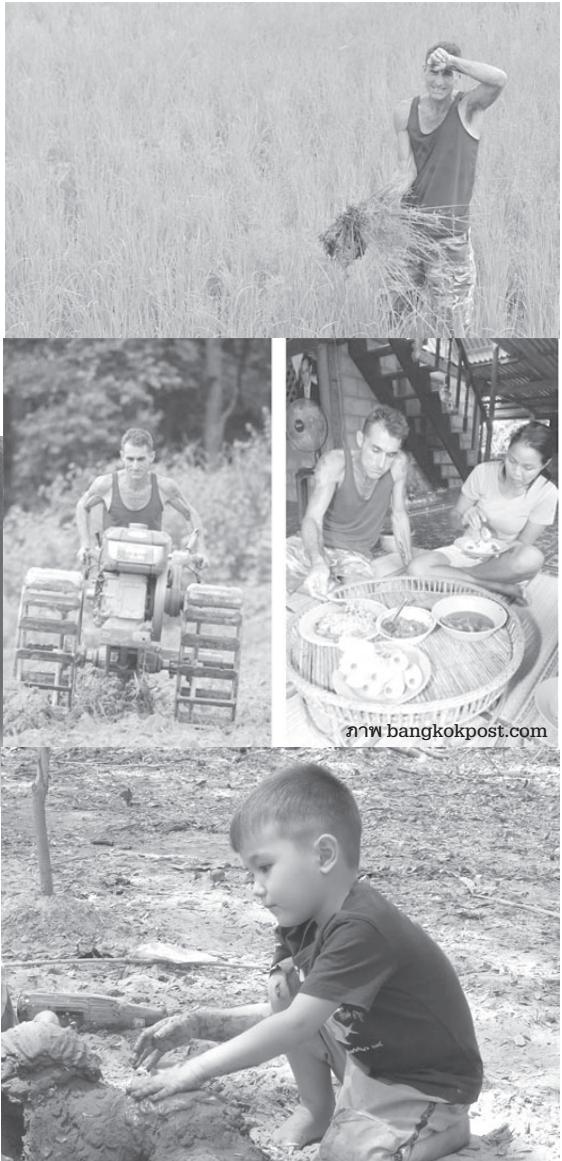
ความมหัศจรรย์ของมาร์ติน วิลเลอร์ (ผู้ริ่งทำนา - เขายอนแก่น) ผู้ค้นพบความมั่งคั่งร่าวยในท้องไร่ท้องนาของประเทศไทยซึ่งน่าทึ่งยิ่งกว่าโคลัมบัสได้ค้นพบทวีปอเมริกา ดังที่เขาได้เปิดใจไว้ว่า

“...ผนอยู่ในสังคมของคนมีเงินที่ประเทศอังกฤษ เขายะพูดถึงแต่เรื่องเงิน คุณมีรายได้อะไรบ้าง คุณมีบ้านให้ญาติเด่น ลูกของคุณเรียนที่ไหน เอาลูกมาแข่งขันกัน จบจากที่ไหนบ้าง จบจากเคมบริจดิติ กว่าจะจบจากมหาวิทยาลัยลอนדון

“ชาวบ้านธรรมดายังอังกฤษนั้นจริง ๆ เขาลำบากกว่าคนไทยมาก ลิงสำคัญที่สุดที่ผมได้เห็นชีวิตของชาวบ้านที่อังกฤษแย่มาก คนที่นั่น ๖๐ เปอร์เซ็นต์ไม่มีบ้าน ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดاجะไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน ต้องไปเช่าบ้านจากเจ้านายตลอดชีวิต ๕๕ เปอร์เซ็นต์ไม่มีที่ทำกิน แล้วก็อยู่ในเมืองเป็นขี้ข้าขาหมด แม้แต่เป็นผู้จัดการก็เป็นขี้ข้าด้วย (พ่อของมาร์ติน เป็นผู้จัดการให้กับของโรงงาน) เพราะไม่มีใครพึ่งตนเอง ไม่มีใครมีที่ทำกิน จะไปทำอะไรช่วยตัวเองก็ไม่ได้ ชีวิตอยู่กับเงินอย่างเดียวต้องไปหาเงินซึ่งการเป็นมนุษย์เงินเดือนนั้นไม่มีอะไรยั่งยืน เงินเป็นเหมือนยาเสพติดมีแต่

ภาพ bangkokpost.com

ลูกชายของมาร์ติน วิลเลอร์

ภาพ gotoknow.org

ความอยากได้เพิ่มมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

“ปัญหาของระบบทุนนิยมคือเรื่อง “เงิน” เงินถูกจำกัดเป็นก้อนเล็ก ๆ คนรวยกวาดเงินไปจนเหลือนิดเดียว มันแบ่งกันไม่ลงตัว ทำให้มีคนจนยะถาบีมีคนรวยหนึ่งคนจะมีคนจนเป็นร้อยเป็นพันระบบทุนนิยมจึงอยู่ได้ ปัญหาของคนยากจนคือทำอย่างไรจะมีชีวิตที่ดี เราจะหลุดพ้นจากความยากจนได้ต้องหาสิ่งที่ไม่ใช่เงิน อันนี้เป็นจุดเด่นของประเทศไทย ชาวบ้านธรรมดาก็จะไม่มีเงินอะ แต่เขามาการตลาดหลายล้านอย่างที่

มีคุณค่ามากกว่าเงินตั้งเยอะ (มีดิน มีแดด มีน้ำ มีป่า มีเข้า มีทะเล มีความอุดมสมบูรณ์ของ แผ่นดิน มีน้ำใจ มีพี่มีน้อง มีในหลวงฯ)

“ผมถือว่างานที่อิสระและมีประโยชน์มาก ที่สุดคือ “งานเกษตร” ซึ่งช่วยให้เราเก็บอิ่มทุกวัน คนอังกฤษกินไม่อิ่ม เยอะมากันนะ ผมไม่อยากให้ ลูกของผมอดอาหาร อย่างให้ลูกกินอิ่ม ใน ลักษณะส่งเสริมสุขภาพด้วย กินอาหารที่ไม่มีสารพิษ กินอาหารแบบเรียบง่ายก็ได้ แต่อิ่มทุกวัน ซึ่งอาหารธรรมชาติพรี ฯ ก็มีเยอะมากในภาคอีสาน เห็ดแดง หน่อไม้ ไข่เม็ดแดง ดอกกระเจียว ผัก อีหลอก แมงทับ แมงตาม ขี้กะปอมก็มีเยอะ แต่ บางคนก็ไม่กินนะบางคนกินซึ่งมันดีมาก เพราะว่า ๑. สะอาด เป็นอาหารธรรมชาติ ไม่มีคราฟปุ๋ยเคมี ๒. ไม่ได้ซื้อ ไม่ได้ใช้เงิน ขอให้ขยันเดินไปเก็บ เท่านั้นเอง

“เมืองไทยตามประวัติศาสตร์ไม่ต้องแก่งແย่ง แข่งขันกับใคร เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์มากที่สุด จึงมีคำทักษายาว่า กินข้าวหรือยัง แสดงว่า สมบูรณ์มาก คอยทำอาหารเพื่อคนอื่นได้สบาย ๆ แต่ความเมี้ยนใจแบบคนไทยใช่ไม่ได้กับการแข่งขัน ในระบบอุตสาหกรรมแบบฝรั่ง เพราะคนไทย ไม่โหดเหี้ยม ชำนาญ พิเศษพอ

“เมื่อมีบ้าน มีงาน มีอาหาร ลูกของผมก็จะ รวยที่สุด ผมอยากรู้ว่าบ้านนอก เพราะว่า สะอาด จึงเท่าไหร่ก็ไม่อยากไปอยู่ในเมืองหรือ กะเพราสกปรกและดี สำคัญที่สุดคือเรื่องของลังคม ผมไม่อยากให้ลูกไปอยู่ในเมือง เพราะว่าคนเมือง เห็นแก่ตัว วิงไว้หาเงินอย่างเดียว แข่งขันกันเยอะ เดียว ก็ฆ่ากันทุกวัน ไม่สงบ ผมอยากรู้ว่าบ้านนอก เขาจะได้ลึกลึกที่หายากที่สุดในโลก คนอีสาน บ้านนอกเป็นคนดีมากันนะ มีน้ำใจรู้จักช่วยเหลือ คนอื่น เอื้ออาทรกัน เกื้อกูลกัน แบ่งปันกัน ไม่ แข่งขันกัน ความเป็นชุมชนเป็นสิ่งที่หายากนะ ถ้าเราไปอยู่ในเมือง ไปอยู่แบบอยู่ของใครของมัน บ้านคนละหลัง ครอบครัวคนละหลัง ไม่รู้จักกัน

“ถ้าเราร้อยในชุมชนเล็ก ๆ เป็นชุมชนที่ดีที่

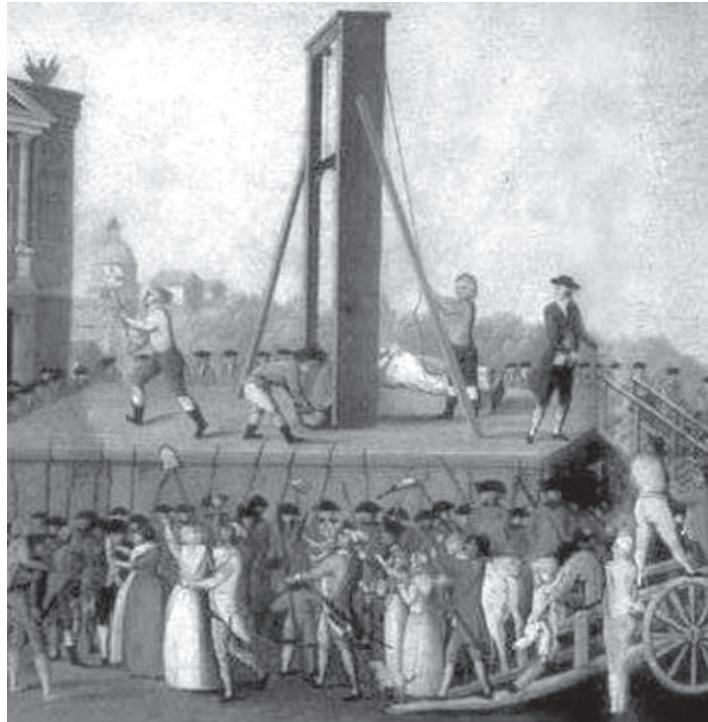
ไม่มียาเสพติด ไม่มีการพนัน ไม่มีอาชญากรรม มันจะน่าอยู่ เราไม่ต้องคิดมาก ไม่ต้องเป็นห่วง ลูกก็จะเป็นคนดีได้ไม่ติดยาไม่ขี้โน้มย ไม่เล่นการไฟ เข้าก็จะกลายเป็นคนมีน้ำใจและรู้จักช่วยเหลือคน อื่น ซึ่งวิถีชีวิตของคนอีสานจะได้แทรกซึมเข้าไป ในกระดูกของเข้า ทำให้ลูกของผมอายุแค่ ๘ ขวบเป็นคนมีน้ำใจ ผมถือว่าสุดยอดแล้ว และ ภูมิใจในตัวของลูกมาก ๆ ผมคิดว่าเรื่องเรียนนั้น ไม่สำคัญหรือ สำคัญที่สุดนั้นคือ เป็นคนมีน้ำใจ ถ้าเข้าสามารถรักษาสิ่งนี้ไว้ตลอดชีวิต ผมคิด ว่าเขาก็มีความสุขแน่”

บทสรุปจาก ท่านบุนน้อย ... “การเรียนรู้ที่ จะแสวงหาความพึงพอใจจากสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ เรียนรู้ที่จะแสวงหาความสุขจากสิ่งเรียนฯ ง่าย ๆ (ลดความอยากรถให้ได้) ไม่หวือหวานพิสดารไปตาม โลก ตามกระแส จนปราศจากความเป็นตัวของ ตัวเอง อันถือเป็นองค์ประกอบสำคัญภายใต้ แนวคิด หรือปรัชญา ที่เรียกว่า เศรษฐกิจ พ่อเพียง นั้น ไม่ว่าผู้ใดนำไปปฏิบัติ...ผู้นั้นก็ ย่อมได้รับผลตอบแทนอันนำมาซึ่งความสุข สถาพร อย่างยั่งยืน มั่นคง ด้วยกันทั้งสิ้น ยิ่ง ภายใต้สภาพความเป็นไปของโลก ของแต่ละ ประเทศ ที่นับวันจะสะท้อนให้เห็นถึงความ ปั่นป่วน รวนเร หนักยิ่งขึ้นทุกที แม้ในปี นี้จะไม่มีพระราชดำรัสต่ออเนกชนิดไม่สนใจ สมนุติ อย่างในแต่ละปีที่ผ่านมา แต่ค่าา ศักดิ์สิทธิ์ที่ทรงย้ำเอาไว้นับไม่รู้กี่ทศวรรษที่ผ่านมา ก็ยังคงความทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับ ประเทศไทยในยุคที่ปั่นๆ หนาๆ สนใจลังรูมเร้าผู้ คนในแต่ละระดับได้เป็นอย่างดี... ปิดท้ายด้วย วาทะวันนี้จาก โสเครติส นักปรัชญาชาวกรีก... “ผู้ที่มีความพอใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ ตนเองมีอยู่ คือผู้ที่รู้ว่าอยู่ที่สุด เพราความ สันโดษคือทรัพย์ของธรรมชาติ...”

บทความพิเศษ

● ทศพนธ์ นรทศน์

thossaphol@ictforall.org

ความโดยร้ายของการปฏิวัติฝรั่งเศส

การปฏิวัติฝรั่งเศส (La Révolution française) เป็นเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ยุโรป ก า เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๓๒ - ๒๓๔๒ เป็นการปฏิวัติที่เปลี่ยนแปลงการปกครองจากรัฐบาล สมบูรณ์แบบสิทธิราชย์ไปสู่การสถาปนาสาธารณรัฐอันเป็นจุดหักเหในประวัติศาสตร์การปกครองของ ยุโรป หลายคนอาจรับรู้ถึงการปฏิวัตินี้ในแง่มุมของการที่กลุ่มคนในฐานันดรที่สาม (tiers état) ซึ่งเป็น ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้แก่ ชนชั้นกลางและชาวนา (ประมาณ ๒๕.๕ ล้านคนในสมัยนั้น) ลุกขึ้นมาปลดแอกตนเองจากการถูกกดขี่โดยชนชั้นนำและนักบวช* โดยอาจไม่เคยรับรู้ถึงความโหดร้าย ของการปฏิวัติตั้งกล่าวมาก่อน

* สมัยนั้น สังคมของฝรั่งเศสก่อหน้าการปฏิวัตินั้น แบ่งได้เป็น ๓ ฐานันดร คือ

(๑) ชั้นนำ มีประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๓ กลุ่ม คือ ก. ชั้นนำโดยเชื้อสาย (La noblesse d'épée) สืบ เชื้อสายมาจากบรรดาชั้นนำทางด้านการเมือง ๑. ช. ชั้นนำรุ่นใหม่ (La noblesse de robe) ได้รับตำแหน่งจากการรับใช้พระมหากษัตริย์ มักจะ มีความภาระต้องรับภาระค่าตอบแทนจากชั้นนำทางเพศแรก และ ค. ชั้นนำท่องถิ่น (La noblesse de province) มีฐานะสูงชั้นนำของประเทศแต่ไม่ได้ มักจะโภมตีชนชั้นปักษ์ของพระองค์เรื่องการอาเบรียบสังคม

(๒) นักบวช มีประมาณ ๑๑๕,๐๐๐ คน ยังแบ่งเป็นกลุ่มย่อยอีก ๒ กลุ่ม คือ ก. นักบวชชั้นสูง เช่น มุขนายก คาร์ดินัล พากนี จะใช้ชีวิตอย่างหรูหารา华กับเจ้าชาย ข. นักบวชชั้นต่ำ ได้แก่นักบวชทั่วไป มีฐานะใกล้เคียงกับชนชั้นได้ปักษ์ของ โดยมากมีชีวิต ค่อนข้างแร้นแค้น

(๓) ฐานันดรที่สาม (tiers état) เป็นส่วนที่เหลือของประเทศ เช่น ชนชั้นกลางและชาวนา (ประมาณ ๒๕.๕ ล้านคนในสมัยนั้น) สองฐานันดรแรกซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ถือครองที่ดินส่วนมากของประเทศ และมีตัวแทนอยู่ในรัฐสภา ทำให้ฐานันดรที่ ๓ ไม่พอใจเนื่องจากมีความเหลือมล้าต่อสูงกันอยู่มาก

แต่จากบทความ เรื่อง “สิ่งประทลัดในการปฏิวัติฝรั่งเศส” โดย “หมอดัน” (盥盥盥:๗๗-๘๐) กกล่าวถึงความโหดร้ายในการปฏิวัติฝรั่งเศส ความว่า “...ในยุคสมัยแห่งการปฏิวัตินั้น ตามท้องถนนหลวง กรุงปารีสก็จะเห็นผู้คนแต่งตัวบอบราวน์กับผ้าขาวริบก้มหน้างุ้ดเดินสวนกันไปโดยไม่ทักทายสักคำ นอกจักราชและความแรงภัยเพียงแค่หนึ่ง เพราหากใครที่ถูกลงลิข่าวต่อต้านคณะปฏิวัติแม้เพียงน้อย เช่นว่า ขนมปังราคาแพงเกินไป หรือไม่มีสิ่งใดยาไร้เลย ซึ่งเป็นวิสัยแสลงใจสมาชิกปฏิวัติ ยังนักก็จะถูกพาขึ้นไป “เสียหัว” บนตะลงแหงได้โดยง่าย

แม้แต่การกล่าวยกย่องกันด้วยคำว่า “มงชีเยอร์” หรือ “มาดาม” ก็จะถูกข้อหาว่าเป็นศักดินาได้โดยง่าย จึงเปิดช่องให้ครอที่ไม่พอใจกันแกลังสลงเรื่องร้องทุกษ์เท็จไปให้ทางการนับไม่หาร แต่กระนั้น ทางการซึ่งไม่มีเชื้อแบบ ก็จะเบาพาอที่จะเชื่อแล้วเอากบบริสุทธิ์ไปลงโทษบันตะลงแหงแกงเลี้ยมมาก...ต่อมามีผู้ดีหรือพระภิกษุที่เคยเป็นเหมือนคุณกิโยตินไม่เว้นวัน ว่ากันว่าบุคคลแห่งความน่ากลัวนั้นวันหนึ่ง ๆ มีผู้ที่ต้องพลีหัวถึงกว่า ๘๐๐ ราย...กรุงฝรั่งเศสสุดครั้ง “มูลนาย” นั้นเป็นกลุ่มของจักริชแท้จริงแก่การตั้งชื่อเป็น “ยุคสยอง” (Reign of Terror)

แล้วต่อมาความสยองก็ยิ่งหนักขึ้นไปอีก “พาราลัวตี ครัวเมี่ย ปราานีครอ” เจ้านายถูกกุมพระองค์เอาไปปลงพระชนม์ พระสงฆ์องค์ซึ่งถูกลาออกจากมาทำร้ายกันกลางท้องถนน หรือถูกจับไปผูกติดกันถ่วงน้ำเอารอย่างทารุณ จนถึงแก่死 ได้เชื่อต่อมากว่าเป็น “ยุคมหาสยอง” (The Great terror) ...

หัวหน้าคณะปฏิวัติอย่าง โรเบส ปีแอร์ (Robespierre) ผู้ซึ่งกำลังระเริงอำนาจและด้วยตนอยู่กลางชาติราชกับชัตติร์หรือเทพเจ้า พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนปฏิทินให้เข้ากับบุคคลมายที่ต้องไว้กันอย่างของสมบูรณ์มาถูกต้อง แม่ปะชุมกันแล้วจึงได้ปฏิทินที่แปลงประหลาดโดยเริ่มเปลี่ยนจากเรื่องของ “ปี” เป็นจากการปฏิวัติไม่เชื่อเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ในพระคัมภีร์อีกต่อไป จึงไม่เริ่มนับปีตั้งแต่พระคริสต์เจ้าประสูติอีกต่อไป หากแต่ให้เริ่มที่วันที่ ๒๒ กันยายน ให้ถือเป็นปฐมวันของการปฏิวัติศักราชด้วยนับเป็นวันแรกแห่งการปฏิวัติประชาชน และต่อมาเชื่อเดือนก์ต้องเปลี่ยนให้เป็นแบบที่คณะปฏิวัติว่าดีทันสมัย และไม่ให้ช้าเชื่ออักษรยีโรมันโบราณและสัปดาห์หนึ่งมี ๑๐ วัน เพื่อจะได้ไม่ต้องมีวันอาทิตย์อันเป็นที่คริสต์เดียนต้องเข้าโบสถ์เพื่อทำพิธีทางศาสนา ...

อาจารย์หมื่นคึกฤทธิ์ ปราโมช เคยกล่าวไว้ว่าการปฏิวัตินั้น เมื่อนักปฏิวัติที่กินลูกของมันเอง วันหนึ่งตัวผู้บังการก็ยอมจะตอกยูด้วยคมขวนแห่งการปฏิวัตินั้น เรื่องนี้เป็นลัจธรรมที่จริงแท้เสมอไม่ว่าจะเป็นการปฏิวัติโนอาเมริกาให้ไปจนถึงจีนแผ่นดินใหญ่ ผู้ที่เป็นนักปฏิวัติต้องจำให้ชั้นใจให้ได้

การปฏิวัติในฝรั่งเศสทำได้มีแต่จุดศูนย์กลางในกรุงปารีสเท่านั้น หากแต่ในเมืองใหญ่ๆอย่างลียง (Lyon) หรือนองต์ (Nantes) นั้นก็มีนักปฏิวัติหัวรุนแรงอยู่ทั้งนั้น โดยเหตุของนักปฏิวัติเกลีดซัง นักคือบุคคลสองกลุ่มได้แก่ “ชุนนาง” และ “นักบัว” ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นศักดินาในลังคอมที่ทุกคนต้องก้มหัวให้มาก่อน รวมถึงในรัฐบาลสมัยของพระเจ้าหลุยส์ด้วย

ดังนั้น ความจงเกลียดทั้งหลายจึงพุ่งเป้าไปที่บุคคลทั้งสองกลุ่มอย่างเลี่ยงไม่ได้ โดยทั้งชุนนาง พ่อค้า ที่ร่ำรวย และนักบัวจะถูกผูกติดกันแล้วพาลอยเรือออกไปจนถึงวันน้ำลึกที่สุดก่อนที่จะถูกไม้พายกระทุ้งร่างให้ตกน้ำตายไปพร้อมกัน ซึ่งถ้าใครฝืนไม่ลงไปก็จะถูกพาดด้วยไม้พายอย่างไม่ปราณีปราศรัย จึงแทนไม่มีใครอดได้ลักษณะ ประมาณกันว่าแค่ในเมืองใหญ่อย่างนองต์มีผู้เสียชีวิตไป เพราะนักปฏิวัติกระหายเลือดถึงกว่าแสนคน

โรเบล ปีแอร์ (Robespierre) (1758-1794)

ท้ายสุดแห่งการปฏิวัตินั้น ผู้กุมกฎก็ต้องถูกกลาโกรงฝุ่นแห่งการปฏิวัติไปด้วย แม้จะเป็นผู้ที่มีเสียงกล้าในการประกาศสีหนาทว่า “เสรีภาพ เสมอภาค ภรรดาดรภาพ หรือความตาย” (*Liberte,Egalite, Fraternite, ou la Mort!*) ก็ยังไม่พ้นคอมมิเตตแห่งประชาชน... ศิรษะสุดท้ายอันเป็นการปิดปากยุคแห่งความนำ่สะพรึงคือศิรษะของ “โรเบล ปีแอร์” ผู้นำการปฏิวัติที่กระหายเลือด กีดกันการปฏิวัติที่ตนเองก่อกลืนกินเสียเอง... ยุคแห่งความสะพรึงกลัวนี้ลิ้นสุดลงเมื่อ “โนโปลียัน โบนาปาร์ต” ได้ย้ายตราทัพเข้าสู่กรุงปารีส คืนความสงบให้แก่สาธารณรัฐโดยอิอกซ์แวร์รา ก่อนที่กงล้อแห่งประวัติศาสตร์นั้น จะหมุนประทับช้ำลงไปบนรอยเดิมต่อไป ทราบได้ที่อำนาจยังเป็นลิ้งห้อมหวานสำหรับบางคน”

ในทศนะของผู้เขียนเห็นว่าในความเป็นจริงแล้ว “เสรีภาพ เสมอภาค ภรรดาดรภาพ” เป็นลิ้งที่ไม่มีอยู่จริง ๑๐๐ % ทรออก หากแต่จะมีมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้นำ นักการเมือง ข้าราชการ และประชาชนในประเทศหรือสังคมนั้น ๆ ดูง่าย ๆ เพียงแค่ในที่ทำงานของเราหากเจอผู้บริหารที่บ้าอำนาจ คงยากที่จะหาเสรีภาพ เสมอภาค และภรรดาดรภาพในองค์กรนั้นได้ ผู้เขียนจึงเห็นว่าการปกครองที่ดีที่สุดก็คือ “ธรรมชาติปัตตี้” กล่าวคือ เป็นการปกครองโดยธรรม การยึดถือความถูกต้อง ชอบธรรม ชอบด้วยจริยธรรม มิใช่เพียงความถูกต้องตามกฎหมายเพียงอย่างเดียว หรือหากจะกล่าวให้เข้าใจได้โดยง่าย ก็คือ ประชาธิปไตยที่นำหลักธรรมาภิบาลมากำกับนั้นเอง ไม่ใช่เอาเลียงข้างมากเป็นสำคัญจนไม่ดูถึงความถูกต้องชอบธรรม เช่น การชนและการเลือกตั้งด้วยการซื้อเสียง การทำลายคู่แข่งทุกวิถีทาง เม็กะทั้งการฆ่าเผาชีวิตกันอย่างเหี้ยมโหด เพียงเพื่อให้ตนเองได้เข้าสู่อำนาจ. ณ

เอกสารอ้างอิง

- หมวดต้น, (นามแฝง) (2552, ธันวาคม). สิ่งประหลาดในการปฏิวัติฝรั่งเศส. *ตัวย่อ'ตุน พิเศษ*, 35(418), หน้า 77-80.
- วิกิพีเดีย. (2552). การปฏิวัติฝรั่งเศส. [ออนไลน์] เข้าสู่สิ่งได้จาก: <http://th.wikipedia.org/wiki/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 19 ธันวาคม 2552).
- Federationroyalisteprovencal. (2008). Contre l'historiquement correct. [Online]. Available: <http://federationroyalisteprovencal.hautetfort.com/media/00/01/42714ea932c727d4fe39dc6cb69474d.jpg>. (Access date: December 19, 2009).
- La Révolution de 1789. (2009). Liens. [Online]. Available: <http://pagesperso-orange.fr/bla-bla.cycle3/hist1789.htm>. (Access date: December 19, 2009).
- Wikipedia. (2009). Révolution française. [Online]. Available: http://fr.wikipedia.org/wiki/R%C3%A9volution_fran%C3%A7aise. (Access date: December 19, 2009).
- _____. (2009). Fichier:Robespierre.jpg. [Online]. Available: <http://fr.wikipedia.org/wiki/Fichier:Robespierre.jpg>. (Access date: December 19, 2009).
- _____. (2009). Maximilien de Robespierre. [Online]. Available: http://fr.wikipedia.org/wiki/Maximilien_de_Robespierre. (Access date: December 19, 2009).

วรรณคดีของโลก
จะไม่ต้อง^จ
โภกสลด
สมพงษ์ พังเจริญกิตติ

● ภาพ วิชาทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ มรภ.นครราชสีมา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เหตุไจจิมีผู้ถ่ายพระนาม “พระโพธิสัตว์เจ้า”

ที่มาของชื่อ “พระโพธิสัตว์” เป็นคำพททางศาสนาที่ใช้
เฉพาะกับบุคคลผู้มีบทบาทในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์
หากจะเทียบกับชาวคริสต์ก็จะเป็น “saint” หรือ “นัก
บุญ” หรือ ระดับบิ๊ก ๆ คือ “เมลไซอ่า”
ตำแหน่งนี้ไม่มีใครแต่งตั้ง แต่เนื่องมาจากผลงานล้วน ๆ
บางท่านได้รับมาก่อน “มีชีวิต”
บางท่านได้รับเมื่อ “เลี้ยงชีวิต” แล้ว

และบางท่านประกาศตัวเอง เด่นชัด กันไปเลย!

สำหรับผู้ประกาศอย่างเปิดเผย ย่อมได้รับแรงกดดันสูง เมื่อเรียกไฟ สปอร์ตไลท์มาส่องหน้า หากการกรรม-วจกรรม-มโนกรรม ไม่เป็นไปเพื่อเมตตา-ธิคุณ-กรุณาธิคุณจริง ย่อมเป็นที่เยี้ยวย่าพูดของเหล่ามหาชน!

การประกาศตัวท้าทายชาวโลกนั้น เป็นเรื่องเข้าใจยากของชาวบ้าน ภาษา ทางการต้องบอกว่า แล้วแต่ “นโยบาย” ของท่าน

นโยบายนี้เป็นไปตามอุดมการณ์ของ พระโพธิสัตว์แต่ส่วนเดียว คือ “เพื่อ ประโยชน์แก่มหาชนเท่านั้น”

พระโพธิสัตว์ท่านมี “bird's-eye-view” แต่ปุถุชนมี “ลีสเดือน View!”

Job description

ตำแหน่งต่าง ๆ ไม่ว่าทางโลกหรือทาง ธุรกิจต้องมีรายละเอียดของเนื้องานเนื้อ งานหรือปริมาณงานมาก ตำแหน่งย่อมใหญ่ โตตาม!

โพธิจิจของโพธิสัตว์ หน้าที่หลักคือ “การเสียสละ”

เป้าหมายของการเสียสละคือ “การ ช่วยคนพันทุกข์”

“พันทุกข์” มี ๒ ประเภท

ก) ให้ความรู้ทางธรรม

ข) ให้ความรู้ทางโลก

ความรู้ทางธรรมหมายถึง การพัฒนา จิตวิญญาณสู่ความพันทุกข์

นายที่ลีกซึ่งไปอึกก็คือค้นหาทやりา และสร้างผ่านรู้โพธิสัตว์ให้มากขึ้น ๆ

ขณะเดียวกัน ก็มี “ธรรมกาย” หรือ การดำรงชีวิต ที่สามารถลอกเลียนแบบ (copy) ได้

●●
อุดมการณ์
ของพระ
โพธิสัตว์
คือ
“เพื่อ
ประโยชน์
แก่มหาชน
เท่านั้น”
●●

ความรู้ทางโลก ให้รู้จักทำอาชีพ รู้จัก ทำมาหากิน

รวมไปถึงให้สามารถประทั้งชีวิตได้ ขอบเขตการช่วยเหลือ เป็นไปตาม บรรมิของพระโพธิสัตว์

บรรมิน้อย ก็จะช่วยในพื้นที่น้อย ชุมชนน้อย ๆ

บรรมีมากก็จะเพิ่มพื้นที่ เพิ่มชุมชน จากระดับชุมชนเป็นระดับอำเภอ จังหวัด เป็นระดับประเทศ เป็นระดับโลก! (หมายเหตุ ปริมาณพื้นที่และปริมาณ ชุมชนเป็นเกณฑ์ ซึ่งวัดบรรมิของพระ โพธิสัตว์ได้พอลงแขบ)

ในหลวงของเรา

เล่าเล่นทางของพระโพธิสัตว์มาพอ สมควร สมองก์ตريكต้องคนโน้นคนนี้ หาก ณ วันนี้ บุคคลที่ทำหน้าที่เหล่านี้ ค่อน ข้างสมบูรณ์ผ่านเกณฑ์ซึ่งวัดสบายนาก ก็จะ มีคร

...ในหลวงของเราแน่นอง!

ความจริงแล้วในยุคประชาธิปไตย บทบาทของพระมหากษัตริย์ ถูกลดทอนไป การช่วยเหลือประชาชนเป็นหน้าที่ ของนักการเมือง

แต่ในหลวงของเรา มีได้นำพา ตลอด ชีวิตพระองค์ท่าน เป็นที่ประจักษ์ของ ประชาชนชาวสยามตลอดมา

ทั้งชั้นแนง ทั้งทำให้ดู ไม่รู้เห็นดeneooy แม้วจัน้อยนิด จะหยาบคาย จะ ประชดประชันลักนิดก็ไม่เคยผ่านพระโภช្ស จะแสดงกิริยาขุ่นเคือง ไม่พอใจ ก็ไม่มี ให้เห็น

เรื่อง “เล็ก ๆ” เชิงลบ ไม่มี เรื่อง “ใหญ่ ๆ” ยิ่งไม่ต้องพูดถึง

ในหลวงหรือพ่อใหญ่ของเรา ล้ำรุ่ม ในทุกฝีก้าว ไม่แสดงตัวอย่างเชิงลบให้

ลูก ๆ ได้เห็น!

ไม่ใช้อัจฉริยภาพแต่เป็นการรุณยภาพ

มีหลายคนชื่นชมพระองค์ท่านเป็นนักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ ตลอดเวลาท่านคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ให้สังคมไทยเล่นอมา

ไม่ว่าจะเป็นปัมพ์เพื่อเอาฝน

คันหาแพลงงานทดแทนน้ำมัน

ตลอดจนโครงการอื่น ๆ มากมาย

บางคนบอกอัจฉริยะ

บางคนบอกผู้ที่เก่งอนาคต

แต่ความจริงล้วนที่ผลักดันท่านให้คิดค้น

นวัตกรรมใหม่เลื่อน นั่นคือ “กรุณาธิคุณ”

เพราะเหตุนี้ นักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่
อาจจะคิดค้นสิ่งประดิษฐ์มากmany แต่เข้า
เป็นได้แค่นักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้นเอง

จิตกรุณาธิคุณเป็นของพระโพธิสัตว์
เท่านั้น!

ทฤษฎีเพื่อบ้านเมือง....เศรษฐกิจพอเพียง

ในภาวะไร้ปัญญาเรื้อรังบาลชีชั่นแนวคิด
ตะวันเป็นบิดามารดา เดินตามระบบ
ทุนนิยมอย่างลำพอง

เปลี่ยนรากแก้วของประเทศไทยจากเกษตร
มาเป็นอุตสาหกรรม ทำลายโครงสร้าง
ลังคอม ทำลายลิ่งแวดล้อมยับเยิน

ธุรกิจค้ากำไร คือชาตานั้นที่แอบแฝง
ในคราบนักบุญ

วันนี้จึงไม่เหลือเลย!

ทฤษฎี “เศรษฐกิจพอเพียง” จึงคือ
เครื่องมือช่วยชีวิตประเทศไทย

“ให้ถอยหลังเข้าคลอง

ให้ทำชีวิตให้เป็นคนจน”

“พัฒนาอย่างคนจน”

แต่ละถ้อยคำเตือนลัด ก็ได้แต่หวัง
รัฐบาลแต่ละยุคจะเกิด “ปัญญา” เข้าใจ
แนวทางของพระองค์ท่าน

นักการเมืองทายาทของในหลวง

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป ผู้คนมากมาย
การดูแลระบบสมบูรณ์ภูมิทิวราชย์ ไม่
น่าจะทั่วถึง จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนการ
ปกครอง....

บัดนั้น บุคลากรสายพันธุ์ใหม่ของ
การปกครองประเทศจึงอุบัติขึ้น ฉายา
“นักการเมือง”

โดยเนื้อหา นักการเมืองก็คือ ทายาท
ของพระองค์ท่าน

จิตวิญญาณต้องเลี่ยงลลະ

อุดมการณ์เพื่อประโยชน์แก่มหาชน
นักการเมืองจึงต้องเป็น พระโพธิสัตว์!

ไม่มีจิตโพธิสัตว์ ไม่สมควรเป็นนัก
การเมือง!

ทรงชี้นำการเมืองใหม่ตลอดเวลา

วันนี้นักการเมืองกล้ายเป็นมนุษย์
มหาภัย สายพันธุ์ใหม่ ที่ร้ายกว่าโจร ๕๐๐
เข้าสามารถปล้นประเทศโดยชอบธรรม!
สร้างภูมิทัศน์ สร้างหลักเกณฑ์ เพื่อ¹
ผลประโยชน์ให้ตัวเอง

ประชาชนเรียกร้อง การเมืองใหม่
แต่เป็นเรื่องอัศจรรย์ที่ พระองค์ท่าน²
แสดง “กายกรรม” แห่งการเมืองใหม่
เลื่อนอมา

ทุกอย่างที่ทรงคิดที่ทรงทำ ล้วนเป็น³
ไปเพื่อประโยชน์มหาชนชาวสยามทั้งสิ้น !

ดำเนินพระโพธิสัตว์ มีสิ่นมากมาย
ล้วนแต่เดินทางมาจากต่างประเทศเป็น⁴
ส่วนใหญ่

แต่วันนี้เมืองไทย เมืองพุทธนิกาย
แห่งเกรวatham กลับมีดำเนินพระโพธิสัตว์⁵
อันเจิดจรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ของเรานั้นเอง

อัศจรรย์จริงหนอ! 四

● ดังนั้น วิมุตตินันทะ

การกระตุ้นเศรษฐกิจทั่วโลก ที่ใช้มาตรการกระตุ้นค่าใช้จ่าย และขาดดุลバランスเดินสะพัด ทำให้เกิดฟองสบู่ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษหรือเยอรมัน น้ำมัน ราคากอง อัตราเงิน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น ส่งสัญญาณว่า การกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยวิธีเดิม คงทำไม่ได้อีกแล้ว

โลกใหม่แบบคนจนทวงกระแส

ปี เก่าพ้นไป ปีใหม่ผ่านมา วัน ๆ คืน ๆ ไม่หมดไปเปล่า ๆ เพราะเรา ต่างมีกรรมา ทำไว้แต่ละกาล สาระสำคัญจึงอยู่ที่ว่า กรรมาทั้ง หลายทำไว้แล้วนั้น มันเป็นกุศลอกุศลบำบัดบุญคุณโทษอย่างไรบ้าง และถึงจะดีซักเท่าใด แล้วไม่ถูกใจใคร จะกลับไปแก้อะไรไม่ได้เลย นอกจากจะแก้ลำการทำใหม่ ในขณะยังมีลมหายใจอยู่ คือ ทำปัจจุบัน- กรรมาให้ดีที่สุด

ทุกชีวิตต่างหมายก้าวหน้ากันทั้งนั้น ปัญหาอยู่ที่จะ เลือกแบบไหนดีล่ะ ถ้าพังอย่างองค์ในหลวงท่านว่า จะหักหรือเปล่า.... แต่ถ้ามีปัญญาเข้าใจริง เป็นทางเลือกสุดยอดเชียวแหละ ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า (๕ ธ.ค. ๒๔)

“...เราไม่อยากจะเป็นประเทศก้าวหน้าอย่างมาก เพราะถ้าเราเป็นประเทศก้าวหน้าอย่างมาก ก็จะมีแต่ถ้อยหลัง ประเทศเหล่านั้นที่เป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมก้าวหน้า จะมีแต่ถ้อยหลังและถ้อยหลังอย่างน่ากลัว

แต่ถ้าเรามีการบริหารแบบเรียกว่า แบบคนจน แบบที่ไม่ติดกับต่ำรากแก่นไป มีสามัคคีนี้แหละ คือเมตตาภักดี ก็จะอยู่ได้ตลอดไป...”

น่าเห็นใจทุกคนที่ฟังในหลวงแล้วรู้สึกับได้ยากอยู่ แรก ๆ ผู้เขียนเองยังสะดูดใจไม่ใช่เล่น เพียงต้องเปิดใจกว้าง รับฟังด้วยดีไว้ก่อน ไม่ใช่ตวนปฏิเสธก่อน โดยเฉพาะในหลวงของเรา ทรงมีภูมิธรรมและปริชาญาณสูงจนนับเป็นลัตบุรุษ ในระดับพระโพธิลัตตน์เที่ยวก ตามคำรับรองของพ่อท่านสมเด็จพระบวรราชฯ เมื่อนานมานี้

ด้วยปรัชญาสะ พังธรรมผู้รู้อื่นพร้อมกับโญนิโสมนลิการ ตามประเดิมที่พ่อท่านนำพระราชดำรัสเรื่อง แบบคนจน มาประกาศนำรายการเทคโนโลยีของท่านเป็นประจำซ้ำๆ กอย่าง มีนัยสำคัญในเจตนา ผู้เขียนจึงค่อยถึงบางอ้อ ยังขึ้นว่า แบบคนจนนี้ใช้ร ช่างลึกซึ้งล้ำเลิศนัก...

คิดดูง่าย ๆ ในเมื่อคร า ต่างอย่างรุ่งແบนทั้งนั้น ครั้นร ารวยสมใจนึกแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นตามมา คงน้อยคนนักที่จะรู้จักกลัวกิเลสตัวเอง มันจะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่ ๆ คงจะยินดีฉลองกิเลสตัณฑាតีมที่ด้วยซ้ำ ทำเป็นเล่นไป

เมื่อก้าวหน้าแบบคนมีเงินพรครนี้ หนี้ไม่พ้น ต้องกินสูบดื่มเสพเมามันหนักข้อขึ้น โดยหลังผิดคิดว่าเป็นกำไรชีวิต ที่แท้กลับเป็นตัวอย่างโง่ ๆ ผู้ตอกเป็นเหี้ยอทุนนิยมลามานย แทนที่จะก้าวหน้าทันสมัยกลายเป็นถ้อยหลังลงเหวนรกรสเยิร์ชิบ

เห็นไหมว่า เป็นทุกคลาส นาปทับทิวคุณขนาดไหน คร า ไม่รู้ทันเงินมหาภัย เลยแย่งกันหาเงินสุดชีวิตเพื่อรวยไม่เสร็จลูกเดียว

นี่เป็นแค่ดูผลที่ตามมากับความรายเท่านั้น ยังไม่ทันเจาะลึก กว่าจะรายเงินทองมาได้นั้นไปทำอีท่าไหน ต้องไปเอาเปรียบเขาตั้งเท่าไหร่ ใช้เล่ห์กลยุทธ์ลับลวงพรางอย่างไรบ้าง และที่สำคัญคงไม่ย่านักดอกที่จะรายล้น หากไม่หลอกตัวเอง หรือฝืนสำนึกทิริโโตรตตั่งปะอยู่ไม่น้อย เป็นอันว่า ผลก้าวหน้าแบบทุนนิยม คระวดที่เม็ดเงินโดยมาเคนนั้น มันไม่ถูกrelay เพราะเงินไม่มีขา ต่อให้ใหม่มาเท่านั้นท่อน้ำมันดูบก็เลอะ ยังไงก็ต้องใช้มือหมุนเงินปั่นหุน จึงมองข้ามคนทำกรรมไปไม่ได้เด็ดขาด

เพราะฉะนั้น ปัญหาของมนุษย์ อยู่ตรงที่ พฤติกรรมจากจิตวิญญาณ อันขับเคลื่อนด้วยกิเลสตัณหา

ตัวอย่าง ประเต็นเศรษฐกิจ อันเป็นปัญหาใหญ่พานักหนา รวมลงตຽงกรรม ๓ คือ ผลิต-กรรม วิภาคกรรม และบริโภคกรรม

เศรษฐกิจศาสตร์ที่พยายามแก้ปัญหา ขาดแคลนในการผลิต แจกจ่าย และการบริโภค เราไม่ยกเห็นทุนนิยมค่ายไหน สนใจแก้ต้านเหตุตัวชี้โลกเลย ทุกตัวรากลับกระตุนเศรษฐกิจให้ขับเคลื่อนด้วยแรงดันห้าม ไม่ว่าในการบริโภค การผลิต หรือการตลาด

วิกฤตดูไบ เป็นกรณีที่ซึ่งให้เห็นช้าหากอีกว่า วิกฤตุนนิยมมายา ทำให้เกิดสภาวะต้องฝันสลาย ในพริบตา เมื่อเกิดเงินทุนลม ก่อนหนี้กินตัว จนหมดปัญหาเงินใช้หนี้ทัน

ออกจะน่าทึ่งเหมือนกัน เมื่อยังมีคนซักกรู้ทัน เช่น นายโซเชิต ปั้นเปี้ยมรัชฎ์ ประธานกรรมการธนาคารกรุงเทพ วิจารณ์วิกฤตดูไบว่า... การกระตุนเศรษฐกิจทั่วโลก ที่ใช้มาตรการกระตุนค่าใช้จ่าย และขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ทำให้เกิดฟองสบู่ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอัลจาริมทรัพย์ น้ำมันราคากอง อัตราเงิน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น ส่ง

ลัญญาณว่า การกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยวิธีเดิม คงทำไม่ได้อีกแล้ว

ใครที่ยังมองหาทางลากับตัวร้ากว่า ๆ จะให้ตัวหันมาลงใจ แบบคนจน บ้างหรือยังเอี่ย...

โลกใหม่ในชาตินี้

ชีวิตคน วัน ๆ ต้องหมดไปกับการยื้อแย่ง แก่งซิง เพื่อหาเงินมากินใช้ อย่างให้น้อยหน้าใคร หลาย ๆ คน คงเบื่อเต็มแก่ แต่ทนทุกข์ เพราะยังไม่เห็นทางเลือกอื่น

ที่นี่ คนไหนไม่อยากเป็นสัตว์เศรษฐกิจ ท่าสุนนิยมต่อไปจนตาย ยอมมีสิทธิ์เลือกชีวิตใหม่ได้

จุดเริ่มต้นเช่น ทุกคนสามารถกินสูบดื่มเสพ สนองต้นทางมากขึ้น ยอมทำได้ ถ้าคิดจะทำ แล้ววัน ๆ คืน ๆ ผ่านไปหลายลิบปี เราเมิกเลสโลภโกรธ หลง เพิ่มขึ้นตามอายุ หรือน้อยลง แบบไหนแน่

ปุ่นชุน แปลว่าคนกิเลสหนา มันหนาตั้งแต่เกิด ก็ช่วยอยู่แล้ว ยิ่งโตยิ่งเชื่อ ขี้โลภจัด โมโหร้าย สาหัสແย়ทังกขึ้นไปอีก ขึ้นดักданปานนี้ เป็นชาวพุทธเลียชาติเกิดแน่นอน จะถึงขั้นท่านว่าชิงสุนัข เกิด หรือเปล่า ไม่มีใครยกเคราะห์ร้ายปานนั้น

ตรงข้ามปุ่นชุน ก็คืออาเรียชน โดยเป็นคนทำประโยชน์ ได้แก่

๑. ขยัน ไม่มีเงินในหมู่คนขยัน ผู้มั่นย้อมหาทรัพย์ได้ แรงงานกับสมรรถนะทำให้คนขยันหากินอยู่เพื่อตนเองได้ จนเหลือเลี้ยงให้คนอื่นพึ่งพาต่อนักการยังมีปัญญาบินหา กินของมันเอง คนมีมือ มีเท้า ขึ้นกินแรงคนด้วยกัน มันนำอย่างสัตว์โง่ ออยู่น้ำ

๒. สร้างสรรร คืออาไวขล้มปatha รู้จักรักษา แยกจ่ายสะพัดให้เกิดคุณค่า รักษาไม่ใช่เก็บกัก เกินเหตุซึ่งทำลายประโยชน์ในตัวข้าวของทองเงินเอง

๓. สร้างมิตร คนเป็นสัตว์ชั้นสูง อยู่เป็นหมู่ฝูง พื้นอังช่วยเหลือจรรโลงสังคม ไม่ใช่เลือกสัตว์เศรษฐกิจ ธุรกิจธุกรรมจึงต้องทำด้วยเมตตาต่อคนทั้งสัตว์ลิ่งแวดล้อม มิตรไม่ต้องเดียว เป็น

● ผู้มีน้ำใจจำเป็นต้องกล้าให้มากกว่ากล้ารับ

หน้าที่เดียวกัน

ผู้มีน้ำใจจำเป็นต้องกล้าให้มากกว่ากล้ารับ ผู้กล้าเอาเปรียบกำไรเกิน ด้วยเชิงกลฉ้อฉล เท่ากับทำงานเป็นโจรปล้นเสียบโดยขโมยของที่เขาไม่ยินดีให้ ธุรกิจที่ทำกำไรลับหลวงพรา ล้วงตับกินໄล จึงเข้าข่าย อทินนาเท่าได้ ครเครย ละอย่างใจบังไหมเอี่ย

วัฒนธรรมการลงแขกดำเนินเรียวก้าวทำงาน ละพาน คานา บอน้ำสาธารณะ ระบบกงสีและของกลางส่งที่ที่นำมาจัดสาธารณ์โภคินชุมชน เหล่านี้ ล้วนเป็นผลเลี้ยงลูกเป็นทุนทางลังค์ของผู้มีน้ำใจ

คนมีสิทธิ์เลรี เลือกถิ่นที่อยู่ลังค์ลิ่งแวดล้อม ดี พร้อมกันนั้นก็มีหน้าที่ทำตัวเองให้เป็นมิตรดี โดยการคบหาและเอาอย่างลัตบุรุษผู้ทรงคุณธรรม สำคัญเป็นผู้เจริญด้วยศรัทธา ศีล ใจ ใจ และปัญญา

เป็นที่นำลังก์เกตอย่างยิ่งว่า เอกลักษณ์ของลัตบุรุษ คือ มีศรัทธา ศีล ใจ และปัญญา อาเรียทรัพย์เหล่านี้ เป็นลัมประยิกตระประโยชน์ ต่อยอดในโลกที่ก้าวหน้าสูงขึ้น แม้ในภาพหน้าก็เจริญต่อเนื่อง ทั้งหมดเกิดจากประโยชน์ปัจจุบัน อันบำเพ็ญบุรุณย์กระดับเป็นโภคุตระเหนือโภกนี้ นับเป็นชีวิตใหม่ในโลกใหม่ทวนกระแอลอกียวิลัย ของปุ่นชุนนั่นเอง

๔. มีชีวิตประเสริฐ คือสมชีวิตา

รู้จักใช้ชีวิตดีมีประโยชน์ปราศจากโภช แห่งโลก โภส โภหะ สารพันตันหา ตั้งแต่การทำมา

หากิน ก็ไม่ก่อหนี้สิน การเป็นหนี้เป็นทุกข์ในโลก วิกฤติการเงินเศรษฐกิจฟองสบู่ ล้วนเกิดจาก เครดิตสินเชื่อเป็นเชื้อร้าย ทำไปทำมา เงินสด จ่ายสุดกลับเป็นเครดิตเห็นอเครดิต ปลดภัย หายห่วงแน่นอนกว่าเป็นไหน ๆ

ท่านว่า ปกติคนเราไม่มีลิฟท์ กินใช้เกินกว่าสิ่ง ที่เรามีเราได้

สันตติภูมิ ประมั่ง ธนัง สันโดษเป็นทรัพย์อย่าง ยิ่ง ใจยอมมักน้อยเสียอย่างถึงจะมีน้อย ก็เหมือนมี มาก ถึงจะไม่มีได้เลย ยิ่งหมดภาระก็แล้วแต่เหตุ ปัจจัยพาเป็นไป สำคัญที่จิตวิญญาณเป็นประชาน สิ่งทั้งปวง

ปัญหาชีวิตไม่ว่าเศรษฐกิจหรือลังคอม เมื่อแก้ แบบคนจน เพียงจนเงิน มันเรื่องซึ่งผงนัก ขอให้ อย่า詹คุณธรรม ไร้ภูมิคุณมิตรดี ๆ ก็แล้วกัน ตอนอยู่ดีมีแรง หากมีน้ำใจแบ่งปันด้วยเมตตาต่อ กันไว้เสมอ ๆ ยามตกทุกข์ได้ยาก พากพ้องน้องพี่ ที่เคยประทับใจกล้าให้ในหมู่กลุ่มเขาย้อมระลึกถึง ไม่ทอดทึ้งโดยง่าย ตามหลักสารานุยธรรม นั่นแล

เป็นอันว่า ทุนนิยมมายา กำลังพากหลง ทางทั้งโลก โชคดีเหลือเกินที่มีในหลวงทรงชูธง เศรษฐกิจ พอเพียงทวนกระแลลอก ภูมิปัญญาวิถี พุทธชาชีวิตให้ขยันกล้าจนมีน้ำใจกล้าให้ไม่ ผลลัพธ์ร่า ไม่เอ้าเปรียบ จึงมีเศรษฐกิจดี แน่นอน ดังพระที่ว่า สิлен โภคสมปทา ศิลนามาซึ่ง โภคทรัพย์ คนเราจะมีจันมากขึ้นหรือน้อยลง ออยู่ ที่ตัวเองจะประยัดหรือผลลัพธ์ร่า

ปัญหาเศรษฐกิจจึงตั้งต้นจากครัวเรือนเป็น จุลภาค เมื่อแต่ละจุลภาคในชุมชนต่างดำเนิน เศรษฐกิจพอเพียงมากพอ ระดับมหาภาค ย่อมดี ขึ้นตามไปเอง

สรุปลงตรงเศรษฐกิจพอเพียง เพียงพึงตน บนแรงงานตนเองก่อน จนเหลือกินเหลือใช้ พร้อมพึงพิงและพึงพาชุมชนคนแวดล้อมที่ดีไปด้วย ช่วยกันเป็นลัตว์ลังคอม มากน้ำใจ แทนลัตว์ เศรษฐกิจคิดแต่เงินเป็นสรณะ

เศรษฐกิจที่ผิดศีล ขาดเมตตา แม้พารวยก็ ช่วยทุกหย่อมหญ้า ทุกข์ทันตาเห็น เพียงทำมาหากินก่อนมากกว่าทำมาหากิน โดยถือศีลถือธรรม ตามหลักศีลเมืองปฏิสาร ความไม่เดือดเดือดเรื้อร้อนใจ เป็นอาโนสลง รับรองอยู่เป็นสุข ทุกข์น้อยถอยไกล

ปใหม่ พ้าใหม่ ขอให้ก้าวหน้าลดลงชี้โลก โกรธหลง ลงทุกวันคืน รู้ตื่นเบิกบาน ทำหน้าที่ งานของมิตรดี สายดี ลังคอมสิ่งแวดล้อม อันเป็น ทั้งสิ่งเป็นของวิถีพุทธ ให้เกิดประโยชน์ตั้งตระ ประโยชน์ท่าน ไปด้วยกันมาด้วยกัน เลือดพุทธ พันธุ์บุญนิยมสมกับผู้เจริญธรรม สำนักดี มีเมตตา ในกิจกรรม วิจกรรม มโนกรรม พร้อมแบ่งปัน ของกินใช้สาธารณโภคด้วยน้ำใจผู้มีศีล และลัมมา- ทิฐิ คงกล้าจน เพราะจนให้เป็นจังเหลือกินใช้ แล้วกล้าให้ต่อแบบนี้ ครอ ๆ ก้าวและคิดถึง

ดังนั้นแทนที่จะหลงเป็นปุถุชน คนกิเลสหนา ขึ้นทุกคืนวัน จะได้หันมาหากลัยานมิตร คิดเป็น กลัยานชน จนถึงอาริยชน จากโลกเก่าโลภียะสุ โลกใหม่โลภุตระ จะได้มีเลิชชาติเกิดในวิถีพุทธ เมื่อสามารถรับประโยชน์สุขจากการตรัสรู้ของ พระพุทธเจ้าจริงแท้

พระบรมศาสดาทรงเป็นคนจนมหัศจรรย์ ผู้ยิ่งใหญ่ ทรงนำพาแบบแผนไว้ให้พิสูจน์ตาม ศรัทธา เลยไม่น่าติดใจจะไปหลงกล้ารวยบ้าแยก เงินทำไม่ นักหนา จนเดือดร้อนกันไปหมดทุกหัว ระแหง

สู้หันมาจนให้เป็น พอกินพออยู่ รู้จักขยันสร้าง สรรสร้างมิตร มีชีวิตประเสริฐ เลิศยอดด้วยศรัทธา ศีล จำก และปัญญา ทั้งหมดนี้ คือประโยชน์ โลกนี้ ทิภูสังฆมิภัตตะ กับประโยชน์โลกหน้า ลัมประยิกตตะ ของอารยชนคนโลกตระ เนื่อง ทวนกระแลเห็นโลกทุนนิยมปุถุชน มาทำหน้าที่ โดยมีประโยชน์สุขต่อแผ่นดิน แบบคนจน คนกล้าให้น้ำใจบุญ เช่นขาดทุนของเรา ถือเป็น กำไร ของเรา ดังพระราชดำรัสในหลวง ชีวิตใน โลกใหม่ เหมือนฝันที่เป็นจริงได้ใหม่อวย....

មុសាចី... កំណែរវា ិនាទាការ

>>ต่อจากฉบับที่ ๒๘๘<<

๑. รู้วิตนี้ประกอบขึ้นด้วยอะไร?
เป็นอยู่อย่างไร? มีความสำคัญอย่างไร?
๒. เมื่อรู้วิตนี้มีปัญหา สังคมมีปัญหา
ใครเล่าจะเป็นผู้แก้ปัญหาทั้ง ๒ นั้น?
(และปัญหาอื่นๆ อีกตั้ง ๑๐ ข้อ)

ตามทฤษฎีของคานานพุทธขั้นพื้นฐาน
คนต้องถึงพร้อมด้วยความประพฤติ
อันเป็นคุณธรรมที่มีคุณสมบัติ
ตามศีล ๔ ปกติในชีวิต เป็นขั้นเดียว

● ต้องละอายุนุช (หัวหน้านรก)

ฉบับนี้ ก็ยังคงตอบปัญหาของผู้ใช้นามว่า “ลูกพระรัตนตรัย” ๑๙ ม.๑๐ ต.เข้าข่ายสน
อ.เข้าข่ายสน จ.พัทลุง ซึ่งมีคำามถึง ๑๐ ข้อ แต่ได้ตอบไปเพียงคำาม ในข้อ ๑ เท่านั้น
และยานานมานป่านนี้ ยังไม่จบ

ซึ่งเป็นการตอบคำามที่อตามาตอบชนิดตั้งใจสาด้ายเจาะลึกและแผ่กว้างอย่างเจตนา เพื่อจะ^{ให้ครบครันทั้งเนื้อหาทั้งจุดสำคัญให้ถึงยอด} และแน่นอนย่อมมีเรื่องราวดีเกี่ยวพันพร้อมทั้ง^{เกร็ดความรู้ข้างเคียงบางเกร็ด} ที่น่าจะได้อธิบายเสริมให้ได้รู้แจ้งกัน เพราะบางเกร็ดนั้นเป็น^{“ปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบ”} มนานแสบนนานแล้ว อาทมาพอตอบได้จึงพยายามตอบพยายามสาดய^{ดังนั้น แค่คำามว่า ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วยอะไร ? เป็นอยู่อย่างไร ? เท่านั้น การตอบ}
จึงยืดยาวไปด้วยนิยาม ด้วยบริบท ด้วยปฏิสัมพันธ์ ด้วยแก่นสารหลักหลาปมานถึงปัจจุบันนี้ และยัง^{จะได้อธิบายขยายความต่อไปอีกมากพอสมควรที่เดียว}

เพื่อจะได้ไม่ยืดเยื้อต่อไป ตั้งแต่ฉบับนี้ก็จะนำคำามประเด็นอื่น และข้ออื่นของ “ลูกพระรัตนตรัย” ก็ได้^{ของผู้อื่นที่เป็นคำามใหม่ก็ตาม ตอบเพิ่มไปด้วย โดยจะนำคำอบที่ยังตอบไม่จบของคำามข้อ ๑ ไว้ช่วงท้าย}
และจะตอบคำามใหม่ในช่วงต้นไปเรื่อยๆ

[สำหรับปัญหาของ “ลูกพระรัตนตรัย” นอกจากข้อ ๑ที่ยังตอบต่อๆไปเรื่อยๆ ก็ได้ตอบข้อ ๒-๓ ต่อไปด้วย
กระทั้งถึงฉบับที่แล้วได้ตอบปัญหาข้อ ๙ ยังไม่จบ ฉบับนี้ก็จะตอบต่อจากที่ได้ตอบไปแล้ว]

ปัญหาข้อที่ ๙ มีว่าขอให้พ่อท่านช่วยจำแนกแยกชั้นนักการเมืองที่ควรจะเลือกเข้าไปทำหน้าที่ในสภานานั้นทรงเกียรติของชาติ เพื่อจะไม่ก่อปัญหาให้แก่ชาติบ้านเมืองอีกในวันที่ ๑๗ พ.ย. ๗๙ นี้

ถ้าเข้าใจที่อ่าตมาได้อย่างมากหรือตอบปัญหาของคุณมาตั้ง ๘ ข้อแล้ว ก็คงจะพอรู้แล้วว่า นักการเมือง ก็คือ “ผู้ที่เข้าไปเสียสละ” ช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ ไม่ใช่ผู้เข้าไปแสวงหา ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โภภัยสุข เป็นอันขาด

นักการเมือง คือ คนที่อยู่ใน “ฐานะนักบริหาร” อันเป็น “ฐานะระดับสูงขั้นที่ ๒” ของสังคม (ขั้นที่ ๑ คือ ฐานะนักบวช) ซึ่งมีศักดิ์ศรีได้รับการเคารพนับถือเทียบเท่า “อาริยชนขั้นอนาคต” จึงต้องมีคุณภาพเพียงพอ ให้สมกับฐานะ

“นักการเมือง” ผู้ได้ยังมีพฤติกรรม ที่ “แสวงหา “ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โภภัยสุข” จากงานการเมืองอยู่/ จึงไม่ใช่นักการเมืองที่แท้จริง หากผู้ใดเข้าไปทำงานการเมืองแล้วว่าด้วยงานการเมืองแสวงหา “ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โภภัยสุข” ด้วยโลภด้วยโภสัตว์โดยไม่ทางมากขั้นทาง เท่าใดๆ ผู้นั้นก็คือ ผู้เข้าไปทำลายความเป็นนักการเมือง และย้อมทำลายการเมือง มากขึ้นๆ ด้วย เท่านั้นฯ

ดังนั้น ผู้ที่ทำงานการเมือง แล้วว่าด้วยงาน การเมืองแสวงหา “ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โภภัยสุข” ด้วยโลภด้วยโภสัตว์โดยไม่ทางน้อยลงๆ เท่าใดๆ กระทำการไม่มี เลยได้จริง ผู้นั้น ก็คือ ผู้ทำลายความเป็นนักการเมือง และย้อมทำลายการเมืองน้อยลงๆ ด้วย เท่านั้นๆ หรือคือผู้เป็นนักการเมืองที่ แท้จริงยังขึ้นเท่านั้นฯ

“ประชาธิบัติอย่างบูรณะแบบ” นั้น จะเป็นสังคมที่มี ความเข้าใจใน “ฐานะแห่งบุคคล” เป็นอย่างดีก็ เพราะประชากร มีภูมิธรรมและมีวัฒนธรรมในความระลึกถึงกัน-ความรักกัน -ความเคารพกัน-ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน-ความไม่วิวาก กัน-ความพร้อมเพียงกัน-ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๒ ข้อ ๒๕๓ ในสารนัยธรรมกี้แล จึงเป็น สังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่นสันติสุข โดยรักเคารพนับถือ

สามัคคีกันตามฐานานุจนาฯ ซึ่งพร้อมไปด้วยศรัทธา และปัญญาที่เข้าใจในสังจะะ ว่า “ฐานะแห่งบุคคล” ที่มี ความไม่เหมือนกัน ไม่เสมอ กัน หั้งในด้าน “สมมุติสังจะะ” และหั้งในด้าน “ปรัมตัตสังจะะ”

ซึ่งเป็นเป็น ๔ ฐานะใหญ่ๆ ได้แก่ ๑. ฐานะนักบวช ๒. ฐานะนักบริหาร ๓. ฐานะนักบริการ ๔. ฐานะนักผลิต ๑. ผู้มี “ฐานะนักบวช” ฐานะนี้ถือว่า เป็น “ฐานะ” ที่ สูงสุดของสังคม ผู้อยู่ในฐานะนี้จะได้รับการเคารพกราบไหว้ บูชา กันที่เดียว เพราะตามความเป็นจริงจะต้องเป็นผู้มี ความปริสุทธิ์จากกิเลส จึงเป็นที่เคารพบูชาเกิดทุน เป็น หลักของสังคม เป็นที่ปรึกษาของสังคม เป็นที่พึ่งของสังคม แท้ เพาะเป็น “สรณะ” หนึ่งของพระไตรรัตน์ อันเป็น “ที่พึ่ง” สำคัญสูงสุดของผู้เป็นพุทธศาสนิกชน

โดยเฉพาะ นักบวชท่านใดมีภูมิธรรมสูงสูงสุด บรรลุธรรมขั้นนามธรรมกันได้ถึงขั้น “อรหันต์” จริง ก็ยิ่ง เป็นเรื่องพิเศษร่วมกับของมวลมนุษยชาติ ด้วยอย่างวิเศษแท้จริง ดังนั้น “ฐานะ” นี้จึงเป็นคนที่ยกไว้เป็นที่เคารพสูงสุดใน ประดา “ฐานะแห่งบุคคล” หั้ง ๔

“ฐานะนักบวช” จึงหมายถึง ผู้ที่จะต้องมี “สิ่งที่เป็นจริง อันมีคุณค่าประโยชน์อย่างยิ่ง หรือความจริงที่เป็นสิ่งสูงสุด” ซึ่งภาษาบาลีเรียกว่า “ปรัมตัตสังจะะ”

[ฉบับที่แล้วเราได้อธิบาย “ฐานะนักบวช” ยังไม่จบ ได้ขยาย ให้เห็นคุณลักษณะแท้ของความเป็น “นักบวช” ซึ่งประกอบไปด้วย “วรรณ ๓” เพื่ออธิบายไม่ได้แค่ ๓ ลักษณะ ต่อไปกล่าวขณะที่ ๘ “การไม่สั่งสม” ก็ได้อธิบายเกี่ยวนี้อย่างมีปัจจัย “มิจฉาทิภูมิ-สัมมาทิภูมิ” อันเป็นจุดสำคัญของ “การจะได้เกิดสู่ ‘ปรโลก’ เป็นอาริยบุคคล” ซึ่งยังอธิบายไม่จบ ฉบับนี้ยังมีต่อ โปรดติดตามอ่านได้]

พระพุทธเจ้าตรัสหลักการของ “ความเป็นมิจฉา ทิภูมิ ๑๐ และความเป็นสัมมาทิภูมิ ๑๐” ไว้ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๕ และ ๒๕๖ ซึ่งหากผู้ใดไม่ได้ศึกษา หลักการสำคัญนี้ ย่อมไม่สามารถเป็นผู้มี “สัมมาทิภูมิ” ที่ จะปฏิบัติให้เกิดมารคกิจผลเป็น “อาริยชน” หรือไม่มีประทาน ที่จะนำปฏิบัติให้เกิดผลเข้าสู่ “โลกุตรภูมิ” ได้แน่ๆ “มิจฉาทิภูมิ ๑๐ และสัมมาทิภูมิ ๑๐” นั้นมีดังนี้

๑. ทานที่ให้แล้ว มีผล (อัตถิ ทินนัง) หมายความ
ว่า ผู้นั้นต้องมีความเห็นหรือความเชื่อถือ (กิจวุธิ) ว่า “ทาน” ที่
ทำไปนั้น “มีผล” โดยเฉพาะ “ผล” ที่เป็น “โลกุตร
ธรรม” ส่วนผู้ที่มีความเห็นหรือความเชื่อถือ (กิจวุธิ) ว่า
ทานที่ให้แล้ว ไม่มีผล (นัตถิ ทินนัง) เช่น “ทาน” ก็เพื่อช่วย
เหลือเขาไปเท่านั้น ไม่มีผลบุญผลบานปะไรหรอก ผู้นั้น
ก็คือ “มิจฉาทิภูมิ” ตั้งแต่เบื้องต้นที่เดียว

และแม้จะมีความเห็นหรือความเชื่อถือ ว่า งานที่ให้แล้ว มีผล ก็ต้องรู้ให้ชัดเจนอีก ว่า มีผลอย่างไร เช่น ทำงานอย่างนี้ เป็น“มิจฉาผล” ได้บ้าง หรือผลไม่ดี ไม่สมควรทำ ทำงานอย่างนี้เป็น“ล้มมาผล”ได้บุญ หรือผลดี สมควรทำให้ยิ่ง เป็นต้น โดยเฉพาะ“ทำทาน”อย่างไรจึงจะเป็น“ผล”สูง นิพาน ผู้ทำทานก็ต้องคึกข่ายเกิดปัญญา มีความเชื่อถือหรือความเห็น(ทั้งๆ) ที่ก่อต้องดีงาม

[แล้ว] อาทิตย์ได้อธิบาย “งาน” ที่เป็นบาล และ “งาน” ที่เป็นบุญ ไปพลางครว ซึ่งต้องศึกษา กันให้ดี ไม่ใช่นั้น จะ “ทำงาน” กัน ได้ “บาล” ตลอดกาลนาน

เรื่อง “ทาน” นี้ สำคัญมาก ถ้าได้ศึกษาอย่าง “สมมานภูมิ” ก็จะได้อ่านถึงว่า “ทาน” หรือ “การเสียสละแก่กันและกัน” นี่แหล่คือ พฤกติกรรมอันนิเวศน์ที่อยู่ใน基因ของลัทธิคอมมูนิชาร์ เพราบีนเอ็ง “ประรไยชัน” เกาะต้น แก่ลัทธิคอม และเป็นหัวใจ “มารrocคล” ลูกพิพานจริงๆ

การปฏิบัติไม่เป็นไปตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน “มีฉลามทิฏฐิสูตร”
- สักการยทิฏฐิสูตร- อัตตาณุทิฏฐิสูตร ” ซึ่งต้องมี “สัมผัสเป็นปัจจัย”
และตัวนี้ “องค์ธรรมของท่านฯ ๒ - คำสอนนั้นนอกจากแล้วใน ทั้ง ๑๗ -

วิญญาณ ๖ -ส้มผัสด ๙” ตลอดจนต่อไปเรื่อยๆ แจ้ง “ເວກນາໃນເວທ່າ” ละເວີຍດ
ທະລຸ່ມປັບສິ້ນສູງສຸດ ຄືອ “ໂດຍຄວາມເບີນອັຕຕາ”(ອັຕຕາໂຕ) ຂົນດີ່ມີ
“ຄວາມໄມ່ເມື່ອຕົວດັບຂອງກີເລສ” ອັນເວີຍກວ່າ “ອັຕຕາ” ນັ້ນ ປ່າກຸງໃຫຍ່
ປົງປົງຕີ “ຫຼື້”(ຫານາຕີ) “ເທິ່ນ”(ປັສສົດ) ອຢ່າງສົມຜັສອຸ່ຍໍທັດຈາ ເປັນບັງຈຸບັນ
ນັ້ນແກ້ວຍ

ฉบับที่แล้วได้อธิบายถึงการปฏิบัติ “ศีล” จนกระทั่งนำไปใช้
เกิด “สัมมาสมาร์ต” และเกิด “ปัญญา” ชนิดมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
ทั้ง “ศีล-สਮาร์ต-ปัญญา” อย่างเป็น “องค์รวม” ไปแล้ว และเมื่อมีผลของ
การปฏิบัติ “ศีล” ก็ย่อมเกิด “ศรัทธา” และ “ศรัทธา” ก็มีความเจริญ
ตามองค์ธรรมสูชน์ฯ บริบูรณ์ด้วย “องค์ธรรม” นั้นๆ เป็นลำดับๆ ถึง ๑๐
ลำดับแล้ว และอัตมาได้อธิบายถึงผู้มี “วิชชา อ” ที่สามารถรู้ “ปรโลก”
หรือ “โลกหน้า” แบบพอดี เชิญอ่านต่อได้

“ປະໂຫຍດ”(ອັຕຄະ)ທີ່ມີມຽດຄມືພລຖືນໍ້າລົດລະກິເລສ

ได้อย่างถูกตัวถูกตนของกิเลสจริง ซึ่งถ้าเป็น“สุข” ก็เป็น“สุขพิเศษ” (วุฒิสุข) ถ้าเป็น“กุศล” ก็เป็น“โลภุตกรกุศล” ถึงขั้นสูงสุดได้ อันเป็นการลิ้น“ทุกขอริยลักษณ์” เป็น“บรมประโยชน์” ขั้นอุตม์มั่ตถะ” หรือ“ประโยชน์” ขั้นบรรลุนิพพาน เป็น“อรหันต์” จึงจะเป็นผู้มี“สุขชนิดบรมสุข” (ปรัมสุข)

[เรารีดอิมบิยันมาเรือยนถึง “อวิชชาด” และกำลังจะได้สำราญ
ถึง “ปฐีจสมปบท เด” อันเมสานาทุตต์นตามจาก “อวิชชา” ซึ่งเราจะ
ได้ให้ก้าวความชับช้อนของมันสักันพังต่อไป]

การไม่ได้ฟังธรรมของผู้บูร禄จุริจ และยืนยันจาก
จุริจ จึงก่อความเสียหายเรื่อยมา

[เรา]กำลังพูดถึงความเป็น“ปรโลก” อันก็คือ “สัมประยภาพ” ซึ่งตามที่ภิกขุ “เหวนิยม” นั้นเขาถือว่า จิตวิญญาณที่ออกจากร่างไป ก็ไปสู่ปรโลก เม้าชារพุทธองค์โดย ยังเข้าใจ“ปโลก”เหมือนที่เหวนิยม เขายieldถือเกือบหันนั้น ส่วนภิกขุ “อเหวนิยม” นั้นยังไม่ตายก็มีปรโลกถ้าชารพุทธโดย “ไม่เล้นนาภิกขุ” (มิจฉาทิภิกขุ) แค่เรื่อง“ปรโลก”เรื่องเดียว นี้ ก็ແน่อนน่าว่า การปฏิบัติเพื่อให้เกิด“สัมประยิกตตาประโยชน์”ย่อมผิดไป ไม่มีผลเด็ดขาด]

ขอปั่นยันว่า พุทธนั้นเป็นศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงนิยาม
ความเป็น “อริยะ” จะต้องมีคุณธรรมเข้าขั้นโลกุตรสักจะ จึง
จะเป็นมรรคผลของค่านิยมพุทธ ไม่ใช่เอาระเกียร์เป็น
มรรคผล และมรรคผลนี้ก็จัดจากภารกิจติที่ถือหัวใจด้วย

วิชานะและรวม

ถึงพร้อมอย่างไร “จะนะ”ที่เกิด “วิชชา”นั้นเป็นอย่างไร ก็มีหลักฐานที่ยืนยันความจริงเหล่านี้ ดังเช่น ในพระไตรปิฎก เล่ม ๔ ข้อ ๑๒ ก็ชัดเจนยิ่ง อาทิมาว่า “ครากรู้” น่าจะลองอ่านคำตัวสของพระพุทธเจ้า “เมฯคราบฯดูบ้าง เมะจะพยายามอ่านดูบ้างก็แล้วกัน จะได้เห็น กันกระจางแล้วแจ้ง ว่า อะไรเป็นอย่างไรกันแท้

[ผู้สนใจ请点击这里去观看视频教程]

“จุลศีล-มัชลิมคีล-มหาศีล” ที่ระบุไว้นั้น จึงเป็น “พุทธธรรมนูญ” หรือ **ข้อกำหนดเป็นกฎหมายหลัก ที่ศาสนาพุทธใช้เพื่อการบริหารจัดการองค์กรพุทธให้อยู่ในความเป็นพุทธ**

เมื่อได้อ่าน “จุลศีล-มัชลิมคีล-มหาศีล” แล้ว ก็จะเห็น โถงๆชัดๆว่า ศาสนาพุทธตามที่พระพุทธเจ้าทรงสร้างขึ้นมา นั้น “เว้นขาด” อะไรบ้าง หรือไม่มีสิ่ง “ไม่มีเรื่องอะไรบ้าง แล้วคุณจะ “ง!” แทนจะไม่อายจะเบื้องกันเลยที่เดียว เพราะหั้งสิ่งหั้งเรื่องที่พระพุทธองค์ให้ “เว้นขาด” นั้น ใน ยุค ๒๕๐๐ กว่าปีโน้น พุทธยุคต้นก็ “เว้นขาด” ได้จริง “ไม่มี” ในวงการพุทธ เป็นศาสนาพุทธ “อเทวนิยม” คงจะมีสิ่ง แต่ปัจจุบันนี้สิ่งและเรื่องที่ทรงให้ “เว้นขาด” ทั้งหลายกลับ มีกันเต็มวงการศาสนาพุทธ ความเป็นพุทธจึงไร้คุณค่าต่อ สังคม “ศรัทธา” ก็ยิ่งไม่ริบูรณ์ด้วยองค์ธรรมข้อต่างๆตาม พระอนุสາส尼 ประโยชน์อันเป็นอวิริยะก์ไม่เกิดกับสังคม

[เราทำลังบัญญาความลึกกว้างอยู่ในเรื่อง “ศรัทธา ๑๐” ข้อที่ ๘ คือ “อยู่เป็นวัตร” “เดชี้ให้เห็นเกี่ยวกับคำว่า ป่า กับศาสนาพุทธ ละเอียดยิ่งขึ้น]

จากคำตัวสนี้เอง ย่อมเป็นการໄใช้แจ้งให้รู้นัยสำคัญ อย่างหนึ่งของวิธีแห่งพุทธ พระพุทธเจ้าทรงมีบุพเพ นิวาสานุสติญาณอันเยี่ยมยอด (เรื่องราวดีในชาติก่อนๆของ พระองค์) จึงทรงจำลึกถึงบุพกรรมของพระองค์ได้เป็น อันมาก เมื่อพระองค์ทรงนำมาเล่าให้ฟัง เรายังได้เข้าใจ กรรมและวิบากกรรม และผลอยได้เข้าใจนัยแฝง และ นัยสำคัญของอะไรต่ออย่างไรได้อีกมากmany

พระพระองค์ทรงนั่งรำลึกบุพเพนิวาสานุสติญาณ ใต้ต้นโพธิ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ นั้นแล (วันวิสาขบูชา)

พระองค์ก็จึงแจ้งขัดว่า “**มารคองค์ ๙**” ปฏิบัติอย่างไร และเมื่อเราต้องอะไรก็ตามกามา ที่เป็น..**คุณธรรม-คุณวิเศษ -คุณลักษณะแห่ง “ความเป็นศาสนาพุทธ”**

[ผู้ที่เป็น “พุทธ” นี้ คือ “ผู้มีภารกิจรักษาและรักษาธรรม อันเป็น อุตตริมนุสสธรรมของตน” เพาะคนได้บรรลุธรรม ซึ่งเป็น “คุณวิเศษ” (อุตตริมนุสสธรรม) นั้นๆจริง]

และในเรื่องของ “**สัญญา**” ก็ยังคล้ายๆกัน ถ้า..ที่ “ฯ ตรวงฯพาชีปี “ดับ” เอา.. “สัญญา” ซึ่งหมายถึง อุปทานรูป อันคือ นามรูป หรือนามธรรม ที่อยู่ในภายใต้เจตทรรศในตัวเรา ซึ่งเป็นเจตลิก เป็น “อาการ” ชนิดหนึ่งของจิต

สัญญา คือ ความกำหนดด้วย หรือความสามารถกำหนด หมาย หรือความจำ เพราะฉะนั้น ถ้า “ดับ” ความกำหนดด้วย หรือดับความกำหนดหมาย หรือดับความจำ “ปี” หมดดีๆ ก็ เท่ากับ “ดับ” ภารกิจความกำหนดด้วย หรือดับความกำหนดหมาย หรือดับความจำ ของคนผู้นั้น “ปี” หมด ” คนผู้นั้นก็เป็นคน “ไม่มีความกำหนดอะไรเลย หรือ “ไม่มีความสามารถกำหนด หมายอะไรได้ หรือ “ไม่มีความจำอะไร” ก็เท่ากับเป็นคนสลบ เป็นคนไม่มีความกำหนดด้วย หรือ “ไม่มีความสามารถกำหนดหมาย หรือ “ไม่มีความจำอะไร” ได้ “จะนี้แหลกคือ “นีโร” หรือ “นีโรสมบัติ” ในลัทธิชาญีดาบทั้งหลาย หรือในศาสนาอื่นๆที่ไม่ใช่พุทธ ซึ่งก็คือ “ไม่รู้-ไม่มี” หรือ “ดับปี” แห่งตนตัวเราๆ]

และในเรื่องของ “**สังหาร**” ก็ยังคล้ายๆกัน ถ้า..ที่ “ฯ พาชีปี “ดับ” เอา “สังหาร” ซึ่งหมายถึง สังหารจิต หรือเป็น อุปทานรูป อันคือ นามรูป หรือนามธรรม ที่ผ่านเลย มหาภูตุรูปเข้าไปอยู่ในภายใต้เจตทรรศในตัวเรา ซึ่งเป็นเจตลิก ที่มี สภาพการบวุ่งแต่งใจ หรือสภาพที่เกิดจากเหตุปัจจัย ที่เป็นรูปธรรมซึ่งนอกกิจกรรม แต่ได้เข้าไปบวุ่งเป็นนามธรรม อยู่ในจิตแล้ว เป็น “รูปจิต” บวุ่งแต่งกันอยู่ในภายใต้ มี ๓ คือ กายสังหาร-วจิสังหาร(ยังมีเชิงกรรม-วจิกรรมนะ) มโนสังหาร ดังนั้น ถ้า “ดับ” กันอย่างดีๆ ก็ “ไม่ให้มีการสังหาร” ได้เลย ก็เท่ากับ “ดับ” ทั้ง กายสังหาร วจิสังหาร มโนสังหาร หมดทั้งภายนอกทั้งภายใน กลยุทธ์เป็นแม่ร่วงกายภายนอก

ที่เห็นได้หรือจับต้องได้ก็หยุดการปูรุ่งแต่ง(สังขาร)เป็นเนื้อ เป็นตัวกันต่อไปอีก (คือร่างกายที่ประกอบด้วยเดินน้ำลายไฟหูด สังขาร) “ดับภายในสังขาร”ตามนัยนี้จึงเท่ากับคนตายที่ไม่มีชีวะ ปูรุ่งแต่งต่อไปอีกแล้ว มีแต่แห่งก้อนเนื้อตัวที่ลิ้นชีวิตแล้ว

หรือเมื่อ “ดับ” เฉพาะสังขารจิตภัยในทั้งหมด คนผู้นั้นก็เป็นคน “ไม่มีความกำหนดด้วยอะไร” หรือไม่มีความกำหนดหมายอะไร หรือไม่มีความจำได้อีก “ไม่มีความกำหนดหมาย” ก็เท่ากับเป็นคนสลบ เป็นคน “ไม่มีความกำหนดด้วยอะไร” หรือไม่มีความกำหนดหมาย หรือไม่มีความจำได้ทั้งหมด ก็เป็นคนเหมือนวัตถุที่ไม่มีจิตครอบ “ไม่รู้อะไรเลย เพราะไม่มีชาติจิตปูรุ่งแต่งร่วมอยู่” “ไม่มีความจำอะไร” เพราะดับลัมภญา (ดับความกำหนดด้วยหรือดับความกำหนดหมายหรือความจำ) ทั้งหมดไปสิ้นในขณะนั้น ผู้มี “ความดับ” ชนิดนี้จึงเหมือนห่อนหัวไม่ “ไม่รู้อะไร” จำอะไร ก็ไม่ได้ซึ่งก็เหมือนคนตาย-คนสลบอยู่นั่นเอง

ฉะนี้แหลกคือ “นิโร” หรือ “นิโรสมานบัติ” ในลัทธิพุทธ คำบสั่งหลาย หรือในศาสนาอื่นๆ ที่ไม่ใช่พุทธ หรือแม้แต่ชาพุทธแท้ๆ ก็ตามที่ยังมีจิตให้รู้อยู่ ซึ่ง “นิโร” หรือ “นิโรสมานบัติ” ดังกล่าวโน่นอยู่ในสภาวะแห่ง “จิต” ที่ไม่รู้สึกอะไร “ไม่วรรู้สึกใดๆ” หรือ “ดับ” ชนิดที่อยู่ในสภาพจิตวิญญาณไม่ทำหน้าที่ของความเป็น “จิต” ไปช่วยเหล่านั้น หยุดนิ่งอยู่โดยเฉพาะ “หยุดนิ่งทั้งรูป-เวทนา-ลัมภญา-สังขาร-วิญญาณ”

“นิโร” หรือ “นิโรสมานบัติ” ในลัทธิพุทธหรือลัทธิทั่วไป แม้แต่ผู้มีจิตให้รู้ในศาสนาพุทธทั้งหลาย ล้วนมีความรู้-ความเห็น-ความเชื่อ ว่า นิโรหรือความดับ นั้นคือ

ถ้าเป็น “รูป” ที่หมายถึง “กายภายนอก” ก็จะ “ดับ” โดยทำให้ร่างกายไม่กระดูกกระดิก ไม่ทำงานอะไร นั่นเป็นคนสลบหรือคนนอนหลับ “ไม่วรรู้อะไรเลย” มันก็ดับพาชีว ป้อเปี้ย “ไม่เข้าเป้า” หรือ “การดับเหตุแห่งทุกขอริยสัจ” แน่นอน

ซึ่งการดับพาชีวอีกอย่างนั้น มันยัง **ไม่ใช่การดับภัย “ใน” ภัย** ตามทฤษฎีสติปัญญา ๔ สัมมปัปธาน ๔ ในพิชัยธรรม ๓๗ ที่เป็น “ความดับ” อันมีนัยสำคัญยิ่ง คือยังไม่เข้าเป้า “อริยสัจ” ๔ ตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้เลย แต่เป็นแค่การดับภัย “นอก” ผิวๆ เปเลือกๆ เป็น “การดับความเคลื่อนไหวของภัยทั้งหมดไปดื้อๆ” ไม่ให้มีอริยานถ” เท่านั้น ไม่ได้ลึกซึ้งถึง **ประมัตธรรม** แต่อย่างใด

อันมีต่องตามพระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ว่า พิจารณา “ภัยในภัย-เวทนา-จิตในจิต-ธรรมในธรรม” ให้รู้จักว่าแจ้งรู้จริง ว่า อะไรเป็นอะไร อย่างละเอียด ถ่องแท้ เลี้ยวเรื่อง “ดับ” ลิงส่วนที่พิจารณาชัดແลัวว่าเป็นลิงส่วนแห่ง “ภัยในภัย” ของ “ภัย” ที่จะต้องดับ กล่าวคือ อริยานถ ทางภัย ก็ต้อง “ดับ” เฉพาะอริยานถที่เป็น “มิจชา” ให้ลึกซึ้ง คมๆ ชัดๆ เมื่อเป็น “มิจชา” ไม่ใช่ “ดับ” ทุกอริยานถหมายไปหมด เช่น ในมรรคอริยสัจข้อ “สัมมาอาชีวะ” ซึ่งจัดอยู่ในหมู่ของความเป็น “ภัย” (อาทิส่วนหนึ่ง) ก็พิจารณา “ดับ” เฉพาะ ส่วนที่หมายถึง “ภัยในภัยอันเป็นมิจชาอาชีวะ” เท่านั้น “ไม่ใช่เป็น “ดับอาชีพ” ทั้งหมด โดยหมายรวม “สัมมาอาชีวะ” ด้วย **มิจชาอาชีวะ ๕** ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในนั้น ได้แก่ อาชีวะที่เป็นการโกรก (กุหนา) การหลอกหลวง (ลปนา) การตลาด ตลาด (เมมิตตกตา) การมอบตนในทางผิด (ปิงเพลิกตา) การใช้ลากแกลลาก (ลาภ ลาภัง นิชิคิงสนตา) ซึ่งเป็นอาชีพที่พระพุทธเจ้าตรัสแล้วว่า ยังเป็น “มิจชาอาชีพ” อยู่ทั้ง ๕ ทว่ามีความหมายต่างๆ-ปานกลาง และละเอียดขึ้นไปตามลำดับ ตั้งแต่ข้อ ๑ ไปข้อ ๕ อาชีพ (อาชีวะ) คือ การทำงานเลี้ยงชีพของคน ซึ่งทุกคน ก็ต้องทำมาหากินเพื่อยังชีพตัน ตั้งแต่อาชีพที่เป็นการโกรก (กุหนา) เป็นการหลอกหลวง (ลปนา) ซึ่งเป็นอาชีพที่ทุจริตชั่ว อคุณบาปหมายบ้า ซึ่ง “มิจชาอาชีพ” ขั้นต่ำสุด ไม่ว่างานหนัก จะมากด้วยลากลักษณะเสียงสรรเสริญ จนได้ชื่อเสียงโด่งดัง ได้ยกศักดิ์ตำแหน่งใหญ่โตมีอำนาจ ได้เป็นเศรษฐีร่ำรวย แสนล้าน ปานได้ฯ ก็ตาม ก็ชื่อว่า “มิจชาอาชีพ” ตัวแท้ ต่อให้เป็นใหญ่เป็นโตมีเกียรติมียศ มีอำนาจลั่นฟ้าในบ้านในเมือง อย่างไรก็ถือว่า “มิจชาอาชีพแท้ๆ” จริงๆ ซึ่งทุกวันนี้แม้จะพ่อธุพห์เห็นกันอยู่ว่า งานที่เข้าทำกันนั้นมันมีความทุจริต อกุศลอยู่เบื้องหน้าอยู่เลย แต่ก็ยังพยายามหาเหตุผลเลี้ยงหลบ กอบกวนอีกนั้นไป แล้วก็หลงนิยมชมซึ่ง “มิจชาอาชีพ” นั้น และต่างก็ยังแยกกันทำ แข่งกันทำงานที่มากลักษณะเสียงสรรเสริญ ไม่รู้ว่าพื้นที่นั้นๆ นั้นเป็น “มิจชาอาชีพ” อยู่แล้ว ใจจิตในใจยังไม่มีโถดตับบฯ คือ จิตใจยังไม่กลับวากลัวกรรมนั้นจริงแท้ ซึ่งมันชุบชีวุญญ์คืนมีให้เห็นอยู่มากมายเต็มโลก เพราะใจจิตใจยังไม่ลดkitelovจริง “มิจชาอาชีพ” ต่อมา ที่จัดว่า ยังลึกซึ้งซับซ้อนซ่อนเชิง

ที่เห็นความหายบ้ำยังไงได้ย่าฯ ก็คือ งานที่ดูเหมือนสุจริต ในสายตาสังคมบุญชน งานมากมายที่ถือกันว่าไม่ผิดกฎหมาย แต่เป็นงานที่เกิดโทษเกิดภัยแก่คนแก่สังคมอย่าง กินเลือด โดยสามัญคนส่วนใหญ่จะไม่รู้ทัน แผลงจะหลงผิดชนิด ตีกลับหลงเห็นว่าเป็นงานที่เด่นดีด่องดังเอาด้วย ก็คือ งานที่ เป็นอบาย(ตัว, เลื่อมเสีย) แม้ถึงขั้นเป็นอบายมุข คืองานที่ มอมแมมให้คล่องไคล์ติดยึดหลงเหลื่อย ไม่ว่าจะเป็นงานมหารพ งานบันเทิงเริงรเมย งานที่ฟ้าการละเล่นสารพัดดังแต่แข็งขัน ยอมรับกันไปทั่วโลกระดับโอลิมปิกเป็นต้น ไปกระหั้งถึง เกมกดอั่นเป็นผลงานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แม้แต่งาน ปูรุ่งแต่งของกินของใช้ ที่จัดจ้านหลากหลานรูปทรงลิ้นเสียง ลั้มผัดหรืออาหารกันดื่นแต่หลงซึ้งหล่อลั่นไปกลัดด้วยช้ำ

ซึ่งล้วนเป็นอาชีพที่ดูเหมือนจะไม่เป็นการโกรก(กุหนา) ที่หยาบค่า แต่ก็ยังเป็นการหลอกหลวง ล่อหลวง เล้าโลม และเล้ม เลี้ยงเดียง(ลปนา) มีความโวหารภาษาสารพัดที่ ครอบจำกความคิด ซึ่งมีการประเล้าประโลม ล่อหลอก หว่านล้อม ด้วยองค์ประกอบของ “กรรมกิริยาต่างๆ” ที่มีท่าที ลีลาวดลายล่อให้หลงติด”(นัจจะ) “สุ่มเลี้ยงสำเนียงย้อมใจ อย่างมีรีชาติ”(คิตะ) “ภาษาการโวหารที่โน้มน้าว”(วารีตะ) “ทั้งสีสันเลียนแสงเงาเลี้ยงรถลิ้นลั้มผัดนักลั้นในที่ ปูรุ่งแต่งกันขึ้นมาสารพัดหลากภาพลั่นรูป”(มาลากันตะวิเลปะ ราธรรมมัณฑะ) คาดใจญี่ปุ่นโดยโตมิโทฟาร์(มาทา)สูงส่ง(อุจัง) ล้วนเป็นเงินเป็นทอง(ราชะ, ชาตรูป) ชวนให้หลงให้หล่นได้ นำมีกันยิงยัดเหลือกิน ซึ่งมันถึงขั้น “ฐานะแห่งการปูรุ่งแต่ง” (วิญญาณจิตใจ) อันเป็นข้าศึกแก่กุศลที่ไม่ควรดู”(วิสุทธสนนา)

ซึ่งต่างสร้างกันขึ้นมาเป็นอาชีพที่ต่างหลงรับนับถือ กันทั่วไปว่าไม่ทุจริต ไม่ชั่ว ไม่อุกคัค ไม่หยาบ แต่แท้จริงนั้น มันกลับเป็นทุจริตที่ลึกและลับซึ้งซ่อนซ่อนเชิงไปด้วยกิเลส จัดจ้านแล้วห่วยโดยคุณรู้ไม่เท่าทัน เพราะมันเป็นนามธรรมที่ คนผู้ไม่มีปัญญาถึงขั้นปรมต์จะไม่สามารถล่วงรู้เข้าไปถึง สัจธรรมเหล่านี้ได้ ว่า เป็น “มิจฉาชีพ” ที่ยังเสื่อมต่า(อย่าง) อยู่แท้ ไม่ว่าตนนั้นจะมากด้วยลักษณะการเลี้ยงสรเริญ จนได้ชื่อเลี้ยงโด่งดัง ได้ยกศักดิ์ตำแหน่งใหญ่โตมีอำนาจ ได้ เป็นเครชูรูวารวยเสนล้าน ปานไดๆ ก็ตาม ต่อให้เป็นใหญ่ เป็นโต มีอำนาจลั่นฟ้าในบ้านในเมืองอย่างไรขนาดไหนก็เถอะ

ก็คือ มิจฉาชีพแท้ๆจริงๆ ที่ประกอบด้วยการโกรก(กุหนา) การหลอกหลวง(ลปนา)อย่างลึกซึ้งซึ้งซ่อนซ่อนซิง ซึ่งผิดกฎหมายเดิมเดิมกิจว่างานที่เห็นกันได้ย่าฯว่าหมายบ่าวชัว แต่ที่แท้มันกลับยิ่งช้ำกินเลือด พระ朗วงซ่อนร้ายซับซ้อนแล่ห์ลีกไปยิ่งกว่า เสียอีก ซึ่งสังคมมุนีมีมากมายหลากหลายเหลือเชิงซันกันจริงๆ

ในสังคมสามัญของมนุษย์บุญชนโดยทางประมัตตสัจจะ นั้นบุญชนจะไม่พ้นมิจฉาชีพ นั้น๑ และนั้น๒ นี้ไปได้ย่าฯ เพราะค่านิยมของสังคมที่เต็มไปด้วยทุนนิยม-บริโภค นิยม-อำนาจนิยม-ทรัพย์นิยม-อภัยมุขนิยม-วิตถารนิยม ที่คุณหลงนิยม และต่างปลูกเร้ามอมมาภักด้อย่างหนักหนา หนักหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง จึงต่างก้มมุ่น闷พากเพียร แก่แข่ง แข่งขันแข่งขันกันสุดฤทธิ์สุดเค็ห์ที่จะราย-สาวย-ใหญ่-ดัง-เด่น ที่จะสูงส่งมากกล้าไปด้วยลาก-ยศ-สรรเริญ-กาม-อัตตา

คำว่า “ทุนนิยม” จึงเป็นหัวหัวค่าค่านิยมต่างๆ ที่ จะนำไปสู่การบริโภค ไปสู่อำนาจ ไปสู่ความทรูหาร ไปสู่ อภัยมุข ไปสู่ความวิตถาร หักหลาย คนจึงตั้งหน้าตั้งตา แก่แข่งแข่งขันสะสมทุนทรัพย์เงินทอง สะสมลาก-ยศ- สรรเริญ-กาม-อัตตา ด้วย “ความหลงในโลภียสุข” เป็น นัยทุนน้อย เป็นนัยทุนใหญ่ จนกระทั่ง “กิเลส” วนพาไปสู่ ความเป็นทุนนิยมสามานย์ และเมื่อนานวันเข้ามาถึงวันนี้ ทุนนิยมมันได้เลวร้ายไปถึงขั้น “ทุนนิยมมายา” กันแล้ว กระทั่งได้เกิดวิถีดำเนินชีวิตของสังคมกันอยู่ในปัจจุบัน

และ เพราะวิถีดำเนินชีวิตของสังคมมันได้มีระบบ “การโกรก-การพูดบดคดใจ” ที่มาแคะซินแล้วจวนคนหลงกัน ว่าสุจริต เนื่องจากคนที่ได้เบรียบในทางสังคมทุกรุ่น ตั้งแต่ รุ่นก่อนมาจนรุ่นปัจจุบันนี้ ต่างได้บัญญัติหลักเกณฑ์-ได้ตรา วิธี-ได้ตั้งอัตราอย่างได้ และได้ตั้งกฎระเบียบแบบแผนที่คุณ ระดับสูงจะต้องได้เบรียบคนระดับล่างกันไว้เป็นความทุจริต ฉ้อฉลที่ซับซ้อนซึ้ง เขิง หลากหลายระดับอย่างยิ่ง ไม่ หยุดหย่อนมาจนถึงวันนี้ จนแก่ไขกันไม่ได้แล้ว ซึ่งล้วน เป็นความทุจริตฉ้อฉล เป็นการให้ผู้ที่ยังสูงยิ่งได้เบรียบ มาก จนเกิดช่องว่างทึ้งผู้ยิ่งต่ำห่างออกไปๆอย่างน่าเกลียด ไม่รู้จักอ่าย(แทนที่ผู้สูงผู้ล้มารถกว่าจะเลี้ยงสละอุ้มชูช่วยเหลือผู้ต่ำกว่า ด้วยความสามารถกว่า) แต่จะระดับยังมีอกลิสท์มีเล็กกลับบัญญัติ หลักเกณฑ์แห่งความได้เบรียบอีกมากซึ้นมากเชิง ทำกัน

ต่อเนื่องมาやりงานและสนนนานแล้วด้วย อันเป็น “บาก” ที่
ถอดถอนไม่ออกแล้ว และต่างก็ได้หลงผิดกันสินิห ว่า
ความดื้อัดทั้งหลายต่างๆเหล่านี้ไม่ใช่ความทุจริต แต่
โดยสัจธรรมมันคือ “กรรม” ไม่สุจริต ที่ผู้ใดได้เปรียบทางสังคม
ได้บัญญัติไว้ ตกทอดมาให้คนทำ ผู้ใดทำ “กรรม” ไม่สุจริต
เมื่อใด เมื่อนั้นก็ยังเป็น “กรรมบาก” ทุกกรรมอยู่ตราบหนึ่น

“นาป”หรือ“ทุจริตอุกศลุส์”ดังกล่าว จึงยังคงมีอยู่ในสังคมมนุษย์ปู躉บนโลเกียร์อย่างจำเป็น ต่างก็จำนวน เพราะคน“อวิชช่า”ไม่รู้สึกษา แต่โดยสังธรรมแท้ๆมันก็ยังเป็น“การโกง(กุหณา)–การหลอกหลวง(ลปนา)” ที่ยังมีมากมีน้อย ลดหลั่นกันไปตามที่ได้บัญญัติกันไว้จริงนั้นๆ และทุกคนที่ทำตามบัญญัติทุจริตก็ได้นาป ต้องร่วมรับ“วินากกรรม”ที่ทำกันไป ตรงตามสังธรรมแห่ง“นาป”ที่มากที่น้อยนั้นๆ

ด้วยเหตุประการนั้นเหตุที่นึง(ในอีกหลายเหตุ) ที่
พระพุทธเจ้าตรัสว่า คนปุถุชนหังหายนี้ที่ตายจากชาติแห่ง^๑
ความเป็นคนไปแล้ว จะได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก หรือเกิด^๒
เป็นเหวดา^๓นั้นอยกว่าห้อยนก มีจำนวนเท่ากับ “ดินที่ติดเล็บ^๔
ขี้แม เมื่อเอามีรากลงไปในพื้นดิน” เท่านั้น หากเทียบกับ^๕
จำนวนเดือนในแต่ละเดือนทั้งหมด ส่วนใหญ่นั้นตกแรก

คนยุคทุกวันนี้ ไม่เชื่อในธรรม ไม่เชื่อในวิบาก และอธิบาย
กันมากยิ่งกว่าบุคคลอนุมาณณก์กว่านัก ที่อาตมาพูดไปนี่
อาจจะไม่ละเอียดเทื่องน้อยไร ข้ามอาจจะเห็นว่าอาตมาหากเรื่อง
มาชู ก็อาจจะมี แต่อาตมาจริงใจก็ได้แต่เตือนกัน ในฐานะ
ที่ปรารถนาดีต่อ กัน ในยุคที่ใกล้ล้มลุյคแล้วนี่

อาทิตย์ทำหน้าที่เป็นบากลั่นธรรม ตามภูมิของอาทิตย์
เท่าที่อาทิตย์มั่นใจว่า “จริง” สุกันฟังเห็นนั้น ด้วยความตั้งใจ
และประณานาดีจริงๆ ให้รู้สึกว่าไม่เข้าใจ อาทิตย์
ก็ได้พยายามอย่างที่สุดแล้ว แต่ก็สามารถถ่ายทอดเรื่องนี้
ไม่เก่งกว่านี้ ส่วนให้รู้สึกว่าไม่ อาทิตย์สุดคลิสัย
ให้เห็นจริงได้ และพยายามปฏิบัติให้บรรลุธรรมได้ตามที่ควร
ก็ขอโน้มนาอย่างยิ่ง

เชื่อให้แหล่ ว่า พระพุทธเจ้าตรัสว่า พุทธธรรมของพระองค์นั้น เป็น“อภิถีโก” คือ สามารถบรรลุได้ไม่ว่า กาลไหนๆ หากมีผู้สัมมาทิวสูและปฏิบัติเป็นอย่างดีจริง และอีกประโยคหนึ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ ก็คือ

โลกไม่ว่างจากอรหันต์ ตราบที่มีผู้ปฏิบัติคือปฏิบัติชอบ

ก็หมายความว่า โลกทุกภพ หากคึกขานอยู่ในรัฐธรรมนูญ ให้ “สัมมาทิฎฐิ” และปฏิบัติให้ดีจริง เอาใจริง ก็บรรลุธรรมได้ เป็นเรื่องทันต์ได้ทุกอย่างทุกสิ่ง ไม่จำกัดเวลา ข้อสำคัญคือ ต้อง “สัมมาทิฎฐิ” ปฏิบัติจริงจังให้ถูกแท้(สัมมา) และต้อง “พันสีลับตามปรมາส” โลกยังมีสถาบัน ศกิษาความมีอนาคต แม้แต่รัฐนั้นต้องยั่งนานแน่นอน

แต่สังคมชาวพุทธทั่วไปทุกวันนี้เข้าใจผิดในความเป็น
“โสดบันน-สกิทาคามี-อนาคตมี-อรหันต์” อ่อนน้อกศาสตร์
ที่เป็นพุทธ โดยหลงผิดไปว่า ผู้บรรลุแม้แค่ “โสดบันน” ก็จะ
ต้องเป็นผู้ใดคนนิดที่เก่งพิลึก ลึกลับมาก เป็นไปได้ยากมาก
เป็นคนที่ต้องไม่เหมือนมนุษย์มานาสามัญที่จะอยู่ในสังคมคน
เข้าแล้ว ต้องหนีไปอยู่ต่างหากจากสังคมคนทั่วไปกันโน่น จะ
อยู่กับคนสามัญทั่วไปไม่ได้ หรือไม่เกิดเข้าใจผิดเลอะเทอะไปว่า
จะต้องเป็นคนเมืองทิวทัศน์ จะต้องมีอำนาจพิเศษที่แปลก
ประหลาดมหัศจรรย์ที่หาไม่ได้ในคน อธิบายต่างๆไปโน่น

เพาะเข้าใจ “คุณสมบัติ” อันเป็นคุณธรรมของโสดาบัน
ไม่ถูกต้อง ทั้งๆ ที่คุณธรรมของโสดาบันนั้นไม่ใช่คุณสมบัติ
ที่เลิกับอะไรเลย ในสังคมทั่วไปมีคนกี่มี “คุณสมบัติ” ที่เห็นได้
เป็นรูปธรรมอยู่โภโภ ก็ต่ำกว่า เป็นผู้มีคุณธรรมของโสดาบัน เช่น
“ไม่ละเมิดศีล ๔” และมีความประพฤติ “พันธนาญาณ” อยู่แล้ว
ซึ่งตรงตามหลักเกณฑ์ทางธรรมของความเป็นโสดาบันกัน
อยู่แท้ๆ ถ้าหากได้ศึกษาให้ “ล้มมาทีภูเขา” คือ “ความเป็น^{ผู้}บรรลุธรรมโสดาบัน” นั้น นอกจาก “สูญญธรรม” จะ “พันธนาญาณ”
แล้ว ก็ยังต้องมี “ภูมิธรรมในใจ” ที่ “หลุดพ้น” หรือที่ “บรรลุ
ธรรม” นั้นๆ แท้จริง ก็ต้องแต่ละคือ “โสดาบัน” ดังนี้เป็นต้น

แต่เพริ่ความเข้าใจใน “อารียคุณ” ของศาสนาพุทธ์ได้
เพียงผิดไปแล้ว ไม่ตรงตามหลักธรรมที่เป็นคำสอนของ
พระพุทธเจ้าแล้วจริงๆ จึงทำให้มี “ஸตดับบัน” กันในลัทธม
ชาพุทธทุกวันนี้ ยิ่งสกิทาคามี-อนาคตมี ยิ่งไม่รู้เรื่องกันใหญ่
ทว่าแปลกลปไปยิ่งกว่านั้นก็คือ ทุกวันนี้คนที่เป็นஸตดับบัน
หรือเป็นสกิทาคามี หรือแม้เป็นอนาคตมี ไม่เห็นเมื่อแล้ว แต่
กลับสรุกันว่า องค์นั้นเป็นอรหันต์ องค์นั้นเป็นอรหันต์ไปใน
ลักษณะ ยืนยันกันต่อเมื่อตายไปแล้วบ้าง ว่า องค์นั้นแหล่ะ
อรหันต์ เพราะกระดูกเป็นพระธาตุ เอาหลักฐานพระธาตุ

มายืนยันกัน แล้วหงอรหันต์กันที่กระดูกนั้นแหลก ซึ่งเรื่องกระดูกเป็นพิราบตุน เคยอธิบายมาแล้ว ว่า ไม่ใช่เครื่องซึ่งยันความเป็นอรหันต์ของพุทธ เพราะกระดูกของຖาชีดับสิ่งที่บำเพ็ญสมารถแบบนั้นหลับตาทำกันทั่วไป นี่แหลก กระดูกของຖาชีจะเป็นพระธาตุเช่นกัน เม้มีกระดูกจะเป็นพระธาตุแต่ຖาชีทั้งหลาภไม่ใช่อาริยบุคคลลักษณะเดียวกัน แม้แค่โลดาบัน ไม่ต้องพูดถึงอรหันต์ ลักษณะใดไม่มีอวิริยะ เพราะไม่รู้แจ้งเห็นจริงในประมัตธรรม เป็นวิทยาศาสตร์แบบพุทธ ไม่มี“วิชาชาน”แบบพุทธ ไม่ได้ปฏิบัติโดยปักจิตรกรรม ตาม ที่สามารถหยั่งรู้“กายในกาย-เวทนาในเวทนา-จิตในจิต-ธรรมในธรรม”แบบพุทธ ดังที่เคยแสดงมาหากากแล้ว แต่ นั้นแหลกทุกเชิงมีกระดูกเป็นพระธาตุได้เช่นกัน เ酵อะด้วย

พระพุทธเจ้าตรัสว่า การปฏิบัติดีที่ไม่มี“มรรค อันนี้ องค์๑”อย่างเป็นสัมมาทิฏฐิ หรือมี ได้เรียนรู้ธรรมะ องค์๑ แต่ไม่สัมมาทิฏฐิ หรือสัมมาทิฏฐิแต่ไม่สัมมาปฏิบัติ ก็ ไม่บรรลุโลดาบัน-สกิทาคามี-อนาคตมี-อรหันต์ แต่อย่างใด พระองค์ตรัสว่า ลักษณะใดไม่มีมรรค๑ ลักษณะนี้ไม่มีสมณะ๒ (คือไม่ได้เป็นอวิริยบุคคล๒ นั่นเอง) แม้ผู้ที่เป็นพุทธ กระดูกเป็นพระธาตุก็ตาม ก็ยังไม่ใช่เครื่องซึ่งอรหันต์ นอกจากผู้ปฏิบัติมรรค๑ บรรลุตามขั้นตอนจึงจะเป็นอวิริยะแต่ละขั้น

และมีการเชื่อผิดๆกันว่า พระธุดงค์ที่ออกไปปฏิบัติในป่า นั้นหลับตาสามารถเป็นหลักปฏิบัติสำคัญ นั่งสมาธิกันนี่แหลกอย่างหนัก จนบรรลุ“สมารถ”แบบทั่วไป และเป็น“ล้าน”แบบทั่วไป(ซึ่งไม่ใช่แบบของพระพุทธเจ้า) ไปตามทิฏฐิของตน และเกิดผลรู้สึกบรรลุ..“ปึ้ง!!!” ขึ้นมาในตอนได้ตอนหนึ่ง แล้วก็เชื่อว่า อาการ..“ปึ้ง!!!”นี่เองคือ **อาการบรรลุนิพพาน บรรลุเป็นอรหันต์** อย่างนี้มี [ตามที่ก่านผู้บรรลุเล่าของท่านเองถือประชานั้นหลายฟังทั่วไป]

ซึ่งอาการเช่นนี้ อาทมาเคยปฏิบัติมา มันคืออาการชนิดหนึ่งของการเข้าสู่“อรุปฌาน”แบบຖาชี(นั่งหลับตาทำ sama) กล่าวคือ การทำ sama นี้หลับตาเพ่งลมหายใจเข้าออก อาณาปานสตินี้แหลก อาทมาเคยมีอาการ“ปึ้ง!!!” ซึ่งเป็นอาการของกรอจากโลก(ภพ)แห่ง“รูปฌาน” เข้าสู่โลก(ภพ)แห่ง“อรุปฌาน”นั่นเอง อาการขณะนั้นรู้สึกขาด..“ปึ้ง!!!” เหมือนเราหลุดออกจากโลกจริงๆ มันเป็นอาการที่ขาด

หรือหลุดออกจากป่า หลุดชนิดที่ขาด“ปึ้ง!!!”ออกจากป่า แล้วก็เหมือนรายอยู่ในอีกโลกหนึ่งที่ต่างไปเลยที่เดียว เช้าสู่โลกแห่ง“ความว่าง” มันว่างโลงใส่ส่วนอย่างไม่เคยพบไม่เคยเป็น ไม่มีที่เปรียบ มันเป็นความรู้สึกสุดจะบรรยาย

•••

ที่นี่ก็เป็นปัญหาของคุณ “ลูกพระรัตนตรัย” ข้อ ๑ ที่ถามว่า “ชีวิตนี้”ประกอบขึ้นด้วยอะไร? และก็ได้ตอบไปแล้วว่า

๑. **ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วย รูป กับ นาม**
๒. **ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วย กาย กับ ใจ**
๓. **ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วย วัตถุ กับ จิตวิญญาณ**
๔. **ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วย ดิน-น้ำ-ลม-ไฟ กับ จิตวิญญาณ**

๕. **ชีวิตนี้ ประกอบขึ้นด้วย ขันธ์ ๕ กับ อวิชชา** หากจะจัดแบ่งกันให้ชัดๆ ก็แบ่งได้เป็นสองฝ่ายง่ายๆ คือ ฝ่าย“รูป”ได้แก่ กาย, วัตถุ, ดิน-น้ำ-ลม-ไฟ, ขันธ์๕ ส่วน“นาม”ได้แก่ ใจ, จิตวิญญาณ, ขันธ์๔, อวิชชา “ชีวิตนี้”ประกอบขึ้นด้วยสิ่งดังกล่าวนี้แล้ว

จบคำตอบแล้ว ในประเด็นนี้ คำถามประดิษฐ์ต่อมา...ก็ยังหมายถึง“ชีวิตนี้” แต่ถามเติมอีกไปว่า เป็นอยู่อย่างไร?

ก็ได้ตอบไปในเนบบก็แล้วพอสมควรว่า “ชีวิตนี้” เป็นอยู่โดยรูป กับ นาม เหล่านี้ต่างทำหน้าที่ร่วมกันอยู่อย่างพัฒนา สร้างสรรค์กันบ้าง อย่างทำลายกันบ้าง และอย่างสอดประสาณสัมพันธ์กันขัดแย้งกัน หรือสังเคราะห์กันอยู่-สังขาร กันอยู่ ทั้งหมดนี้ที่ทางเคมี-ฟิสิกส์-กลศาสตร์-ชีวิทยา อีกทั้งด้วยหน้าที่ทางกรรม-วิบาก

แล้วได้ขยายต่อไปว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในมหาเอกพันธ์นั้น เมื่อนิยามออกมานี้เป็น“อุตุ-พีชะ-จิต-กรรม-ธรรมะ” ก็จะเห็นได้ว่า “ชีวิตนี้”เป็นอยู่ ทั้งที่เกี่ยวกับ“อุตุ” เกี่ยวกับ“พีชะ” เกี่ยวกับ“จิต” และจะเกี่ยวกับ“กรรม” เกี่ยวกับ“ธรรมะ” อย่างไร? ทั้งที่แบ่งชื่อ“ความเป็น”(ภาวะ)ของแต่ละนิยามกันแค่ไหน? ตามที่ได้อธิบายมาแล้ว ซึ่งล้วนมีนัยยะอีกด้วยซึ่งอย่างสำคัญที่เดียว สำหรับมนุษย์ควรจะรู้ [และได้อธิบายมาถึง กระทั่งว่า...]

“กรรม”คืออะไร?

กรรม คือ บทบาทหรืออาการแห่งกิริยาของคน ซึ่งเรียกเป็นภาษาไทยว่า “การกระทำของคน อันมีได้เพียง 3 อย่าง ได้แก่ การกรรม-วจีกรรม-มโนกรรม

“กรรม”หรือ “การกระทำ” ที่เกิดขึ้นของ “เจ้าของชีวิต” ได้ๆ เมื่อทำไปด้วยเจตนาทุกกรรม ก็จะสั่งสมลงเป็น “ทรัพย์ของตน” (ก้มมัสสกะ) และลับคุณในโลก และจะมีอำนาจบันดาล “ชีวิต” ของผู้นั้นไป ตาม “ปรินิพพาน” ที่เดียว

เพราะ “กรรม” คือ ผู้บันดาล หรือคือพระเจ้า และคือ ชาตان” แท้จริง ที่สัมผัสถึงและพิสูจน์ได้ ดูได้ยากันกับ วิทยาศาสตร์ ทว่าลึกซึ้งเป็นนามธรรมยิ่งกว่า

และ “กรรม” กับ “ผลของกรรม” ที่ได้สั่งสมมาทุกๆ ชาติ” (วิบาก) นี่แหล่ะที่มีอำนาจทำให้ชีวิตดำเนินไป คระจะประஸบ กับดีหรือร้ายก็ล้วนเกิดล้วนเป็นไปตามความจริง ที่มาจากการ “กรรม” หรือ “การกระทำ” ของตนเองทั้งสิ้น

หากได้สั่งสม “กรรม” ไม่ว่าเชิงดีหรือเชิงชั่วนามาจริง มี “วิบาก” (ผลแห่งกรรม) มา กจนกระทั่งเป็น “ผลหรือฤทธิ์พิเศษ” ก็เป็น “บารมี” จริงของผู้นั้น ไม่ใช่เรื่องเปลกหรือเรื่อง “ไม่จริง” ซึ่งแม้จะมีด้อย่างมากมาย แม้จะประหลาดพิสดาร จนน่าทึศจรรย์ปานใดๆ ก็เป็นเรื่องจริงสำหรับผู้มี “บุญบารมี” ลึกลับนั้นๆ จริงๆ [บุญก็เป็นพลังเสริมไปในเชิงบุญ บากก็เป็น พลังเสริมไปตามเชิงบาง]

“อำนาจพิเศษ” ตามนัยดังกล่าวนี้นี้ ของที่มนุษย์นั้นถือว่า เป็น “สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ” หรือ “เป็นอำนาจของพระเจ้า” หรือ แม้แต่ “อำนาจของชาตan” ย่อมมีจริงเป็นจริง สำหรับผู้มี บารมีแห่ง “กรรมวิบาก” อย่างใดๆ ถึงขีดถึงขั้นจริง

ส่วนผู้ไม่มี “ผลบุญ” ของตนจริง ก็ไม่สามารถมี “อำนาจพิเศษ” หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือไม่มี “พระเจ้า” ที่จะบันดาล อะไรให้ได้ แม้จะอ่อน懦จาก “พระเจ้า” อย่างสุดต่อสุดของ ปานไดๆ ก็ไม่มี “พระเจ้า” บันดาลให้แน่ๆ มิหนำซ้ำสำหรับ ผู้มี “ผลบาง” ของตนจริง ก็จะมีชาตาน-ผู้ร้าย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เลวทร้ายกันจริงๆ ที่เดียว เป็นผู้บันดาลให้ เมื่อเจ้าตัวจะไม่อยากได้ ก็จะได้ จะเป็นไปตามฤทธิ์แรงแห่ง “ผล บาง” ของผู้นั้นๆ นั่นแหล่ะ ใจประเด็นนี้ คำสอนที่นับถือพระเจ้า ก็จะยอมรับความแล้วความร้ายที่มาถึงนั้น ด้วยสำนวนว่า “เป็นพระประسنค์

ของพระเจ้า” ท่านจะให้เล่าว่า “ร้ายก็ต้องเลวต้องร้าย.. ว่างั้นแหละ หรือไม่ก็ “พระเจ้าลงโทษ” เป็นต้น ซึ่งแท้จริง “อำนาจชาตาน” ต่างหาก ชื่อ “พระเจ้า”]

“กรรม” ยิ่งใหญ่และสำคัญ ปานจะนี้ที่เดียว ด้วยเหตุว่า “กรรม” เป็นความสำคัญสำหรับชีวิตมากยิ่ง bard ถึงปานจนนี้เอง พระพุทธเจ้าจึงตรัสเป็นคำเตือนไว้ว่า “ก้มมัสสกอมหิ-ก้มมายาโถ-ก้มมโยน尼-ก้มมพันธุ์-ก้มมปฏิสโตรโน” [พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๔๙] ซึ่งคำตรัสสึ เพียงเป็นคำสั่นๆ ทว่าแต่ล่ะคำนั้น มีเนื้อหาและนัยยะอีกดี ลึกซึ้งมากหมายหลากหลายเชิงชั้นยิ่งนัก ในที่นี่ก็จะขอให้คำ อธิบายในส่วนที่เห็นว่า น่าจะพูดถึงเท่านั้น

ก้มมัสสกอมหิ หรือคำตรางๆว่า ก้มมัสสกะ นั้น มีความหมายเดียวกัน หมายความว่า กรรมได้ครการทำก็เป็นทรัพย์ของตนทั้งหมด ไม่ว่าทำกรรมนั้นในที่ลับหรือในที่แจ้ง “กรรม” ไม่ว่าจะน้อยจะเล็กจะของธุลีขนาดไหน แม้แต่เกิดเป็น “ชาตุริเริ่ม做起” ขึ้นในใจ(ารัมภชาตุ) หากความตั่นที่นี้พร้อมไปด้วยเจตนา ก็จะได้ทันทีว่า คือ “กรรม” สั่งสมเป็น “วิบาก” (ผลของกรรม) นับเป็น “มโนกรรม” แล้วที่เดียว อันคือทรัพย์คือ สมบัติแท้ของผู้นั้นๆ [คำว่า “ก้มม” ที่นำหน้าคำตรัสทั้ง ๔ นั้น ก็คือ “กรรม” ที่คันท้ายรู้สึกนั้นเอง]

[รายละเอียดของ “ก้มมัสสกะ” หรือ “ก้มมัสสกอมหิ” และ “ก้มมายาโถ” ก็ได้อธิบายไว้ในฉบับที่ ๖๙-๗๗ ไปแล้ว และเรื่องของ “ก้มมโยนิ” ก็ได้อธิบายในฉบับที่ ๗๙-๘๐ จนจบไปแล้ว ในฉบับต่อมา ก็ได้อธิบายถึง “ก้มมพันธุ์” ไปอีก ตอนนี้เราทำลังอธิบายถึง “ก้มมปฏิสโตรโน” ซึ่ง เป็นข้อสุดท้ายของ “กรรม ทั้ง ๔” เราเพิ่งเริ่มอธิบาย “ก้มมปฏิสโตรโน” ในฉบับที่ ๑๖ ฉบับนี้ก็ยังคงอธิบายในเรื่องนี้ โปรดอ่านต่อได้เลย]

“ทางประพฤติสุ่วความเป็นอาริยะหรือสุนิพพาน” ก็คือ “ธรรม ๑๕” ดังนั้น ความประพฤติ๑๕ (ธรรม ๑๕) นี้ จึงเป็น เครื่องวัดได้แนวทางบุคคล ที่ชี้เป็น “ความเป็นพุทธ”

[และได้พูดถึงความเห็นผิดในความเป็นพุทธไปบ้างแล้ว คราวนี้ เลี้ยวเรากำลังสรุปเรื่องของ “กรรม” ตั้งแต่ “ก้มมัสสกะ” อันเป็นของตน “กรรม” เป็นสมบัติแท้ที่สุดของมนุษย์ และกำลังอธิบายมาถึง “ก้มมปฏิสโตรโน” ที่พึงแท้ของคนคือ “กรรม”]

เรามาศึกษาจากพระไตรปิฎก เล่ม ๙ ข้อ ๓๔ ถึง ข้อ ๓๕ กันดูซดๆ จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าทรงยืนยัน

ตลอดตั้งแต่ต้นแห่ง “อนุสาน尼” (คำสอน) ของพระองค์ที่เดิม
ว่า “อนุสานนิปภิหารย์” นั้นคือ อย่างไร?

[ได้นำ “จุลศีล” มาให้อ่านจนครบแล้ว แม้ “มัชณิมศีล” อีก ๑๐
ข้อใหญ่ๆ และ “มหาศีล” อีก ๘ ข้ออื่นๆ ก็ถือ หลักสำคัญที่ผู้
ปฏิบัติบรรลุธรรมผล ก็เป็น “อนุสานนิปภิหารย์” ทั้งสิ้น]

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ทั้ง ๑๒ สูตร ในพระไตรปิฎก
เล่ม ๙ คำตัวสัสดึงการปฏิบัติเมื่อกันหมุด โดยเฉพาะ
ข้อ ๓๔ “เกวจูภูสูตร” การปฏิบัติของพุทธ ซึ่งก็คือ^๑
“จะนะ ๓๕” นั้นเอง ก็เริ่มด้วยศีลสัมปทา แล้วก็อินทรีย์
สังหาร สติสัมปชัญญะ และสันโดษ

ตามทฤษฎีของคานานพุทธชั้นพื้นฐาน คนต้องถึง^๒
พร้อมด้วยความประพฤติอันเป็นคุณธรรมที่มีคุณสมบัติ
ตามศีล ๕ ปกติในชีวิต เป็นขั้นต่ำ ศีล ๘ ปกติในชีวิต
ขั้นต่อมาก ศีล ๑๐ ปกติในชีวิต ขั้นสูงขึ้น และศีลยิ่งๆ
ขึ้น โดยมีกันเป็นส่วนมากอย่างเห็นได้ในลั้งคณัณฯ
หรือเป็นได้ทั้งกลุ่มชุมชน เป็นหมู่บ้านมีศีลกันทั้งหมู่บ้าน

กล่าวคือ ทุกคนในหมู่บ้านมีศีล ๕ เป็นอย่างต่ำ มี
ศีล ๘ ศีล ๑๐ สูงขึ้นไปตามลักษณะของแต่ละคน และมี
ศีลยิ่งๆ กว่านั้น ก็มีอีกในความละเอียดบริบูรณ์แห่งคุณธรรม

และหรือเป็นลั้งคณที่มีคุณสมบัติตามพุทธธรรม^๓
ถูกต้องชัดเจน เช่น มีสัมมาอาชีพ ไม่ “ค้าขายผิดปาป”
(มิจฉาณิชา ๕) ตามพุทธธรรม เพราะมันเป็นมิจฉาชีพ

การค้าขายที่เป็นมิจฉาชีพ ๕ ข้อนั้น ได้แก่

๑. การค้าขายอาวุธ อาวุธคือ เครื่องมือช่างคน
ฆ่าสัตว์ เครื่องทำลายทำร้ายแท้ชัดๆ ซึ่งเป็นสิ่งเลว
ร้ายแรงที่คนทำขึ้นมา “เพื่อประทัดประหาร” แท้ในโลก
เริ่มตั้งแต่ผู้คิดสร้างเลย เขาถิ่มรู้แล้วรู้ว่า “อาวุธ” นี้
สร้างขึ้นมาเพื่อ “ฆ่า” เพื่อทำร้าย พยายามคิดสร้างให้ร้าย
ให้แรงที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ยิ่งขึ้นๆ เสมอ มันเจตนา
(อุติศ) มันเจาะจง(อุติศ)อยู่ชัดๆ ว่า อาวุธคือสิ่งเลวร้าย
อำนาจหัต แล้วยังจะช่วยกันค้าขายสิ่งเสริมให้มันแพร่หลาย
ออกไป远 ไปทำร้ายทำลายกันให้มากขึ้นอีกทำไม่เล่า ผู้
สร้างอาวุธก็ปาปแล้ว แล้วยังจะร่วมให้ปาปเจริญ่องกาง
ยิ่งออกไปเป็นจริงเป็นจังแพร่หลายยิ่งขึ้นให้ปาปมีนัยยะ
คือให้ถึงมือผู้ฆ่าเต็มโลก เต็มล้นความปาปที่เกิดจาก

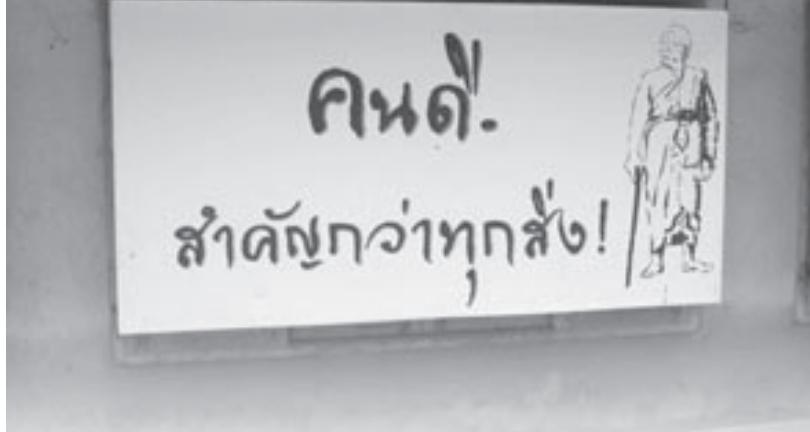
อาวุธ “ฆ่า” กัน ยิ่งเพิ่มปาปเต็มคราบเต็มสังคมมนุษย์
๒. การค้าขายสัตว์ ซึ่งหมายถึง สัตว์ทุกชนิด
สัตว์เป็นๆ ที่ยังไม่ตายนี้เอง แม้คนก็เป็นสัตว์โลกเช่นกัน
สัตว์ที่ขายไปนั้น ๑. เอาเอ้าไปฆ่า เอาไปกดซี่
กินแรงใช้แรง หรือเอาไปพาฐุณต่างๆ นานา นี่มันได้บ้าป
ตรวงชัดๆ ทั้งคนฆ่าคนขาย ๒. เอาเอ้าไปเลี้ยง สัตว์ทุกตัว
เดร็จฉานทุกตนมีกรรมมีวิบากเป็นของตน(กัมมสังกะ)
เขามีบาปมีบุญของเข้า และความเป็นสัตว์โลกนั้น สัตว์
ทุกตัวมีส่วนแห่งบุญ(ปุญญาคุณ) มีผลบุญปาปที่จะเกิด^๔
แก่ขันธ์(อุปธิเวปกา) เป็นของตนฯ ที่จะติดตัวไป ที่สำคัญ
นั้นสัตว์โลกทั้งเดร็จฉานและคนมีพฤติกรรมร่วมกันแล้ว
จะเพิ่มส่วนปาปเพิ่มส่วนบุญแก่กันและกันล้มพังกันไป
ใช่ “หนี้เรวนี้กรรม” ในวัฏจักรสารกันไปตลอดจนกว่าจะ^๕
ปรินิพพาน จึงเท่ากับยังสัมพันธ์กัน ยิ่งร่วมกรรมกัน
ก็ยิ่งเพิ่มน้ำหนักของปาปของบุญทับตามไปอีกจาก
การประกอบกรรมร่วมกันหนักหนาขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น
จึงไม่ควรจะมา “ความสัมพันธ์ร่วมปาป” ได้หากัน
ดังนั้นเราอย่าไปเกี่ยวข้องกับสัตว์ ซึ่งเป็นการต่อเติม
เสริมปาปให้เป็นเรวานุเคราะห์เติมปาปกับสัตว์โลก ให้เป็น^๖
“กรรม” เพิ่มจากที่มีกันมาแล้วอีกเลย ปล่อยให้สัตว์เข้า^๗
เป็นไปตามยถากรรมของเขาก็ได้ คานานพุทธใน “จุลศีล” มี
ข้อห้ามยืนยันไว้ชัดพระพุทธเจ้าให้ “เงินขาด” การเลี้ยงสัตว์
 เพราะเราเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่ใช่การทำ “บุญ” ให้เดร็จฉาน
มันดูเหมือนเราไม่เมตตาอยู่ดูสัตว์ จะช่วยสัตว์ แต่แท้จริง
ตามลักษณะนั้นมันไม่ใช่ มันกลับก่อปาปก่อเรวกัน เพราะ
“บุญ” คือชาระกิเลส เรายังสามารถชาระกิเลสให้แก่สัตว์
เดร็จฉานได้ สัตว์เดร็จฉานเป็นอุปกรณ์แก่สัตว์แท้ สอนให้
ชาระกิเลสไม่ได้ ซึ่งมิหน่าเรามีแต่จะก่อ “ปาป” แก่กันและกัน
กับเดร็จฉานจึงไม่คุ้มเลยที่จะเกี่ยวเนื่อง “ก่อกรรม” กับสัตว์
เดร็จฉาน ปล่อยให้สัตว์ไว้วิบากของตนฯ ไปเดิน
ถ้าได้รึตามเลี้ยงสัตว์เราจะสร้าง “หนี้ปาป” ให้แก่สัตว์
“หนี้ปาป” ที่สัตว์เดร็จฉานจะได้จากการกระทำการทำของคนก็คือ
ทำให้เดร็จฉานไม่ได้ใช้หนี้วิบากตามประสาแห่ง “การดำเนิน
ชีวิตไปตามกรรมของมันเอง” แต่คุณมา “ช่วยสัตว์” นั่นคือ

▣ [มีต่อฉบับหน้า]

ଗଣ୍ଠାରୀ ଗଣ୍ଠାରୀ ଶ୍ରୋଗେ
ପେଯରାହ୍ରା ପେଯରାହ୍ରା ତିଥିମ୍ଭ
ଓଡ଼ନ ଓଡ଼କଳିନ୍ଦ୍ରି ରୁପୀ
ଶ୍ରୁଦ୍ଧିରୁ ଶ୍ରୁଦ୍ଧିରୁ ହନୁନନ୍ଦ

ການຈາກ gotoknow.org

ທິ່ນ (ປະລຸງໂປສັກຫາດກ) ທິ່ງເລວເກົ່າ - ທຳມີໃໝ່

**ພວກຜູ້ມີພະການເຈົ້າປະທັບອູ່ ລ ພຣະ
ວິທາຮເຊດວັນ ເມືອງລາວວັດຖື ແຄວັນໂກຄລ ອູ່
ທ່າມກລາງພຸທທະບຽນທີ່ ۴ (១. ກີກຊຸ ២. ກີກຊຸ້ນີ ៣.
ອຸບາສກ ៤. ອຸບາສີກາ) ໄດ້ກວດພະແນຕງ ເຫັນ
ອຸບາສກ (ຫຍາຍທີ່ຢືດຄືພະພຸທທີ່-ພະຮຽມ-ພະ
ສົງໝົງເປັນທີ່ພຶ່ງ) ៥〇〇 ດັບຕັ້ງກຳນົດໃຫຍ່
ຕືລ ៥) ຕວລ້ຄາມວ່າ**

“ດູກ່ອນ ອຸບາສກທັງໝາຍ ພວກເຮົາພາກັນ
ບໍາເພີ້ມວັດຮອງຜ່ວັກຂ່າຍໂບສົດຫວູ້”

“พระเจ้าฯ”

“พวກເຮືອໄດ້ກະທຳໄວ້ດີແລ້ວ ອຸບສຄນັນເປັນ
ເຂົ້ອສາຍແຫ່ງທຸມບັນທຶຕ ແມ່ກາລກ່ອນບັນທຶຕ
ທັງໝາຍກີພາກັນອູ້ຈຳອຸບສຄ (ສຶກສິລ ๙) ເພື່ອ
ຂໍມົກລົສທັງໝາຍ”

อุบากลเพลี่นั่น ทูลอาราธนา (นิมนต์) ขอ
ให้พระองค์ตรัสเล่าเรื่องราว พระคชาสดาจังทรง
แล้วด้วยรูป

ໃນອົດຕົກລາມ ມີມານພ (ຊາຍທຸ່ມໃນວຽກຮະຫາມໝໍ) ດັ່ງນີ້ແມ່ນມີຄວາມ
ຮັບຮັດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບຮັດກຳນົດຈິງ ແລ້ວມີຄວາມ
ຮັບຮັດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບຮັດກຳນົດຈິງ ແລ້ວມີຄວາມ
ຮັບຮັດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບຮັດກຳນົດຈິງ ແລ້ວມີຄວາມ
ຮັບຮັດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບຮັດກຳນົດຈິງ

ไม่ไกลจากอาศรมนัก มีนกพิราบคู่หนึ่งทำรัง
อาศัยอยู่ มีงูที่จะป่วยแห่งหนึ่ง มีสุนัขจิ้งจอก
ที่ป่าลามะ (หมู่ไม้มีเล็ก ๆ ซึ่งขันในที่ไล่) และมี

หมีอยู่ที่ชายป่าลัตว์เหล่านี้ทั้งหมดหากมีโอกาสคร่าได้ ต่างก็เข้าไปหาพระดาบล เพื่อฟังธรรมเป็นครั้งคราว

อยู่มารวันหนึ่ง ขณะที่พระดาบลนั่งอยู่ที่หน้าอาครม เกิดความน่าประหลาดใจขึ้น ที่ลัตว์ทั้ง ๔ จำพวนนี้ต่างก็มาในเวลาเดียวกันโดยมิได้นัดหมาย และทั้งหมดมาเพื่อถือศีลธุโภสตทั้งสิ้น ด้วยความสงสัยจึงสอบถามลัตว์เหล่านั้น

“ดูก่อนนกพิราบ เพราะเหตุใด วันนี้เจ้าจึงไม่ขวนขวยไปหาอาหาร ไม่ต้องการอาหาร ยอมอดกลั้นต่อความทิวกรหาย แล้วมารักษาอุบลสตเล่า”

นกพิราบตอบด้วยอาการเคร้าหมองว่า

“เมื่อวานนี้ ข้าพเจ้าบินออกจากรังไปกับนางนกพิราบ เราทั้ง ๒ ชีมชมยินดีรักใคร่กันท่องเที่ยวออกหากินด้วยกัน ทันใดนั้น มีเหยี่ยวตัวหนึ่งได้โผล่เอานางนกพิราบไป แล้วมานางนกดายทั้งที่กำลังร้องอยู่ ข้าพเจ้าเคร้าโศกเสียใจนัก ไม่ปราณจะปลดพรางจากนาง แต่จำต้องปลดพรางจากนาง

ก็ เพราะเหตุการณ์พลัดพรางนี้เอง ทำให้ข้าพเจ้าได้รับทุกข์ทรมานใจอย่างยิ่ง ความรักนี้ทำให้เจ็บปวดเหลือเกิน ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องข่มความรักนี้ให้ได้ จึงมารักษาอุบลสต ด้วยคิดว่า ความรัก (รากะ) อย่าได้กลับมาหาข้าพเจ้าอีกเลย”

รู้ส่าเหตุของนกพิราบแล้ว พระดาบลจึงถอดามาสูญเป็นลำดับต่อไป

“ดูก่อนผู้ไปไม่ตรง เลือยไปด้วยอก มีลิ้น ๒ แฉก อาศัยเขี้ยวเป็นอาวุธ มีพิษร้ายแรง เพราะเหตุใดเล่าจึงยอมอดกลั้นต่อความทิวกรหาย มารักษาอุบลสตในที่นี้”

จึงบอกเล่าเรื่องราวของตนอย่างสำนักผิดว่า

“มีอยู่วันหนึ่ง ข้าพเจ้าเที่ยวสำรวจหาเหยื่อกินแล้ว ก็เลือยกลับหมายศีนสู่จอมปลวกของตน แต่โคลั่นดีตัวหนึ่งของนายอำเภอ ซึ่งมีลักษณะงามนookะเพื่อม ออยู่ในวัยหนุ่ม พลางกำลังมาก ยืน

กินหญ้าขวางทางอยู่ ข้าพเจ้าก็เลือยเบี่ยงไปเพื่อเข้าจอมปลวก แต่โคลนนุ่มพอดีก้าวเท้าเหยียบถูกข้าพเจ้า ด้วยความกรหอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงกัดโคนน้ำที่เท้า มันต้องทุกข์ทุรนทรุรายเพระพิช จนถึงแก่ความตาย ณ ที่นั้นเอง ผู้คนทั้งหลายพาภันมุงดู บ้างก็เสียใจร้องให้ค่าวรรคขออยู่เนื่องนาน

ก็ เพราะเหตุบังเกิดความกรหอย่าโคนนี้เอง ทำให้หมูชนพากันเคร้าโศก ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องข่มความกรหนี้ให้ได้ จึงมารักษาอุบลสต ด้วยคิดว่า ความกรห (โภส) อย่าได้กลับมาหาข้าพเจ้าอีกเลย”

พระดาบลได้รับฟังเรื่องนั้นแล้ว ก็หันไปกล่าวกับสุนขจึงลอก

“ดูก่อนสุนขจึงลอก มีชาကศพมากมายที่ในป่าช้า อันเป็นอาหารที่พอใจของเจ้า เพราะเหตุใดจึงมาที่นี่ ยอมอดกลั้นต่อความทิวกรหายเพื่อรักษาอุบลสต”

สุนขจึงลอกก์สารภาพอย่างละอายแก่ใจว่า

“ข้าพเจ้าท่องเที่ยวหากินไปทั่ว ได้พบชาคศพช้างใหญ่ตัวหนึ่ง ดีใจว่า เราได้ลาภชั้นใหญ่แล้ว หนอ จึงปรีเข้ากัดทั้งงช้าง แต่รู้สึกเหมือนกัดเสา ย้ายไปกัดงช้าง ก็รู้สึกเหมือนกัดก้อนหิน หันไปกัดท้องช้าง ก็รู้สึกเหมือนกัดกระดัง เลยไปกัดหางช้าง ก็รู้สึกเหมือนกัดสา ก สุดท้ายกัดเข้าที่ซ่องทวารหนักช้าง พลันรู้สึกเหมือนกัดขنمหวานจึงตั้งหน้าขายักษินด้วยความโลภ ถลอกเข้าไปในท้องช้าง ยินดีเพลิดเพลินในชาคศพ ติดใจในเนื้อช้าง แสนรื่นรมย์กินนอนอยู่ในท้องช้างนั่นเอง

หลายวันผ่านไป ชาคศพโน่นลอมและแಡดແಡเดา ซ่องทวารหนักหดตัวแห้งแข็ง ข้าพเจ้าติดอยู่ในนั้นหมดอาหารที่จะกิน ทั้งผอมทั้งเหลืองไม่มีทางออกจากท้องช้าง

จนกระทั่ง มีฝนห่าใหญ่ตกลงมา ชาคศพหนักของช้างให้เปียกชุ่มอ่อนตัว นั่นแหลกข้าพเจ้าจึงมุดดันตัวครุดอกมาได้ แต่ขันก์หลุดติดที่ซ่องทวารหนักนั้น จนตัวโلينรัวกับจรวดเลยทีเดียว ก็ เพราะเหตุแห่งความโลภนี้เอง ทำให้

ข้าพเจ้าต้องได้รับทุกข์แล่นสาหัส ข้าพเจ้าจึงประณณจะข่มความโลภนี้ให้ได้ ต้องมารักษาอุบลสต ด้วยคิดว่า ความโลภ (โลภะ) อย่าได้กลับมาหาข้าพเจ้าอีกเลย”

ឧបគក់លោវខនស្តីចិត្តរករក ពរបាបសិទ្ធិ តាមអីប៉ាង

“ดูก่อนหนี้ แต่ก่อนนี้เจ้ามีความสุขกับการหากินตัวปลวกในจอมปลวก แล้วพระเหตุใดกันจึงยอมอุดกลั้นต่อความทิวกรหายมารักษาอุปถัมภ์ให้กับเจ้า”

“เพาะเกิดความอยากรารถนามากเกินไป
ข้าพเจ้าดูหมื่นละทิ้งถิ่นหากินของตน ออกจากป่า
มุ่งสู่หมู่บ้านชายแดน พอพวากช้าบ้านได้พบรหิน
ข้าพเจ้าเข้า ข้าพเจ้าจึงรีบหนีสุดกำลัง โดยยิง
โดนทุบตีจนร่างกายเต็มไปด้วยบาดแผล หัวก์แตก
เลือดไหลอาบ ต้องกลับศืนสิ่นที่ตนเคยอยู่

ก็ เพราะเหตุแห่งความอยากนี้เอง ทำให้
ข้าพเจ้าบัดเจ็บปางตาย ข้าพเจ้าจึงหวังที่จะช่วย
ความอยากนี้ให้ได้ รับมารักษาอุบลสต ด้วยคิด
ว่า ความอยาก (ตัณหา) มากเกินไป อย่าได้
กลับมาหาข้าพเจ้าอีกเลย”

ลืนคำบอกเล่าของหมีแล้ว สัตว์ทั้ง ๔ พากัน
ทำความเคารพต่อพระดาบล แล้วเอ่ยปากขอร้อง
“พระคุณเจ้าผู้เจริญ ท่านได้ถามพวงเรา
ทั้งหมด พวงเราก็ได้เฉลยความจริงให้รู้แล้ว
บัดนี้พวงเราขอตามท่านบ้าง เพราะเหตุใด ท่าน
จึงมารักษาอยู่ลูกอยู่ที่นี่”

พระดาบสมอองดูลัตว์ทั้ง ๔ แล้วแต่ลงความ
จริงให้รู้

“พระปัจเจกพุทธเจ้า (พระพุทธเจ้าที่มิได้สร้างหมู่กลุ่มขึ้นเป็นศาสนา) องค์หนึ่ง ได้มานั่งพักอยู่ที่ว่าครमของอาทิตมา เมื่อพบรักน ท่านได้พยากรณ์ให้อาตามารู้ว่า ในกาลภายหน้า อาทิตมาจะเกิดอยู่ในหน่อเนื้อกษัตริย์ มีโคตร (ตันตระกูล) ว่า โคตรม มีพระนามว่า สิทธตตະ แล้วจะได้ดำรงอยู่ในความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ແຕ່ລົງຈະນອກອຍ່າງນັ້ນ ອາຕມາກົມໄດ້ກຽບ

ให้ว่าเท้าทั้งสองข่อง่าน มีได้ถ่านถึงโคลต์และนามของ่าน มีได้ต้อนรับท่าน ด้วยความสือดีในความเป็นใหญ่ยิ่งในอาครมของตน

ต่อเมื่อท่านจากไปแล้ว อานามาจังได้สติ
บังเกิดความลังเวช (สำนึกตีจากความสลดใจใน
สิ่งที่ไม่ดี) ด้วยเช่นว่า ท่านเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า
ผู้ไม่แปรเปลี่ยนด้วยกิเลสแล้ว แต่เราลิ ! ยังเต็มไป
ด้วยกิเลสถือดีอยู่

ก็เพราะเหตุแห่งการถือดินีแหละ จะพาให้
อาทมาไปสู่นรุก (ความเราร้อนใจ) จึงเร่งเพียรที่
จะข่มความถือดีให้ได้ บำเพ็ญ (เพิ่มพูน) รักษา
อุโบสถ ด้วยคิดว่า ความถือดี (มานะ) อย่าได้
กลับมาหาอาทมาอีกเลย"

พระดาบล เล่าเรื่องของตนฉบับแล้วต่างก็ แยกย้ายกันไปบำเพ็ญเพียรของตน

ในที่สุดพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีมติให้ดำเนินการจัดทำแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมชั้น ๔ ชั้น ๔ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคง국际 สำนักนายกรัฐมนตรี ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

จับการแลสตงธรรอม พระศาสดาทรงเฉลยว่า

“นกพิราบในครั้งนั้น ได้มาเป็นพระอนุรุทธะ ในบัดนี้ ทวีได้มาเป็นพระมหาภักสปะ สุนข จึงจากได้มาเป็นพระมหาโมคคลานะ งูได้มา เป็นพระสารีรบุตร ส่วนพระดาบสนน์ได้มาเป็น เรตตากุด”

แล้วตรัสรย์อีกเป็นสุดท้าย

“อุบลากทั้งหลาย อุโบลสนนั่นควรบำเพ็ญ
อย่างยิ่ง เพราะอุโบลสนเป็นเชื้อสายแห่งหมู่บ้านทิต
มีมาแต่เก่าก่อน บ้านทิตล้วนพากันอยู่อุโบลสน ก็
เพื่อชุมกิเลสทั้งหลาย” ¤

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ ข้อ ๑๙๕๓ อรรถกถาแปลเล่ม ๖๐ หน้า ๔๘๐)

ເກົ່າຄວາມຄື

● ນາຍທຸນດີ

ສ້າງເອາແຕ່ສາມັກຕີໃນການແສງຫາສູ່ໃສຕົວ ໄນເຂາກະກັນ
ໂດຍຄືວ່າຈິຕິນຶ່ງ ຈ ໄນໂກຮົດ ໄນເກລີຍດ
ເພຣະໄມ່ເຂາກະກັນນັ້ນ ເປັນກາຮອກຍັກນ
ຊາຕີລ່ມຈມແນ່

ຈະໄໝສາມັກຕີແບບໄໝ?

ວລາພມໄດ້ຍືນໃຈຮອກນາພຸດຄົງປ່ຽນຫາລັງຄມໃນ
ທຸກວັນນີ້ ທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງຕ້ານຜລປະໂຍ່ຍືນ
ຄ່ອນຂັງສູງກວ່າສົມມັຍກ່ອນນາກ

ໂດຍພຸດວ່າຂອໃຫ້ສາມັກຕີກັນ ຈະມີອັກຍິດຕ່ອກັນ ໃນ
ຂະະທຶກລຸ່ມເລື້ອແດງຊຸມນຸ່ມແລ້ວກ່ອຄວາມຮຸນແຮງ
ທໍາລາຍທໍຣພຍ່ລືນທາງຮາຈກາຣ ຍັງຄູກຈາວບ້ານ
ເລີຍຊີວິຕ ອ້ຣອປ່ອລ່ອຍໃຫ້ເຂມຮາງຮຸກແຜ່ນດິນໄທຢ
ປລ່ອຍໃຫ້ນັກກາຮ່າມເມືອງໂກງກິນປະຈານຈາກ
ໂຄຮກກາຮ່າມຕ່າງ ຈ ທີ່ທຳໃຫ້ຈາວບ້ານເດືອດຮ້ອນ ໄລໆ

ພມກີໄມ່ຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ພຸດນັ້ນຈະໃຫ້ສາມັກຕີກັບໃຈຮ້ອງ
ໃຫ້ອັກຍິຈີຣ ໄນຈັ້ນພາກໂຈຣທີ່ຍັງຈັນໄມ່ໄດ້ ກົງຈະຂ້າງ
ຄຳຜູ້ໃຫຍ່ວ່າ ຄຸນຕ້ອງສາມັກຕີກັບພມນະ ຕ້ອງໃຫ້
ອັກຍິພມນະ ອຍ່າມາດ່າພມ ຕາມລ່າພມຮ້ອງຕາມ
ຈັບພມເຂົາຄຸກເຂົາຕະຮາງ

ເຮືອງຄວາມສາມັກຕີ ພມກີພວ້ອມນະຄັບ ສ້າ
ຄນຄນນັ້ນໄມ່ໃໝ່ໂຈຣໂກງຈາຕີບ້ານເມືອງ ແຕ່ສ້າເປັນ
ໂຈຣກລັບໃຈ ພມກີພວ້ອມສາມັກຕີແຕ່ກີຕ້ອງດຳເນີນຄົດ

ຕາມກູ້ຫມາຍ

ເຮືອງໃຫ້ອັກຍິ ພມກີພວ້ອມໃຫ້ອັກຍິທຸກຄົນ ແມ່
ແຕ່ໂຈຣ ແຕ່ກີຕ້ອງປະນາມໂຈຣແລະພຍາຍາມຊ່ວຍ
ຊາຕີບ້ານເມືອງຈັບໂຈຣເຂົາຄຸກຕະຮາງໃຫ້ໄດ້

ທຸກວັນນີ້ພມກີວ່າພມພວ້ອມສາມັກຕີແລະມີອັກຍິ
ແຕ່ພມໄມ່ປັກປັງໂຈຣແນ່ອນ ແລະຕ້ອງພຍາຍາມ
ຊ່ວຍປະຈານໄທຢ່າງໃຫ້ຮູ້ຈັກໂຈຣ ຊ່ວຍກັນທາຫຼຸກວິວິທີທີ່
ຈະຈັບໂຈຣເຂົາຄຸກ ມີໃຫຍ່ອນຍູ້ບ້ານເຊຍ ຈ ອ້ຣອ
ເອາແຕ່ເຫື່ວເລີນທຸນໄປວັນ ຈ ມຸ່ງແຕ່ເສພສຸຂ່ວ່າຕົວ
ໄມ່ໄລ່ຈີປ່ຽນຫາລັງຄມ ປະເທດຊາຕີທີ່ເຮົາຄ້ຍອູ່

ສ້າງເອາແຕ່ສາມັກຕີໃນການແສງຫາ
ສູ່ໃສຕົວ ມ້ວກາມ ແລ້ວໄມ່ເຂາກະກັນໂດຍ
ຄືວ່າຈິຕິນຶ່ງ ຈ ໄນໂກຮົດ ໄນເກລີຍດ ເພຣະໄມ່
ເຂາກະກັນນັ້ນ ເປັນກາຮອກຍັກນ ພມວ່າຊາຕີ
ລ່ມຈມແນ່

ຈົງໃໝ່ແກ້ວບັນ?

四

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์รังษี สาคริกิ ที่กรุณาอนุญาตให้เผยแพร่
“คืนวิญญาณความรักให้แผ่นดิน” เป็นวิทยาทาน

ทำไมต้องช่วยผู้สูงอายุ?

ຕ່ອງຈາກລະບົບ ແລ້ວ

● ระพี สาคริก

น้ำใจระหว่างผู้ใหญ่กับชนรุ่นหลัง

จากประสบการณ์เท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว ชีวิต
ฉันให้ความรักความจริงใจแก่ชนรุ่นหลัง อีกทั้งนำ
ปฏิบัติบนพื้นฐานดังกล่าวมาโดยตลอดความรู้สึก
จากใจอันเป็นธรรมชาติ จึงทำให้มีสายลับพันธ์ถึง
ซึ่งกันและกันแม้การแสดงออกโดยไม่มีการพูด
แต่อีกฝ่ายหนึ่งย้อมรู้ได้เอง

ສຶກສາລົງດັບຕົກລົງມີຜົນໄຈ້ນັ້ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ລື່ອຈາກ
ໃຈທີ່ແລດງອອກ ແມ່ວ່ານໍາຈາກແວວຕາແລກປົງບັດ
ຢ່ອມມີຜຸລົງໃຈອີກຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ອ່າຍໆເລີກເຊື້ອ

ฉันจึงรู้อยู่ในใจตัวเองตลอดเวลาว่า راكฐานะ
ความรู้สึกซึ้งมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ว่าการ
ปฏิบัติจะปราภูมิอกรามอย่างไร แต่ความรู้สึก
ประทับใจจากอีกฝ่ายหนึ่งย่อมเกิดความรักที่
เชื่อมโยงลึกลงไปและกันได้เงยอย่างเป็นธรรมชาติ
จากเหตุดังกล่าว ทำให้พบความจริงว่าช่วง

หลังๆ ไม่ว่าจะเดินทางไปทำอะไรที่ไหน มักมีชนรุ่นหลังเข้ามาจูงมือ หรือช่วยประคับประคองด้วยความรักลึกห่วงใยอย่างเสมอ

ขณะนั้น ฉันหวนกลับมาค้นหาความรู้สึกที่อยู่ในใจตัวเอง ทำให้รู้ว่า ตนไม่คิดจะให้ใครต้องมาช่วย เนื่องจากทำให้รู้สึกเสียคุณค่าจิตใจและบุคลิกภาพร่วมด้วย

ครั้นหนังกลับไปพิจารณาความจริงจากใจอีก
ฝ่ายหนึ่ง ซึ่งแสดงความรักและห่วงใย ร่วมกับเหตุ
ที่ตนไม่คิดทำร้ายจิตใจใคร จึงทำให้ยอมทำตาม
แต่ก็ไม่ใช่สิ่นใด หากรู้ว่าเมื่อด้านหนึ่งให้ความรัก^๑
และครัวธรรมอีกทั้งแสดงออกโดยการปฏิบัติ ย่อม
เป็นความสุขจากใจผู้ปฏิบัติจึงช่วยให้ตนมีความ
สุขร่วมด้วย ดังนั้น ความซึ้งใจระหว่างกันย่อมมา^๒
จากคนละทาง แต่เมื่อมาพบกันแล้วย่อมล้าน
ล้มพันธ์ถึงกันได้สนิทใจ

ดังที่มักกล่าวว่า พบกันครึ่งทาง แต่ความจริงทั้งสองฝ่ายมีความรู้สึกร่วมกันลึกซึ้งยิ่งกว่านั้น ทั้งนี้และทั้งนั้นหากใจถึงซึ่งกันและกันจริงย่อมไม่มีการแบ่งเล่นว่า ครึ่งทางหรือแค่ไหน ทำให้รู้ว่า คำพูดเป็นเพียงสิ่งซึ่งใจตัวเองสมมุติขึ้นมาใช้แทนความหมายที่ควรจะเกิดจากใจจริงเท่านั้น

การสอนชนรุ่นหลังจากชีวิตจริง

บางครั้ง เมื่อสนใจโอกาส ผู้ใหญ่ควรสอนชนรุ่นหลังจากการปฏิบัติให้รู้ว่า การตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่การใช้สติกับความคิด นอกเหนือนั้น การสอนชนรุ่นหลัง หากผู้ใหญ่มีความจริงใจ ควรตัดสินใจเลี่ยง แต่เป็นการเลี่ยงซึ่งอยู่บนพื้นฐานการรู้เหตุผลช่วยให้มีการประเมินตัวเอง ทำให้มีความมั่นใจสูงมาก

ครั้งหนึ่ง ขณะที่ฉันเดินทางลงไปภาคใต้ ระหว่างช่วงน้ำท่วม ซึ่งกระแสน้ำในสายหารค่อนข้างแรงมาก หากนำมาเปรียบเทียบกับอายุตัวเองซึ่งถึง ๒๐ ปีแล้ว ฉันยืนคิดอย่างเงียบ ๆ โดยประเมินพลังความเร็วของกระแสน้ำร่วมกับความก้าวของลำหาร อีกทั้งห่วงกลับมาประเมินกำลังตัวเองร่วมกับข้อมูลซึ่งตนได้รับจากประสบการณ์ชีวิตเข้าไปเก็บไว้ในใจจากช่วงที่ผ่านพ้นมาแล้ว ทำให้มั่นใจมากขึ้น

ฉันตัดสินใจว่ายาน้ำกระแสน้ำซึ่งกำลังไหลเข้ายัง โดยทำมุ่มนิ่นขึ้นไปด้านหน้า ตามที่ตนคิดว่า จากพละกำลังเท่าที่มีอยู่น่าจะสามารถรักษายาน้ำข้ามไปถึงเป้าหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ลูกศิษย์ที่ติดตามมาซึ่งยืนอยู่ริมตัว ไม่ทันรู้ตัวว่าไม่อาจห้ามไว้ทัน เขาร้องพูดว่าฉันดีอ แต่แท้จริงแล้วน้ำรู้อยู่ในใจว่านั่นคือความรักความห่วงใจจากน้ำใจเจริญของเขากับอีกด้านหนึ่งซึ่งคิดว่า ถึงห้ามไว้ก็คงไม่เชื่อ นอกจากนั้นยังพูดว่า โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว คงไม่ต้องพูดอะไรกันมาก

สิ่งที่กล่าวมาแล้ว ถือเป็นกรณีตัวอย่างลักษณะหนึ่ง ซึ่งเกิดจากภารรู้ใจกัน ทำให้เกิดความรักความเห็นใจและความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างไร ให้เกิดความรู้สึกซึ้งความจริงใจ ใจถึงกันและกัน ทำให้เกิดความรักความเห็นใจและความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างไร ให้เกิดความรู้สึกซึ้งความจริงใจ ใจถึงกันและกัน ทำให้เกิดความรักความเห็นใจและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

กันอย่างลึกซึ้งระหว่างผู้ใหญ่คนหนึ่งกับชนรุ่นหลังซึ่งมีพื้นฐานจิตใจถึงกันมาแล้วแต่อดีต

สรุปแล้วกรณีนี้ หากมองเห็นความจริงได้อย่างลึกซึ้งคงรู้ว่า มีประเด็นสำคัญอยู่พึ่งหนึ่งเดียว สิ่งนั้นคือการสอนชนรุ่นหลังโดยการปฏิบัติเพื่อบอกจากใจ บนพื้นฐานความเป็นตัวของตัวเอง ให้รู้ได้เอง

ดังที่ชันรุ่นก่อนเคยกล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีวิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง ยอมทุ่มเทให้แก่ศิษย์ได้ทั้งชีวิต ซึ่งคงไม่ใช่เพียงการใช้เวลาและคำพูดสอนศิษย์ให้อยู่กับห้องเรียนและหนังสือ ต่อ而来 รวมทั้งเครื่องมือซึ่งตนเชื่อว่าทันสมัยด้านเดียว แต่ควรให้ความสำคัญแก่การปฏิบัติจากใจที่ลัมพ์สอยู่กับพื้นดิน อันเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นภายในจิตใจตนเองอย่างลึกซึ้ง

ภาพรวมเท่าที่นำมาเล่าไว้ในที่นี้ เพียงแค่ชีวิตคิดเกี่ยวกับการว่ายน้ำข้ามลำหารแบบทวนกระแส ผู้ที่คิดได้รับด้านและคันหากความจริงได้อย่างลึกซึ้ง น่าจะรู้ว่าในนี้คือ กระบวนการคิด ซึ่งมีพื้นฐานเป็นผลช่วยให้สามารถคุ้มครองรักษาและเป็นร่วมเจ้าให้กับชนรุ่นหลังได้รับความอบอุ่นใจซึ่งสามารถรู้ได้เองหลังจากการปฏิบัติผ่านพ้นมาแล้ว

ฉันยังมีกรณีลักษณะอื่นอีกอย่างหลาภาย ซึ่งคงไม่อาจนำมาเล่าไว้ ณ ที่นี้ แต่คร่าวขออนุญาตสรุปฝากไว้ว่าผู้ใหญ่แต่ละคนที่มีความเป็นผู้ใหญ่ย่อมให้จิตใจแก่ชันรุ่นหลัง ແນบ้างครั้ง อาจรู้สึกเลี่ยงบ้างแต่ถ้าผู้ใหญ่ไม่ยกความสำคัญของชนรุ่นหลังไว้หนีอ顿แม้แลกด้วยชีวิตตัวเอง ลังคอมคงไม่อาจผ่านพ้นวิกฤตซึ่งกำลังเผชิญอย่างหนักอยู่ในขณะนี้ไปได้

ความมองให้ถึงความจริง

ดังนั้น การที่ความจริงซึ่งปรากฏให้เห็นได้ในลังคอม ยังคงมีการสารภาพตัวเองว่า ต้องซวยผู้สูงอายุ นั่นคือบทสรุปที่เห็นได้ชัดเจนว่าภายในวัฏจักรการเปลี่ยนแปลงของชีวิตแต่ละคนใน

ปัจจุบัน มีกระแสที่สะท้อนปัญหา pragmatics เป็นความจริงให้เห็นได้ว่า การพึ่งพาตนเองของคนในลังคม มีสภาพหย่อนยานลงไปทุกขณะ หากสามารถนำปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ย่อมเกิดผลกระทบในทำให้นำไปคิดค้นหาความจริงได้เอง

การที่กระแสความรู้สึกจากคนส่วนใหญ่ในลังคม สะท้อนภาพความจริงจากรากฐานจิตใจออกมาสู่วิถีทางที่ลับสนุนให้มีการช่วยเหลือผู้สูงอายุ หากมองด้านหนึ่งอาจรู้สึกว่า คือการยอมรับสภาพ แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่ง น่าจะอ่านความจริงได้ว่า คือการยอมรับสภาพ แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่ง น่าจะอ่านความจริงได้ว่า ผลการพัฒนาคนในลังคมตกลอยู่ในสภาพซึ่งทำให้คนจำต้องสูญเสียคุณค่าตนเองกว้างขวางมากขึ้น

ทุกสิ่งย่อมมีความจริงอยู่ในใจตนเอง หากแต่ละคนสามารถรักษาสิ่งนี้ไว้ให้ชัดเจนอยู่ได้ และมุ่งมั่นทำงานจากจุดนี้อย่างดีที่สุด ภาพรวมทั้งหลายย่อมมีโอกาสหวนกลับมาพื้นฟูรากฐานจิตใจแต่ละคนได้อีกอย่างแน่นอนที่สุด ไม่ว่า สภาพที่พบได้ในปัจจุบันจะ pragmatic ต่อไปอีกนานแค่ไหน

ดังนั้น การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน หากต่างฝ่ายให้ความสำคัญและให้เกียรติแก่กัน ทั้งสองฝ่ายย่อมมีความสุขและความสำเร็จร่วมกัน อีกทั้งยังมีผลช่วยให้ลังคมมีบรรยายกาศน่าอยู่ เนื่องจากอยู่แล้วมีความอบอุ่นใจและมีความสุข

ผู้สูงอายุคือใคร ...มืออยู่ที่ไหน?

จากภาพรวม และเนื้อหาสาระเท่าที่นำมากร่าวแล้วทั้งหมดในบทความเรื่องนี้ ถ้าใครรู้ได้ถึงน่าจะมองเห็นคำตอบได้เองว่า หากมองให้ลึกซึ้งถึงความจริงซึ่งอยู่ในใจ ควรเห็นได้ว่าผู้สูงอายุ ไม่มีตัวตน ให้ยังถือได้

หากมองภาพภายนอก จากอดีตถึงปัจจุบัน คนยุคนี้มักมีแนวโน้มทำให้รู้สึกว่า ผู้สูงอายุ คือชีวิตคนที่ใกล้จะหมดสภาพ ทำให้ช่วยเหลือตนเองได้ยากยิ่งขึ้น

หากมองเห็นความจริงจากยุคปัจจุบันควรจะพบได้ว่า ทุกวันนี้สภาพผู้สูงอายุเกิดขึ้นได้จากคนทุกวัย อีกทั้งยังแพร่กระจายจากผู้ใหญ่ลงมาสู่เยาวชน ซึ่งเป็นคนรุ่นหลัง

แม้ผู้ซึ่งชีวิตถึงช่วงเกษียณซึ่งทางการกำหนดไว้ก็ยังมีการเรียกร้องขออยู่ต่อ กับอีกด้านหนึ่งผู้ที่ขึ้นไปมีอำนาจหลายคน มักใช้วิธีปฏิบัติเพื่อเตรียมการณ์ไว้ล่วงหน้า ให้ตนสามารถก้าวต่อไปในสภาพที่มีหน้าตาและมีรายได้ส่วนตัวจากลังคมต่อไปอีก

จึงยกที่จะหวนกลับมาของเห็นความจริงจากใจตัวเองและใช้พื้นฐานดังกล่าว ยืนหยัดอยู่ได้อย่างส่งงาม อีกทั้งมีความภูมิใจในคุณธรรม ความเป็นคนให้เป็นที่ประจักษ์ได้อย่างเด่นชัด

๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

▣ อ่านต่อฉบับหน้า

หจก.จ.บริการพยุหะ^{พลิตภัณฑ์น้ำมันเชลล์ คุณภาพมาตรฐาน}

แสงอรุณใหม่มา สุริยาใหม่เมี

● สมณะโพธิรักษ์

โดย คุณสมยศ เฉลิมพงษ์

๓๐๖ หมู่ ๕ ถ.เอเชีย (กม.๗๐๙๗๑๐) อ.พยุหคีรี
จ.นครสวรรค์ ๖๐๑๓๐

โทร ๐๕๖-๓๔๓๓๓๓ แฟกซ์ ๐๕๖-๑๓๗๑

เวลา

แบ่งปัน

สารสาระ

ลองจินตนาการว่ามีนาคราชแห่งหนึ่งเข้าบัญชีให้คุณทุกเช้าเป็นเงิน ๕๖,๔๐๐ บาท
ไม่มีการยกยอดคงเหลือไปวันรุ่งขึ้น
ทุกตอนเย็นจะลบยอดคงเหลือทั้งหมดที่คุณไม่ได้ใช้ระหว่างวัน
คุณจะทำอย่างไร?

แน่นอนที่สุดคุณต้องถอนมาใช้ทุกบาททุกสตางค์
ใช่ไหม!!!

เราทุกคนมีนาคราชอย่างนั้นเหมือนกัน
นาคราชแห่งนี้ชื่อว่า “เวลา”
มันเข้าบัญชีให้คุณ ๕๖,๔๐๐ วินาที

ทุกคืนมันจะถูกกล้างบัญชีถือว่าขาดทุนตามจำนวน
ที่คุณพลาดโอกาส ที่จะลงทุนในสิ่งดี ๆ
มันไม่ลับยอดคงเหลือ
ไม่ให้เบิกเกินบัญชี

ในแต่ละวันจะเปิดบัญชีใหม่ให้คุณ
ทุกค่ำคืนจะลบยอดคงเหลือของทั้งวันออกจากหมวด
ถ้าคุณเลียโอกาสที่จะใช้ประโยชน์ในระหว่างวัน
ผลขาดทุนเป็นของคุณ
ไม่สามารถด้อยหลังกลับไปได้
ไม่มีการถอนของ “วันพุ่งนี้” มาใช้ได้

คุณต้องมีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน
ด้วยยอดเงินฝากของวันนี้
ให้ลงทุนจากเงินฝากเหล่านี้เพื่อได้ผลตอบแทนมาก
สูงสุด
ไม่ว่าจะเป็นเพื่อลุกภาพ
ความสุข และความสำเร็จ!
นาพิกากำลังเดิน
ทำวันนี้ให้ดีที่สุด!!!

จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งปี
ให้ไปถามนักเรียนที่สอบตกต้องซ้ำซึ้น
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งเดือน
ให้ไปถามคุณแม่ที่คลอดลูกก่อนกำหนด
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งสัปดาห์
ให้ไปถามนักเขียนหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งชั่วโมง
ให้ไปถามคนรักที่กำลังรอคอยตามนัดหมาย
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งนาที
ให้ไปถามคนที่เพิ่งแพ้ดูบนรถไฟ
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาหนึ่งวินาที
ให้ไปถามคนที่เพิ่งรอดหวุดหวิดจากอุบัติเหตุ
จะรู้สึกคุณค่าของเวลาเสี้ยววินาที
ให้ไปถามคนที่เพิ่งชนะได้รางวัลเหรียญทองโอลิมปิก

ทำทุกขณะที่คุณมีให้มีคุณค่า !!!
และทำให้มีคุณค่ามากขึ้นไปอีก เพราะคุณใช้มัน
ร่วมกับ “คนพิเศษบางคน”

ให้พิเศษเพียงพอที่จะใช้เวลาของคุณ
และจำไว้เสมอว่า
เวลาไม่เคยใจร้ายแล้วก็คนเดียว
เมื่อวานเป็นอดีต
พรุ่งนี้ยังยาก...ที่จะอธิบาย

วันนี้เป็นของขวัญ
นั้นໄง่ทำไม้มันถึงถูกเรียกว่า “present”
แสดงให้เพื่อนเห็นว่าคุณเครื่องมากแค่ไหน...
ด้วยการลงข้อความนี้ไปให้ทุกคน
ที่คุณพิจารณาแล้วว่า
เขากือ “เพื่อน”

๘

● ขอบพระคุณ FW. dinhin2503@gmail.com

ຄນສອງພວກນີ້

ຄນພາລ (ໂງໃນຮຣມ ແຕ່ມືຍຄ)

ບັນທຶດ (ອລາດໃນຮຣມ) ແຕ່ໄຣກຮັບຍໍ

ນັກປະຊົງກ່າວວ່າ ຄນໄທນປະເສຣູກວ່າ

ໂຈ່ມືຍຄ ກັບ ລາດຈານ

☞ ຄນພາລກະທຳກຣມຊ້ວ້າແລ້ວ
ກົຍັງສຳຄັນວ່າ ສິ່ງນີ້ເຖິງນັ້ນປະເສຣູ
ເຫັນແຕ່ເພີ່ງໂລກນີ້ ໄມເຫັນໂລກໜ້າ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບເຄຣະທ້າຍໃນໂລກທັງລອງ
ຈະນັ້ນຄນມີປັບປຸງຢາເຖິງນັ້ນປະເສຣູ
ຄນໂຈ່ມືຍຄຈະປະເສຣູອະໄວ

☞ ຄນພາລໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂແລ້ວ ຍ່ອມມ້ວເມາ
ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໆໆແລ້ວ ຍ່ອມຄົງຄວາມທລງ
ສຸຂທຸກໆໆຈົມກະຮາກທບແລ້ວ ຍ່ອມຫວັນໄຫວ
ດຸຈັດປາດີນຮນອຍໃນທີ່ວ້ອນ
ຈະນັ້ນຄນມີປັບປຸງຢາເຖິງນັ້ນປະເສຣູ
ຄນໂຈ່ມືຍຄຈະປະເສຣູອະໄວ

☞ ຄນພາລສຶກຈະມີກຳລັງ ກົດທຳປະໂຍ່ນໄມ່ສໍາເຮົ່ງ
ນັກໄດ້ຮັບຍໍມາດ້ວຍການກະທຳອຳນ້າຍແຮງ
ຍ່ອມໂດນລົງໄທ່ ດຸດຄວ່າ
ຄວ່າຄວາມໄປສູນຮອັນຮ້າຍກາລ
ຈະນັ້ນຄນມີປັບປຸງຢາເຖິງນັ້ນປະເສຣູ
ຄນໂຈ່ມືຍຄຈະປະເສຣູອະໄວ

☞ ຄນພາລໄຮ້ປັບປຸງຢາຍ່ອມກ່າວມູສາ
ເພຣະເຫດຸແກ່ງຕນ ທຣີ່ວ ບຸຄຄລອື່ນ
ຈຶງຖຸກນິນທາ (ຕິລັບຫຼັງ) ທ່າມກລາງບຣີ່ຫັກ
ແມ້ກາຍຫຼັງ ຍ່ອມໄປສູ່ທຸກຕີ (ທາງຊ້ວ່າ)
ຈະນັ້ນຄນມີປັບປຸງຢາເຖິງນັ້ນປະເສຣູ
ຄນໂຈ່ມືຍຄຈະປະເສຣູອະໄວ

- ☞ **บัณฑิตมีปัญญาดังแผ่นดิน**
ย้อมไม่กล่าวคำเหละแหละ
 เพราะเหตุแห่งตน หรือ แม้คนอื่น
 มหาชนจึงบูชาในท่ามกลางที่ประชุม
 แม้ภายใน ย้อมไปสู่สุคติ (ทางดี)
 ฉะนั้นคนมีปัญญาเท่านั้นประเสริฐ
 คนโง่ถึงมีศรัคจะประเสริฐอะไร
- ☞ **ทรัพย์ละทิ้งคนพาลผู้ไม่จัดแจงการงาน**
 เพราะไม่มีความคิด มีแต่ปัญญาทาราม
 เหเมื่อนุ่งลงทิ้งคราบเก่าไป
 ฉะนั้นคนมีปัญญาเท่านั้นประเสริฐ
 คนโง่ถึงมีศรัคจะประเสริฐอะไร
- ☞ **คนโง่ถึงมีศรัค ก็เป็นท้าสของคนมีปัญญา**
 เมื่อกิจการต่าง ๆ เกิดขึ้น
 คนฉลาดย่อ้มถึงจัดแจงกิจจันらะเอียดได้
 แต่คนโง่ย้อมถึงความงงงวยในกิจนั้น
 ฉะนั้นคนมีปัญญาเท่านั้นประเสริฐ
 คนโง่ถึงมีศรัคจะประเสริฐอะไร
- ☞ **แท้จริง ปัญญาเท่านั้นที่ลัตบุรุษสรรเสริญ**
 ทรัพย์ เป็นที่ต้องการของคนโง่
 เพราะมนุษย์ทั้งหลายยินดีในทรัพย์
 แต่ความรู้ของท่านผู้รู้ทั้งหลาย
 ใคร ๆ ก็ซึ่ง (กิโล) เอาไปไม่ได้
 คนมีปัญญาจึงประเสริฐกว่าคนมีทรัพย์
 ไม่ว่าในกาลไหน ๆ

มโถส
บัณฑิตแห่งมิถูลานคร
¤

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ “สิริมันตชาดก” ข้อ ๔๐๔๔)

นักเรียนผ้าถุงไทย
ประสบการณ์ใต้ร่มโศก

● ฟ้าสาง

ไม่มีใครที่ไม่เคยพบอุปสรรค
อยู่ที่ irgend時候 ความคิด
การลั่งสมประสาทการณ์ของแต่ละคน
ที่จะเผชิญหน้ากับความทุกข์อย่างไร?

กีดูบ...ไม่ได้นานาหูกกี

เคยเป็นไงม? ที่บางครั้งการใช้ชีวิตแต่ละวัน ๆ วันคืนที่ผ่านไปแล้ว บางวันที่กำลังจะผ่านมา
และบางช่วงวันเวลาที่กำลังเผชิญอยู่ เราอาจเจอใจอย่างชีวิตที่เราไม่มีคำตอบ หรือรู้
คำตอบแต่ก็ไม่รู้จะถูกไหม? จะแก้ได้อย่างไร? แล้วจะต้องทำอย่างไรต่อไปดี? มั่นคงเป็น
เหมือนช่วงมีเดือนของชีวิต ที่ไม่รู้จะก้าวเท้าเดินไปทางไหน
... การมีใบหน้ายิ้มแย้ม เปิกบาน จึงไม่ได้หมายความว่า “มีความสุข” อย่างที่ควรจะเป็น ...

... คนบางคนก็ชื่นชอบความทุกข์ไว้ภายในได้หน้ากากของความสุขได้อย่างแนบเนียน ...

เมื่อก่อนฉันก็เคยคิดว่า การกลบเกลือน เลแสร้งในทางที่ดี มันก็ยังดีกว่าการเลแสร้งในทางที่ไม่ดี แต่ทว่าฉันคิดถูกเพียงครึ่งเดียวของปัญหาเท่านั้น ฉันยังไม่ได้เริ่มคิดแก้ที่ต้นเหตุของปัญหานั้นอย่างแท้จริงเลย

... การกลบเกลือน เลแสร้ง มันจึงกลายเป็น “การซุกขยายไว้ใต้พรม” พอวันเวลาผ่านไปนานเข้า ๆ กลิ่นของขยายที่เราแอบซุกซ่อนไว้ ก็จะเริ่มเหม็นเน่าและส่งกลิ่นโซยรบกวนคนอื่นอยู่ดี เพราะเราได้แต่กลบเกลือนมันไว้ในหัวใจเล็ก ๆ แต่ไม่เคยทำความสะอาด จัดการชำระขยายเหล่านั้นออกໄไปเลย คงเหมือน ๆ กับคำพูดที่ว่า “ยิ่งสูงยิ่งหน้า” ที่ฉันเคยขอบถูกคิดและพูดถึงคำนี้บ่อย ๆ เมื่อครั้งยังเรียนอยู่ลัมมาลิกาชั้นม.ปลาย ก็ในตอนนั้นฉันรู้สึกแบบนั้นจริง ๆ นี่หน่า

... ยิ่งเติบโตก็ยิ่งเห็นเด่นชัด ต้องรับผิดชอบแบบภาระต่าง ๆ ในฐานะรุ่นพี่

... ยิ่งไข่ค่าว่า พยายามบีบปาย กลับยิ่งอ่อนล้า

... ยิ่งฝึกฝน เร่งรัด พัฒนาตน กลับยิ่งพบเจอแต่อุปสรรค

... ยิ่งปฏิบัติ ก้าวเดินไปข้างหน้า กลับยิ่งไม่เหลือใคร

ถึงแม้จะรู้ทั้งรู้ว่าสุดปลายทางนี้ดีเช่นไร? แต่หัวใจใหญ่ท้อถอย สองขาไยหยุดนิ่งชะงัก ฉันไม่อยากเป็นคนดีที่ไม่เหลือใคร! จนถึง ณ วินาทีนี้ ฉันก็ยังไม่รู้เลยว่าสิ่งใดที่ดลบันดาลให้ฉันยังก้าวเดินไปอยู่บนถนนสายนี้ ทั้ง ๆ ที่ก็ยังสับสน ยังอ่อนล้า ยังท้อแท้ เหงา คิดจะถอย จะหนีออกจากต่อลงจากยอดเขาสูงลูกนี้อยู่แบบทุก ๆ ขณะนาที

... สมองก็ยังคงทำหน้าที่ไปตามกิเลสร้ายที่ปั้นหัว ให้เราต้องรู้สึกแย่ ๆ ในขณะที่สองขาของเราก็ยังก้าวเดินต่อไปตามอุดมการณ์และตัวตนที่แท้จริง ...

ถ้าวันนี้ฉันจะขอเปลี่ยนคำพูดตัวเองเสียใหม่ว่า

“ที่สูง ไม่ได้หมายความทุกที่” จะมีใครเชื่อไหมว่าฉันคนเดิมในวันนั้นแหละที่เป็นคนพูด!

ในวุฒิภาวะของความรู้สึก ถ้าเรามองมันด้วยแบ่งบทต่อโลก อุปสรรค ปัญหาต่าง ๆ ที่สถาโถมเข้ามานั้น ก็เป็นดั่งกำลังใจจากพากผ้าที่บอกให้เรารู้ว่า

“ชีวิตที่จะเติบโตก็ต้องผ่านอุปสรรค ผ่านความเจ็บปวดบ้าง เพื่อจะรองรับการเติบโตและเป็นพื้นฐานความอดทนที่ทำให้เราแข็งแกร่งขึ้น”

พลาสติกถึงเวลาที่อยู่บนยอดดอยสูงภูพาน้ำ น้ำอันเห็นบาน้ำ ฉันเคยตัวลั่นงก ๆ เมื่อถึงคราวหน้าหนาวมาเยือน เวลาหน้าหนาวเราก็ห่มผ้า ใส่เสื้อกันหนาว มีแต่คนโน่เท่านั้นแหละ! ที่ยอมปล่อยให้ตัวเองหนาวเห็นบาน้ำทั้ง ๆ ที่มีเสื้อกันหนาวอยู่ข้างตัว

... จริงลิ! เมื่อเราหน้าเราก็หิบเสื้อกันหนาวมาใส่ แค่นี้เอง!...

... เมื่อเราพบเจอปัญหา อุปสรรค เราก็แค่กำมันจะ ก็เท่านั้น!...

ไม่มีใครรอที่ชีวิตนี้จะไม่เคยพบกับปัญหา และอุปสรรคเลย อยู่ที่ไหวพริบความคิด การแก้ปัญหา การสั่งสมประสบการณ์ที่イヤบินของแต่ละคนมากกว่า ที่จะแพชญหน้ากับแต่ละความทุกข์ของตนอย่างไร?

ดังนั้น การขึ้นสู่ที่สูงจึงไม่ได้หมายไปซะทุกที่ ถ้าเรารู้จักรับมือและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับมันอย่างผู้ไม่ประมาณ มีสติตามกำหนดรู้และกำกับจิตใจตามหลักสติปัญญา ๔ ของพุทธ

บางที่ในบางเรื่องเราก็อาจต้องยอมแลกบทเรียนด้วยการปล่อยให้ตัวเองได้เรียนรู้ความทุกข์ให้ฝึกฝนเจต ทนกับความเห็นบาน้ำชะบ้าง เพื่อหยั่งดูกำลังของตัวเองแล้วนั่งพักประஸบการณ์ จะเป็นตัวสอนเราว่า ณ ขณะนี้เรารู้สึกลีอ กันหนาว (ซึ่งก็มีหลากหลายขนาด สีสัน รูปแบบให้เราได้เลือกใช้ตามความเหมาะสม) หรือจะผิงไฟ!!

▣ อ่านต่อฉบับหน้า

บทความพิเศษ

● ระพี สาคริก

ภาพ gotoknow.org/file/i_am_mana/

ประชาธิปไตย?

บทนำ

เมื่อที่รักทุกคน ผู้ใหญ่ในอดีตได้เคยกล่าวฝากไว้กับชนรุ่นหลังว่า “เจ้าจะเป็นคนฉลาดเฉลียว” ครั้นหวานกลับมาพิจารณาคนในสังคมไทยยุคนี้ ทำให้รู้สึกว่า “ส่วนใหญ่มีแต่ความฉลาด หากขาดความเฉลียวใจ”

ประดิษฐ์มันเกิดขึ้นได้ยังไง ในเมื่อเราพูดกันย้ำอีกว่า “จะต้องสร้างสมดุลให้แก่คนในสังคมปัจจุบัน” แต่จิตใจตัวเองกลับขาดความสมดุล จนกระทั้งแม้เบรียบเทียบกับชีวิตและร่างกายคน มันก็เหมือนกับแขนข้างเดียว ย่อมทำอะไร ไม่ได้สนับเพราะขาดสติ

นี่แหล่ะเมื่อที่รัก ถ้านำหลักสัจธรรมซึ่งคนยุคก่อนเคยกล่าวไว้มาตามตัวเองก่อนอื่นว่า “เหตุแห่งปัญหานั้นมันเกิดจากอะไรและมีผลลัพธ์เนื่องมาจากไหน?”

สิ่งที่ฉันหยิบยกมาเสนอให้ເຫຼືອພິຈາຮານາເພື່ອເຕືອນສົດ ໃນປັດຈຸບັນມັນເປັນຄວາມຈົງຈາກ
ປາກູງໃຫ້ເຫັນໄດ້ແບບທຸກເຮືອງ ຈະກະທັງທຳໃຫ້
ການປົງປັດຂອງຄົນໃນສັກໂນໂຍ້ກົດນີ້ ແກ່ນທີ່ຈະ
ນຳໄປສູກາຮສ້າງສຣ່າກ ”ທາກຍິ່ງກະທຳໂດຍທີ່
ຄືດວ່າຈະນຳໄປສູກາຮສ້າງສຣ່າກ ແຕ່ກລັບສົ່ງຜລ
ທາລາຍທັນກາມຍິ່ງຂຶ້ນອຍ່າງໄນ້ສຶກຕົວ

ປະເດັນນີ້ທຳໃຫ້ຫວັນກລັບໄປນຶກສົງປັບປຸງທີ່
ເກີດຂຶ້ນກາຍໃນພື້ນຖານກາຮຈັດກາຮສົກຂາຂອງໄທຍ
ຢື່ງພຸດສິ່ງເຮືອງນີ້ກີ່ຍື່ງມອງເຫັນປັບປຸງທາດັ່ງກລ່າວ
ຊັດເຈັນຢື່ງຂຶ້ນ ເພຣະເຫດວ່າກາຮຈັດກາຮສົກຂາ
ເທິ່ງທີ່ເປັນມາແລ້ວ ມັກມີຜລທຳໃຫ້ຄົນຫລົງຕະນີມີຕົວ
ແກ່ນທີ່ຈະເລີມສ້າງຮາກສູານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຢື່ງຂຶ້ນ

ອັນຝ ເຈັນໄຟທີ່ໄດ້ກລ່າວມາແລ້ວທັງໝົດ ມີ
ຜລທຳໃຫ້ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນສັກໂນໂຍ້ກາຮນຳເອົາຄຸນຄ່າ
ຂອງສືວີຕົວຕ້ວເວອງໄປຝາກໄວ້ກັບກາຮຈັດກາຮສົກນີ້
ກິລັສຂອງມນຸ່ຍໍທ່ານ້າທີ່ບໍລິຫານກະທຳມີຜລ
ທາລາຍຄວາມເປັນມນຸ່ຍໍຂອງຕະນເອງກາຍໃນ
ສັກໂນໂຍ້ກາຮເທິ່ງທີ່ເປັນມາແລ້ວທັນກາມຍິ່ງຂຶ້ນອຍ່າງ
ປຣາຄຈາກກາຮວຸ້ສຶກໄດ້

ສ້າເຮອສັງເກດຈາກຂ້ອງເຂົ້າເຂົ້ານີ້ທີ່ຈັນໄດ້ນຳເສັນອ
ຕ່ອລັກມາໃນອົດຕັບແບບທຸກເຮືອງ ມັກຍິບຍົກ
ເອາຂ້ອຄວາມປະໂຍຄທີ່ເຊື່ອກລັບໄປອ້າງສົງ
ກາມືດໂປຣານເລັມອ ຈຶ່ງເຮືອງນີ້ຈະຄວາມວ່າມີຄວາມ
ສຳຄັນອຍ່າງໄຮຮົ່ງໄດ້ນຳມາກລ່າວຢ້າມ້າແລ້ວຢ້າວິກ

ຄຳຕອບກີ່ວິດ “ທາກເຮາໄມ່ນີ້ອົດຕັບຂອງຕ້ວ
ເວອງ ແລ້ວສົດທີ່ຄວະຈະມີຍູ້ໃນຮາກສູານຈົດໃຈ
ເພື່ອນຳມາໃຫ້ເປັນພື້ນຖານກາຮກໍາວັນໄປຂ້າງໜ້າ
ໄດ້ອຍ່າງມັນຄົງ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຍັງໄວ?”

ແມ່ຄວາມລຳຄັນຂອງປະວິດຄາສຕ່ວ ຮ່ວມທັງ
ຈາວິດປະເພີ້ຂອງໜັດທີ່ສ້າງຮາກສູານຈົດໃຈຄົນ
ໄທຍໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢື່ງຂຶ້ນ ກໍອຍ່ັນພື້ນຖານ
ເດືອກກັນສ້າໄຄຮົມໄມ້ສົງນີ້ຍູ້ໃນຮາກສູານຈົດໃຈແລ້ວ
ຈາກຄຳໜີ້ແຈງທີ່ໄດ້ກລ່າວມານີ້ ຕ້ວເຮອເອງກົນຈະຈະ
ທາຄຳຕອບໄດ້ຍ່າກ

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຸດສິ່ງ “ປະຊົມປິໄຕ” ສ້າຈັນ

ຈະຄາມວ່າຄວາມໝາຍຂອງຄຳນີ້ຄືວ່າໄວແລະມີ
ເຫດຜລສືບເນື່ອມາຈາກໃහນ ສ້າເຮອເປັນຄົນມີ
ສົດລັມປັບປຸງຢູ່ ຍ່ອມໜ່ວຍໃຫ້ຫຍັ້ງຮູ້ຄວາມຈົງຈົ່ງ
ອູ້ໃນໃຈຕົນເອງຈາກລົງທີ່ເປັນມາແລ້ວໃນອົດຕັບໄດ້
ອຍ່າງລົກສິ່ງ ເຮັດຄົນຫາຕອບຈາກຕົນເອງໄດ້
ໄມ່ຍ່າກ

ຍິ່ງມຸ່ງໄປຄັນຫາຕາມຕອບຈາກຄົນອື່ນ ແມ່ຈາກ
ຕ້ວຫັນສືບນັນແຜ່ງກະດາຊເພື່ອນຳມາໃຫ້
ປະໂຍ່່ນສໍາຫຼວກກາຮດຳເນີນສືວີຕ ກົງທຳໃຫ້
ພິຈາຮານໄດ້ວ່າ “ເຫຼືອເປັນຄົນຂາດສົດຈັດກະທຳທີ່
ທຳໃຫ້ໄມ້ອາຈີ່ພັດຕະນອງໄດ້ອຍ່າງສມັກດີຕຽບ”

ຈາກລົງທີ່ໄດ້ກລ່າວມາແລ້ວນີ້ເອງ ສ້າມອົງໄປສູ່
ອນາຄຕອບຈືວີຕ ແກ່ນທີ່ຈະມີນີ້ສັຍສື່ວັດຈະໃນກາຮ
ປົງປັດໃຫ້ມັນຄົງອູ້ໄດ້ ສືວີເຮັດວຽກລັບກລາຍເປັນ
ຄົນທີ່ມີປົມດ້ວຍອຍ່າງຊັດເຈັນໃຫ້ເປັນທີ່ນ່າເວັນາ
ຂອງຄົນທັງໄປ ແລ້ວສືວີກ່ອນທີ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປມັນ
ຈະເໜີວ່າໄຮຝາກໄວ້ໃຫ້ແກ່ແຜ່ນດິນສິ່ນເກີດຂອງ
ຕ້ວເຮອເອງ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບກາຮຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຮູ້
ຄວາມຈົງຈົ່ງໄດ້ອຍ່າງລົກສິ່ງ”

ອັນຝ ຫວັນກລັບໄປນຶກສົງຂ້ອຄວາມປະໂຍຄ
ທີ່ນີ້ຈຶ່ງພັນມັກເຂົ້າເຂົ້າຝາກເວໄວ້ໃນທຸກຄວາມໝາຍ
ເຮືອງວ່າ “ຄົນໄທຍສ່ວນໃຫຍ່ ພັນຈາກຂຶ້ນໄປອູ້
ບົນເຮືອນຫານທີ່ມີຄວາມສະດວກສະບາຍທາງວັດຖຸ
ອຍ່າງພຣ້ອມມູລແລ້ວ ແກ່ນທີ່ຈະຈຳລົກສົງນຸ່ຍຸຄຸນ
ແຜ່ນດິນສິ່ນເກີດຂອງຕ້ວເວອງ ກລັບຫວັນລົງມາຕັດ
ເສາເຮືອນຂອງຕະນທີ່ໄປອ່າຍ່າໄມ່ອາລີຍໄຍດີ ສ້າ
ເຮອນຂ້ອຄວາມປະໂຍຄນີ້ພິຈາຮານາຕຄວາມ
ອຍ່າງຮູ້ເຫດວຽກ ຍ່ອມຕະຫຼາກສົງຄວາມຈົງຈົ່ງໄດ້
ເອງວ່າຜູ້ທີ່ມີລັກສະນະດັ່ງກລ່າວຍ່ອມສມຄວຣແລ້ວ
ທີ່ຈະຄູກປະປານວ່າເປັນຄົນມີນີ້ສັຍເນົາຄຸນຕ່ອ
ຜູ້ມີພະຄຸນແກ່ສືວີຕ້ວເວອງ ຍື່ງເປັນແຜ່ນດິນ
ສິ່ນເກີດດ້ວຍແລ້ວກ່ຽວຂ້ອງຈົດສັງເກາະສາປແໜ່ງ
ໄປທັງໝາດໃຫ້ຍ່າງໄມ່ມີກາຮໃຫ້ວ້າຍີໄດ້ ຖ້າສິ່ນ”

ເມື່ອພຸດສິ່ງເຮືອງ “ປະຊົມປິໄຕ” ຈັນຂອງ
ອນຸຍາຕາເຮືອງຕົນດ້ວຍຂ້ອຄວາມທີ່ວ່າ “ຈາກ
ປະຊົມປິໄຕສົງຄວາມຈົງຈົ່ງທີ່ອູ້ໃນຈົດວິຫຼຸງຢູ່ານ
ມນຸ່ຍໍທີ່ເປັນຄົນທົ່ວອົນ” ໂດຍເນັດກາລຸ່ມ

บุคคลซึ่งเป็นศูนย์รวมความเคารพและเกิดทุน
บูชาอย่างสูงสุดของคนไทยทั้งชาติ ทั้งนี้
เนื่องจากมีพระคุณต่อแผ่นดินอย่างมหาศาลมา^{แต่เดตอันยาวนาน} แต่แทนที่คนกลุ่มนี้จะเป็น^{ครูเริ่มต้นสอนให้เราเรียนรู้ธรรมะ} ช่วยให้มี^{ความสุขได้อย่างลึกซึ้งจากการคิดเห็นคุณต่อ}
^{กลุ่มบุคคลผู้สร้างความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่} ลังคมไทยมาในอดีตอันยาวนาน กลับมีผล^{ทำให้คนไทยบางกลุ่มคิดเห็นคุณจนกระทั้ง}
^{ทำให้ลังคมไทยจำต้องตกอยู่ในสภาพที่ร้าวฉาน} “^{เลื่อนแก้วทั้งใบซึ่งขณะนี้มีแต่รอยร้าว}
^{อย่างทั่วถึงกันหมดและพร้อมที่จะหลุดออกจาก}
^{มาเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยเมื่อไหร่ก็ได้”}

ถ้าเราไม่ดูถูกคุณค่าของชีวิตตัวเอง หาก
หวนกลับไปนึกถึงประวัติศาสตร์ของชาติเท่าที่
เป็นมาแล้วนับเป็นเวลาหลายร้อยปี ถ้าไม่
คิดปฏิเสธตัวเองเพราขาดสติกความรับได้ว่า^{เป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่อย่างสงบทำให้}
^{ลังคมไทยมีความร่มเย็นเป็นสุขมาโดยตลอด}

ทั้งนี้เนื่องจากองค์พระมหาชัตติริย์ของ
ไทยทุกพระองค์ซึ่งทรงเป็นผู้นำของประเทศไทย
ทรงมีพิธีธรรมอันหมายถึงมีคุณธรรมและ
จริยธรรมสูงสุด ช่วยให้น้ำพระทัยมีความเป็น^{ให้แก่ตนเอง} ทำให้มีความกล้าหาญในการต่อสู้^{กับอริราชศัตรูอย่างเด็ดเดี่ยวแบบอาชีวิตเข้า}
^{แลกมาทุกคุกคลมัย}

ครั้งใดที่ชาติบ้านเมืองมีปัญหาจนกระทั้ง

เกิดการสูญเสียแผ่นดินถิ่นฐานอย่างสำคัญ
ยอมถือเป็นบทเรียนจึงสามารถกอบกู้เอกสารช
อธิปไตยของชาติให้กลับคืนมาเป็นมรดกทกทดลอง
แก่ชนรุ่นหลังแม้กระทั้งรุ่นเรา ๆ ได้ทุกคุกคลมัย
แม้แต่พระภิกษุลงมือชั่งคนหลายศานาให้
การเคารพนับถือว่าเป็นผู้เข้าถึงความจริงอย่าง
ลึกซึ้งซึ่งได้แก่ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ ช่วง
ที่ยังมีชีวิตอยู่ท่านก็ยังกล่าวฝากไว้ว่า “ประชา-
ธิปไตยหมายถึงหลักธรรมาภิยາต์” ซึ่ง
ความจริงแล้วผู้ปฏิบัติธรรมยอมช่วยให้ตัวเอง
ร่วมกับลังคมมีความสุขและมีจิตใจสงบเย็นเป็น^{ธรรมชาติ}

คนไทยบางกลุ่มคิดเห็นคุณ
จนกระทั้งทำให้ลังคมไทย
จำต้องตกอยู่ในสภาพที่ร้าวฉาน
“^{เลื่อนแก้วทั้งใบซึ่งขณะนี้มีแต่รอยร้าว}
^{พร้อมที่จะหลุดออกจาก}
^{มาเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยเมื่อไหร่ก็ได้”}

ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าว “เชื่อไม่เฉลียว
ใจบ้างเลยหรือว่าความเชื่อในประชาธิปไตย
โดยสุ่งไปยังระบบราชสีห์ส่วนตัว ล.ส. ส.ว. ซึ่ง
คุณยุคนี้นิยมชมชื่นกันนั้น ถ้าอยู่บนพื้นฐาน
ประชาธิปไตยที่แท้จริงแล้ว หากไม่ได้ช่วยให้
คนในลังคมอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข แล้วจะ^{เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงได้ยังไง”}

จากเหตุผลดังกล่าว แม้แต่ชาติมหาอำนาจ
ที่โถมนาตัวเองว่าเป็นประชาธิปไตยโดยแท้
นั้น ภายในชาติกำเนิดของชนกลุ่มนี้ก็ยังมี
ความลับสนุนวุ่นวายจนกระทั้งเกิดการทะเลาะ
เบาะแส้งกันอย่างกว้างขวาง แม้กระทั้งการไป
เที่ยวได้เบียดเบี้ยนคนชาติอื่นให้จำต้องได้รับ^{ความเดือดร้อนแบบทุกเรื่อง} แล้วจะถือว่าเป็น

แบบอย่างของประชาธิปไตยได้ยังไง ยังใช้ระบบประธานาริบดีโดยไปเอาอย่างประเทศตังกัล瓦 มันก็ยิ่งเกิดปัมพาหนักยิ่งขึ้นไปอีก

ดังนั้น ถ้าหากເຮືອຫລງເດີນຕາມກັນກົງຢ່ອມ
ເກີດຜລເລີຍຫຍໍາແກ່ຕ້ວເອງສານເຫດຸ ແລະ ພລສຶ້ງ
ໝາດີບ້ານເມື່ອຈ່າວຸມດ້ວຍ

อันที่จริงแล้ว “หากເຮືອເປັນຄນຽ່ງທ່ານຕ່ອງສຶກສິ່ງຂອງຢູ່ໃນຮະແລສຶກແວດລ້ອມກົງຈະຫຼັກລັບມາພິຈາລາດຕາຕະຫຼອນເອງມາກວ່າ” ແກນທີ່ຈະມຸ່ງໄປວ່າຄຸນນັ້ນຄົນໂນນຳວ່າເຂົາໄມ່ເປັນປະຊິບໄຕຍໍໄມ່ເຫັນນັ້ນແລ້ວທາກເຮົາຈຳຕົວສຸຜູລີເລີຍແຜ່ນດິນສິ່ນເກີດ ແລ້ວຈະມານັ້ນເລີຍໃຈກັນໄປທໍາໄມ່ນອກຈາກຍອມຮັບຄວາມຈົງຈົງມີດີກວ່າຫຼືອໂດຍທີ່ຫຍ້່ງຽ່ງໄດ້ວ່າ “ເມື່ອມັນເກີດໄດ້ກີຍອມດັບໄດ້ເປັນມຽມດາ”

อนึ่ง หลังจากกล่าวมาถึงช่วงนี้แล้ว ฉันขออนุญาตหวานกลับไปนึกถึงช่วงปี พ.ศ. ๒๔๗๓-๒๔๗๔ ซึ่งขณะนั้นประเทศไทยกำลังมีความก่อการร้ายในภาคใต้และผลอยู่แล้ว เพราะเหตุว่าสิ่งดังกล่าวเราถือเป็นประเพณีนิยมกันมาเป็นเวลาช้านาน แต่เหตุว่าสิ่งดังกล่าวเราถือเป็นประเพณีนิยมกันมาเป็นเวลาช้านาน แต่เหตุไฉนจึงไม่เห็นความสำคัญของสิ่งที่อยู่ในรากฐานตัวเองจนทั้งหันไปเดินตามกันประเพณีของต่างชาติ ถ้าเชื่อมสัมพันธ์กับหน่วยงานภาครัฐฯ คงจะเห็นว่า “ประเพณีของชา้มันก็มีความหมายเหมือนสมสำหรับเรา” ส่วนของเรามันก็มีความหมายเหมือนสมสำหรับเรา”

ดังนั้นควรจะหันหน้าเข้ามาหากันเพื่อการ

เรียนรู้และทำความเข้าใจซึ่งกันและกันโดยใช้หลักสัจธรรมที่ว่า “ເອົາໃຈເຂົາໄສໃຈເຮັດເປັນທີ່ຕັ້ງ” หากแต่ละฝ่ายควรจะชี้ອັນດັບຕໍ່ຕ່ອງຈິດໃຈตนເອງເຂົ້າໄວ້ ເຮັດຈະເຂົາໃຈກັນໄດ້ແລ້ວຮ່ວມມືອັນຈາກໃຈຈິງ ຂ່າຍໃຫ້ໂຄກນີ້ມີຄວາມສົງບ່ຽນເປັນລຸ່ມ

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงประเพณีเป็นไปได้ใหม่ของเรางานวันที่ ๑ เมษาายน มาเป็นวันที่ ๑ มกราคม จึงเป็นชิ้นส่วนหนึ่งที่แสดงถึงการสูญเสียราชฐานวัฒธรรมของชาติอย่างสำคัญ เช่นเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงเชือประเทศไทยมาเป็นประเทศไทย โดยคิดเอาอย่างอิงแลนด์ เพราะเกรงว่าฝรั่งจะจำกัดเชือประเทศไทยไม่ได้เท่าที่ควรจึงไม่มาเที่ยวเพื่อให้เราได้เงินมาก ๆ

ถ้าเราเป็นคนรู้เท่าทันต่อสภาพดังกล่าวก็ย่อม
หยั่งรู้ความจริงได้ว่าสิ่งนี้ควรนับได้ว่า “เป็น
สัญญาณเตือนภัยอีกครั้งหนึ่งที่แสดงถึง
อนาคตว่าอาจนำไปสู่การสูญเสียชาติไทยในที่สุด
ถ้าคนในชาติยังตกอยู่ในความประมาทขาดสติ
ต่อไปอีก”

ถ้าเช่นนั้นแล้ว ในเมื่อเราพบว่าขณะนี้
แผ่นดินไทยกำลังจะหลุดมือไปจากชีวิตความ
เป็นอยู่ของคนไทยซึ่งเป็นคนท้องถิ่น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่และเป็น
พื้นฐานความมั่นคงของลัศกมอย่างสำคัญ โดย
ที่คนกลุ่มนี้ใช้ชีวิตอยู่กับพื้นดินอย่างเป็น
ธรรมชาติตามาเป็นเวลาช้านานหลายร้อยปี อีก
ทั้งยังมีภาระ โบราณบทหนึ่งซึ่งกล่าวไว้ว่า
“ในน้ำมีปลาในนามีข้าว”

ดังนั้น ถ้าเรามีดูถูกความเป็นอยู่ของคนที่ใช้ชีวิตติดตันว่าคนเหล่านี้ไม่มีจิตวิญญาณแล้ว ในนเลยจะขาดการรู้ความจริงว่า “เกษตรกร คือเป็นข้ามฝ่ายผ่านดินให้แก่คนทั้งชาติ”

หากควรจะนำปฏิบัติจากความจริงที่มีอยู่ในใจตนเองอย่างดีที่สุดย่อมถือได้ว่าคือการทำหน้าที่ความเป็นมนุษย์อย่างสมศักดิ์ศรีแล้ว

อ่านต่อฉบับหน้า

ผลกระทบที่มองไม่เห็น

ห้องบริการปรึกษาเรื่องยาเสพติดและสุขภาพจิต ได้จัดอบรมเชิงมุมหนึ่งของโรงพยาบาล ยายจอมเป็นคนแรกที่มาขอรักษาด้วยอาการนอนไม่หลับ เหนื่อยอ่อนเพลีย กินข้าวไม่ค่อยได้ เศษมารักษาหลายครั้ง แต่อุบัติเหตุไม่หลบ ก็ไม่ดีขึ้น ฉันถามเรื่องราวดีไม่สบายใจ ยายก้มก้ะจะบอกว่า “ไม่มีอะไร ยายสุขสบายดี”

แต่สิหันต์บอกความทุกข์ใจ ฉันดูแฟ้มประวัติคนไข้รับ��悉ว่า ยายมาตรวัดที่นี่หลายครั้ง ด้วยอาการของโรควิตกกังวล ยาที่ได้รับเป็นยาคลายกังวล ยาแก้ใจสั่นยาด้านเครื่องไม้เป็นไร ฉันคิดว่าต้องให้เวลาหาย บางที่ยายอาจจะยังไม่ไว้วางใจ เพราะการประเมินระดับความซึมเศร้าหนึ่ง ยายปฏิเสธมาตลอด ผลลัพธ์ของมาทำให้ระดับความซึมเศร้าอยู่ในระดับเล็กน้อย

ไม่เป็นไร ฉันคิดว่าต้องให้เวลาหาย บางที่ยายอาจจะยังไม่ไว้วางใจ เพราะการประเมินระดับความซึมเศร้าหนึ่ง ยายปฏิเสธมาตลอด ผลลัพธ์ของมาทำให้ระดับความซึมเศร้าอยู่ในระดับเล็กน้อย

แต่ฉันก็ยังให้การรักษาอยู่ตามเดิม

ประมาณสามเดือนที่ยายจอมมาโรงพยาบาลด้วยสิหันต์เครื่องของเหมือนมีอะไรในใจ “ยายนอนไม่ค่อยหลับ เหนื่อยอ่อนเพลีย” ยายพูดคำเหล่านี้ซ้ำ ๆ แต่เวลาฉันถามว่ามีเรื่องอะไรที่ทำให้ยายทุกข์ใจหรือไม่ ก็จะได้คำตอบแบบเดิม ๆ คือไม่มีอะไร บางครั้งยายแค่นั่งหัวเราะแบบน้อยใจในโชคชะตา ยายเบรยแต่รู้ว่าชีวิตของตนมันแตกต่างจากคนอื่นเหลือเกิน

ช่วงเช้าเดือนที่สิ่งของการพับกัน วันนี้สิหันต์เครื่องของไม่มองหน้าเวลาคุยกัน มักจะหลบสายตาแล้วบอกว่า “ยายเหนื่อยมาก” ฉันให้ยายนั่งพักตามสบายและปลอบใจ “ถ้ามีเรื่องทุกข์ใจแล้วไม่มีใครฟัง ไม่มีใครช่วยเหลือ หมอนพยาบาลคนนี้พร้อมที่จะรับฟังและช่วยเหลือ”

หลังจากนั้นประมาณ ๕ นาที ยายจึงเริ่ม

ระยะความในใจว่า “ถ้าหมอนเป็นยายจะทุกข์ใจไหม คนที่บ้านป่วยโรคจิตเวชหมดเลย ผัวก็ป่วย แล้วขาดยามานาน ช้ำชอบกินเหล้าประจำ ๓ วันก่อน ที่จะมาโรงพยาบาลเงินผู้พิการออก ยายไปรับเงินมา ยายก็ไม่รู้ว่าจะหาเงินมาจากที่ไหน หวังเพียงแต่เงินคนพิการของผัวและลูกเท่านั้น เวลาผัวมาขอเงินยายไม่ให้ก็จะตอบตีทำร้ายเอา ครั้งสุดท้ายใช้ไม้ไล่ตีจนหัวยายแตกเป็นแผล” ยายระยะพร้อมน้ำตาไหลริน

“ช่วงนี้ยังรู้สึกแย่ เพราะลูกสาวที่ป่วยด้วยโรคจิตเวชเหมือนพ่อเขา อาการกำเริบดุ่ย้ายว่าอี... ด่าทุกวัน งานการก็ทำไม่ได้ วัน ๆ มีแต่จะไปเที่ยว พอดตามกลับก็จะดูพ่อแม่ ช้ำเดือนนี้ทั้งเดือนหลานสาววัย ๖ ปีที่เป็นลูกของลูกสาวก็ไม่ได้ไปโรงเรียน เพราะแม่บังคับให้อยู่ด้วย ยาย

ส่งสารหลานจึงไปบอกรัก្តิช่วย แต่ครูก็จนปัญญาจะช่วย ยายกลัวหลานขาดเรียนมาก ๆ จะเรียนไม่ทันเพื่อน และกลัวลูกสาวจะอาหาน เตลิดอกนอกบ้านไปด้วย เพื่อนบ้านได้แต่เห็นใจบอกว่าให้อุดหนต่อไปเท่านั้น ไม่มีครัวช่วยเหลือ ยายทุกข์ใจมาก ไม่รู้จะทำอย่างไร ผัวกับลูกสาวจึงจะได้รักษาให้อาการดีจะได้มีกำเริบ เคยไปแจ้ง อบต. เขกบองให้ไปแจ้งตำรวจ ยายยังลับสน หมอบรำคำที่สถานีอนามัยรู้อยู่แต่ก็บอกว่าคนไข้ต้องไปรับยาเท่านั้น แต่ไม่ได้ช่วยเหลือต่ออะไร หลังมืออันดำกร้านยกขึ้นเช็ดน้ำตาเป็นพัก ๆ

ฉันนำยายจอมเข้าพบแพทย์เพื่อรับการรักษาตัวด้วยยาต้านเครัวต้อ และให้การปรึกษาอาการซึมเครัวพร้อมใบندัด

ส่วนครอบครัวของยายจอมนั้น เนื่องจากแพทย์บอกว่าลูกสาวขาดยาามานานจะต้องไปรับยาจากโรงพยาบาลจิตเวชก่อน ยายก็หนักใจถ้าเอกสารลับไปลูกสาวก็ไม่กินเหมือนเดิม ส่วนหมอบที่สถานีอนามัยก็ไม่กล้าเข้าไปฉีดยาให้ เพราะกลัวจะถูกทำร้าย

ယ้ายมองว่า ปัญหาที่หนักที่สุดก็คืออาการกำเริบของลูกและหลานที่ไม่ได้ไปโรงเรียน

โรงพยาบาลจึงได้ทำเรื่องติดต่อประสานงานไปที่สถานีอนามัยเพื่อเข้าไปประเมินอาการของผู้ป่วย ผลการดำเนินงานพบว่าคนป่วยมีอาการกำเริบจริง จึงได้ประสานงานวางแผนพาผู้ป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช นครพนม แต่เนื่องจากลูกขาดยาเกือบ ๒ ปี ยายจึงกังวลไม่รู้จะพาลูกไปหาหมอได้อย่างไร เพราะลูกมักจะบอกว่าไม่ได้ป่วยแต่แม่นั้นแหละป่วย ทั้งกลัวลูกจะตี แล้วโซเชียลมีเดียเข้าข้างเพื่อนบ้านที่มีรายงานตัวร้ายมาหลายครั้ง แต่ต้องตั้งใจปฏิบัติธรรมสร้างคุณงามความดี สะสมเอาไว้ให้มาก ๆ ในชาตินี้ก่อน เพราะเมื่อสิ้นใจตายไป วินาทีนั้นก็จะคือชาติใหม่ของเรารather than ทุกคนจำต้องได้เกิดมารับผลกระทบดีกรรมช่วงอย่างเที่ยงตรง

ในวันที่พาลูกหายไปโรงโรงพยาบาลจิตเวชนั้น เพื่อนบ้านได้บอกลูกยายว่าจะพยายามไปหาหมอ

เพราวยายป่วย และอยากให้ลูกไปด้วย โดยบอกให้ลูกได้คิดว่า แม้แต่คนอื่นยังช่วยพายายไปเลยแล้วทำไม่ลูกจึงไม่พาไป ลูกของยายจึงยอมไปโรงพยาบาลกับแม่ด้วย

มาระวันนี้ยายจอมรู้สึกสบายใจและโล่งใจที่ปัญหาได้รับการแก้ไข ลูกได้รับการรักษา หลานได้ไปโรงเรียน ความทุกข์จึงผ่อนคลาย ชาวบ้านมักพูดว่า “ถ้าฉันเป็นยาย คงไม่ทนเหมือนยายแน่เลย” หากใครมีสภាទครอบครัวเหมือนยายที่มีสามีและลูกป่วยเป็นโรคทางจิตพร้อมกัน จึงจะรู้ว่าความทุกข์นั้นมีมากขนาดไหน

ปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขบ้างแล้ว ยายคงจะไม่ต้องทนทุกข์หนักอย่างที่ผ่านมา มีเงินน้อยก็ใช้น้อย ป่วยก็รักษาดูแลกันไป ต่างกับที่ผ่านมาได้แต่กำลังใจ แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือไม่รู้จะพึ่งใคร จะแก้อย่างไร จะให้วันในครึ่งกลาง ตอนนี้รู้สึกเหมือนยกภูเขาออกจากอก ตอนนี้ยายเพียงแต่มารับยา.rักษาอาการซึมเครัวเดือนละครั้งตามแพทย์นัดเท่านั้น ที่ยาดีต้องหอบลังข้ามารามโรงพยาบาลบ่อย ๆ ถึง ๒๐ ครั้งต่อปี ปีนี้ลดน้อยลง สิ่งเดียวที่ยังมีความกังวลหลับสนิทขอขอบคุณทุกคนที่ช่วยเหลือ ไม่ทอดทิ้งยายให้จมในความทุกข์โ顿จะตารมณ์เล่นงานยายอยู่คนเดียว

(จากเรื่องเล่าของคุณ สวิตตา ธงยศ พยาบาลวิชาชีพประจำห้อง จิตเวชโรงพยาบาลเรณูนคร)

หล่ายชีวิตเมื่อได้ประสบภัยหรือปัญหาร้อยแปดต่างได้รับความทุกข์ ก็จะพากันบ่นว่า “ก็ชีวิตเราเลือกเกิดไม่ได้นี่หว่า” ที่จริงแล้วคนเราสามารถเลือกเกิดให้มีชีวิตที่ดีมีความสุขได้ในชาติต่อไป ๆ แต่ต้องตั้งใจปฏิบัติธรรมสร้างคุณงามความดี สะสมเอาไว้ให้มาก ๆ ในชาตินี้ก่อน เพราะเมื่อสิ้นใจตายไป วินาทีนั้นก็จะคือชาติใหม่ของเรารather than ทุกคนจำต้องได้เกิดมารับผลกระทบดีกรรมช่วงอย่างเที่ยงตรง

๙

กติกาเมือง

• ประจำเดือน

• เลขานุการศาลอุทธรณ์ภาค ๔

การอ่านคำพิพากษาศาลสูงนั้น
เมื่อศาลชั้นต้นได้รับของคำพิพากษา
หรือคำสั่งของศาลสูงแล้ว
ต้องนัดอ่านโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

การอ่านคำพิพากษา ในคดีอาญา

คำ พิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้น จะเปิดเผยไม่ได้จนกว่าจะถึงเวลาอ่านให้คุ้มครองพยาน และโดยปกติคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นควรอ่านจากต้นร่างที่ผู้พิพากษาได้จัดเรียงหรือเขียนขึ้นเองก่อนลงไปพิมพ์ เพื่อป้องกันความลับรั่วไหล ผู้พิพากษา ผู้เรียบรวมทั้งผู้ที่ลงชื่อเป็นองค์คณจะมีความระมัดระวังที่จะมิให้คำพิพากษาตั้งกล่าววนนั้นรั่วไหลก่อนอ่าน เพราะอาจมีผู้แอบอ้างไปหาผลประโยชน์โดยมิชอบได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาที่ลงมาอ่านที่ศาลชั้นต้นนั้น เจ้าหน้าที่ของศาล ตลอดจนผู้อำนวยการจะเปิดซองไม่ได้ และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรือผู้ทำการแทนต้องเป็นผู้เก็บรักษา หรือถ้าเห็นสมควรก็จะมอบหมาย

ให้ผู้อำนวยการเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย

การอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล อุทธรณ์และศาลฎีกา ศาลชั้นต้นจะพยายามนัดโดยเร็วเท่าที่จะพึงกระทำได้ เพื่อไม่ต้องดูแลรักษาของคำพิพากษาเป็นเวลานาน

เมื่อถึงกำหนดวันอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกานั้น ผู้พิพากษาซึ่งจะเป็นผู้อ่านต้องตรวจสอบและลายมือชื่อลง กกับใบในการเปิดซองนั้นเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าลงลัยว่าซองถูกกลบوبเบิด ก็ควรทำบันทึกต่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้ทำการแทนเพื่อทราบไว้ ในชั้นนี้หากไม่มีความจำเป็นก็ยังไม่ควรเปิดซองจนกว่าจะถึงเวลาอ่านให้คุ้มครองพยานบัลลังก์

กรณีจำเลยถูกขังระหว่างพิจารณาต้องเบิกจำเลยมาฟังคำพิพากษา ต้องดูด้วยว่ามีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ควบคุมตัวจำเลยตามผลคำพิพากษาอยู่ในห้องพิจารณาหรือไม่ ถ้าไม่อยู่ต้องเรียกมาให้พร้อมก่อนถึงจะทำการอ่าน ทางปฏิบัติศาลมักจะให้จำเลยลงชื่อในหน้าปกรាដวนก่อน หลังจากนั้นจึงอ่านคำพิพากษาให้คุ้มความฟัง แต่ศาลอาจจดรายงานกระบวนการพิจารณาไปหลังการอ่านคำพิพากษาด้วย ก็ได้หรือจดให้จำเลยลงชื่อไว้ก่อนก็ได้ แต่ต้องไม่สามารถรู้หรือพยายามลอกคำพิพากษาในรายงานได้ ศาลจะกำชับให้เจ้าพนักงานศาลจัดการทำตามผลคำพิพากษาทันทีก็คือ ออกหมายจำคุก หมายกักขัง ปรับ หมายกักขังแทนค่าปรับ หรือหมายปล่อย แล้วแต่กรณี กรณีจำเลยต้องขังอยู่ที่ศาลอีก ก็ให้ส่งคำพิพากษาดังกล่าวตนนี้ไปให้ศาลที่จำเลยถูกกักขังเบิกตัวจำเลยจากเรือนจำมาอ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟังแล้วส่งตันร่างคำพิพากษาดังกล่าวตนนี้คืนศาลเดิมเพื่ออ่านให้โจทก์หรือโจทก์ร่วมฟังต่อไป

กรณีจำเลยมีประกันตัว ถ้าจำเลยมาศาลก่อนอ่านคำพิพากษา ศาลจะเรียกเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์หรือเจ้าพนักงานตำรวจเข้ามาในห้องพิจารณาด้วยทุกครั้ง เช่นเดียวกัน ไม่ว่าศาลจะพิพากษาอย่างไร เพื่อป้องกันการคาดเดาคำพิพากษาอันจะเปิดซองให้ใช้เป็นช่องทางกระทำการอันมิชอบและตรวจสอบว่าเป็นจำเลยในคดีนี้จริงหรือไม่ด้วย เพื่อป้องกันการสมรอยนำคนอื่นมาแสดงตัวเป็นจำเลยแทน

กรณีจำเลยได้รับการปล่อยชั่วคราว ถ้านายประกันขอเลื่อนการลงตัวจำเลยและกรณีไม่มีเหตุส่งสัญญาจำเลยจะหลบหนีหรือเหตุดังกล่าวตน สามารถรับฟังได้ก่อนกฎหมายให้เลื่อนการอ่านคำพิพากษาได้ แต่ถ้าถึงวันนัดฟังคำพิพากษา นายประกันไม่สามารถลงตัวจำเลยต่อศาลได้หรือเหตุที่นำมาอ้างนั้นไม่อาจรับฟังได้ ศาลก็จะออกหมายจับและปรับนายประกันและเลื่อนฟังคำ

พิพากษาไปเกินหนึ่งเดือน และแจ้งหมายนัดให้จำเลยทราบอีกครั้งหนึ่ง ทั้งความหมายนัดให้ทนายจำเลยทราบด้วย เพื่อทนายจำเลยจะได้ทราบว่าศาลได้เลื่อนนัดฟังคำพิพากษาไปวันใดจะได้ติดตามผลคำพิพากษาได้ถูกต้องและถ้าจำเป็นจะต้องอุทธรณ์จะได้คำนวนวันอุทธรณ์ได้ไม่ผิดพลาด หลังจากนั้นเมื่อพ้นหนึ่งเดือนแล้วยังไม่สามารถนำตัวจำเลยมาศาลได้หรือไม่สามารถจับตัวจำเลยมาศาลได้ศาลจะอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยไปได้

กรณีโจทก์ไม่มาศาลในวันฟังคำพิพากษาศาลถือว่าโจทก์ทรายคำพิพากษาของศาลแล้ว กรณีจำเลยหลบหนีนั้นศาลจะสั่งคืนหลักประกันให้ผู้ประกันไม่ได้ เพราะต้องบังคับตามลัญญาประกัน กรณีโจทก์จำคุกกักขังหรือปรับต้องมีการออกหมายจับเพื่อบังคับตามคำพิพากษาอีกครั้งหนึ่ง และกำหนดอายุความของหมายจับเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา กรณีจับตัวจำเลยได้โดยอาศัยหมายจับที่ออกภายหลังจากอ่านคำพิพากษาแล้ว ศาลต้องรับตัวจำเลยไว้ และให้จำเลยทราบคำพิพากษาและออกหมายจำคุกหรือกักขังแทนค่าปรับแล้วแต่กรณี กรณีจับจำเลยได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วนั้น ก็ต้องออกหมายจำคุกคดีถึงที่สุดเพราจะจำเลยไม่สามารถอุทธรณ์และฎีกิคำพิพากษาได้แล้ว

กรณีจำเลยหลายคน และจำเลยบางคนมีประกัน บางคนถูกขังระหว่างพิจารณา และจำเลยคนหนึ่งหลบหนี ศาลจะไม่อ่านคำพิพากษาให้จำเลยที่มิได้หลบหนีฟังในทันที ควรเลื่อนการอ่านคำพิพากษาออกไปและออกหมายจับจำเลยที่หลบหนีก่อนหน้า พ้นหนึ่งเดือนแล้วยังจับไม่ได้จึงอ่านคำพิพากษาให้โจทก์และจำเลยทั้งสองฝ่ายเพื่อป้องกันมิให้ผลของคำพิพากษานั้นรั่วไหลไปถึงจำเลยที่หลบหนี หากเลื่อนการอ่านคำพิพากษาไป ถ้าจำเลยถูกขังอยู่จะถูกปล่อยให้ศาลมีอำนาจปล่อยชั่วคราวระหว่างรอการอ่านคำพิพากษาหรือคำลั่ง แต่ต้องมิให้คุ้มความคาดเดา

ผลของคำพิพากษาได้ว่าจะออกมายังรูปแบบใด
กรณีจำเลยบางคนถูกขังอยู่คุกอื่น แต่จำเลย
บางคนถูกขังอยู่ที่เรือนจำของศาลที่พิจารณาคดี
หรือได้รับการประกันตัวไป ศาลควรอ่านคำ
พิพากษาให้โจทก์และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว
หรือจำเลยที่ถูกขังที่เรือนจำของศาลที่พิจารณา
คดีฟังก่อน เสร็จแล้วให้ส่งสำเนาไปให้ศาลอื่น
ช่วยเบิกตัวจำเลยที่ถูกขังที่ศาลอื่นมาฟังคำ
พิพากษา เพราะหากศาลลงคำพิพากษาไปอ่าน
ให้จำเลยที่ศาลอื่นฟังก่อนผลคำพิพากษาก็จะเป็น¹
ที่เปิดเผยจะทำให้จำเลยบางคนที่ได้รับการปล่อย
ชั่วคราวที่ศาลที่พิจารณาคดีอาจจะหลบหนีไปได้

การอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์และ
ศาลฎีกานั้น ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน แต่ในกรณี
จำเลยตายก่อนหรือในวันฟังคำพิพากษาของศาล
อุทธรณ์หรือศาลฎีกา ศาลชั้นต้นต้องงดการอ่าน
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาและได้ส่วน
ให้ได้ความว่าจำเลยถึงแก่ความตายจริงก็ต้องส่ง
สำเนาและคำพิพากษาคืนศาลอุทธรณ์หรือศาล

ฎีกา เพื่อทำคำสั่งใหม่เพราคดียุติเพราจะจำเลย
ถึงแก่ความตาย

การอ่านคำพิพากษาศาลสูงนั้น เมื่อศาลมี
ชั้นต้นได้รับของคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลสูง
แล้ว ต้องนัดอ่านโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้โดย
ส่งหมายนัดให้ทั้งตัวความและทนายความโดย
ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือจะใช้รีดิจิตอล
เจ้าหน้าที่ศาลเป็นผู้ส่งหมายนัดก็ได้ แต่ไม่ให้ส่ง
ในวันหยุดราชการหรือวันที่สำนักงานทนายความ
ของคู่ความหยุดทำการ

เมื่อถึงกำหนดแล้วไม่ควรเลื่อนการอ่านเว้น
แต่เป็นกรณีที่ส่งหมายนัดไม่ได้ การเลื่อนการ
อ่านให้พึ่งกระทำได้เฉพาะเมื่อปรากฏว่ามีเหตุที่
ไม่อาจก้าวล่วงได้เท่านั้น และถ้าเป็นการอ่าน
ครั้งที่สอง ศาลที่รับของคำพิพากษานั้นต้องแจ้ง
การเลื่อนการอ่านให้ศาลสูงทราบด้วย กรณีที่มี
การอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ต้องแจ้งการ
อ่านให้ศาลสูงทราบด้วย

■

If you think you suffer in life, do you suffer as much as he does?

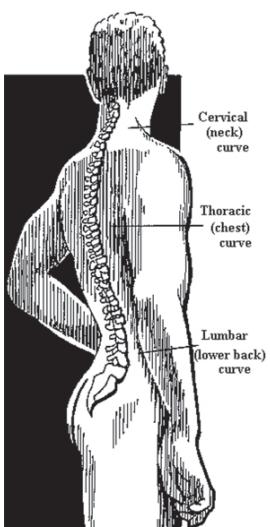
ถ้าคิดว่าชีวิตคุณช่างยากลำบาก... คุณลำบากเท่าคนนี้ไหม?

<http://anyq.cn/GUEST/>

● ขอบพระคุณ FW. dinhin2503@gmail.com ●

การนวด ปรับกระดูก ตัวยั่งเหงง (คัมภีร์ ฝ่ามือ ๑๘ มังกร)

ทำอย่างไรจึงจะพึงตนเองได้ เวลา.r่างกายของเรามีอาการปวดเมื่อยหรือเจ็บตามตำแหน่งต่าง ๆ ของร่างกาย โดยห่างไกลจากที่มากที่สุดโดยเฉพาะยาเคมีทุกชนิดและหลีกเลี่ยงการผ่าตัด

ดังนั้นเราจึงต้องปรับร่างกายของเราแบบองค์รวม ตามหลักสุขภาพดีด้วย ๔ อ. คือ

๑. อิทธิบาท อันมี

ฉันจะ ตั้งใจจะปฏิบัติตัวเองให้สุขภาพดีกว่าเก่า ด้วยการเปลี่ยนแปลงชีวิต การกินอยู่ หลับนอน อารมณ์ ที่ผิดให้ถูก

วิธีจะ รู้แล้วหากเพียรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด จิตตะ เชื่อถือ เชื่อฟัง เชื่อใน การเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดียิ่ง ๆ ไป

วิมังสา เข้าใจยิ่งขึ้นหลังจากลงมือเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ทีละน้อยอย่างมั่นคง ตลอดไป

๒. อาหาร

เลือกอาหารที่ปลดภัยไร้สารพิษ โดยเฉพาะเน้น ผัก-พืช-ผลไม้พื้นบ้าน ที่ออกตามฤดูกาล ผักข้างริม กินอาหารให้ครบถ้วนทุกธาตุ ทุกรส ทุกสีให้ได้มากที่สุด ในแต่ละวัน

๓. อากาศ

อย่าลืมหายใจยาว ๆ เพื่อช่วยให้ถุงน้ำดีเปิดเพื่อย่อยไขมันให้เป็นอิริโนนไป เลี้ยงส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญในร่างกาย

๔. อารมณ์

ทุกครั้งที่มีอารมณ์เครียด โกรธ กังวล น้อยใจ ตกใจ หรือตื่นเต้นมาก เกินไป ก็มีผลต่อวัยรุ่นต่าง ๆ ในร่างกาย ทำให้เสื่อมคลื่นได้ง่าย

๕. ออกกำลังกาย

ด้วยการระวังอิริยาบถต่าง ๆ คือ การเดิน-ยืน-นั่ง-นอน การยกของให้ถูกท่า ออกกำลังกายให้ถูกจังหวะ ทุกเช้า จะมีผลดีมากกว่าตอนเย็น แต่ถ้าจะออกกำลังกายตอนเย็น ควรเลือกเป็นการทำโยคะท่าพื้นฐานจะดีกว่า ทำให้ร่างกายไม่ต้องหลังกระดองเรียนมากเกินไป

๖. เอกพิษออก

ควรอุจจาระทุกเช้าระหว่าง ๐๕.๐๐ ถึง ๐๗.๐๐ น. ถ้าร่างกายมีพิษมากก็ควรดีท็อกซ์ส่วนทวารหนักเพื่อเอกพิษออกด้วย

๗. เอนกาย

คือ การพักผ่อนให้พอ โดยเฉพาะเวลากลางคืน ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ น. เป็นต้นไป ควรเตรียมตัวพักผ่อนได้แล้ว และเข้านอนให้ได้ในเวลา ๒๑.๐๐ น. เพื่อที่จะให้ร่างกายสร้างเม็ดเลือดใหม่ขึ้นเม็ดเลือดเลี้ยงออก ให้โอกาสตับ-ถุงน้ำดี ผลิตน้ำดีมาย่อยไขมัน เป็นอิริโนนต่าง ๆ ไปเลี้ยงร่างกาย และไม่ควรตื่นกลางดึก ควรตื่นนอนหลังจากตี ๓ ไปแล้วจะดีกว่า

๘. อาชีวะ

อาชีพทำให้เราป่วยได้ เพราะจิตใจที่อยากแต่จะเอา เห็นแก่ตัวตลอดเวลา ถ้าเป็นอาชีพที่คิดแต่จะช่วย คิดแต่จะให้ผู้อื่นเล่นอ เอนโดพินจะหลังตลอดเวลา สุขภาพจะดี ทำอาชีพอะไรก็ได้ แต่ต้องคิดเลี้ยงลักษณะกว่าเราเปรียบเห็นแก่ตัว (ยิงให้ไป-ยิงได้มา)

ทั้ง ๘ อ.นี้ มุ่งมั่นย้อมทำได้ ตั้งใจให้มั่นย้อมสำเร็จ

Never give up อย่าท้อแท้ อย่ายอมแพ้แม่โชคชะตา

๙

งานศพ - งานซาก

ภาพนี้ ... เป็นหลักฐาน

แบบเอกสาร อุทิศร่าง

ฉบับลับ ซึพ瓦ຍວາງ

ແນວໜັງແຈ້ງ ໂຮງພຍາບາລ

ຊາກສັບ ທຽບຄຸນຄ່າ

ຕ່າງຕໍ່රາ ວິຊາການ

ເປັນວິທ - ຍາທານ

ນັກຄືກົມາ ຜ່າສີເຮັນ

ສືນລົມ ປິດບັນຍື

ກຣມຊ້ວ-ດີ ມີແປຣເປີ່ຍນ

ວິບາກ ດັ່ງກັງເກວຍິນ

ຕາມຮອຍໂຄ ຕລອດກາລ

ຊາກສັບ ... ຊາກຊື່ວິຕ

ກຣມລືບືຫີຕ ວິວູສົງສາວ

ໃຊ້ໄດ ດລບັນດາລ

ວິບາກຕາມ ນິຮັນດຣ

ພະສວດ ... ສອນຄົນເປັນ

ແຈ່ມແຈ້ງເຫັນ ສັຈະກ່ອນ

ຖືງວັນ ຕົນມ້ວຍມຽນ

ກົ້າເກເຊັ່ນ ເຫັນ...ຕຽນໜ້າ !!!